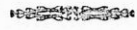

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

THE

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ἡ βᾶσις τῆς γνώσεως πάσης
 γλώσσης ἐστὶν ἡ Γραμματικὴ
 Τισσότος.

K

GRAMMAIRE

DE LA

LANGUE FRANÇAISE

La base de la connaissance de
 toute langue est la Grammaire.
 Tissot.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΜΕΝ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΟΥΚΑ,

Καθηγητοῦ τοῦ ἐν Σύρῳ Γυμνασίου
Πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων
Ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου.

Ἐκδοθεῖσα δὲ δαπάναις

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ἀναθεωρημένη, Ἐπιδιωρθωμένη, Ἐπηξετημένη
καὶ Διηρημένη εἰς ἕξ Μέρη.

Α'. Ἐτυμολογικόν. Β'. Συντακτικόν. Γ'. Στιχογραφία. Δ'. Θέματα κατὰ τὴν μέθοδον Ὀλλενδόρφου. Ε'. Θέματα κατὰ τὴν μέθοδον Χάν. ΣΤ'. Λεξικόν Ἐπίτομον Ἑλληνο-Γαλλικόν τῶν Κυρίων Ὁρομάτων.

Σπεῦδε βραδέως.

Τιμᾶται δραχ. 5 τῆς Βασ. Διατιμῆσεως.

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.

1 8 6 8.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

GRAMMAIRE
DE LA
LANGUE FRANÇAISE

3165

PAR

GEORGES DUCAS,

Professeur au Collège de Syra
A l'usage des Écoles et des Collèges Grecs.
Ouvrage approuvé par le Ministère des Cultes
et de l'Instruction Publique.

Publiée par
Nicolas Barbareso.

TROISIÈME ÉDITION

Revue, Corrigée, Augmentée et Divisée
en Six Parties:

I. Étymologie. II. Syntaxe. III. Versification. IV. Thèmes d'après la Méthode Ollendorff. V. Thèmes d'après la Méthode Ahn. VI. Dictionnaire Abrégé Grec-Français des Noms Propres.

Festina lente
Hâte-toi lentement.

Prix 5 drachmes.

HERMOPOLIS DE SYRA

Imprimerie de Nicolas Barbareso.

1868.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

Πρὸς τοὺς Γυμνασιάρχας, Σχολάρχας καὶ Ἑλληρ. Σχολεῖα
Διευθύνοντας Διδασκάλους.

Γνωστοποιῶμεν ὑμῖν, ὅτι κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς
Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐγκρίνομεν ὡς διδακτικὸν βιβλίον εἰσαγωγίμων
εἰς τὰ διδακτήρια καὶ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῆς Γαλλικῆς Γραμματι-
κῆς τοῦ Καθηγητοῦ Κ. Γεωργίου Δούκα.

Παρατηροῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἐκ τῶν ἄλλοι τούδε ἐγκεκριμένων Γαλλικῶν
Γραμματικῶν δύναται ἕκαστος νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
τοῦ διδακτήριον οἰανδήποτε νομίση καταλληλοτέραν πρὸς τὸν σκοπὸν
τῆς διδασκαλίας μέχρις οὗ ὀρισθῶσιν ἀκριβέστερον τὰ περὶ διδακτικῶν
βιβλίων.

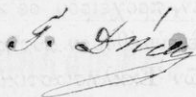
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Νοεμβρίου 1863.

Ὁ Ὑπουργὸς

Α. ΠΑΤΣΑΛΗΣ.

Ι. Π. Κλάδος.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν τοῦ Συντά-
κτου θεωρεῖται κλοπιμαῖον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Ἐξαντληθέντων μέχρις ἑνὸς τῶν ἀντιτύπων καὶ τῆς Δευτέρας Ἐκδόσεως τῆς παρούσης Γραμματικῆς, ἣν, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἐπέκρινε τὸ Ὑπουργεῖον ὡς διδακτικὸν βιβλίον εἰσαγώγιμον εἰς τὰ διδακτήρια, δημοσιεύω τὸ τρίτον αὐτὴν, ἀναθεωρημένην, ἐπιδιωρθωμένην καὶ ἐπηξημένην, τῇ προσθήκῃ τῶν ἐξῆς· Περὶ Παραγωγῆς· Θέματα κατὰ τὴν Μέθοδον Χάν· Λεξικὸν Ἐπίτομον Ἑλληνο-Γαλλικὸν τῶν Κυρίων Ὀνομάτων Ἱστορικῶν καὶ Γεωγραφικῶν.

Ἐνεκὰ δὲ τῶν εἰρημένων προσθηκῶν, διεῖλον τὴν ἐν λόγῳ Γραμματικὴν εἰς ἕξ Μέρη. Α'. Τεχνολογικὸν καὶ Ἑτυμολογικόν. Β'. Συντακτικόν. Γ'. Στιχουργία. Δ'. Θέματα κατὰ τὴν μέθοδον Ὀλλενδόρφου, τῇ προσθήκῃ τῶν ἐξῆς· Ἐπιστολὴ διὰ τὸ Νέον ἔτος. Ἐπιστολὴ Εὐχαριστήριος. Προσκλητήριον. Ἐπιστολὴ Παραμυθητικὴ. Ἐπιστολαὶ Ἐμπορικαί. Συναλλαγματικά. Γραμμάτιον εἰς διαταγὴν. Ἐξοφλητικόν. Ε'. Θέματα κατὰ τὴν Μέθοδον Χάν. ΣΤ'. Λεξικὸν Ἐπίτομον Ἑλληνο-Γαλλικὸν τῶν Κυρίων Ὀνομάτων.

Οὐδεμίᾳ Γαλλικῇ Γραμματικῇ ἐξεδόθη μέχρι τοῦδε, περιέχουσα τοσαύτην ποικίλην ὕλην, ὅσην ἡ παρούσα, χρησιμωτάτην οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς διδάσκοντας καὶ διδασκομένους τὴν Γαλλικὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα φίλον τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης.

Ἡ Γραμματικὴ αὕτη ἀναπληροῖ ὀγκώδεις ἔ πολυδαπάνους πραγματείας, ὧν ἡ πρόσκτησις καθίσταται σχεδὸν ἀνέφικτος εἰς τὸν Ἕλληνα σπουδαστὴν, τὸν ἔχοντα ἀνάγκην βιβλίου πλήρους μὲν, προχείρου δὲ καὶ ὀλιγοδαπάνου.

Τὸ δὲ εὐμέθοδον αὐτῆς ἐπισφραγίζει ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, τῇ 6 Μαρτίου 1868.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΟΥΚΑΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Εἴκοσι δύο ἔτη παρῆλθον ἤδη ἀφ' οὗ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα διδάσκεται ἐν τοῖς Γυμνασίοις τῆς Ἑλλάδος, καὶ οὐδεμία Γαλλικὴ Γραμματικὴ κατάλληλος πρὸς χρῆσιν τούτων τῶν Γυμνασίων ἐξεδόθη μέχρι τοῦδε, ἀλλ' ἅπασαι, πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλλ. σχολείων. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην ὤφειλεν ἀναπληρῶσαί τις τῶν καθηγητῶν τῶν σπουδασάντων ἐν Παρισίοις ἢ τῶν διδασκάντων ταύτην ἐπὶ πολλὰ ἔτη μετὰ πλείστης ἐπιτυχίας ἐν τινι τῶν Ἑλλ. Γυμνασίων. Ἐπειδὴ δὲ καὶ γὰρ ἠτύχησα σπουδάσαι τὴν γλῶσσαν ταύτην ἐπὶ δώδεκα ὅλα ἔτη ἐν τε Ἀθήναις καὶ ἐν Παρισίοις, ἢ ἐπειδὴ διδάσκω ταύτην ἐπὶ δέκα ἔτη εἰς τὸ ἐν Πάτραις Γυμνάσιον, καταβάλλων ἀτρύτους πόνους, οἵτινες εὐτυχῶς ἀνταμείβονται διὰ τῆς προσδοκωμένης ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν, διὰ ταῦτα ἐνόμισα ἑμαυτὸν ἰκανὸν εἰς τὴν σύνταξιν τοιαύτης Γραμματικῆς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρίστων Γραμματικῶν Grammaire des Grammaires par Girault-Duvivier, καὶ Grammaire générale des Grammaires françaises par Napoléon Landais, συνέταξα τὴν παροῦσαν, ἣν διεῖλον εἰς τρία μέρη· τὸ Α'. πραγματεύεται περὶ Ἑτυμολογίας, τὸ Β'. περὶ Συντάξεως καὶ τὸ Γ'. περὶ Στιχουργίας. Οὐδ' ἐφεισάμην πόνων, ἵνα καταστάσω καὶ τὰ τρία ταῦτα μέρη ὅσον ἔνεστι πλήρη καὶ εὐμέθοδα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουλίου 1855.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΟΥΚΑΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Ἐν ἔτει 1855 ἐξέδωκα πρῶτος πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλλ. Γυμνασίων Γαλλικὴν Γραμματικὴν, περὶ ἧς ὁ μὲν Κ. Ν. Σαρρί-πολος, Δικηγόρος καὶ Καθηγητὴς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, εἶπεν ἐγγράφως, ὅτι ἦν ὑπερτέρα τῶν τέως ἐκδεδομένων διὰ τε τὸ σαφὲς καὶ εὐμέθοδον αὐτῆς· ὁ δὲ Κ. Γ. Παπαδόπουλος, Καθηγητὴς καὶ τότε Διευθυντὴς τοῦ Ἑλλ. Ἐκπαιδευτηρίου, ὅτι ἦν ἀξιολογωτάτη καὶ πληροὶ οὐσιώδη ἔλλειψιν τῆς παρ' ἡμῖν διδασκαλίας τῆς Γαλλικῆς· καὶ ὁ Κ. Charles Pottin, τότε Καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ, ὅτι ἦν excellente (ἀρίστη). Διὸ ἐκφράζω δημοσίᾳ τὴν πρὸς τοὺς λογίους τούτους ἀνδρας εὐγνωμοσύνην μου.

Ἐν ἔτει δὲ 1858 ἀνήγγειλα διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι ἐξηντλήθησαν τὰ ἀντίτυπα τῆς ἐν λόγῳ Γραμματικῆς. Ἄλλ' ἕνεκα διαφόρων κωλυμάτων ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε τὴν ἀνατύπωσιν ταύτης, ἣτις δημοσιεύεται σήμερον τὸ δεύτερον Ἀναθεωρημένη, Ἐπιδιωρθωμένη καὶ Ἐπηρεμημένη, τῇ προσθήκῃ τῶν ἐξῆς· Περὶ γένους τῶν Οὐσιαστικῶν διακρινομένου ἐκ τῆς καταλήξεως. Περὶ Αὐξητικῶν καὶ Ὑποκοριστικῶν. Περὶ Συνθέσεως. Περὶ Κεφαλαίων Γραμμάτων. Περὶ Ἀποστρόφου. Περὶ τῆς Ὑφέν. Περὶ Διαστιξέως ἢ Περὶ Διαιρέσεως. Περὶ Τόνων. Περὶ Στίξεως. κτλ. πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλλ. Σχολείων ἢ Γυμνασίων.

Καὶ τὸ μὲν Πρῶτον καὶ Δεύτερον Μέρος ταύτης ἐπιδιωρθώθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Γαλ. Γραμματικῶν Grammaire Complète par Poitevin, ancien professeur au Collège Rollin, καὶ Grammaire Nationale par Bescherelle, membre de la Société Grammaticale de Paris etc.

Τὸ δὲ τρίτον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Traité de Versification Française par L. Quicherat, agrégé de l'université etc.

ή.

Προσετέθη δὲ καὶ Τέταρτον, ἐπιγραφόμενον· Θέματα κατὰ τὴν Ὀλλενδόρφειον Μέθοδον.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ Δευτέρα αὕτη Ἐκδοσις περιέχει οὐχὶ μόνον ὅσα οὐσιώδη περιέχονται εἰς ἀπάσας τὰς ἐν χρήσει Γαλ. Γραμματικὰς, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ἄλλα τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, περὶ ὧν οὐδὲ μνεῖα γίνεται εἰς αὐτάς. Καὶ ὅμως οὐκ ἔχω τὴν ἀξίωσιν συστήσαι ταύτην ὡς ἀρίστην, τούναντίον ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐπιείκειαν τοῦ εὐμενοῦς ἀναγνώστου εἰς τὰς ἐλλείψεις τῆς Γραμματικῆς ταύτης, τῆς συνταχθείσης ὑπ' ἐμοῦ, τοῦ σπουδάσαντος τὴν μὲν Ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ἐν Ἀθήναις, τὴν δὲ Λατινικὴν καὶ Ἰταλικὴν ἐν Ῥώμῃ, τὴν δὲ Γαλλικὴν ἐν Παρισίοις, καὶ τὴν Ἀγγλικὴν ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίῳ, καὶ τοῦ διδάξαντος ἐν Παρισίοις μὲν τὴν Ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν· ἐν δὲ τῷ Γυμνασίῳ Πατρῶν, ἐν ᾧ διωρίσθη τῇ 15 Ἰανουαρίου 1846, τὴν Γαλλικὴν, τὴν Ἰταλικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν.

Μετετέθη δὲ κατ' αἴτησίν μου εἰς τὸ ἐνταῦθα Γυμνάσιον, τῇ 22 Αὐγούστου 1858.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τῇ 4 Μαΐου 1863.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΟΥΚΑΣ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

THE

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

(Grammaire de la Langue Française)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ (Première Partie.)

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ (De l'étymologie)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Chapitre I.)

Περὶ Ἀλφαβήτου.

(De l'Alphabet.)

Τὰ γράμματα τοῦ γαλλικοῦ ἀλφαβήτου εἰσὶν εἴκοσι ἕξ· a. b. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.

Ἐκ τούτων φωνήεντα μὲν εἰσὶν ἕξ· a. e. i. o. u. y· σύμφωνα δὲ εἴκοσι· b. c. d. f. g. h. j. k. l. m. n. p. q. r. s. t. v. w. x. z.

Περὶ προφορᾶς τῶν φωνηέντων.

(De la prononciation des voyelles)

Α ἐμφαίνεται ὑπὸ τρεῖς μορφάς· a, â, à. Τὸ μὲν a ἐστὶ βραχὺ, ὡς glace· τὸ δὲ â, μακρὸν, ὡς· âge (ἢ περισπωμένη τίθεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ ἐκθλιφθέντος συμφώνου s, οἷον· pâle [pasle·]) καὶ τὸ à ἐστὶν ἐν χρῆσει πρὸς διαστολὴν ἄλλων λέξεων γραφομένων μὲν διὰ τῶν αὐτῶν γραμμάτων, ἀλλ' ἔχουσῶν ἄλλην σημασίαν, ὡς· à, εἰς· il a, ἔχει· là, ἐκεῖ· la, ἡ.

Ε ἐμφαίνεται ὑπὸ πέντε μορφάς· e. é. ê. ë. ë. Τὸ μὲν e καλούμενον ἄφωνον (muet), εἰς τὰς μθνοσυλλάβους λέξεις προφέρεται ὀλίγον, ὡς· me, te, le· ἀλλ' εἰς τὰς πολυσυλλάβους παντάπασιν, εἴτε ἐν ἀρχῇ μετὰ συμφώνων, εἴτε ἐν μέσῳ, εἴτε ἐν τέλει λέξεως ἐστὶ μόνον, ἢ ἔπεται s ἢ nt, ὡς εἰς τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον τῶν ῥημάτων, οἷον· demander, moucheron, place, espaces, ils montent· ἐπομένων δὲ δύο
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

συμφώνων, εἴτε ἐν ἀρχῇ, εἴτε ἐν μέσῳ λέξεώς ἐστί, προφέρεται ὡς τὸ ἔλλ. ε, οἷον *espace, direction*· τὸ δὲ ἐ κλειστὸν (*fermé*), προφέρεται ὡς τὸ ἔλληνικ. ε, οἷον *bonté*· τὸ δὲ ἐ ἀνοικτὸν (*ouvert*), προφέρεται μακρῶς, οἷον *procès*· τὸ δὲ ἐ ἀνοικτότερον (*plus ouvert*), μακροτέρως, οἷον *fête*· (ἡ περισπωμένη ἐτέθη ἀντὶ τοῦ ἐκθλιφθέντος συμφώνου *s*, *feste*)· καὶ τὸ ἔ μετὰ διασιτίξεως (*tréma*), ἡ ἐστὶν ἄφωνον, τὸ δὲ πρὸ τούτου φωνῆεν προφέρεται, οἷον *ciguë* ἢ προφέρεται διακριδὸν ὡς· *Noël*.

Ἄλλὰ τὸ ε ἄττονον προφέρεται καὶ ὡς α, ἐπομένου *m* ἢ *n* μόνου ἢ μετ' ἄλλου συμφώνου, οἷον *emploi, en, vendant*· καὶ εἰς τὰς συνθέτους ἐκ τῆς *en* λέξεις προφέρεται ὡς α, οἷον *enivrer, ennoblir, emblème, emmener, emploi*· (τοῦ *n* πρὸ τοῦ *b, m, p*, τρεπομένου εἰς *m*·) πλὴν τῆς λέξεως *ennemi* εἰς ἣν προφέρεται ὡς ε.

Διατηρεῖ δὲ τὴν ἑαυτοῦ φυσικὴν προφορὰν, α. ἐπομένου *m* ἢ *n*, μετὰ φωνήεντος, ἢ μετ' ἄλλου *m* ἢ *n*, οἷον *premier, menace, lemme, qu' il prenne*· Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις· *femme, hennir, hennissement, solennel*, εἰς ας προφέρεται ὡς α· β'. εἰς τὰς ληγούσας εἰς *en* ἢ *ien*, καὶ εἰς τὰς συνθέτους ἐξ αὐτῶν, οἷον *examen, hymen, bien, bienfait, mien, parisien*· Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις· *patient, patience, patienter*, καὶ τινες ἄλλαι, εἰς ας προφέρεται ὡς α. γ'. εἰς ἅπαντας τοὺς χρόνους τῶν ῥημάτων *tenir, venir*, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους ἐξ αὐτῶν, οἷον *je tiens, je viens, j' intervien, j' entretiens*.

Ἰ ἐμφαίνεται ὑπὸ τρεῖς μορφάς· *i, î, î*. Τὸ μὲν *i* προφέρεται ὡς τὸ ἔλλ. οἷον *mirer*· τὸ δὲ *î* μακρῶς, οἷον *épître* (ἡ περισπωμένη ἐτέθη ἀντὶ τοῦ ἐκθλιφθέντος συμφώνου *s*, *épistre*, ἐκ τῆς λατ. *epistola*, ἐπιστολή)· καὶ τὸ *î* ἐστὶν ἐν χρήσει, ὡσάκις προφέρεται διακριδὸν, ἡγαμμένου ἢ ἐπομένου φωνήεντος, οἷον *hair, iambe*.

Προφέρεται δὲ καὶ ὡς ε, ἐπομένου *m* ἢ *n* μόνου ἢ μετ' ἄλλου συμφώνου, οἷον *lin, imprimer*· ἐπομένων δὲ δύο *mm*, ἢ *nn*, ἢ ἐνός *m* ἢ *n* μετὰ φωνήεντος, διατηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ φυσικὴν προφορὰν, οἷον *immanquable, innocent, image, inaccessible*· καὶ εἰς τὰ ξένα ὀνόματα, οἷον *Sélim, Éphraim, Ibrahim*.

Ο ἐμφαίνεται ὑπὸ δύο μορφάς· *o, ô*. Τὸ μὲν *o* προφέρεται ὡς τὸ ἔλλ. οἷον *mobile*· τὸ δὲ *ô* μακρῶς, οἷον *apôtre*, (ἡ περισπωμένη ἐτέθη ἀντὶ τοῦ ἐκθλιφθέντος συμφώνου *s*, *apostre*, ἐκ τῆς λατ. *apostolus*, ἀπόστολος.)

Υ ἐμφαίνεται ὑπὸ τέσσαρας μορφάς· *u, û, û, ü*. Ἡ προφορὰ τοῦ *u* μὴ οὔσα ἐν τῇ ἔλλ. διὰ ζώσης φωνῆς διδάσκεται· προφέρεται δὲ, συστέλλομένων τῶν χειλέων, ὡς ὅταν συρίζωμεν, οἷον *grume*· τὸ δὲ *û* ἐστὶν ἐν χρήσει πρὸς διαστολὴν ἄλλων λέξεων γραφομένων μὲν διὰ τῶν αὐ-

τῶν γραμμάτων, ἀλλ' ἐχουσῶν ἄλλην σημασίαν, οἶον· οὐ, ὅπου· ου, ἢ τὸ δὲ ἂ ἐν χρήσει εἰς τὰ ἐπίθετα· μῦρ, ὄριμος· σῦρ, βέβαιος· (ἡ περισπωμένη ἐπέθη ἀντὶ τοῦ ἐκθλιφθέντος φωνήεντος e· meur, seur)· καὶ εἰς τὰς μετοχὰς δῦ, τῦ, εἰῦ, (ῥ devoir, taire, croître), πρὸς διαστολῆν τῶν mur, τοῖχος· sur, ἐπί· du, τοῦ· tu, σύ· cru (μετ. τοῦ ῥ. croire)· καὶ τὸ ῦ ἐν χρήσει εἰς τὰς λέξεις Ésaü, Antinoüs, Saül, ἵνα μὴ προφέρωσιν αὐτάς· Ἐζό, Antinouce, Σόλ, ἀλλὰ Ἐza-u, Antino-uce, Sa-ul.

Προφέρεται δὲ τὸ u καὶ ὡς eu, ἐπομένου m ἢ u, οἶον· parfum, commun· ἐπομένου δὲ τῷ m ἢ n φωνήεντος, διατηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ φυσικὴν προφορὰν, οἶον· commune, il parfume.

Υ προφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. u, ἐπέχει δὲ τόπον ὅτε μὲν δῶα ii, ὅτε δὲ ἐνός· ἰ· δῶα, τιθέμενον ἐν τῇ λέξει μετὰ φωνῆεν, οἶον· pays=pai is· ἢ μεταξὺ δῶα φωνήεντων, οἶον· moyen=moi-ien (μοαγέν·) ἐνός, τιθέμενον ἐν ἀρχῇ, ἐν τέλει, καὶ ἐν τῇ λέξει μετὰ σύμφωνον, οἶον· yacht (δρῶμων), dey, style.

Προφέρεται καὶ ὡς e, ἐπομένου m ἢ n μετ' ἄλλου συμφώνου, οἶον· sympathie, syncope· ἐπομένου δὲ τῷ m ἢ n φωνήεντος, διατηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ φυσικὴν προφορὰν, οἶον· symétrie, synonyme.

Παρατηρητέον, ὅτι ἐστὶν ἐν χρήσει, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις, οἶον· analyse, ἀνάλυσις.

Περὶ Συνθέτων Φωνήεντων. (Des voyelles composées.)

AE, OE ἀμφοτέρα ληφθέντα ἐκ τῆς λατ. προφέρονται ὡς τὸ ἑλλ. e, καὶ ἀναλογοῦσι πρὸς τὰς ἑλλ. δίφθογγους· αι, οι, οἶον· aegilops, αἰγίλωψ, Oedipe, Οἰδίπους.

Εἰς μίαν μόνον γαλ. λέξιν ἀπαντᾶται τὸ ae, ἥτις ἐστὶν ἡ Caen, πόλις, καὶ εἰς τὰς ἐξ αὐτῆς παραγωγούς, οἶον· Caennais, εἰς ἧς τὸ e ἄφωφόν ἐστίν.

Αἰ, οἰ. Τὸ ai προφέρεται ὡς ἡ ἑλλ. δίφθογγος αι, οἶον· laisse. Εἰς δὲ τὰς λέξεις faisant, je faisais, bienfaisant, bienfaisance, προφέρεται ὡς τὸ ἄφωφον e, καὶ εἰς τὴν λέξιν Montaigne, (κύρ. ὄν. ἀνδρὸς) ὡς a.

Ἐχρῶντο ἄλλοτε τῷ οι, προφέροντες τοῦτο ὡς ai, εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστ. καὶ εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποθετικῆς, οἶον· je lisois, je lirois· εἰς τὰς λέξεις foible, monnoie, harnoie, connoître, paroître· μόνον μία λέξις ὑπάρχει, γραφομένη εἰσέτι διὰ τοῦ οι, προφερομένου ὡς ai, ἡ roide, καὶ αἰ παράγωγοι ἐξ αὐτῆς roidir, roideur.

Εἰ προφέρεται ὡς ai, οἶον· seigneur. Ἐὰν δὲ τὸ e ὀξυτονῆται, προφέρονται ἀμφοτέρα διακριδόν, ὡς· obéir.

Αο' εἰς μὲν τὰς λέξεις· aoriste (ἀόριστος), taon (οἴστρος), Saône ("Αραρ, ποταμός), τὸ a οὐ προφέρεται· εἰς τὰς λέξεις· faon (νεβρός), paon (ταῶς), Laon (γαλ. πόλις), τὸ ο οὐ προφέρεται.

Αοῦ. Τὸ a οὐ προφέρεται εἰς τὰς λέξεις· août (Αὐγουστος, μὴν), aoûtèron (θεριστής)· προφέρεται δὲ εἰς τὴν λέξιν, aoûtèr, ὠριμάζειν.

Au, eau, eo, προφέρονται ὡς· ο, οἶον· audience, bateau, géolier. Ἐὰν δὲ τοῦ eo, τὸ e ὄξυτονῆται, προφέρονται ἀμφοτέρα διακριδόν, ὡς· géologie.

Eu. Ἐμφαίνεται ὑπὸ δύο μορφάς· eu, eù· (ἡ προφορὰ τοῦ eu μὴ ὑπάρχουσα ἐν τῇ Ἑλλ. διὰ ζώσης φωνῆς διδάσκεται). Τὸ μὲν eu, ἐστὶ βραχύ, ὡς· jeune, νέος, τὸ δὲ eù. μακρὸν, ὡς· jeûne, νηστεία· ἀλλὰ τὸ eu ἀπαντώμενον εἰς τοὺς χρόνους τοῦ avoir (ἔχειν), προφέρεται ὡς u. Ἐτι δὲ εἰς τινα οὐσ. λήγοντα εἰς eure, ὡς· gageure, mangeure, vergeure. Ἐὰν ὅμως τὸ e ὄξυτονῆται, προφέρονται ἀμφοτέρα διακριδόν, ὡς· réussir.

Oeu, oe, ue· προφέρονται ὡς· eu, οἶον· cœur, œil, œucil.

Ou προφέρεται ὡς ἡ ἑλλ. δίφθογγος ου, οἶον· cou.

Περὶ ὑπορρίνων συλλαβῶν.

(Des syllabes nasales.)

Οἱ γάλλοι ὀνομάζουσιν ὑπορρίνους συλλαβάς, τὰς διὰ τῆς ἑρίνης προφερομένας. Αὗται δὲ εἰσὶν αἱ ἐξῆς· am, an, ean, em, en· im, in, aim, ain, ein· om, on, eon· um, un, eun.

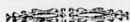
Ἐκ τούτων αἱ μὲν, am, an, ean, em, en, προφέρονται ὡς an, οἶον· ambition, vendant, songeant, emploi, envie. Ἐξαιροῦνται αἱ ξέναι λέξεις, εἰς ἃς διατηρεῖται ἡ φυσικὴ τοῦ e προφορὰ, οἶον· abdomen, amen, Eden, Jérusalem, gramen, décemvir.

Αἱ δὲ, im, in, aim, ain, ein προφέρονται ὡς ain, οἶον· impoli, fin, faim, pain, peintre.

Αἱ δὲ, om, on, eon προφέρονται ὡς on, οἶον· complet, donjon, rongeous.

Καὶ αἱ um, un, eun προφέρονται ὡς eun, οἶον· parfum, importun, à jeun.

Ἡ um προφέρεται καὶ ὡς ome εἰς τινὰς ξέναις λέξεσι, οἶον· duumvir, triumvir, factum, factotum, album, centumvir, rhum.

Περὶ Διφθόγγων.
(Des Diphthongues.)

Διφθογγοὶ εἶσιν αἱ ἑξῆς·

		ien	rien
ia	diacre	ian	viande
ié	moitié	ien	patient
iè	lumière	ieu	Dieu
iai	biais	ion	occasion
eoi (oa)	villageois	iou	Montesquiou
oè	moelle	oue	ouest
oi (oa) (1)	loi	ouen	Rouen
ouai (2)	ouais	oui	Louis
oin	soin	ua (ona)	Équateur
ouin	baragouin	uè	écuelle
io	pioche	ui	lui
iau	miauler	uin	juin.

Περὶ Συμφώνων.
(Des consonnes.)

Ἐκ τῶν συμφώνων τὰ μὲν καλοῦσι χειλεσπρόφερα (labiales, λ. labia, γ. lèvres)· b. p. f. v. οἶον· bon, père, feu, vite.

Τὰ δὲ ὀδοντοπρόφερα (dentales, λ. dens, dentis· γ. dent)· s. c. z. ch. οἶον· se, ce, zizanie, cheval.

Τὰ δὲ γλωσσοπρόφερα (lingales, λ. lingua· γ. langue)· d. t. l. n. r. οἶον· de, tu, livre, notre, rivage.

Τὰ δὲ οὐρανισκοπρόφερα (palatales, λ. palatum, γ. palais)· g. j. c. k. p. gingembre, jésuite, carré, kermès, quotité, καὶ τὰ ὑγρόληκτα (mouillées)· ail, aille, il, ille, οἶον· travail, qu' il aille, cil, fille.

Τὰ δὲ ὑπόρρινα (nasales, λ. nasus, γ. nez)· m. n. gn. οἶον· faim, main, règne.

Τὰ δὲ λαρυγγώδη (gutturales, λ. guttur, γ. gosier)· h. g· οἶον· le héros, orgues.

Καὶ τὰ ὑγρά (liquides, λ. liquidus)· l. r· οἶον· clair, crédule.

(1) Τῆς οἱ, τὸ i οὐ προφέρεται εἰς τὰς λέξεις· encoignure, oignon.

(2) Τῆς ouai, τὸ i οὐ προφέρεται εἰς τὴν λέξιν douairière.

Περὶ ἀπλῶν συμφώνων.

(Des consonnes simples)

B, be. Ἡ προφορὰ τούτου μὴ οὔσα ἐν τῇ ἑλλ. διὰ ζώσης φωνῆς διδάσκεται, προφέρεται δὲ διὰ τῶν χειλέων, οἶον· bible.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται, οἶον· béatitude, cabinet.

Ἐν τέλει, οὐχί, εἰς τὰς ἐξῆς· plomb, à plomb, sur plomb· προφέρεται δὲ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα· Joab, Moab, Job, Oreb, Jacob, Zeb, κτλ. καὶ εἰς τὰς λέξεις radoub, rumb.

Ὅταν διπλασιάζεται, προφέρεται τὸ ἐν, οἶον· abbé, rabbin, sabbat, Abbeville.

C, ce προφέρεται ὡς σ, ὡς κ, καὶ ὡς gue, διὰ τοῦ λάρυγγος.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς σ, ἐπομένου τούτῳ, e, i, οἶον· céder, ciment, décider· ἢ a, o, u, τιθεμένης ὑπὸ τὸ ς ὑποστιζέως (cédille), οἶον· façade, façon, reçu· προφέρεται δὲ ὡς κ, ἐπομένου τούτῳ a, o, u, l, n, r, t, οἶον· cabaret, colonne, cune, clémence, Cnéius, crédulité, acteur· ἐπομένου δὲ, q, ca, co, cu, cl, cr, οὐ προφέρεται, οἶον, acquérir, accabler, accomplir, accuser, acclamation, accrédité· καὶ ἐπομένου ce, ci, τὸ μὲν πρῶτον προφέρεται ὡς κ, τὸ δὲ δεύτερον ὡς σ, οἶον· succès, accident, καὶ ὡς gue εἰς τὴν λέξιν second, καὶ εἰς τὰς ἐξ αὐτῆς παραγώγους.

Ἐν τέλει προφέρεται ὡς κ, οἶον· arc, fisc, grec, lac, Marc, (Μάρκος), parc, roc, talc, ture, cognac, bec, avec, trictrac, syndie, estoc, aquéduc, échec (ἀποτυχία) κτλ. οὐχί δὲ εἰς τὰς λέξεις banc, pore, accroc, cotignac, flanc, caoutchoue, eric, broc, clerc, marc, jone, trone, franc, estomac, tabac, laes (βρόχος), échecs (παισσὶ), donc (ἐπομένου συμφώνου) κτλ. εἰς τὰ ἐπιθετα blanc, franc, προφέρεται, ἐπομένου φωνήεντος.

Ὅταν διπλασιάζεται, προφέρεται τὸ ἐν, οἶον· accabler· ἐπομένου δὲ e, ἢ i ἀμφοτέρα προφέρονται, οἶον· succès, accident.

D, de, Ἡ προφορὰ τούτου μὴ οὔσα ἐν τῇ ἑλλ. διὰ ζώσης φωνῆς διδάσκεται, προφέρεται δὲ διὰ τῆς γλώσσης· προφέρεται καὶ ὡς τ.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς d, οἶον· dame, admirable.

Ἐν τέλει ἐπίσης ὡς d, εἰς τὰ κύρια ὀνόματα, οἶον· David, Obed, κτλ. εἰς τὴν λέξιν Sud (νότος). καὶ ὡς τ, ὅταν ἡ ἐπομένη τούτῳ λέξις ἀρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, οἶον· grand arbre, grand homme. Οὐδέποτε προφέρεται εἰς τὰς λέξεις· gond, nid, muil.

Όταν διπλασιάζεται, ἀμφότερα προφέρονται, οἶον· addition.

F, fe, προφέρεται ὡς φ, καὶ ὡς β.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς φ, οἶον· faveur, afin.

Ἐν τέλει ἐπίσης ὡς φ· εἰς τινὰς μὲν λέξεις πάντοτε, οἶον· canif, vif, chef, serf (δοῦλος), nerf (οὐχί, nerf de boeuf), neuf (ἀριθ.), veuf, soif· εἰς τινὰς δὲ, οὐδέποτε, οἶον· clef, cerf· καὶ εἰς τινὰς ἄλλας προφέρεται, ὅταν ὦσι μόναι, οἶον· boeuf, oeuf· οὐχί δὲ, ὅταν ἔπηται λέξις ἀρχομένη ἀπὸ συμφώνου, οἶον· boeuf gras, oeuf frais. Εἰς δὲ τὸ ἀριθμητικὸν neuf προφέρεται μὲν ὡς ν, ἐπομένου οὐσιαστ. ἢ ἐπιθέτου ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἠ ἀφώνου, οἶον· neuf enfant, neuf hommes, neuf aimables convives· οὐχί δὲ, ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου, οἶον· neuf cavaliers· ἀλλὰ διατηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ φυσικὴν προφορὰν, ὅταν τὸ ἀριθμητικὸν ἦ μόνον, ἢ ἔπηται αὐτῷ λέξις, οὔτε οὐσιαστ. οὔτε ἐπίθετον οὔσα, οἶον· neuf, ils étaient neuf en tout.

Όταν διπλασιάζεται, προφέρεται τὸ ἔν, οἶον· affaire.

G, ge. Ἡ προφορὰ τούτου μὴ οὔσα ἐν τῇ ἑλλ. διὰ ζώσης φωνῆς διδάσκεται, προφέρεται δὲ ὡς gue, διὰ τοῦ λάρυγγος· ὡς je, διὰ τοῦ οὐρανίσκου, καὶ ὡς κ.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς gue, ἐπομένου τούτῳ a, o, u, ἢ συμφώνου, οἶον· galon, gosier, guttural, gloire, agréable· καὶ ὡς je, ἐπομένου e, i, οἶον· gelée, gibier.

Ἐν τέλει προφέρεται ὡς gue εἰς τὰ κύρια ὀνόματα Agag, Doëg, κτλ. καὶ εἰς τὰς λέξεις joug, bourg-mestre· καὶ ὡς κ, εἰς τὸ bourg, καὶ εἰς τὰ rang, long, sang, ἐπομένου φωνήεντος· οὐδέποτε δὲ εἰς τὰ ἐξῆς· doigt, étang, hareng, legs, poing, seing, vingt, coing, faubourg, calembourg, Brandebourg.

Όταν διπλασιάζεται, προφέρεται τὸ ἔν, ὡς· aggraver· ἐπομένου δὲ e, ἀμφότερα προφέρονται, τὸ μὲν ὡς gue, τὸ δὲ ὡς je, οἶον· suggérer.

H, he ἐστὶν ἄφωνον (muet) ἢ δασύ (aspiré), προφερόμενον διὰ τοῦ λάρυγγος.

Ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως ὄν, ἐστὶν ἄφωνον εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλλ. καὶ λατ. εἰλημμένας, οἶον· l'histoire, ἡ ἱστορία· l'homme, homo. Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις héros, ἥρωας, καὶ hiérarchie, ἱεραρχία, εἰς ἃς ἐστὶ δασύ· οὐχί δὲ καὶ εἰς τὰς παραγώγους ἐκ τῆς λέξεως héros, οἶον· l'héroïse, ἡ ἥρωϊς. Γράφονται δὲ τινες διὰ τοῦ h, καίπερ μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῇ λατινικῇ, οἶον· huile, oleum· καὶ ἀνάπαλιν, οἶον· avoir, habere. Ἔστι δὲ δασύ εἰς τὰς γαλλικὰς λέξεις, οἶον· la haine.

Πίναξ τῶν ἀπὸ τῆς δασείως ἀρχομένων λέξεων.

Ha !	hampe	harnais
Habler	han	haro
καὶ αἱ παράγωγοι	hanche	harpe
hache	hanneton	καὶ αἱ παράγωγοι.
hacher	hanscrit	harpeau
hache tte	hanse	harper
hachis	hansgrave	harpie
hachoir	hansière	harpin
hachure	hanter	harpon
hagard	hantise	harponner
haha	happe	harponneur
hahé	happelourde	hart
haie	happer	hasard
haillon	haquenée	καὶ αἱ παράγωγοι.
haine	haquet	base
καὶ αἱ παράγωγοι	haquetier	hâte
haire	harangue	καὶ αἱ παράγωγοι
halage	καὶ αἱ παράγωγοι	hâtereau
halbran	haras	hâtier
halbrener	harasser	hâtille
hâle	harceler	hâtive
καὶ αἱ παράγωγοι	hard	hauban
hâlement	harde	haubaner
halener	harder	haubert
haletant	hardes	hausse
haleter	hardi	καὶ αἱ παράγωγοι
hallage	καὶ αἱ παράγωγοι	hausse-col
halle	hardilliers	haut
hallebarde	harem	καὶ αἱ παράγωγοι
halebreda	hareng	hautbois
hallier	harengère	haut-bord
haloir	harengerie	haut-de-chausses
halot	hargneux	haute-contre
nalotechnie	haricot	haute-cour
halte	haridelle	haute-futaie
hamac	harnachement	haut-le-corps
hamcau	harnacheur	haute-lice

haute-paie	hie	houlette
haut-mal	hiérarchie	houppe
hautesse	καὶ αἱ παράγωγοι	houp pelande
have	hisser	hourdage
hayir	hobereau	hourdée
havre	hoc	hourri
hav re-sac	hoche	hourvari
he!	hochement	houssard
heaume	καὶ αἱ παράγωγοι	houspiller
héler	hoche pot	houssaie
hem !	hocher	housse
hennir	hochet	καὶ αἱ παράγωγοι
hennissement	hola	houssine
Henri	hollandais	housoir
Henriade	Hollande	houx
héraut	hollander	hoyau
hère	homard	huche
hérissier	hongre	huée
hérisson	bonnir	καὶ αἱ παράγωγοι
hernie	honte	huguenot
hernière	καὶ αἱ παράγωγοι	huit
héron	hoquet	καὶ αἱ παράγωγοι
héros	hoqueton	humer
οὐχὶ δὲ καὶ αἱ παρά- γωγοι	horde	hunier
herse	horion	huppe
καὶ αἱ παράγωγοι	hors	huppé
hêtre	hotte	hure
heurt	hottée	hurhault
heurtoir	hottentot	hurlement
καὶ αἱ παράγωγοι	houblon	hurler
hibou	καὶ αἱ παράγωγοι	hussard
hic	houe	hutte
hideusement	houille	se butter.
hideux	houle	
	houleux	

Εἰς ἅπαντα σχεδὸν τὰ τοπικὰ καὶ τὰ πόλεων ὀνόματα τὸ h ἐστὶ δασύ, οἷον le Hainaut, la Hongrie, la Hollande, Hambourg, κτλ. Οὐχὶ δὲ ἐν ταῖς ἐξῆς φράσεσιν toile d'Hollande, fromage d'Hollande, eau de la reine d'Hongrie.

Εἰς τὸ huit ἐστὶ δασύ, ἄφωνον δὲ εἰς τὸ dix-huit (di-zuit) καὶ εἰς τὸ vingt-huit (ving-tuit.)

Εἰς τὰ onze, onzième, oui, καίπερ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνήεντος, οὐκ ἐκθλίβεται τὸ φωνήεν τοῦ ἄρθρου ἢ τῆς προθέσεως, οὐδὲ συνεκφωνεῖται τῷ ἐπομένῳ φωνήεντι τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς ἡγουμένης λέξεως, οἶον· le onze, de onzième, les oui (lè oui.)

Ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὄν, διατηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ δασύτητα εἰς τὰς συνθέτους ἐκ δασυνομένων, οἶον· déharnacher· ἐξαιρεῖται τὸ exhausser· εἰς δὲ τὰς ἀπλᾶς ἐστὶν ἄφωνον, χρησιμεύει μόνον εἰς δεῖξιν, ὅτι τὸ ἐπόμενον τῷ h φωνήεν οὐκ ἀποτελεῖ δίφθογγον μετὰ τοῦ ἡγουμένου, οἶον· trahir.

Ἐν τέλει οὐκ ἔστι δασύ· ἐξαιροῦνται τὰ ἐξῆς τρία ἐπιφωνήματα· ah! eh! oh!

J, je. Ἡ προφορὰ τούτου μὴ οὔσα ἐν τῇ ἑλλ. διὰ ζώσης φωνῆς διδάσκεται· προφέρεται δὲ ὡς ge διὰ τοῦ οὐρανίσκου, οἶον· jamais.

Οὐδέποτε τίθεται πρὸ συμφώνου, οὐδὲ πρὸ τῶν φωνηέντων i, y, ἐκτὸς ἐκθλίψεως, οἶον· j' imite, j' y vais.

Οὐδέποτε τίθεται ἐν τέλει λέξεως· πάντοτε δὲ προφέρεται, καὶ πολυλάκις ἐπέχει τόπον τοῦ ἑλλ. ἰῶτα, οἶον· Jésus, Ἰησοῦς.

Οὐδέποτε διπλασιάζεται.

K, ke προφέρεται ὡς τὸ ἑλλην. κ. Ἔστι δ' ἐν χρήσει εἰς ξένας λέξεις, οἶον· kan, kermès, kiosque, Sobieski, κτλ.

Οὐδέποτε διπλασιάζεται.

L, le προφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. λ.

Ἐν ἀρχῇ, ἐν μέσῳ, καὶ ἐν τέλει τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς λ, οἶον· livre, filer, seul.

Ἐν τέλει οὐκ ἐκφωνεῖται εἰς τινὰς λέξεις, οἶον· baril, chenil, cul, fournil, fusil, nombril, coutil, outil, persil, souil, sourcil, fils, (φίς), pouls, (ποῦ), Larochevoucauld, κτλ. Οὐδὲ εἰς τὸ ἐπίθετον gentil, ὄν μόνον, ἢ ἐπομένης τούτῳ λέξεως, ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου· ἐπομένου δὲ φωνήεντος, προφέρεται ὑγρῶς ὡς γιά, οἶον· gentil enfant. Εἰς δὲ τὸν πληθ. οὐκ ἐκφωνεῖται, οἶον· gentilshommes.

Ὅταν ἔπωνται τοῖς i, ai, ei, eui, oui, δύο H προφέρονται ὑγρῶς, οἶον· fille, travailler, veiller, feuille, fouiller· ἐξαιροῦνται· gille, mille, ville· ὑγρῶς ἐπίσης προφέρονται καὶ τὰ λήγοντα εἰς il, ail, eil, ouil, ueil, οἶον· avril, babil, cil, fenil, gril, mil(κέγχρος), péril, bail, travail, reveil, soleil, sommeil, fenouil, cercueil, écueil, orgueil· ἐξαιροῦνται· fil, mil (ἀριθμ.), Nil.

Ὅταν διπλασιάζεται, προφέρεται τὸ ἐν· ἐκτὸς λέξεων τινῶν, εἰς ἃς

προφέρονται ἀμφοτέρα τὰ Η, διατηροῦντα τὴν ἑαυτῶν φυσικὴν προφορὰν, οἷον· allégorie, allusion, appellatif, belligérant, belliqueux, collation, collègue, colloque, collusion, constellation, gallican, intelligent, interpellier, libeller, millénaire, oscillation, palladium (ome), pallier, pusillanime, vaciller, velléité, κτλ. καὶ εἰς τὰς ἀρχομένας ἀπὸ ill, οἷον· illustre, κτλ.

M, me προφέρεται ὡς τὸ ἔλλ. μ.

Ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς μ, οἷον· machine.

Ἐν μέσῳ ἔχει πολλάκις ὑπόβρινον ἤχον (son nasal), ὡς· comte, καὶ πάντοτε ὑπόβρινον, ἐπομένου b ἢ p, οἷον· emblème, emploi (προφ. anblème, anploi). Εἰς τινὰς λέξεις διατηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ φυσικὴν προφορὰν, ἐπομένου n, οἷον· amnistie, κτλ. Οὐκ ἐκφωνεῖται εἰς τὰς λέξεις· automne, damner, condamner.

Ἐν τέλει ὑπόβρινον ἔστιν, οἷον· faim, nom, pronom, κτλ. ἐκτὸς τοῦ ἐπιφωνήματος hem, τῆς λατ. λέξεως item, καὶ τινῶν ξένων κυρίων ὀνομάτων, οἷον· Abraham, κτλ.

Ὅταν διπλασιάζεται, προφέρεται τὸ ἔν· ἐκτὸς τῶν ἀρχομένων ἀπὸ imm, εἰς ἃς προφέρονται ἀμφοτέρα, διατηροῦντα τὴν ἑαυτῶν φυσικὴν προφορὰν, οἷον· immortel, κτλ. καὶ τινῶν ἄλλων, οἷον· Ammon, Emmanuel, ammoniac, commensurable, κτλ.

N, ne προφέρεται ὡς τὸ ἔλλ. ν.

Ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς ν, οἷον· nager.

Ἐν μέσῳ ἐπίσης ὡς ν, ἐπομένου φωνήεντος, οἷον· ânerie, ἐπομένου δὲ συμφώνου, προφέρεται διὰ τῆς ῥινός, οἷον· ancre.

Ἐν τέλει ὑπόβρινον ἔστιν, οἷον· passion· ἐκτὸς λέξεων τινῶν, οἷον· abdomen, amen, hymen, κτλ.

Ὅταν διπλασιάζεται, προφέρεται τὸ ἔν· οἷον· année· ἐκτὸς τινῶν, οἷον· annal, annate, annexe, annihilation, annotation, ennéagone, inné, innocuité, innomé, innovation, innover, κτλ.

P, pe προφέρεται ὡς τὸ ἔλλ. π.

Ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς π, οἷον· page· ἐπομένου δὲ τοῦ h, προφέρεται ὡς φ, οἷον· phare.

Ἐν μέσῳ, ὅτε μὲν προφέρεται, ὅτε δὲ, οὐ. Εἰς τὰς ἐξῆς προφέρεται, οἷον· accepter, adoption, captieux, excepter, exemption, contempteur, contemptible, impromptu, inepte, ineptie, rédempteur, rédemption, reptile, scepticisme, sceptique, septembre, septénaire, septennal, septuagénaire, septuagésime, septuple, septupler, κτλ. Οὐχὶ δὲ εἰς τὰς ἐξῆς· baptême, baptiser, baptismal, baptistère, cheptel, compte, compter, dompter, exempt, indomptable, prompt, sculpteur κτλ.

Ἐν τέλει συνήθως ἄφωνόν ἐστίν, ὡς· camp, champ, drap, loup, corps, sept, temps, κτλ. ἐκτὸς τῶν ἐξῆς· Alep, cap, cep, Gar, jalap, καὶ τῶν beaucoup, coup, trop, πρὸ φωνήεντος, οἶον· il a beaucoup étudié, coup inattendu, il est trop entêté.

Ὅταν διπλασιάζεται, προφέρεται μόνον τὸ ἐν, οἶον· apprendre.

Q, que προφέρεται ὡς τὸ ἔλλ. κ. Ἐπεταὶ ἀείποτε τὸ **u**, μὴ προφερόμενον συνήθως· ἐκτὸς τινῶν λέξεων εἰς ἃς ἐστὶν ἐν τέλει, οἶον· coq, cinq.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς κ, οἶον· qualité, liquidation.

Ἐν τέλει ἐπίσης ὡς κ, οἶον· coq, cinq, coq-à-l'âne, coq de bruyère, cinq hommes, cinq pour cent. Ἄφωνόν ἐστίν εἰς τὸ coq d'inde, καὶ εἰς τὸ cinq, ἐπομένου οὐσιαστ. ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου, οἶον· cinq cavaliers.

Οὐδέποτε διπλασιάζεται.

Τὸ ἐπόμενον τῷ **q, u**, προφέρεται εἰς τινὰς μὲν λέξεις ὡς ου, εἰς τινὰς δὲ ὡς **u**· qua, que, qui, προφ. koua, kué, kui, οἶον· équateur, équestre, équilatéral κτλ.

R, re προφέρεται ὡς τὸ ἔλλ. ρ.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς ρ, οἶον· rareté.

Ἐν τέλει ἐπίσης ὡς ρ, οἶον· **fer** ἐξαιροῦνται· **ἀ.** αἱ λέξεις monsieur, messieurs, εἰς ἃς οὐ προφέρεται· **β.** τὰ ἀπαρέμματα τὰ λήγοντα εἰς **er**, οἶον· aimer· ἐπομένης δὲ τῷ ἀπαρεμμάτῳ λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος ἢ **h** ἀφώνου προφέρεται τὸ **r**, οἶον· aimer à boire· **γ.** αἱ πολυσύλλαβοι λέξεις αἱ λήγουσαι εἰς **ier**, καὶ τινες εἰς **er**, οἶον· officier, particulier, berger, danger, κτλ.

Ὅταν διπλασιάζεται, συνήθως προφέρεται τὸ ἐν, ὡς· arroser. Ἐξαιροῦνται **ἀ.** αἱ λέξεις αἱ ἀρχόμεναι ἀπὸ **ir**, εἰς ἃς προφέρονται ἀμρότερα, ὡς· irrégulier· **β.** ὁ μέλλων τῆς Ὀριστικῆς καὶ ὁ ἐνεστώτης τῆς Ὑποθετικῆς τῶν ῥημάτων acquérir, courir, mourir, καὶ οἱ παράγωγοι ἐξ αὐτῶν, ὡς· j'acquerrai, je courrai, je mourrais. **γ.** αἱ λέξεις aberration, abhorrer, errant, errata, errer, errements, erreur, erroné, interrègne, narration, κτλ.

S, se προφέρεται ὡς σ, καὶ ὡς ζ.

Ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως ὄν προφέρεται ὡς σ, οἶον· sage· οὐδέποτε δὲ, ἐπομένου **che, chi, ce, ci**, οἶον· scheling, schisme, scène, science.

Ἐν μέσῳ ἐπίσης ὡς σ, ὅταν ἡγήται ἢ ἔπηται σύμφωνον, ἢ ὅταν τὸ σ διπλασιάζεται, οἶον· conseil, bastonnade, passer· καὶ ὡς ζ, **ἀ.** ὅταν ἢ μεταξὺ δύο φωνηέντων, οἶον· guse· ἐκτὸς τοῦ gésir καὶ τῶν συνθετῶν, ὣν τὸ δευτέρον συνθετικὸν ἀρχεταὶ ἀπὸ **s**, οἶον· préséance

(séance)· β'. ἐπομένου b, d, οἶον· presbytere, Asdrubal. γ'. εἰς τὰς λέξεις· Alsace, balsamine, balsamique, balsamite, κτλ. δ'. εἰς τὴν λατιν. πρόθεσιν trans ἐν συνθέσει, ἐπομένου φωνήεντος, ὡς· transaction· ἐκτὸς τῶν ἐξῆς λέξεων· transir, transissement, Transylvanie.

Ἐν τέλει οὐ προφέρεται, ὡς· le bras· ἐπομένης δὲ λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, προφέρεται ὡς ζ, οἶον· mes propres intérêts· οὐχὶ δὲ ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασείως, ὡς· les propres termes. Εἰς τὰς ἐξῆς προφέρεται· un as, un aloès, la vis, le lis (ἀφρών ἔστιν εἰς τὸ fleur de lis), la Lys (ποταμὸς), Fabius, Momus, Vénus, un agnus, bibus, Phébus, rébus, sinus, anus, atlas, blocus, calus, chorus, fils, foetus, flores, gratis, hiatus, iris, lapis, laps, relaps, locatis, maïs, moeurs, méfis, choléra-morbus, ours, orémus, pathos, prospectus, plus-que-parfalt, tous(οὐσιαστ. εἰλημμέν.), visistas, Bacchus, Crésus, Délos, Palus, Pallas, Mars, Rubens, κτλ.

Ὅταν διαπλασιαζήται, προφέρεται τὸ ἐν, ὡς· desservir.

Εἰς τὰς συνθέτους λέξεις, ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἄρχεται ἀπὸ s μετὰ φωνήεντος, διπλασιαζέται τὸ s, ὡς· dessous (sous)· ἐξαιροῦνται τινες, ὡς· préséance (séance.)

T, te, προφέρεται ὡς τ καὶ ὡς σ.

Ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς τ, οἶον· table .

Ἐν μέσῳ, ἐπίσης ὡς τ, οἶον· table· ἐπομένου δὲ i, ὅτε μὲν ὡς τ, ὅτε δὲ ὡς σ· ὡς τ, ἡγουμένου s ἢ x, οἶον· question, mixtion, καὶ εἰς τὰ λήγοντα εἰς tié, tier, tien, tie, ὡς· amitié, moitié, pitié, chantie r, entier, chrétien, maintien, soutien, amnistie, partie, κτλ. καὶ ὡς σ, ἀ. εἰς τὰ λήγοντα εἰς tiel, tiel, tieux, ὡς· abbatial, essentiel, captieux· β'. εἰς τὰ λήγοντα εἰς tient, tience, tion, οἶον· patient, patience, ration· γ'. εἰς τὰ λήγοντα εἰς atie, etie, eptie, ertie, otie, utie, ὡς· primatie, prophétie, ineptie, inertie, Béotie, minutie· δ'. εἰς τὰ λήγοντα εἰς tien,, κύρια καὶ τοπικὰ, ὡς· Dioclétien, Vénitien, καὶ ε. εἰς τὰ ῥήματα· inities, balbutier, καὶ εἰς τὰς λέξεις satiété, insatiable.

Ἐν τέλει προφέρεται εἰς τὰς ἐξῆς· une dot, un fat, un but, le zénith, Apt (πόλις), indult, zest, est, ouest, exact, rapt, tact, correct direct, suspect, abject, chut, mat, un christ, accessit, brut, contact, déficif, distinct, granit, exeaf, infect, intact, knout, lest, luth, net, préterit, rapt, rit, subit, strict, succint, tacet, toast, (προφ. toste), transit, vivat, whist, zénith, zist et zest, κτλ. Οὐχὶ δὲ εἰς τὸ Jésus-Christ, οὐδ' εἰς τὰς λέξεις· contrat, aspect, circonspect, respect, et, κτλ. Εἰς τὰς λοιπὰς λέξεις προφέρεται, ἐπομένου φωνήεντος, ᾧ συνάπτεται, οἶον· je suis tout à vous.

Όταν διπλασιάζεται, προφέρεται τὸ ἔν, ὡς· *attacher*, ἐκτὸς τῶν ἐξῆς· *atticisme, attique, battologie, guttural, pittoresque*.

V, ve προφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. β, ὡς· *valeur*. Οὐδέποτε τίθεται ἐν τέλει λέξεως.

W, we προφέρεται ὡς β καὶ ὡς ου.

Προφέρεται ὡς βεῖς τὰς λέξεις *Warwick, Washington, Westphalie, Wallon, Wallone, Wurtemberg*.

Προφέρεται δὲ ὡς ου εἰς τὰς ἐξῆς· *whist, wiski*.

X, xe προφέρεται ὡς ξ, ὡς *gz*, ὡς σ, ὡς ζ, καὶ ὡς κ.

Ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς ξ, εἰς λέξεις εἰλημμένας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκ τῆς ἑλλ. ὡς· *Xiphias, xiphoides, xyste* κτλ. ἐκτὸς τινων, ὡς· *Xerxès, Xavier*, κτλ. εἰς ἃς προφέρεται ὡς *gz*.

Ἐν μέσῳ ἐπίσης ὡς ξ, ὅταν ἦ μεταξὺ δύο φωνηέντων, οἷον· *axe*· ἐξαιροῦνται ἁ. αἱ σύνθετοι λέξεις ἐκ τῆς λατινικ. προθέσεως *ex*, εἰς ἃς προφέρεται ὡς *gz*, οἷον· *exiger*· β'. αἱ λέξεις· *soixante, Bruxelles, Auxonne, Auxerre*, εἰς ἃς προφέρεται ὡς σ, γ'. αἱ λέξεις *sixain, sixième, dixième, deuxième*, εἰς ἃς προφέρεται ὡς ζ.

Καὶ ὅταν ἔπνηται τῷ x σύμφωνον, ὡς· *expédient, extrême, excavation, excomunié, excuse*· εἰς δ' ἔπνηται τῷ x, τὸ c μετὰ τοῦ e ἢ i, προφέρεται ὡς κ, ὡς· *excès, exciter*.

Ἐν τέλει ὡς ξ, εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλλ. καὶ λατ. εἰλημμένας, ὡς· *Astynax, larynx, lynx, phénix, sphinx, styx, index, préfix, Pollux, Palalox, Ajax*, κτλ. καὶ ὡς σ, εἰς τὰ ἀριθ. *six, dix*· ἐπομένου ὅμως ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέως οὐκ ἐκφωνεῖται, ὡς· *six volumes, dix héros*. Γενικῶς δὲ, ἐν τέλει οὐ προφέρεται· συναπτόμενον ὅμως τῷ ἐπομένῳ φωνήεντι, προφέρεται ὡς ζ, οἷον· *aux hommes*.

Οὐδέποτε διπλασιάζεται

Z, ze προφέρεται ὡς ζ καὶ ὡς σ.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῳ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς ζ, οἷον· *zizanie*.

Ἐν τέλει ἐπίσης ὡς ζ, ὅταν ἔπνηται λέξις ἀρχομένη ἀπὸ φωνήεντος, ὡς· *aimez avec respect*, οὐχὶ δὲ, ἀρχομένη ἀπὸ συμφώνου, ὡς· *aimez l' étude*· καὶ ὡς σ, εἰς τὰς ἐξῆς· *Metz, Rhopez*, κτλ.

Διπλασιάζεται εἰς τινὰς λέξεις εἰλημμένας ἐκ τῆς Ἰταλικῆς, ὡς· *mezzo-tinto, lazzi* κτλ. εἰς ἃς προφέρονται ἀμφοτέρω.

Περὶ συνθέτων συμφώνων.

(Des consonnes composées.)

Ch. Ἡ προφορὰ τούτου μὴ οὔσα ἐν τῇ ἑλλ., διὰ ζώσης φωνῆς διδά-

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

σκεται, προφέρεται δὲ διὰ τῶν ὀδόντων, ὡς· chapeau. Καὶ ὡς κ, α. ἐπομένου l, n, r, ὡς· Chloris, Arachné, chrétien· β'. εἰς τὰς ἐκ τῆς Ἑβραϊκῆς καὶ Ἑλληνικῆς εἰλημμένας, ἐπομένου a, o, u, ὡς· Achab, Nabuchodonosor, catéchumène· ἐπομένου δὲ e, i, ὅτε μὲν προφέρεται ὡς κ, ὡς· chersonèse· ὅτε δὲ διὰ τῶν ὀδόντων, ὡς· Achille· γ'. εἰς πολλὰς εἰλημμένας ἐξ ἄλλων γλωσσῶν, ὡς· Civita-Vechia, Machiavel, κτλ.

Gn προφέρεται ὡς νιὲ διὰ τῆς ῥινός, καὶ ὡς gnene, διὰ τοῦ λάρυγγος.

Ἐν ἀρχῇ τῆς λέξεως ὄν, προφέρεται ὡς gnene, ὡς· gnomon.

Ἐν μέσῳ ὡς νιὲ, ὡς· régner· Ἐξαιροῦνται Progné, agnat κτλ. εἰς ἃς προφέρεται ὡς guene. Εἰς τινὰς λέξεις τὸ μὲν g οὐκ ἐκφωνεῖται τὸ δὲ n προφέρεται ὡς ν, ὡς· signet, Clugny.

Ph προφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. φ. Ἔστι δ' ἐν χρήσει εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλλ. εἰλημμένας λέξεις, ὡς· alphabet.

Rh προφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. ρ. Ἔστι δ' ἐν χρήσει εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλλ. εἰλημμένας, ὡς· rhétorique, diarrhée, κτλ.

Th προφέρεται ὡς τὸ ἑλλ. τ. Ἔστι δ' ἐν χρήσει εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλλ. εἰλημμένας, ἐπέχον τόπον τοῦ θ, ὡς· Athènes.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Chapitre II.)

Περὶ μερῶν τοῦ λόγου.

(Des parties du discours.)

Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰσι δέκα· τὸ οὐσιαστικὸν ἢ ὄνομα (le substantif ou nom), τὸ ἄρθρον (l' article), τὸ ἐπίθετον (l' adjectif), ἡ ἀντωνυμία (le pronom), τὸ ῥῆμα (le verbe), ἡ μετοχὴ (le participe), ἡ πρόθεσις (la préposition), τὸ ἐπίρρημα (l' adverbe), ὁ σύνδεσμος (la conjonction) καὶ τὸ ἐπιφώνημα (l' interjection).

Τὰ γένη (genres) εἰσι δύο· ἀρσενικὸν (masculin) καὶ θηλυκὸν (féminin)· οἱ ἀριθμοὶ (nombres) δύο· ἐνικός (singulier) καὶ πληθυντικός (pluriel).

Οἱ Γάλλοι οὐκ ἔχουσι πτώσεις (cas), διότι αἱ καταλήξεις τῶν ὀνομάτων εἰσὶν ἀμετάβλητοι.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ Γ'. (Chapitre III.)

Περὶ οὐσιαστικοῦ.

(Du substantif.)

Τὸ οὐσιαστικὸν ἐστὶν ἡ κύριον (propre), ὡς *Racine*, ἢ προσηγορικὸν (appellatif), ὡς *homme*.

Τινὰ τῶν προσηγορικῶν καλοῦνται περιληπτικά (collectifs), ἅπερ εἰσὶ δῦο εἰδῶν· τὰ μὲν μεριστικά (partitifs), ἐκφράζοντα μέρος ἀόριστον, ὡς *une foule de soldats*· τὰ δὲ γενικά (généraux), ἐκφράζοντα τὸ ὅλον, ὡς *la foule des soldats*.

Τῶν μὲν μεριστικῶν προτίθεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἀόριστον ἐπίθετον *un*, *une*· τῶν δὲ γενικῶν, τὸ ἄρθρον *le*, *la*.

Περὶ γένους τῶν οὐσιαστικῶν.

(Du genre des substantifs.)

Τὸ γένος τῶν οὐσιαστικῶν διακρίνεται, ὅτε μὲν ἐκ τῆς σημασίας· ὅτε δὲ ἐκ τῆς καταλήξεως.

Ἐκ μὲν τῆς σημασίας, τὰ ἐξῆς εἰσὶ γένους ἀρσενικοῦ.

α. τὰ ἀνήκοντα εἰς ἄρρεν γένος, ὡς *homme* ἀνὴρ, *cheval* ἵππος.

β'. Τὰ τῶν ἡμερῶν, μηνῶν, καὶ ὥρῶν τοῦ ἔτους, ὡς *dimanche* κυριακή, *janvier* Ἰανουάριος, *printemps* ἔαρ. Ἐξαιρέσεις. 1. Τὸ *automne*, φθινόπωρον, ἐστὶ δῦο γενῶν. 2. Τὸ *mi* (ἐκ τοῦ *demi*), ἀντὶ τοῦ *moitié*, ἡμισυ, προτιθέμενον τοῦ μηνὸς καὶ συναπτόμενον αὐτῷ διὰ τῆς ὑφέν, μεταβάλλει εἰς θηλυκὸν γένος τὸ τοῦ μηνὸς ὄνομα, ὡς *la mi-août*, τὸ δεκαπενταύγουστον.

γ'. Τὰ τῶν δένδρων καὶ θάμνων, ὡς *le poirier*, ἡ ἄπιος (ἀπιδιά)· *le pommier*, ἡ μηλιά, *le myrte*, ἡ μύρτος, *myrsine* κτλ. Ἐξαιροῦνται τινα, ὡς *aubépine*, ἡ λευκάκανθα, *ronce*, ἡ βάτος, κτλ.

δ'. Τὰ τῶν μετὰλλων καὶ χρωμάτων, ὡς *l'or*, ὁ χρυσοῦς· *le rouge*, τὸ ἐρυθρόν.

ε. Τὰ τῶν πόλεων, ὡς *Paris*, Παρίσιοι. Ἐξαιροῦνται τινα, ἅπερ ἢ ἔχουσι πρὸ ἑαυτῶν τὸ ἄρθρον *la*, ἢ τὸ οὐσιαστικὸν *ville*, ὅπερ ἐστὶ θηλυκοῦ γένους, ὡς *la Rochelle*, ἢ Ῥοχέλλη· *la ville de Tyr*, ἡ πόλις Τύρος κτλ.

ς'. Τὰ τῶν ὀρέων, ὡς *le Caucase*, ὁ Καύκασος· *le Liban*, ὁ Λίβανος. Ἐξαιροῦνται τινα, ὡς *les Alpes*, αἱ Ἄλπεις· *les Pyrénées*, τὰ Πυρηναῖα κτλ. μὴ ἔχοντα ἐνικόν.

ζ'. Τὰ τῶν ποταμῶν, ὡς le Danube, ὁ Δανούβιος· le Tibre, ὁ Τίβερις· κτλ. Ἐξαιροῦνται τινα, ὡς la Loire, ὁ Λείγερ· la Seice, ὁ Σηκουάνας κτλ.

η'. Τὰ τῶν ἀνέμων, ὡς le nord, ὁ βορρᾶς· le sud, ὁ νότος κτλ. Ἐξαιροῦνται τινα, ὡς bise, μελαμβόρειος· tramontane, ἀπαρκτίας.

θ'. Τὰ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου, ὡς a, b, c, κτλ.

ι'. Τὰ ἐπίθετα, τὰ ἀπαρέμφατα, αἱ προθέσεις, τὰ ἐπιρρήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, εἰλημμένα οὐσιαστικῶς, ὡς le juste, τὸ δίκαιον· le manger, τὸ τρῶγειν· le devant, τὸ ἔμπροσθεν· le oui, τὸ ναί· le car, τὸ διότι.

ια'. Τὰ τῶν ἐπικρατειῶν, βασιλείων, καὶ ἐπαρχιῶν, μὴ λήγοντα εἰς e ἄφωνον, ὡς Danemarck, Δανία· Piémont, Πιεμόντε, κτλ.

Καὶ τὰ ἐξῆς εἰσι γένους θηλυκοῦ.

α'. Τὰ ἀνήκοντα εἰς θῆλυ γένος, ὡς femme, γυνή· lionne, λέαινα, κτλ.

β'. Τὰ τῶν ἀρετῶν, κακιῶν καὶ ποιότητων, ὡς chasteté, ἀγνότης· avarice, φιλαργυρία· amertume, πικρία. Ἐξαιροῦνται τὰ courage, εὐτολμία, mérite, ἀξία, dévouement, ἀφοσίωσις· κτλ.

γ'. Τὰ τῶν καρπῶν, ὡς la poire, τὸ ἄπιον· la pomme, τὸ μήλον· Ἐξαιροῦνται τινα, ὡς abricot, βερούκοκκον· κτλ.

δ'. Τὰ τῶν νήσων, ὡς la Sardaigne, ἡ Σαρδῶ· la Sicile, ἡ Σικελία· κτλ.

Ἐκ δὲ τῆς καταλήξεως, τὰ μὴ λήγοντα εἰς e ἄφωνον, ἔχουσιν ἀρσενικὴν κατάληξιν, τὰ δὲ εἰς e, θηλυκὴν.

Ἐκ μὲν τῶν ἐχόντων ἀρσενικὴν κατάληξιν, τὰ ἐξῆς εἰσι γένους ἀρσενικοῦ·

α'. Τὰ λήγοντα εἰς a ἢ τὰ ἔχοντα τὸν ἦχον τοῦτον, ἢ ὑπόρρινον κατάληξιν. Ἐξαιροῦνται hart, part, maman, dent, surdent, jument, gent.

β'. Τὰ εἰς e ἀνοικτὸν ἢ κλειστὸν, μὴ ἡγουμένου t. Ἐξαιροῦνται, fo-
rêt, clef, nef, cuiller, mer.

γ'. Τὰ εἰς ai εἴτε ἐπομένου ἐνός ἢ πλειόνων συμφώνων, εἴτε μὴ. Ἐξαιροῦνται chair, main, faim, paix.

δ'. Τὰ εἰς i, y, ui, εἴτε ἐπομένου ἐνός ἢ πλειόνων συμφώνων, εἴτε μὴ. Ἐξαιροῦνται brebis, fin, vis, fourmi, merci, nuit.

ε'. Τὰ εἰς o, oi, ou, au, eau, eu, oeu, ieu, καὶ u, εἴτε ἐπομένου ἐνός ἢ πλειόνων συμφώνων, εἴτε μὴ. Ἐξαιροῦνται dot, mort, croix, poix, poix, voix, soif, fois, foi, loi, paroi, cour, tour, toux, chaux, faux, eau, peau, glu, tribu, vertu.

ς'. Τὰ εἰς on, om ὑπόρρινα, μὴ ἡγουμένου i ἢ z, ἢ s προφερμένου

ὡς z. Ἐξαιροῦνται *boisson, moisson, mousson, cuisson, chanson, façon, leçon, rençon, amidon.*

ζ. Τὰ εἰς *ai, ail, eil, il, œil.*

Καὶ τὰ ἐξῆς εἰσὶ γένους *θηλυκοῦ*

ά. Τὰ *λήγοντα* εἰς *tié*, ἀνευ ἐξαιρέσεως, καὶ τὰ εἰς *té*. Ἐξαιροῦνται· *arrêté, comité, comté, côté, été, pâté, précipité, thé, fraité.*

β'. Τὰ εἰς *eur*. Ἐξαιροῦνται· *bonheur, malheur, labeur, honneur, déshonneur, équateur, cœur, chœur, pleurs.*

Παρατήρησις. Ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν ἀψύχων, τὰ δὲ ἔμψυχα εἰσὶ γένους ἀρσενικοῦ, ὡς· *lecteur, tailleur, κτλ.*

γ'. Τὰ εἰς *ion, yon, zon* καὶ *son* προφερόμενον ὡς *zon*. Ἐξαιροῦνται· *Alérion, bastion, billion, brimborion, camion, champion, gabion, galion, horion, lampion, million, pion, psaltérion, scion, septentrion, talion, crayon, embryon, pleyon, rayon, gazon, horizon, bison, blason, diapason, oison, peson, poison, tison, κτλ.*

Ἐκ δὲ τῶν ἐχόντων *θηλυκὴν κατάληξιν*, τὰ ἐξῆς εἰσὶ γένους ἀρσενικοῦ.

ά. Τὰ *λήγοντα* εἰς *ice*. Ἐξαιροῦνται· *Immondices, lice, malice, milice, police, épice, varice, avarice, cicatrice, justice, injustice, notice.*

β'. Τὰ εἰς *cide, side, ode, ude*. Ἐξαιροῦνται· *ode, épode.*

γ'. Τὰ εἰς *ge*, ἡγουμένου φωνήεντος. Ἐξαιροῦνται· *cage, page (de livre), plage, image, nage, rage, sauge, allége, neige, tige, voltige, loge, horloge, toge.*

δ'. Τὰ εἰς *aule, ble, cle, gle, ile, île, ille, yle, ple*. Ἐξαιροῦνται· *Épaule, fable, table, étable, Bible, garde-noble, boucle, débâcle, épingle, règle, sangle, bile, file, argile, huile, île, presque île, ville.*

έ. Τὰ εἰς *ème, gme, ome, omme, aume, arme, erme, isme*. Ἐξαιροῦνται· *Crème, énigme, gomme, pomme, somme (d' argent), arme, alarme, larme, berme, ferme.*

ς'. Τὰ εἰς *one, ône, onne, orne, urne*. Ἐξαιροῦνται· *anémone, aumône, zône, colonne, consonne, couronne, personne, borne, corne, viorne, urne.*

ζ. Τὰ εἰς *ope*. Ἐξαιροῦνται· *Syncope, varlope.*

ή. Τὰ εἰς *alque, irque, isque*. Ἐξαιρεῖται *Bisque.*

θ'. Τὰ εἰς *bre, cre, dre, fre, gre, tre, vre*. Ἐξαιροῦνται· *algèbre, chambre, fibre, ombre, nacre, polacre, ancre, encre, escadre, cendre, poudre, bafre, balafre, offre, gaufre, chartre, dartre, épître, lettre, montre, piastre, rencontre, fièvre, lèvres, oeuvre.*

ί. Τὰ εἰς *aire, ère, eure, eurre, ire, yre, yrrhe*. Ἐξαιροῦνται·

affaire, chaire, glaïre, grammaire, haire, paire, chère, chimère, colère, enchère, ère, galère, misère, sphère, bière, fourmilière, frontiè-re, manière, lumière, prière, rivière, serpillière, tabatière, visiè-re, heure, cire, hégire, ire, mire, satire, tirelire, lyre, myrrhe.

ιά. Τὰ εἰς soire, toire. 'Εξαιρούνται' Écritoire, victoire, histoire.

ιβ'. Τὰ εἰς acte, aste, erte, este, iste, uste. 'Εξαιρούνται' Cata-racte, épacte, caste, perte, découverte, veste, liste, batiste.

Καὶ τὰ ἐξῆς εἰσὶ γένους θηλυκοῦ.

ά. Τὰ λήγοντα εἰς e ἄφωνον, ἠγουμένου φωνήεντος. 'Εξαιρούνται' apogée, caducée, colisée, coryphée, empyrée, Élysée, gynécée, hyménée, lycée, mausolée, musée, prytanée, périgée, périnée, pygmée, le Pirée, spondée, trocée, trophée,—génie, parapluie, aphélie, Messie, périhélie, parhélie, incendie, amphibie, foie.

β'. Τὰ εἰς be. 'Εξαιρούνται' astrolabe, scribe, lobe, globe, lombes, cube, tube, verbe, adverbe, proverbe, théorbe, καὶ τὰ σύνθετα ἐκ τῆς λέξεως syllabe, ὡς· monosyllabe, κτλ.

γ'. Τὰ εἰς ce (ὄρα ά.) 'Εξαιρούνται' espace, silence, quinconce, commerce, sacerdoce, négoce, pouce, divorce.

δ'. Τὰ εἰς de (ὄρ. ε'). 'Εξαιρούνται' Camarade, grade, jade, stade, exorde, dividende, multiplicande, pé ricarde, monde, coude, prélude.

έ. Τὰ εἰς phe ἢ fe. 'Εξαιρούνται' Cénotaphe, paragraphe, télé-graphe, logogriphe, hiéroglyphe, triomphe, greffe, golfe.

ς'. Τὰ εἰς ge, ἠγουμένου συμφώνου. (ὄρ. γ'.) 'Εξαιρούνται' ange, change, échange, rechange, lange, mélange, lingé, songe, mensonge, cierge.

ζ'. Τὰ εἰς che. 'Εξαιρούνται' Acrostiche, hémistiche, manche, di-manche, relâche, reproche, tourne-broche, panache.

η. Τὰ εἰς le (ὄρ. δ'.) 'Εξαιρούνται' châte, dédale, scandale, hâte, râle, ovale, intervalle, modèle, parallèle, zèle, libelle, symbole, protocole, alvéole, monopole, Capitole, môle, pôle, rôle, contrôle, conciliabule, préambule, crepuscule, pécule, ridicule, véhicule, pen-dule (poids attaché à un fil), scrupule.

θ'. Τὰ εἰς me (ὄρ. έ.) 'Εξαιρούνται' amalgame, filigrane, drame, épithalame, blâme, oriflamme, programme, crime, régime, abyme, anonyme, synonyme, rhume, légume, calme.

ί. Τὰ εἰς ne (ὄρ. ς'.) 'Εξαιρούνται' organe, mânes, crâne, domaine, patrimoine, antimoine, peigne, règne, interrègne, signe.

ιά. Τὰ εἰς pe (ὄρ. ζ'.) 'Εξαιρούνται' Crêpe, olympé, groupe.

ιβ'. Τὰ εἰς que (ὄρ. η.) 'Εξαιρούνται' zodiaque, spécifique, torique,

tropique, panégyrique, viatique, émétique, cantique, portique, distique, caustique, colloque, soliloque, manque, masque.

ιγ'. Τὰ εἰς re (ὄρ. θ'. καὶ ι.) Ἐξαιροῦνται· phare, tintamare, Tartare, catarrhe, tonnerre, verre, météore, phosphore, pore, pampre, pourpre (rouge foncé), augure, colure, mercure, murmure, parjure, genre.

ιδ'. Τὰ εἰς oire (ὄρ. ιά.) Ἐξαιροῦνται. Grimoire, mémoire (écrit).

ιέ'. Τὰ εἰς gue, se, te, the, ve, xe, ze. Ἐξαιροῦνται. Apologue, catalogue, dialogue, décalogue, monologue, prologue, orgue, exergue.—Parnasse, narcissé, carrosse, colosse, vase, Pégase, gymnase, malaise, dièse, diocèse, nivose, thyrsé.—aromate, automate, faite, squelette, mérite, rite, site, gîte, culte, tumulte, doute, conte, poste, labyrinthe.—conclave, latyclave, rêve, glaive, fleuve.—axe, sexe, équinoxe, paradoxe, luxe, trapèze.

Οὐσιαστικά τινα ληφθέντα ἐκ τῆς ἑλληνικῆς μετέβαλον γένος, ὡς·

Γένους ἀρτενικοῦ.

cèdre, κέδρος.	épitome, ἐπιτομή.
dialecte, διάλεκτος.	paragraphe, παράγραφος (ή).
dièse, διέσις	le Péloponèse, ἡ Πελοπόννησος.
diocèse, ἐπισκοπή.	le Synode, ἡ Σύνοδος.
écho, ἠχώ.	le Styx, ἡ Στύξ.

Γένους θηλυκοῦ.

cataracte, καταράκτης.	panthère, πάνθηρ.
comète, κομήτης.	planète, πλανήτης.
hymne, ὁ ἐκκλησιαστικὸς ὕμνος.	énigme, αἴνιγμα.
jacinthe, ὑάκινθος.	épitaphe, ἐπιτύμβιον.
la Morée, ὁ Μωρέας.	horloge ὠρολόγιον.
obole, ὀβολός.	idole, εἶδωλον.
	idylle, εἰδύλλιον.

Διγενῆ τινα μονοκατάληκτα, μεταβάλλοντα γένος, συμμεταβάλλουσι καὶ σημασίαν, οἷον·

le garde, ὁ φύλαξ.	la garde, ἡ φυλακή.
le livre, τὸ βιβλίον.	la livre, ἡ λίτρα.
le mémoire, τὸ ὑπόμνημα.	la mémoire, ἡ μνήμη.
le tour, ὁ γύρος.	la tour, ὁ πύργος.
le trompette, ὁ σαλπιγκτής.	la trompette, ἡ σάλπιγξ.

Οἱ Γάλλοι, ὡς οἱ Ἕλληνες, ἔχουσιν ὀνόματα κοινοῦ γένους (dn genre commun), οἷον· *l'enfant*, ὁ, ἡ παῖς· καὶ γένους ἐπικοινωνοῦ (épécène),

ὡς τὰ ὀνόματα ζώων τινῶν, οἷον· le renard, ἡ ἀλώπηξ· la tourterelle, ἡ τρυγών, ὧν τὸ γένος διακρίνεται διὰ τῆς προσθήκης τῶν λέξεων mâle διὰ τὸ ἄρρεν, femelle διὰ τὸ θῆλυ, οἷον· le renard mâle, le renard femelle.

Ὁνόματά τινα ἀρσενικοῦ γένους δηλοῦσι τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ, ὡς καὶ παρ' Ἑλλήσιν, οἷον· écrivain, συγγραφεὺς· géomètre, γεωμέτρης· médecin, ἰατρός· orateur, ῥήτωρ· sculpteur, γλύπτης, κτλ.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ἀμφιβολίας, ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ γυναικὸς, προτάσσουσι τούτων λέξιν τινὰ δηλοῦσαν τὸ θῆλυ γένος, ὡς· femme, dame, demoiselle, οἷον· une femme écrivain, γυνή συγγραφεὺς, κτλ.

Περὶ ἀριθμοῦ τῶν οὐσιαστικῶν.

(Du nombre des substantifs.)

Ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς τῶν οὐσιαστικῶν σχηματίζεται, προστιθεμένου s τῇ ληγούσῃ τοῦ ἐνικοῦ, οἷον· le diamant, les diamants· la ville, les villes. Τοῦ δὲ gent ὁ πληθ. σχηματίζεται, ἀποβολῇ τοῦ t καὶ προσλήψει τοῦ s, οἷον· gens.

Ἐξαιρέσεις· α'. Τὰ λήγοντα εἰς s, x, z, εἰσὶν ὅμοια τῷ πληθ. οἷον· le carquois, les carquois· le choix, les choix· le nez, les nez.

β'. Τὰ λήγοντα εἰς au, eau· eu, oeu· προσλαμβάνουσι x ἐν τῷ πληθ. οἷον· le joyau, les bijoux· le chapeau, les chapeaux· l'aveu, les aveux· le vœu, les vœux.

Παρατήρησις. Ὁ πληθ. τοῦ bleu, κυανοῦν χροῶμα, σχηματίζεται προσλήψει τοῦ s, οἷον· les bleus.

γ'. Τὰ λήγοντα εἰς ou προσλαμβάνουσι s ἐν τῷ πληθ., οἷον· le clou, les clous. κτλ.

Παρατήρησις. Ὁ πληθ. τῶν bijou, caillou, chou, genou, hibou, joujou, rou, σχηματίζεται προσλήψει τοῦ x, ὡς· bijoux κτλ.

δ'. Τὰ λήγοντα εἰς al, τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux ἐν τῷ πληθ., οἷον· l'animal, les animaux.

Παρατήρησις. Ὁ πληθ. τῶν bal, carnaval, chacal, pal, régal, σχηματίζεται προσλήψει τοῦ s, ὡς· bals κτλ.

ε'. Τὰ λήγοντα εἰς ail προσλαμβάνουσι s ἐν τῷ πληθ., ὡς· un gouvernail, des gouvernails.

Παρατήρησις. Ὁ πληθ. τῶν bail, corail, émail, soupirail, vantail, vitrail, travail, σχηματίζεται τροπῇ τῆς κατάληξεως ail εἰς aux, ὡς· bail, baux, travail, travaux.

Σημ. 1. Ὁ πληθ. τοῦ travail σχηματίζεται προσλήψει τοῦ s, ὡς·

travails, όταν σημαίνη α. ἔκθεσιν ὑπουργοῦ πρὸς βασιλέα ἢ ὑπαλλήλου πρὸς ὑπουργόν. β'. ξυλίνην μηχανὴν διὰ τὸ πετάλωμα τῶν ἵππων.

Σημ. 2. Τὰ bercail, μάνδρα, καὶ bétail, θρέμματα, οὐκ ἔχουσι πληθ. τὸ δὲ bestiaux οὐκ ἔχει ἐνικόν, ἀναπληροῖ δὲ τὸν πληθ. τοῦ bétail.

Σημ. 3. Τὸ δὲ ail, σκόροδον, ποιᾷ ἐν τῷ πληθ. aulx καὶ ails.

ς'. Τὰ aïeul, πρόγονος· ciel, οὐρανός· oeil, ὀφθαλμός· ποιοῦσιν ἐν τῷ πληθ. aïeux, cieux, yeux. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμαλῶς, προσλήψει τοῦ s, ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας, οἷον les quatre aïeuls, οἱ πρὸς πατρὸς καὶ μητρὸς πάπποι· des ciels de carrière, στρώματα λατομείου· des yeux de boeuf, φεγγίται.

Περὶ οὐσιαστικῶν μὴ λαμβανόντων τὸ σημεῖον
τοῦ πληθυντικοῦ.

(Des substantifs qui ne prennent pas la marque du pluriel).

Τὰ ἐκ ξένων γλωσσῶν εἰλημμένα, μένουσιν ἀμετάβλητα ἐν τῷ πληθ. οἷον des alleluia, des alibi, des alinéa, κτλ. Ἐξαιροῦνται τινα, οἷον l'opéra, les opéras· le piano, les pianos· le zéro, les zéros κτλ.

Τὰ κύρια ὀνόματα οἰκογενείας, οἷον les deux Corneille· les deux Racine.

Περὶ οὐσιαστικῶν ἐχόντων ἓνα ἀριθμὸν, ἐνικόν
ἢ πληθυντικόν.

(Des substantifs qui n'ont que le singulier ou le pluriel).

Τὰ μὴ ἔχοντα πληθυντικὸν εἰσί.

α'. Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων, οἷον l'or, l'argent, le fer (ὁ σίδηρος). Εἰς δὲ τὸν πληθ. ἀριθ. fers, σημαίνει, ἀλύσεις, δεσμὰ, δουλείαν.

β'. Τὰ τῶν ἀρετῶν, οἷον la foi, la charité, la sincérité.

γ'. Τὰ ὀνομαστικὰ ἀπαρέμματα, οἷον le lever, le coucher.

δ'. Τὰ ἐπίθετα οὐσιαστικῶς εἰλημμένα, οἷον le beau, le vrai.

Τὰ μὴ ἔχοντα ἐνικόν, εἰσίν· accordailles, ancêtres, archives, armoiries, broussailles, ciseaux, époussailles, matines, mœurs, mouchettes, nones, pleurs, ténèbres, vèpres, κτλ.

Περὶ συνθέτων οὐσιαστικῶν.

(Des substantifs composés).

Σύνθετον οὐσιαστικὸν καλοῦσι τὸ συντιθέμενον ἐκ δύο ἢ πλείονων λέξεων, ἀποτελουσῶν μίαν διὰ τῆς ὑφέν (trait d'union).

Ὅταν τὸ σύνθετον οὐσιαστικὸν συντιθῆται ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου, ἢ ἐκ λέξεως, ἥτις ἐστὶν ἄχρηστος μόνη οὖσα, σὺν δὲ τῷ οὐσιαστ. μεταπίπτει εἰς ἐπιθετικὴν σημασίαν, ἢ ἐξ ἄλλου οὐσιαστικοῦ, ἀμφοτέρα λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, οἷον· des loups-marins, des loups-cerviers, des chefs-lieux.

Ἐξαιροῦνται τινα, οἷον· un terre-plein, des terre-pleins (des endroits pleins de terre). — un appui-main, des appui-main (des baguettes servant d'appui à la main qui tient le pinceau).

Ὅταν δὲ συντιθῆται ἐκ ῥήματος ἢ ἐξ ἐπιρρήματος ἢ ἐκ προθέσεως καὶ οὐσιαστ. ἢ ἐπιθέτου, τὸ οὐσιαστ. καὶ τὸ ἐπιθ. λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθ. οἷον· des passe-paroles, des quasi-délits, des après-dînées, des hautes-contre.

Ἐξαιροῦνται τινα, οἷον· des serre-tête (des bonnets qui serrent la tête).—des contre-poison (des remèdes contre le poison). — un porte-mouchettes (ce qui porte les mouchettes).

Ὅταν δὲ συντιθῆται ἐκ δύο ῥημάτων ἢ ἐκ ῥήμ. καὶ ἐπιρρήματος, ἢ ἐκ ξένων λέξεων, ἀμφοτέρα μένουσιν ἀμετάβλητα ἐν τῷ πληθ. οἷον· des passe-passe, des passe partout, des post-scriptum.

Ἄλλ' ὅταν συντιθῆται ἐκ δύο λέξεων συνημμένων διὰ προθέσεως, ἢ ἡγουμένη λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθ. οἷον· des arcs-en-ciel.

Ἐξαιροῦνται τινα, οἷον· des tête-à-tête (des entrevus où l'on est seul à seul).

Κανὼν. Τὰ σύνθετα οὐσιαστικὰ τίθενται εἰς ἐνικὸν ἢ πληθ. ἀριθμὸν κατὰ τὴν φύσιν ἢ τὴν ἔννοιαν τῶν λέξεων ἐξ ὧν συντίθενται.

Περὶ Αὐξητικῶν καὶ ὑποκοριστικῶν. (Des augmentatifs et des diminutifs).

Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα, μὴ ἔχουσα κυρίως καταλήξεις τῶν ἀυξητικῶν ἀναπληροῦ ταύτας διὰ τοῦ ἐπιθέτου grand, ὡς· grand front (celui qui a un) μετωπίας. grande bouche (celui qui a une) στομίας.

Αἱ δὲ καταλήξεις τῶν ὑποκοριστικῶν εἰσὶν· ette, ule, eau, on, καὶ τινες ἄλλαι, αἵτινες, ὅτε μὲν σημαίνουσιν ὑποκορισμὸν, ὅτε δὲ οὐ. Ἄναπληροῦσι δὲ συνήθως ταύτας διὰ τοῦ ἐπιθέτου petit, ὡς· fille, fillette κοράσιον· maison, maisonnette, οἰκίσκος· globe, globule, σφαιρίδιον, solive, soliveau, δοκίς· faucon, fauconneau, ἱερακίσκος· chat, chaton· γαλιδεύς· aigle, aiglon, ἀστιδεύς· petit chien, κυνίδιον.

Περὶ συνωνύμων. (Des synonymes).

Συνωνύμους λέξεις ὀνομάζουσι τὰς ἐχούσας πρὸς ἀλλήλας τὴν αὐτὴν

σχεδὸν σημασίαν, οἷον· décence, bienséance, convenance, εὐσηχημοσύνη, κοσμιότης.— infamie, ignominie, opprobre, ἀτιμία, ὄνειδος.— rêve, songe, ὄνειρον.

Περὶ Ὅμωνύμων.

(Des Homonymes).

Ὅμωνύμους δὲ λέξεις καλοῦσι τὰς ἐχούσας πρὸς ἀλλήλας τὴν αὐτὴν γραφὴν ἢ προφορὰν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν αὐτὴν σημασίαν, οἷον· acre, δριμύς· acre πλέθρον.— bāiller, χασμαῖσθαι· bāiller, διδόναι.

Camp, στρατόπεδον· quand, ὅταν· quant, ὡς πρὸς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Chapitre IV.)

Περὶ Ἄρθρον.

(De l' Article).

Ἐν ἄρθρον ἔχουσιν οἱ Γάλλοι, ποιῶν ἐν τῷ ἄρσ. le, ἐν τῷ θηλ. la, καὶ ἐν τῷ πληθ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν les. Τὸ μὲν le ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἐνικὴν ὄνομ. καὶ αἰτ. τοῦ ἑλλ. ἄρσ. καὶ οὐδ. ἄρθρου, ὡς· ὁ, τὸν, τὸ. Τὸ δὲ la πρὸς τὴν ἐνικὴν ὄνομ. καὶ αἰτ. τοῦ θηλ. ὡς· ἡ, τὴν. Καὶ τὸ les, πρὸς τὴν πληθ. ὄνομ. καὶ αἰτ. τοῦ ἄρσ. θηλ. καὶ οὐδ. ὡς· οἱ, τοὺς· αἱ, τὰς, τὰ.

ὑπόκειται δὲ εἰς δύο μεταβολὰς, τὴν ἐκθλιψιν (élision)· καὶ τὴν συναίρεσιν (contraction).

Ἡ μὲν ἐκθλιψις γίνεται, ὅταν ἡ ἐπομένη τῷ ἄρθρῳ λέξις ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, οἷον· l' esprit, ὁ νοῦς· l' amitié, ἡ φιλία· l' homme, ὁ ἀνὴρ· l' harmonie, ἡ ἀρμονία· καὶ τὸ ἄρθρον καλεῖται τότε ἐκτεθλιμμένον (élide)· οὐχὶ δὲ, ὅταν ἄρχηται ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέως, οἷον· le pain, ὁ ἄρτος, la femme, ἡ γυνή, le héros, ὁ ἥρωας· la hiérarchie, ἡ ἱεραρχία.

Ἡ δὲ συναίρεσις συνίσταται εἰς τὴν ἔνωσιν τοῦ ἄρθρου le, les, μὲν τῶν προθέσεων de ἢ à ὅταν ἡ ἐπομένη τῷ ἄρθρῳ λέξις ἄρχηται ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέως, οἷον· du pain, (ἀντὶ de le pain), des pains, (ἀντὶ de les pains), au héros (ἀντὶ à le héros), au pain (ἀντὶ à le pain) aux pains (ἀντὶ à les pains)· καὶ τὸ ἄρθ. καλεῖται τότε συνηρημένον (contracté). Οὐχὶ δὲ, ὅταν ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, οἷον· de l' esprit (ἀντὶ du esprit)· de l' homme (ἀντὶ du homme)·

à l' esprit (ἀντί au esprit). à l' homme (ἀντί au homme). Τὸ μὲν du ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἐνικὴν γεν. τοῦ ἑλλ. ἀρσ. καὶ οὐδ. ἄρθ. ὡς· τοῦ· τὸ δὲ de la (ὅπερ οὐδέποτε συναιρεῖται), πρὸς τὴν ἐν. γεν. τοῦ θηλ. ὡς· τῆς· τὸ δὲ des, πρὸς τὴν πληθ. γεν. τοῦ ἀρσ. θηλ. καὶ οὐδ. ὡς· τῶν· τὸ δὲ au πρὸς τὴν ἐν. δοτ. τοῦ ἀρσ. καὶ οὐδ. ὡς· τῶ· τὸ δὲ à la (ὅπερ οὐδέποτε συναιρεῖται), πρὸς τὴν ἐν. δοτ. τοῦ θηλ. ὡς· τῆ· καὶ τὸ aux, πρὸς τὴν πληθ. δοτ. τοῦ ἀρσ. θηλ. καὶ οὐδ. ὡς· τοῖς, ταῖς.

Ὁ δὲ πληθ. ἀριθμὸς ἐστὶν ἀνεπίδεκτος ἐκθλίψεως, ὡς μὴ λήγων εἰς φωνῆεν, καὶ ἀείποτε συνηρημένους ἐστίν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Chapitre V.)

Περὶ ἐπιθέτου.

(De l' Adjectif.)

Τὰ ἐπιθετα εἰσὶν, ἢ ποιωτικά (qualificatifs), ὡς· bleu, κυανοῦς· doux, ἡδύς· ἄτινα, ἐὰν παράγωνται ἐκ ῥημάτων, καλοῦνται ῥηματικά (verbaux), ὡς· mugissant, μυκώμενος· abandonné, ἐγκαταλελειμμένος· ἢ ὀριστικά (déterminatifs), ἄτινα διαιροῦνται εἰς ἀριθμητικά (numéraux), ὡς· un, εἷς· premier, πρῶτος· κτλ. κτητικά (possessifs), ὡς· mon, ἐμός· ton, σός· κτλ. δεικτικά (démonstratifs), ὡς· ce, οὗτος· cette, αὕτη· κτλ. καὶ ἀόριστα (indéfinis), ὡς· quel, ποῖος· chaque, ἕκαστος· κτλ.

Περὶ γένους τῶν ἐπιθέτων.

(Du genre des adjectifs.)

Τὰ ἐπιθετα τὰ λήγοντα εἰς ε ἄφωνον εἰσὶ γένους κοινοῦ, ὡς· fidèle, οἶον· homme fidèle, ἀνὴρ πιστός· femme fidèle, γυνὴ πιστή.

Ἐξαιροῦνται· maître, maîtresse· prêtre, prêtresse· prince, princesse· traître, traîtresse. κτλ.

Τὰ δὲ λήγοντα εἰς φωνῆεν προφερόμενον σχηματίζουσι τὸ θηλ. προσλήψει τοῦ ε ἄφωνου, οἶον· sensé, sensée· poli, polie.

Παρατήρησις. Τὰ εἰς gu, προσλαμβάνουσι τὸ ἔ μετὰ διαστιξέως (tréma), ὡς· aigu, aiguë. κτλ.

Ἐξαιροῦνται·

Ἄρσενικά.

Θηλυκά.

beau (πρὸ συμφ. ἢ ἡ δασέως), bel (πρὸ φωνῆεντ. ἢ ἡ ἄφωνου) | elle

nouveau, nouvel	nouvelle
folu, fol	folle
mou, mol	molle
jouvenceau	jouvencelle
jumeau	jumelle
abbé	abbesse
coi	coite
favori	favorite
roi	reine

Καὶ τὰ λήγοντα εἰς σύμφωνον, σχηματίζουσι τὸ θηλ. προσλήψει τοῦ ε ἀφώνου, ὡς· *sain, saine*.

Παρατήρησις. Τὰ εἰς *er*, μετὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ε ἀφώνου, τρέπouσι τὸ πρὸ τοῦ *r* ἄτονον ε εἰς ἐ βαρύτονον, ὡς· *altier, altièrè· étranger, étrangèrè*, κτλ.

Ἐξαιρέσεις.

Τὰ λήγοντα εἰς *ei, eil, ien, on, et*, διπλασιάζουσι τὸ ληκτικὸν σύμφωνον, καὶ προσλαμβάνουσιν ε ἀφώνον, ὡς· *paternel, paternelle· pareil, pareille· ancien, ancienne· bon, bonne· muet, muette*.

Παρατήρησις. Τινὰ τῶν εἰς *et*, οὐ διπλασιάζουσι τὸ *t*, ἀλλὰ μετὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ε ἀφώνου, τρέπouσι τὸ πρὸ τοῦ *t* ἄτονον ε εἰς ἐ βαρύτονον, ὡς· *complet, complète· concret, concrète· discret, discrète· indiscret, indiscrète· inquiet, inquiète· replet, replete· secret, secrète*.

Σημ. Τὰ ἐξῆς· *paysan, bas, gras, las, gros, épais, exprès, profès, gentil, nul, bellot, sot, vieillot*, διπλασιάζουσι τὸ ληκτικὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνουσιν ε ἀφώνον, ὡς· *paysanne, basse, grasse, lasse, grosse, épaisse, expresse, professe, gentille, nulle, bellotte, sotte, vieillotte*.

β'. Ἐκ τῶν ληγόντων εἰς *e*, τὰ μὲν σχηματίζουσι τὸ θηλ. προσλήψει τοῦ *he*, οἷον· *blanc, blanche· franc, franche· sec, sèche*· τὰ δὲ, τροπῇ τοῦ *e* εἰς *que*, οἷον· *caduc, caduque, public, publique, turc, turque*. Τὸ δὲ *grec*, διατηρεῖ ἐν τῷ θηλ. τὸ *e* πρὸ τοῦ *que*, οἷον· *grecque*.

γ'. Τὰ λήγοντα εἰς *f* τρέπouσιν αὐτὸ εἰς *ve* ἐν τῷ θηλ. οἷον· *abusif, abusive· bref, brève· captif, captive· neuf, neuve· tardif, tardive· vif, vive*.

δ'. Τὰ δὲ εἰς *g* προσλαμβάνουσι *ue*, οἷον· *long, longue· oblong, oblongue*.

ε'. Τὰ δὲ εἰς *eur*, παραγόμενα ἀμέσως ἐκ τοῦ ἐνεσῶτος τῆς μετοχῆς, ποιῶσι τὸ θηλ. εἰς *euse*, οἷον· *buveur (μ. buvant), buveuse· danseur*

(μστ. dansant), danseuse. κτλ. καὶ τινὰ εἰς eresse, οἶον· demandeur, demanderesse· défendeur, défenderesse· pécheur, pécheresse, κτλ.

ς'. Καὶ τὰ εἰς teur παραγόμενα ἐκ τῶν λατινικῶν τῶν ληγόντων εἰς tor, ποιῶσι τὸ θηλ. εἰς trice (λ. trix), οἶον· accusateur, accusatrice (λ. accusator, accusatrix), acteur, actrice, κτλ.

Παρατήρησις. Ambassadeur, ποιεῖ ambassadrice· empereur, impératrice· gouverneur, gouvernante· serviteur, servante.

ζ'. Τὰ ἐγείροντα ἰδίαν συγκρίσεως, ἅπερ παράγονται ἐκ τῆς λατινικῆς, προσλαμβάνουσι τὸ ἄφωρον, οἶον· antérieur, e (λ. anterior)· citérieur, e (λ. citerior)· extérieur e, (λ. exterior)· inférieur, e (λ. inferior)· intérieur, e (λ. interior)· majeur, e (λ. major)· meilleur, e (λ. melior)· mineur, e (λ. minor)· postérieur, e (λ. posterior), supérieur, e (λ. superior)· ultérieur, e (λ. ulterior).

ή'. Τὰ λήγοντα εἰς x τρέπουσιν αὐτὸ εἰς se, οἶον· courageux, courageuse· époux, épouse· jaloux, jalouse.

Σημείωσις. Τὰ ἐξῆς ποιῶσι doux, douce· roux, rousse· faux, fausse· préfix, préfixe· vieux (πρὸ συμφώνου), vieil (πρὸ φωνήεντος), vieille.

θ'. Τὰ chatain, dispos, fat, καὶ résous οὐκ ἔχουσι θηλ.

ί'. Τὰ absous, dissous, frais, tiers, bénin, malin ποιῶσιν ἐν τῷ θηλ. absoute, dissoute, fraîche, tierce, bénigne, maligne.

Περὶ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιθέτων.

(Du nombre des adjectifs.)

Γενικὸς κανὼν. Ὁ πληθ. ἀριθμὸς τῶν ἐπιθέτων ἀρσενικῶν τε καὶ θηλυκῶν σχηματίζεται, ὡς ὁ τῶν οὐσιαστικῶν, προστιθεμένου s τῆ ληγούσῃ τοῦ ἐνικοῦ, οἶον· bon, bons· bonne, bonnes. Παρατήρησις. Ὁ πληθ. ἀριθ. τοῦ ἀορίστου ἐπιθέτου tout, σχηματίζεται ἀποβολῇ τοῦ t, καὶ προσλήψει τοῦ s, ὡς· tout, tous.

Οὗτος ὁ κανὼν ἐστὶν ἄνευ ἐξαιρέσεως ἐν τῇ θηλ. καταλήξει, ἐν δὲ τῇ ἀρσ. εἰσὶν αἱ ἐξῆς ἐξαιρέσεις.

α' Τὰ λήγοντα εἰς s ἢ x, εἰσὶν ἀμετάβλητα ἐν τῷ πληθυντ. ἀριθμῷ, ὡς τὰ οὐσιαστικά, οἶον· gras, jaloux.

β'. Τὰ λήγοντα εἰς eau, προσλαμβάνουσι x ἐν τῷ πληθ. ὡς τὰ οὐσιαστ. οἶον· beau, beaux· nouveau, nouveaux.

γ'. Τὰ λήγοντα εἰς al, τρέπουσι τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς aux ἐν τῷ πληθ. ὡς τὰ οὐσ. οἶον· égal, égaux· général, généraux· πλὴν τῶν final, finals· glacial, glacials· κτλ.

Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ (cardinaux), καὶ τὸ ἀόριστον ἐπιθέτου plusieurs, οὐκ ἔχουσιν ἐνικόν, ὡς dix, κτλ. πλὴν τοῦ un, εἷς.

Περὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

(Des comparatifs et des superlatifs).

Τὰ συγκριτικὰ εἰσὶ τριῶν εἰδῶν.

Τὸ μὲν καλοῦσι συγκριτικὸν ὑπεροχῆς (comparatif de supériorité), ὅπερ σχηματίζουσι, προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ plus (μᾶλλον), οἷον la vertu est plus utile que la science, ἡ ἀρετὴ ἐστὶν ὠφελιμωτέρα τῆς ἐπιστήμης.

Τὸ δὲ, μειώσεως (d' infériorité), ὅπερ σχηματίζουσι, προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ moins (ἥττον), οἷον la mort est moins funeste que les plaisirs qui attaquent la vertu, ὁ θάνατος ἐστὶν ἥττον ὀλέθριος τῶν προσβαλλουσῶν τὴν ἀρετὴν ἡδονῶν ἢ ὁ θάνατος οὐκ ἐστὶ τόσον ὀλέθριος, ὅσον αἱ προσβάλλουσαι τὴν ἀρετὴν ἡδοναί.

Τὸ δὲ, ἰσότητος (d' égalité), ὅπερ σχηματίζουσι, προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ aussi (τόσον), οἷον César était aussi éloquent que brave, ὁ Καῖσαρ ἦν τόσον εὐφραδῆς, ὅσον γενναῖος.

Ὁ σύνδεσμος que συνδέει τοὺς δύο συγκρινομένους ὄρους.

Τὰ τρία ἐπιθέτα: meilleur (κρείσσω), moindre (ἐλάσσων), pire (χείρων), ὧν τὰ ἐπιρρήματα εἰσὶ mieux, moins, pis, ἐκφράζουσι μόνον σύγκρισιν. Τὰ δὲ θετικὰ τούτων εἰσὶ bon, ἀγαθός· petit, μικρός· mauvais, κακός. Χρῶνται δὲ τῷ meilleur ἀντὶ τοῦ plus bon, ὅπερ οὐκ ἐστὶν ἐν χρήσει· λέγουσιν ὁμῶς moins bon, aussi bon· τῷ δὲ moindre ἀντὶ τοῦ plus petit, ὅπερ λέγεται ἐπίσης· καὶ τῷ pire ἀντὶ τοῦ plus mauvais, ᾧ χρῶνται ὡσαύτως.

Τὰ δὲ ὑπερθετικὰ, δύο εἰδῶν.

Τὸ μὲν καλοῦσιν ἀπόλυτον (absolu), ὅπερ σχηματίζουσι, προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου μίαν τῶν ἐξῆς λέξεων: fort, très, bien, infiniment, extrêmement, extraordinairement, parfaitement, le plus, le moins, οἷον Cicéron était très-éloquent, ὁ Κικέρων ἦν εὐφραδέστατος.

Παρέλαβον δὲ ἐκ τῆς λατινικῆς ἐπτὰ ὑπερθετικὰ, ὧν τὴν κατάληξιν ἐποίησαν γαλλικὴν, οἷον éminentissime, excellentissime, grandissime, illustrissime, nobillissime, révérendissime, sérénissime. Τὸ δὲ généralissime ἐστὶν ὅλως γαλλικόν.

Τὸ δὲ σχετικὸν (relatif), ὅπερ σχηματίζουσι, προτάσσοντες τῶν συγκριτικῶν meilleur, moindre, pire, plus, moins, τὸ ἄρθρον ἢ τὰ κτητικὰ ἐπιθέτα mon, ton, son, κλ. οἷον la meilleure des sciences

est celle du salut. — Alexandre était le plus brave des hommes.
— c'est mon meilleur ami.

Περὶ ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων καὶ οὐσιαστικῶν.

(Des adjectifs numéraux et des supstantifs de nombre).

Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα εἰσὶ δύω εἰδῶν ἀπόλυτα, *cardinaux* (λ. *cardo* (1), *cardinis*, στρόφιγγς)· καὶ τακτικὰ *ordinaux* (λ. *ordo*, *ordinis*, τάξις).

Τὰ ἀπόλυτα εἰσὶν:

un, ἓν	dix-neuf, δεκαεννία
deux, δύο	vingt, εἴκοσι
trois, τρία	vingt un, εἴκοσι ἓν
quatre, τέσσαρα	trente, τριάκοντα
cinq, πέντε	quarante, τεσσαράκοντα
six, ἕξ	cinquante, πενήκοντα
sept, ἑπτὰ	soixante, ἑξήκοντα
huit, ὀκτώ	soixante-dix, ἑβδομήκοντα
neuf, ἑννέα	soixante-onze, ἑβδομήκοντα ἓν
dix, δέκα	quatre-vingts, ὀγδοήκοντα
onze, ἑνδεκα	quatre-vingt-dix, ἑννεήκοντα
douze, δώδεκα	cent, ἑκατὸν
treize, δεκατρία	deux cents, διακόσια
quatorze, δεκατέσσαρα	mille, χίλια
quinze, δεκαπέντε	onze cents, χίλια ἑκατὸν
seize, δεκαἕξ	dix-neuf cents, χίλια ἑνεακόσια
dix-sept, δεκαεπτὰ	deux mille, δύο χιλιάδες
dix-huit, δεκαοκτώ	million, ἑκατομμύριον.

Σημείωσις. Τὸ *million*, οὐκ ἔστιν ἐπίθετον, ἀλλ' οὐσιαστικόν.

Ἐκ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν μόνον τὸ *un* ἔστιν ἐπιδικτικὸν γένους, ποιῶν ἐν τῷ θηλ. *une*.

Τὰ δὲ *vingt* καὶ *cent* προσλαμβάνουσι *s*, ὅταν ἠγῆται αὐτῶν ἄλλο ἀριθμητικόν, πολλαπλασιάζον αὐτὰ, οἷον *quatre-vingts volumes*. — *deux cents hommes*· οὐχὶ δὲ, ὅταν ἔπηται καὶ ἄλλο ἀριθμητικόν, οἷον *quatre-vingt-dix volumes*. — *trois cent dix hommes*· ἢ ὅταν λαμβάνωνται ἀντὶ τῶν τακτικῶν, *vingtième, centième*· διότι τότε

(1) *gond*; en effet, il semble que ce soit sur ces points cardinaux que roulent toutes les autres choses de même nature G. Duvièr.

τροποποιούσιν ένικ. οὐσ. λεγόμενον ἢ συνυπακούμενον, ὡς· chapitre quatre-vingt, page deux cent.

Τὸ δὲ mille γράφουσι mil ἐπὶ χρονολογίας ἀπὸ Χριστοῦ, οἶον· mil huit cent soixante huit.

Παρατήρησις. Ἐνίοτε χρῶνται τοῖς cent καὶ mille ἀορίστως, ὡς· il lui fit cent ou mille caresses.

Ὅταν δὲ τὸ mille ἢ οὐσιαστικόν, σημαίνει μίλιον, καὶ προσλαμβάνει s ἐν τῷ πληθυντικῷ.

Τὰ δὲ τακτικά εἰσὶ premier, θ. première, πρῶτος, πρώτη· second, θ. seconde ἢ deuxième, troisième, quatrième, cinquième, sixième, septième, huitième, neuvième, κτλ.

Σχηματίζουσι ταῦτα ἐκ τῶν ἀπολύτων, πλὴν τοῦ premier καὶ second, τρέποντες τὸ f εἰς vième, τῶν ληγόντων εἰς f· τὸ e ἄφωνον εἰς ième, τῶν ληγόντων εἰς e· καὶ προστιθέντες ième, τοῖς λήγουσιν εἰς σύμφωνον, πλὴν τοῦ cinq, ὅπερ προσλαμβάνει u πρὸ τῆς καταλήξεως ième, οἶον· neuf, neuvième· quatre, quatrième· trois, troisième· cinq, cinquième.

Τὸ unième ἐν χρήσει μόνον μετὰ τὰ ἐξῆς· vingt, trente, quarante, cinquante, soixante, quatre-vingts, cent, mille.

Τὸ δὲ deuxième διαφέρει τοῦ second κατὰ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνο μὲν ἐγείρει ἰδέαν σειρᾶς, τοῦτο δὲ οὐχί. Ὅμιλοῦντες περὶ συγγράμματος ἐκ πολλῶν μὲν τόμων, λέγουσι· voici le deuxième ἢ second tome· ἐκ δύο δὲ μόνον, λέγουσι· voici le second tome, οὐχί δὲ καὶ deuxième, ὡς μὴ ἀποτελούντων τῶν δύο τόμων σειρᾶν.

Χρῶνται τοῖς ἀπολύτοις ἀντὶ τῶν τακτικῶν.

α. Ὅμιλοῦντες περὶ ὥρων καὶ περὶ χρονολογίας, οἶον· il est trois heures, ἔστι τρίτη ὥρα.—l' an mil huit cent soixante huit, τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ἐξῆκοστὸν ὄγδοον ἔτος.

β. Ὅμιλοῦντες περὶ μηνολογίας, πλὴν τοῦ premier, οἶον· le vingt mars, ἡ εἰκοστὴ Μαρτίου.—le premier avril, ἡ πρώτη Ἀπριλίου.

γ. Ὅμιλοῦντες περὶ βασιλείων, οἶον· Georges trois. — Louis quatorze.—πλὴν τοῦ premier, οἶον· François premier.

Χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως τῷ deux ἢ second, οἶον· François deux ἢ second, καὶ τῷ quint ἀντὶ τοῦ cinq εἰς τὰ ἐξῆς· Charles quint, Κάρλος Ε'. (αὐτοκράτωρ), Sixte quint, Σίξτος Ε'. (πάππας).

Ἐνίοτε χρῶνται τοῖς ἀπολύτοις καὶ τοῖς τακτικοῖς οὐσιαστικῶς, οἶον· nous partîmes le douze.—nous nous associerons un quatrième.

Ἐκτὸς τῶν ἡγουμένων ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων, εἰσὶ καὶ τὰ ἐξῆς ἀριθμητικὰ οὐσιαστικά.

α. Τὰ περιληπτικά (collectifs), ὡς· une demi douzaine, ἡμίσεια δωδεκάς—une douzaine, δωδεκάς.—une vingtaine, εἰκάς.—une centaine, ἑκατοντάς.—un millier, χιλιάς.—un million, ἑκατομμύριον.—un milliard, δισεκατομμύριον (billion, ἐν τῇ ἀριθμητικῇ).

β. Τὰ διανεμητικά (distributifs), ὡς· la moitié, τὸ ἕμισυ· le tiers, τὸ τρίτον ἢ τριτημόριον· le quart, τὸ τεταρτημόριον· un cinquième, πεμπτημόριον κτλ.

γ. Τὰ ἀναλογικά (proportionnels), ὡς· le double, τὸ διπλοῦν· le triple, τὸ τριπλοῦν· le quadruple, τὸ τετραπλοῦν· le centuple, τὸ ἑκατονταπλοῦν.

Περὶ κτητικῶν ἐπιθέτων.

(Des adjectifs possessifs).

Ταῦτα εἰσὶν·

Ἐνικός.

Ἄρσενικ.	Θηλυκ.
mon, ἐμὸς, ὄν	ma, ἐμή.
ton, σὸς, ὄν.	ta, σή.
son, ἐὸς, ὄν.	sa, εή.

Πληθυντικός ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

mes, ἐμοί, αἱ, ἄ.

tes, σοί, αἱ, ἄ.

ses, ἐοί, αἱ, ἄ.

Ἐνικ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.	Πληθ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.
notre, ἡμέτερος, α, ον.	nos, ἡμέτεροι, αἱ, α.
votre, ὑμέτερος, α, ον.	vos, ὑμέτεροι, αἱ, α.
leur, σφέτερος, α, ον.	leurs, σφέτεροι, αἱ, α.

Παρατήρησις. Χάριν εὐφωνίας, χρῶνται τοῖς ἄρσ. mon, ton, son, ἀντὶ τῶν θηλ. ma, ta, sa, πρὸ παντὸς θηλ. ὀνόματος, ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, ὡς· mon âme, ἐμή ψυχῇ· mon humanité, ἐμή φιλανθρωπία· ἀντὶ ma âme, ma humanité.

Περὶ δεικτικῶν ἐπιθετων.

(Des abjectifs démonstratifs).

Ταῦτα εἰσὶν·

Ἐνικός.

Ἄρσεν.	Θηλ.
ce ἢ cet, οὗτος, τοῦτο.	cette, αὕτη.

Πληθ. ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

ces, οὗτοι, αὐται, ταῦτα.

Τὸ μὲν ce, πρὸ συμφώνου ἢ h δασέως, ὡς· ce temple, οὗτος ὁ ναός· ce héros, οὗτος ὁ ἥρωας· τὸ δὲ cet, πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, ὡς· cet enfant, οὗτος ὁ παῖς· cet homme, οὗτος ὁ ἀνὴρ.

Παρατήρησις Τὰ ἐπιρρήματα ci (ἀντὶ ici, ἐνταῦθα), καὶ là (ἐκεῖ), τιθέμενα μετὰ τὸ ὄνομα καὶ ἐνούμενα διὰ τῆς ὑφέν, δηλοῦσι τὸ μὲν ci τὸ προσεχές, τὸ δὲ là τὸ πρόβω, ὡς· cet homme-ci, οὗτος ὁ ἀνὴρ· cet homme-là, ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ.

Περὶ ἀορίστων ἐπιθέτων.

(Des adjectifs indéfinis).

Ταῦτα εἰσὶν·

α. un, τίς, θηλ. une, ἄνευ πληθυντικοῦ.

β. quel, ποῖος, πληθ. quels, θηλ. quelle, quelles.

γ. quelque, τίς, πληθ. quelques, ἐστὶ κοινοῦ γένους.

δ. chaque, ἕκαστος, ἐστὶ κοινοῦ γένους, καὶ οὐκ ἔχει πληθυντικόν.

ε. quelconque, οἷοςδήποτε, πληθ. quelconques, ἐστὶ κοινοῦ γένους.

ς. certain, τίς, πληθ. certains, θηλ. certaine, certaines.

ζ. nul, οὐδεὶς, πληθ. nuls, θηλ. nulle, nulles.

η. aucun, οὐδεὶς ἢ τίς, πληθ. aucuns, θηλ. aucune, aucunes.

θ. pas un, οὐδεὶς, θηλ. pas une, ἄνευ πληθυντικοῦ.

ι. autre, ἄλλος, πληθ. autres, ἐστὶ κοινοῦ γένους.

ια. l' un et l' autre, ἀμφοτέρω, θηλ. l' une et l' autre, οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει εἰς τὸν πληθυντικόν.

ιβ. même, αὐτός, πληθ. mêmes, ἐστὶ κοινοῦ γένους.

ιγ. tel, τοιοῦτος, πληθ. tels, θηλ. telle, telles.

ιδ. plusieurs, πολλοὶ, κοινοῦ γένους, ἄνευ ἐνικοῦ.

ιε. tout, ἅπας, πᾶς, πληθ. tous, θηλ. toute, toutes.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Chapitre VI.)

Περὶ Ἀντωνυμιῶν.

(Des pronoms).

Αἱ ἀντωνυμίαι εἰσὶ πέντε εἰδῶν Πρὸσωπικαί, personnels. Κτητικαί,

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

possessifs. Δεικτικά, démonstratifs. Ἀναφορικά, relatifs· καὶ Ἀόριστοι, indéfinis.

Περὶ Προσωπικῶν Ἀντωνυμιῶν.

(Des pronoms personnels).

Τοῦ πρώτου προσώπου.

Ἐνικ.	Πληθ.
je, μοι, ἐγώ.	vous, ἡμεῖς,
me, μοί, ἐμοί, ἐμέ.	ἡμῖν, ἡμᾶς.

Τοῦ δευτέρου προσώπου.

Ἐνικ.	Πληθ.
tu, τοῖ, σὺ	vous, ὑμεῖς,
te, τοί, σοί, σέ.	ὑμῖν, ὑμᾶς.

Τοῦ τρίτου προσώπου.

Ἀρσενικά.

Ἐνικ.	Πληθ.
il, lui, αὐτός.	ils, eux, αὐτοί.
lui, αὐτῷ αὐτόν.	leur, αὐτοῖς.
le, αὐτόν,	les, αὐτούς.

Θηλυκά.

Ἐνικ.	Πληθ.
elle, αὐτή.	elles, αὐταί.
lui, αὐτῇ.	leur, αὐταῖς.
la, αὐτήν.	les, αὐτάς.

Αἱ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου εἰσὶ γένους κοινοῦ, αἱ δὲ τοῦ τρίτου, μόναι αἱ lui, leur, les.

Ἐκ τῶν je, moi· tu, toi· il, lui· αἱ μὲν je, tu, il, χρησιμεύουσιν εἰς δεῖξιν τῶν προσώπων τοῦ ῥήματος, μὴ ἔχοντος καταλήξεις διακρινούσας τὰ πρόσωπα, ὡς· j' aime, il aime· αἱ δὲ moi, toi, lui, ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς ἑλληνικάς, ἐγώ, σὺ, αὐτός.

*Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη τριτοπρόσωπος ἀντωνυμία κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ, ἣτις καλεῖται αὐτοπαθῆς (réfléchi), ὡς·

se, soi, ἑαυτὸν, ἡν, ὀ· ἑαυτοὺς, ἄς, ἄ.

Εἰσὶ δύο λέξεις χρησιμεύουσαι ὡς ἀντωνυμίαι·

α. Ἡ en, ἣτις ἐστὶ παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ, ὡς· j' en parle = je parle de lui, d' elle, d' eux, d' elles· ὁμιλῶ περὶ αὐτοῦ, περὶ αὐτῆς, περὶ αὐτῶν.

β. Καὶ ἡ y, ἣτις ἐστὶ παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ, ὡς· il s' y atta-

che=il s' attache à lui, à elle, à eux, à elles· προσκολλᾶται εἰς αὐτὸν, εἰς αὐτήν, εἰς αὐτούς, εἰς αὐτάς.

Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι μετὰ τοῦ ἀορίστου ἐπιθέτου même, ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς παρ' Ἑλλησι συνθέτους ἀντωνυμίας· ὡς·

moi-même, ἐγὼ αὐτός.

nous-mêmes, ἡμεῖς αὐτοί.

toi-même, σὺ αὐτός.

vous-mêmes, ὑμεῖς αὐτοί.

de lui-même, ἑαυτοῦ.

d' eux-mêmes, ἑαυτῶν.

d' elle-même, ἑαυτῆς.

d' elles-mêmes, ἑαυτῶν.

Περὶ Κτητικῶν Ἀντωνυμιῶν.

(Des Pronoms Possessifs.)

Αἱ Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι εἰσίν.

Ἀρσενικαί.

Ἐνικός.

le mien, ὁ ἐμὸς.

le tien, ὁ σὸς.

le sien, ὁ ἐός.

Πληθυντικός.

les miens, οἱ ἐμοί.

les tiens, οἱ σοί.

les siens, οἱ ἐοί.

Θηλυκαί.

la mienne, ἡ ἐμή.

la tienne.

la sienne.

les miennes.

les tiennes.

les siennes.

Ἐνικός.

Ἄρσ. καὶ Θηλ.

le, la nôtre { ὁ ἡμέτερος
 { ἡ ἡμετέρα

le la vôtre { ὁ ὑμέτερος
 { ἡ ὑμετέρα

le, la leur { ὁ σφέτερος
 { ἡ σφετέρα

Πληθυντικός.

ἀμφοτέρων τῶν γενῶν.

les nôtres.

les vôtres.

les leurs.

Περὶ Δεικτικῶν Ἀντωνυμιῶν.

(Des pronoms démonstratifs.)

Αὗται εἰσίν·

ce, ἐκεῖνο, ἐν χρήσει εἰς τὸ ἄρσ. γένος καὶ ἐν. ἀριθμόν.

Τὸ δὲ *e* ἐκθλίβεται, ἐπομένου τοῦ *être*, ὡς· *c' est moi*, ἐγὼ εἰμί.
celui, ἐκεῖνος
ceux, ἐκεῖνοι } σύνθετοι ἐκ τῆς δεικτικῆς *ce* καὶ ἐκ τῶν προσωπικῶν,
celle, ἐκείνη } *lui, eux, elle, elles.*
celles, ἐκεῖναι
ceci, τοῦτο, τουτί. } σύνθετοι ἐκ τῆς δεικτικῆς *ce*, καὶ ἐκ τῶν ἐπιρρ.
cela, ἐκεῖνο. } *ci* καὶ *là*.
celui-ci, οὗτοςί.
celui-là, ἐκεῖνοσί.
celle-là, ἐκείνη.

Περὶ Ἀναφορικῶν Ἀντωνυμιῶν.

(Des pronoms relatifs).

Αὗται εἰσὶν αἱ ἐξῆς·

qui, ὅς.
qui ? τίς ;
que, ὄν.
que ? τίνα ;

} κοινῷ γένους καὶ ἀριθμοῦ.

Σημ. Τῆς *que* τὸ *e* ἐκθλίβεται, ἐπομένου φωνήεντος.*qui que ce soit* (ἀναφορικοσυνδεσμικῆ), ὅστις ἂν, ἐστὶν ἀείποτε ἄρσ. ἐνική.*lequel, lesquels*, ὁ ὅποιος, οἱ ὅποιοι.*laquelle, lesquelles*, ἡ ὁποία, αἱ ὁποῖαι.*lequel ? lesquels ?* ποῖος ; ποῖοι ;*laquelle ? lesquelles ?* ποῖα ; ποῖαι ;Σημ. Ἡ ἀντωνυμία αὕτη ἐστὶ σύνθετος ἐκ τοῦ ἄρθρου καὶ ἐκ τοῦ ἀορίστου ἐπιθέτου *quel*.*dont*, οὗ, κοινῷ γένους καὶ ἀριθμοῦ.

quoi, ὅς, ἧ, ὅ. } κοινῷ γένους καὶ ἀριθμοῦ, ὅταν λέγηται κατ' ἀναφορὰν
 } πρὸς οὐσιαστικόν ἄρσενικοῦ δὲ γέν. καὶ ἐν. ἀριθ. ὅταν
quoi ? τί ; } λέγηται ἀπολύτως.

quoi que ce soit (ἀναφορικοσυνδεσμικῆ), ὅ τι ἂν, ἐστὶν ἀείποτε ἄρσ. ἐνική.

où, ἐν ᾧ
d' où, ὅθεν } κοινῷ γένους καὶ ἀριθμοῦ.
par où, δι' οὗ }

Περὶ Ἀορίστων Ἀντωνυμιῶν.

(Des pronoms indéfinis).

Αὗται εἰσὶν·

à, ὄν, τίς ἐν χρήσει εἰς τὸ ἄρσ. γένος καὶ ἐν. ἀριθμόν. Παράγεται,

ὡς λέγουσιν, ἐκ τῆς λατινικῆς λέξεως homo, ἄνθρωπος, οὕτως homo, hom, hon, on. Ἑλληνιστὶ δὲ ἐρμηνεύεται τριχῶς, ὡς· on dit, λέγεις τις, λέγουσι, λέγεται.

β'. quelqu' un, εἰς τις· πλ. quelques uns· θ. quelqu' une, quelques unes.

γ'. quiconque, ὅστιςδῆποτέ. Ἐν χρήσει εἰς τὸ ἀρσενικὸν καὶ θηλ. γένος, ἄνευ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ.

δ'. chacun, ἕκαστος· θηλ. chacune, ἄνευ πληθυντικοῦ.

ε'. autrui, ἄλλος· ἄνευ πληθυντικοῦ.

ς'. l' un l' autre, ἀλλήλους· πλ. les uns les autres· θηλ. l' une l' autre, les unes les autres.

ζ'. personne, οὐδείς ἢ τίς. Ἐν χρήσει εἰς τὸ ἀρσ. γένος καὶ ἐνικ. ἀριθμὸν.

personne, οὐσ. θηλ. ἄνθρωπος. Ἐν χρήσει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς· les personnes, οἱ ἄνθρωποι.

ή. rien, οὐδὲν ἢ τί. Ἐν χρήσει εἰς τὸ ἀρσεν. γένος καὶ ἐν. ἀριθ.

rien, οὐσ. ἀρσ. Ἐν χρήσει εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς· un rien, ἐλάχιστόν τι, οὐδέν τι. des riens, λῆρι· οὐδενὸς ἄξια.

θ'. nul, (ὄρ. ἀόρ. ἐπίθετα).

ί. aucun, οὐδείς. Ἐν δὲ τῷ πληθ. aucuns, σημαίνει quelques uns, τινές.

ιά. pas un, (ὄρ. ἀόρ. ἐπίθετα).

ιβ' autre, (ὄρ. ἀόρ. ἐπίθετα).

ιγ'. l' un et l' autre, les uns et les autres, θηλ. l' une et l' autre, les unes et les autres.

ιδ'. tel, (ὄρ. ἀόρ. ἐπίθετα).

ιέ. plusieurs, (ὄρ. ἀόρ. ἐπίθετα).

ις'. tout, τὰ πάντα. Ἐν χρήσει εἰς ἀμφοτέρα τὰ γένη καὶ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Chapitre VII.)

Περὶ Ῥήματος.

(Du Verbe.)

Τὸ ῥῆμα σημαίνει ἐνέργειαν (action), ἢ πάθος (passion), ἢ κατάστασιν (état). Παρεπόμενα δὲ τούτου εἰσὶ. Διάθεσις, voix· ἔγκλισις, mode· χρόνος, temps· ἀριθμὸς, nombre· πρόσωπον, personne· συζυγία conjugaison.

Αἱ διαθέσεις εἰσὶ τρεῖς· ἐνεργητικῆ, active· παθητικῆ, passive· οὐδέτερα, neutre.

Αἱ ἐγκλίσεις εἰσὶ πέντε· Ὀριστικῆ, indicatif· Ὑποθετικῆ, conditionnel· Προστακτικῆ, impératif· Ὑποτακτικῆ, subjonctif· Ἀπαρέμφατος, infinitif.

Οἱ χρόνοι εἰσὶν ὀκτώ· Ἐνεστώς, présent· Παρατατικός, imparfait· Παρωχήμενος ὠρισμένος, prétérit défini· Παρωχήμενος ἀόριστος, prétérit indéfini· Παρωχήμενος πρότερος, prétérit antérieur· Ὑπερσυντελικός, plus-que-parfait· Μέλλον, futur· Μέλλον παρελθών, futur passé.

Τῶν χρόνων οἱ μὲν εἰσὶν ἀπλοῖ (simples)· οἱ δὲ σύνθετοι (composés)· ἐκ δὲ τῶν ἀπλῶν, πέντε καλοῦνται πρωτότυποι (primitifs), καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν παραγόμενοι, παράγωγοι (dérivés).

Οἱ ἀριθμοὶ εἰσὶ δύο· ἐνικός καὶ πληθυντικός.

Τὰ πρόσωπα εἰσὶ τρία· Πρῶτον (première)· Δεύτερον (seconde)· Τρίτον (troisième).

Αἱ συζυγίαι εἰσὶ τέσσαρες, διακρινόμεναι ἐκ τῆς καταλήξεως τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπαρεμφάτου.

Τῆς πρώτης ἢ ἀπαρέμφατος λήγει εἰς er, ὡς· aimer, ἀγαπᾶν.

Τῆς δευτέρας εἰς ir, ὡς· finir, τελειοῦν.

Τῆς τρίτης εἰς oir, ὡς· recevoir, δέχεσθαι.

Καὶ τῆς τετάρτης εἰς re, ὡς· rendre, ἀποδιδόναι.

Διαφοῦσι δὲ τὰ ῥήματα εἰς ὀμαλὰ, réguliers· ἀνόμαλα, irréguliers· καὶ ἑλλιπῆ, defectifs.

Τὰ ῥήματα εἰσὶν ἐξ εἰδῶν· Βοηθητικά, auxiliaires. Ἐνεργητικά, actifs· Παθητικά, passifs· Οὐδέτερα, neutres· Ἀντωνομικά, pronominaux. Μονοπρόσωπα ἢ ἀπρόσωπα, unipersonnels ou impersonnels.

Περὶ καταλήξεων τῶν χρόνων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

(Des terminaisons des temps des quatre conjugaisons).

Τῆς πρώτης συζυγίας εἰσὶν αἱ ἐξῆς.

Ὀριστική.

Ἐνεστώς.

Παρατατικός.

Ἐν.	Πληθ.	Ἐν.	Πληθ.
e	ons	ais	ions
es	ez	ais	iez
e	ent	aient	aient

Παρωχημένος ώρισμένος.		Ἵποτακτική.
ai	âmes	Ἐνεστῶς ἢ Μέλλων.
as	âtes	Ἐν.
a	èrent	e
	Μέλλων.	es
rai	rons	e
ras	rez	Παρατατικός.
ra	ront	asse
	Ἵποθετική.	asses
	Ἐνεστῶς.	ât
rais	rions	Ἀπαρέμφατος.
rais	riez	Ἐνεστῶς.
rait	raient	er
	Προστακτική.	Μετοχή.
Ἐν.	Πληθ.	Ἐνεστῶς.
e	ons	ant
	ez	Παρελθών.
		έ, έε.

Τῆς β'. γ'. καὶ δ'. αὶ ἐξῆς.

		Ἵριστική.
	Ἐν.	Πληθ.
Ἐνεστῶς.	s	ons
	s	ez
	t	ent
	Παρατατικός.	Προστακτική.
ais	ions	Ἐν.
ais	iez	s
ait	aient	ons
		ez
Παρωχημένος ώρισμένος.		Ἵποτακτική.
s	âmes	Ἐνεστῶς ἢ Μέλλων.
s	âtes	e
t	èrent	es
	Μέλλων.	e
rai	rons	Παρατατικός.
ras	rez	sse
ra	ront	sses
	Ἵποθετική.	ât
	Ἐνεστῶς.	Ἀπαρέμφατος.
rais	rions	Ἐνεστῶς.
rais	riez	ir, oir, re.
rait	raient	Μετοχή.
		Ἐνεστῶς.
		ant.

Σημείωσις. Ὁ παρελθὼν τῆς μετοχῆς τῶν τριῶν τούτων συζυγιῶν ἔχει διαφορὰς καταλήξεις.

Περὶ Βοηθητικῶν ῥημάτων.

(Des Verbes auxiliaires.)

Τὰ βοηθητικὰ ῥήματα εἰσὶ δύο· avoir, ἔχειν, καὶ être, εἶναι. Ἀμφότερα εἰσὶν ἀνώμαλα καὶ καλοῦνται βοηθητικὰ auxiliaires (λ. *auxilium*, βοήθεια), ἐπεὶδὴ χρησιμεύουσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν ἀπάντων τῶν ἄλλων ῥημάτων, ἐν τοῖς συνθέτοις αὐτῶν χρόνοις.

Χρῶνται δὲ τῷ μὲν βοηθητικῷ avoir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις τῶν ἐξῆς ῥημάτων.

α. Τῶν ἐνεργητικῶν, ἐν οἷς καὶ τὸ avoir, ὡς· j' ai fait, πεποίηκα.

β'. Τῶν πλείστων οὐδετέρων, ἐν οἷς καὶ τὸ être, ὡς· j' ai dormi, κεκοίμημαι.

Τῷ δὲ βοηθητικῷ être ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις τῶν ἐξῆς ῥημάτων.

α. Τῶν παθητικῶν, ἐν ᾧπασι τοῖς χρόνοις, ὡς· je suis aimé, ἀγαπῶμαι.

β'. Τῶν ἀντωνυμικῶν, ὡς· je me suis blessé, πέπληγμαι.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ AVOIR, EXEIN.

Indicatif	vous êtes
Présent	ils eurent.
j' ai,	Prétérit indéfini,
tu as	j' ai eu,
il ou elle a	tu as eu
nous avons	il a eu
vous avez	nous avons eu
ils ou elles ont.	vous avez eu
Imparfait.	ils ont eu.
j' avais.	Prétérit antérieur.
tu avais	j' eus eu
il avait	tu eus eu
nous avions	il eut eu
vous aviez	nous eûmes eu
ils ou elles avaient.	vous eûtes eu
Prétérit défini.	ils eurent eu.
j' eus,	Plus-que-parfait.
tu eus	j' avais eu,
il eut	tu avais eu
nous eûmes	il avait eu

nous avons eu
vous aviez eu
ils avaient eu.

Futur.

j' aurai,
tu auras
il aura
nous aurons
vous aurez
ils auront.

Futur passé.

j' aurai eu
tu auras eu
il aura eu
nous aurons eu
vous aurez eu
ils auront eu.

Conditionnel.

Présent.

j' aurais
tu aurais
il aurait
nous aurions
vous auriez
ils auraient.

Passé 1.

j' aurais eu
tu aurais eu
il aurait eu
nous aurions eu
vous auriez eu
ils auraient eu.

Passé 2.

j' eusse eu,
tu eusses eu
il eût eu
nous eussions eu
vous eussiez eu
ils eussent eu.

Impératif.

(Ὅχι ἔχει ἄ. πρόσωπον ἐνικόν,
οὐδὲ γ. ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν.)
aie
ayons
ayez

Subjonctif.

Présent ou Futur.

que j' aie
que tu aies
qu' il ait
que nous ayons
que vous ayez
qu' ils aient

Imparfait

que j' eusse
que tu eusses
qu' il eût
que nous eussions
que vous eussiez
qu' ils eussent.

Prétérit.

que j' aie eu
que tu aies eu
qu' il ait eu
que nous ayons eu
que vous ayez eu
qu' ils aient eu.

Plus-que-parfait

que j' eusse eu
que tu eusses eu
qu' il eût eu
que nous eussions eu
que vous eussiez eu
qu' ils eussent eu.

Infinitif.

Présent.

avoir.

	Prétérit.	Passé.
avoir eu.		eu, eue, ayant eu.
	Participe.	
	Présent.	
ayant.		

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ÊΤΡΕ, ΕΙΝΑΙ.

	Indicatif.	tu eus été
	Présent.	il eut été
je suis		nous eûmes été
tu es		vous eûtes été
il ou elle est		ils eurent été.
nous sommes		Plus-que-parfait.
vous êtes		j' avais été
ils ou elles sont.		tu avais été
	Imparfait.	il avait été
j' étais		nous avions été
tu étais		vous aviez été
il était		ils avaient été.
vous étions		Futur.
vous étiez		je serai
ils étaient		tu seras
	Prétérit défini.	il sera
je fus		vous serons
tu fus		vous serez
il fut		ils seront.
nous fûmes		Futur passé.
vous fûtes		j' aurai été
ils furent.		tu auras été
	Prétérit indéfini.	il aura été
j' ai été		nous aurons été
tu as été		vous aurez été
il a été		ils auront été.
nous avons été		Conditionnel.
vous avez été		Présent.
ils ont été.		je serais
	Prétérit antérieur.	tu serais
j' eus été		il serait

nous serions

vous seriez

ils seraient.

Passé 1.

j' aurais été

tu aurais été

il aurait été

nous aurions été

vous auriez été.

ils auraient été.

Passé 2.

j' eusse été

tu eusses été

il eût été

nous eussions été

vous eussiez été

ils eussent été.

Impératif.

(Ὅχι ἔχει ἄ. πρόσωπον ἐνικόν,
οὐδὲ γ. ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν.)

sois

soyons

soyez.

Subjonctif.

Présent ou Futur.

que je sois

que tu sois

qu' il soit

que nous soyons

que vous soyez

qu' ils soient.

Imparfait.

que je fusse

que tu fusses

qu' il fût

que nous fussions

que vous fussiez

qu' ils fussent.

Prétérit.

que j' aie été

que tu aies été

qu' il ait été

que nous ayons été

que vous ayez été

qu' ils aient été.

Plus-que-parfait.

que j' eusse été

que tu eusses été

qu' il eût été

que nous eussions été

que vous eussiez été

qu' ils eussent été.

Infinitif.

Présent.

être.

Prétérit.

avoir été.

Participe.

Présent.

étant.

Passé.

été, ayant été.

Περὶ Ἑνεργητικῶν ῥημάτων.

(Des Verbes actifs).

Ἐκαστον ῥῆμα ἔχει δύο συστατικά μέρη· τὴν ῥίζαν, le radical καὶ τὴν κατάληξιν, la terminaison· ὡς· aimer, ἀγαπᾶν· aim, ῥίζα· er, κατάληξις.

Σ Χ Η Μ Α Τ Ι Σ Μ Ο Σ

Τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

(Première Conjugaison.)

Aimer, ἄγαπᾶν.

Indicatif.

il eut aimé

Présent.

nous eûmes aimé

j' aime, ἀγαπῶ.

vous eûtes aimé

tu aimes

ils eurent aimé.

il ou elle aime.

Plus-que-parfait.

nous aimons

j' avais aimé, ἠγαπήκειν.

vous aimez

tu avais aimé

ils ou elles aiment.

il avait aimé

Imparfait.

nous avions aimé

j' aimais, ἠγάπων.

vous aviez aimé

tu aimais

ils avaient aimé.

il aimait

Futur.

nous aimions

j' aimerai, ἀγαπήσω.

vous aimiez

tu aimeras

ils aimaient.

il aimera

Prétérit défini.

nous aimerons

j' aimai, ἠγάπησα.

vous aimerez

tu aimas

ils aimeront.

il aimait

Futur passé.

nous aimâmes

j' aurai aimé (quand, ὅταν) ἀγαπήσω.

vous aimâtes

tu auras aimé

ils aimèrent.

il aura aimé

Prétérit indéfini.

nous aurons aimé

j' ai aimé, ἠγάπησα.

vous aurez aimé

tu as aimé

ils auront aimé.

il a aimé

Conditionnel

nous avons aimé

Présent.

vous avez aimé

j' aimerais, ἠγάπων ἂν.

ils ont aimé.

tu aimerais

Prétérit antérieur.

il aimerait

j' eus aimé (dès que, ἄμα) ἠγάπησα.

nous aimerions

tu eus aimé

vous aimeriez

ils aimeraient.

Passé 1.

j' aurais aimé, ἠγάπησα ἄν.

tu aurais aimé

il aurait aimé.

nous aurions aimé

vous auriez aimé

ils auraient aimé.

Passé 2.

j' eusse aimé, ἠγάπησα ἄν.

tu eusses aimé

il eût aimé

nous eussions aimé

vous eussiez aimé

ils eussent aimé

Impératif.

(Οὐκ ἔχει ἀ πρόσ. ἐνικ. οὐδὲ γ' ἀμφοτέρων τῶν ἀριθ.)

aime, ἀγάπα.

aimons

aimez.

Subjonctif.

Présent ou Futur.

que j' aime, ἵνα ἀγαπῶ.

que tu aimes

qu' il aime

que nous aimions

que vous aimiez

qu' ils aiment.

Imparfait.

que j' aimasse, ἵνα ἀγαπῶ.

que tu aimasses

qu' il aimât

que nous aimassions

que vous aimassiez

qu' ils aimassent.

Prétérit,

que j' aie aimé, ἵνα ἠγαπήκω.

que tu aies aimé

qu' il ait aimé

que nous ayons aimé

que vous ayez aimé

qu' ils aient aimé.

Plus-que-parfait.

que j' eusse aimé, ἵνα ἠγαπήκω.

que tu eusses aimé

qu' il eût aimé

que nous eussions aimé

que vous eussiez aimé

qu' ils eussent aimé.

Infinitif.

Présent.

aimer, ἀγαπᾶν.

Prétérit.

avoir aimé, ἀγαπήσαι ἢ ἠγαπήκω κέναι.

Participe.

Présent.

aimant, ἀγαπῶν.

Passé.

ayant aimé, ἀγαπήσας ἢ ἠγαπήκως.

aimé, e, ἠγαπημένος, η.

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Α'. συζυγίας.

(Observations sur les verbes de la I. conjugaison.)

α. Ἐὰν ὁ χαρακτήρ (figurative) τοῦ ῥήματος ἦ ε, ὀδοντοπόροφρον (ὄρ. Σύμφωνα), ὡς avancer, ἵνα διατηρηθῇ ἡ προφορά σ, τίθεται ὑπ' αὐτὸ ὑπόστιξις (cédille), ἐπομένου α ἢ ο, οἷον j' avançai, nous avançons.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

β'. Ἐὰν δὲ ὁ χαρακτήρ τοῦ ῥήματος ᾦ *g*, οὐρανισκοπρόφερτον, ὡς: *changer*, ἵνα διατηρηθῇ ἡ προφορά *j*, ἐπομένου *a* ἢ *o*, παρεντίθεται *e* μεταξὺ τοῦ *g* καὶ τοῦ *a* ἢ *o*, οἶον: *il changea, nous changeons*.

γ'. Ἐὰν δὲ ὁ χαρακτήρ τοῦ ῥήματος ᾦ *l* ἢ *t* γλωσσοπρόφερτον, ὡς: *appeler, jeter*, διπλασιάζεται, ἐπομένου *e* ἀφώνου, οἶον: *j' appelle, je jette*.

Ἐξαιροῦνται *1ον*. Τὰ ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ ἐ κλειστὸν, ὡς: *révéler, végéter*: ἐπειδὴ ταῦτα ἀντὶ τοῦ διπλασιάσαι τὸ *l* ἢ *t*, τρέπουσι τὸ ἐ κλειστὸν εἰς ἐ ἀνοικτὸν, ἐπομένου *e* ἀφώνου, οἶον: *je révèle, je végète*. *2ον*. τὰ ἐξῆς, *acheter, bourreler, déceler, geler, harceler, peler*, κτλ. ἄτινα τρέπουσι τὸ *e* ἀφώνον εἰς ἐ ἀνοικτὸν, πρὸ τοῦ *e* ἀφώνου, ὡς: *j' achète*. κτλ.

δ'. Τὰ ἔχοντα ἐν τῇ παραληγούσῃ *e* ἀφώνον ἢ ἐ κλειστὸν, ὡς: *lever, opérer*, τρίπουσιν αὐτὸ εἰς ἐ ἀνοικτὸν, ὅταν ἡ λήγουσα ἔχη *e* ἀφώνον, οἶον: *je lève, j' opère*.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔχοντα χαρακτῆρα *g* ἢ ἐ κλειστὸν, ἄτινα διαιροῦσι τὸ ἐ κλειστὸν πρὸ τοῦ *e* ἀφώνου, ὡς: *protéger, je protège. créer, je crée*.

ε'. Ἐὰν ὁ χαρακτήρ τοῦ ῥήματος ᾦ τὸ φωνῆεν *y*, ὡς: *employer*, τρέπεται εἰς *i*, ἐπομένου *e* ἀφώνου, οἶον: *j' emploie*.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Α Σ Υ Ζ Υ Γ Ι Α.

(Seconde Conjugaison.)

	<i>Finir</i> ,	τελειοῦν.
	Indicatif.	<i>vous finissiez</i>
	Présent.	<i>ils finissaient.</i>
Je finis		Prétérit défini.
tu finis		<i>je finis</i>
il finit		<i>tu finis</i>
nous finissons		<i>il finit</i>
vous finissez		<i>nous finîmes</i>
ils finissent.		<i>vous finîtes</i>
	Imparfait	<i>ils finirent.</i>
je finissais		Prétérit indéfini
tu finissais		<i>j' ai fini</i>
il finissait		<i>tu as fini</i>
nous finissions		<i>il a fini</i>

nous avons fini

vous avez fini

ils ont fini.

Prétérit antérieur.

j' eus fini

tu eus fini

il eut fini

nous eûmes fini

vous eûtes fini

ils eurent fini.

Plus-que-parfait.

j' avais fini

tu avais fini

il avait fini

nous avions fini

vous aviez fini

ils avaient fini.

Futur.

je finirai

tu finiras

il finira

nous finirons

vous finirez

ils finiront.

Futur passé.

j' aurai fini

tu auras fini

il aura fini

nous aurons fini

vous aurez fini

ils auront fini.

Conditionnel.

Présent.

je finirais

tu finirais

il finirait

nous finirions

vous finiriez

ils finiraient.

Passé 1.

j' aurais fini

tu aurais fini

il aurait fini

nous aurions fini

vous auriez fini

ils auraient fini.

Passé 2.

j' eusse fini

tu eusses fini

il eût fini

nous eussions fini

vous eussiez fini

ils eussent fini.

Impératif.

finis

finissons

finissez

Subjonctif.

Présent ou Futur.

que je finisse

que tu finisses

qu' il finisse

que nous finissions

que vous finissiez

qu' ils finissent.

Imparfait.

que je finisse

que tu finisses

qu' il finît

que nous finissions

que vous finissiez

qu' ils finissent.

Prétérit.

que j' aie fini

que tu aies fini

qu' il ait fini

que nous ayons fini

que vous ayez fini.

qu' ils aient fini.	Prétérit.
Plus-que-parfait.	avoir fini.
que j' eusse fini	Participe.
que tu eusses fini	Présent.
qu' il eût fini	finissant.
que nous eussions fini	Passé.
que vous eussiez fini	fini, e, ayant fini.
qu' ils eussent fini.	
Infinitif.	
Présent.	
finir.	

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Β'. συζυγίας
(Observations sur les verbes de la II. conjugaison).

α. Τὰ λήγοντα ἐν τῷ πρώτῳ ἐνικῷ προσώπῳ τοῦ ἐνεστ. τῆς Ὀριστ. εἰς *is*, σχηματίζονται ὁμαλῶς, ὡς τὸ finir, πλὴν τῶν, fuir καὶ s' en-fuir· τὰ δὲ λήγοντα ἄλλως πως, σχηματίζονται ἀνωμάλως.

β. Τὸ bénir (εὐλογεῖν) ποιεῖ ἐν τῷ παρελθόντι τῆς μετοχῆς bénit, bénite, ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ πραγμάτων, ὡς· pain bénit, ἀντίδωρον· eau bénite, ἀγιασμός· καὶ béni, bénie, ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ προσώπων, ὡς· peuple béni de Dieu, λαὸς ὑλογημένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

γ. Τὸ fleurir (ἀνθεῖν) χρώμενον ἐν τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ σημασία, ἐστὶν ὁμαλόν· ἐν δὲ τῇ μεταφορικῇ, ἀνώμαλον εἰς τὸν παρατατικὸν τῆς Ὀριστ. καὶ εἰς τὸν ἐνεστ. τῆς μετοχῆς, ποιοῦν, il florissait, ἤχμαζεν· florissant, ἀκμάζων, ὡς· le commerce florissait. L' art est florissant.

δ. Τὸ haïr (μισεῖν) λαμβάνει τὴν διάστιξιν ἐπὶ τοῦ ἰ καὶ ὄλον τὸν ἑαυτοῦ σχηματισμὸν, πλὴν τῶν τριῶν ἐνικῶν προσώπων τοῦ ἐνεστώτος τῆς Ὀριστ. ὡς· je hais, tu hais, il hait, καὶ τοῦ δευτέρου ἐνικῷ προσώπου τῆς Προστ. ὡς· hais. Ἐνεκα δὲ τῆς διαστίξεως, οὐ τίθεται περισπωμένη ἐπὶ τοῦ α καὶ β' πληθ. προσώπου τοῦ ἀορίστου τῆς Ὀριστ. κῆς, ὡς· nous haïmes, vous haïtes, καὶ ἐπὶ τοῦ γ'. ἐνικῷ τοῦ παρατατικοῦ τῆς Ὑποτακτικῆς, ὡς· qu' il haït.

Τ Ρ Ι Τ Η Σ Υ Ζ Υ Γ Ι Α.

(Troisième Conjugaison).

	Recevoir, δέχεσθαι.
Indicatif	tu reçois
Présent.	il reçoit
je reçois	nous recevons

vous recevez	tu recevras
ils reçoivent.	il recevra
Imparfait	nous recevrons
je recevais	vous recevrez
tu recevais	ils recevront.
il recevait	Futur passé.
nous recevions	j' aurai reçu
vous receviez	tu auras reçu
ils recevaient.	il aura reçu
Prétérit défini.	nous aurons reçu
je reçus	vous aurez reçu
tu reçus	ils auront reçu.
il reçut	Conditionnel.
nous reçûmes	Présent.
vous reçûtes	je recevrais
ils reçurent	tu recevrais
Prétérit indéfini.	il recevrait
j' ai reçu	nous recevriens
tu as reçu	vous receviez
il a reçu	ils recevraient.
nous avons reçu	Passé 1.
vous avez reçu	j' aurais reçu
ils ont reçu.	tu aurais reçu
Prétérit antérieur.	il aurait reçu
j' eus reçu	nous aurions reçu
tu eus reçu	vous auriez reçu
il eut reçu	ils auraient reçu.
nous eûmes reçu	Passé 2.
vous eûtes reçu	j' eusse reçu
ils eurent reçu.	tu eusses reçu
Plus-que-Parfait.	il eût reçu
j' avais reçu	nous eussions reçu
tu avais reçu	vous eussiez reçu
il avait reçu	ils eussent reçu.
nous avions reçu	Impératif.
vous aviez reçu	reçois
ils avaient reçu.	recevons
Futur	recevez.
je recevrai	

Subjonctif	que vous ayez reçu
Présent ou Futur.	qu' ils aient reçu.
que je reçoive	Plus-que-parfait.
que tu reçoives	que j' eusse reçu
qu' il reçoive	que tu eusses reçu
que nous recevions	qu' il eût reçu
que vous receviez	que nous eussions reçu
qu' ils reçoivent.	que vous eussiez reçu
Imparfait.	qu' ils eussent reçu.
que je reçusse	Infinitif.
que tu reçusses	Présent.
qu' il reçût	recevoir
que nous reçussions	Prétérit.
que vous reçussiez	avoir reçu.
qu' ils reçussent.	Participe.
Prétérit.	Présent.
que j' aie reçu	recevant.
que tu aies reçu	Passé.
qu' il ait reçu	reçu, e, ayant reçu,
que nous ayons reçu	

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Γ'. συζυγίας.

(Observations sur les verbes de la III. conjugaison.

α. Τα λήγοντα ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ εἰς εἶναι, μετ' ἀτόνου ε, σχηματίζονται ὡς τὸ recevoir, πλὴν τοῦ prévoir μετ' ὄζυτονου ἐ' τὰ δὲ εἰς οἶν, ἀνωμάλως.

β. Τὸ devoir (ὀφείλειν) περισπᾶται εἰς τὸν παρελθόντα τῆς μετοχῆς, ὅταν ᾖ γέν. ἀρσ. καὶ ἀριθ. ἐνικοῦ, ὡς δι.

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η Σ Υ Ζ Υ Γ Ι Α.

(Quatrième Conjugaison.)

Rendre, ἀποδιδόναι.

Indicatif.	nous rendons
Présent.	vous rendez
je rends	ils rendent.
tu rends	Imparfait.
il rend	je rendais

tu rendais	ils reudront.
il rendait	Futur passé.
nous rendions	j' aurai rendu
vous rendiez	tu auras rendu
ils rendaient.	il aura rendu
Prétérit défini.	nous aurons rendu
je rendis	vous aurez rendu
tu rendis	ils auront rendu.
il rendit	Conditionnel.
nous rendîmes	Présent.
vous rendîtes	je rendrais
ils rendirent.	tu rendrais
Prétérit Indéfini.	il rendrait
j' ai rendu	nous rendrions
tu as rendu	vous rendriez
il a rendu	ils rendraient.
nous avons rendu	Passé 1.
vous avez rendu	j' aurais rendu
ils ont rendu.	tu aurais rendu
Prétérit antérieur.	il aurait rendu
j' eus rendu	nous aurions rendu
tu eus rendu	vous auriez rendu
il eut rendu	ils auraient rendu.
nous eûmes rendu	Passé 2.
vous eûtes rendu	j' eusse rendu
ils eurent rendu.	tu eusses rendu
Plus-que-parfait.	il eût rendu
j' avais rendu	nous eussions rendu
tu avais rendu	vous eussiez rendu
il avait rendu	ils eussent rendu.
nous avions rendu	Impératif.
vous aviez rendu	rends
ils avaient rendu.	rendons
Futur.	rendez.
je rendrai	Subjonctif.
tu rendras	Présent ou Futur.
il rendra	que je rende
nous rendrons	que tu rendes
vous rendrez	qu' il rende

que nous rendions
que vous rendiez
qu' ils rendent.

Imparfait.

que je rendisse
que tu rendisses
qu' il rendit
que nous rendissions
que vous rendissiez
qu' ils rendissent.

Prétérit.

que j' aie rendu
que tu aies rendu
qu' il ait rendu
que nous ayons rendu
que vous ayez rendu
qu' ils aient rendu.

Plus-que-parfait.

que j' eusse rendu
que tu eusses rendu
qu' il eût rendu
que nous eussions rendu
que vous eussiez rendu
qu' ils eussent rendu.

Infinitif.

Présent.

rendre.

Prétérit.

avoir rendu.

Participe.

Présent.

rendant.

Passé.

rendu, e, ayant rendu.

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.
(De la formation des temps.)

Οἱ Γάλλοι διαιροῦσι τοῦ χρόνου εἰς ἀπλοῦς καὶ συνθέτους· καὶ ἀπλοῦς μὲν καλοῦσι τοὺς σχηματιζομένους ἄνευ τοῦ βοηθητικοῦ ῥήματος avoir ἢ être, ὡς· j' aime· συνθέτους δὲ τοὺς σχηματιζομένους ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ avoir ἢ être, καὶ τοῦ παρελθόντος τῆς μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος, ὡς· j' ai aimé, je suis tombé.

Ἐκ τῶν ἀπλῶν χρόνων πέντε καλοῦσι πρωτοτύπους, ἐπεὶ δὴ χρησιμεύουσιν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἄλλων χρόνων. Εἰσὶ δὲ, ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρωχήμενος ὀρισμένος τῆς ὀριστικῆς, ὁ ἐνεστώς τῆς ἀπαρεμφάτου, ὁ ἐνεστώς καὶ ὁ παρελθὼν τῆς μετοχῆς.

Α'. Ἐκ τοῦ ἀ. ἐνικῶν πρόσωπου τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς σχηματίζουσι τὸ β. ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστατικῆς, ἀφαιροῦντες ἀπ' αὐτοῦ τὴν ἀνωθυμίαν je, ὡς· j' aime, aime, τὰ δὲ λοιπὰ πρόσωπα τῆς προστατικῆς σχηματίζονται ἐκ τῆς μετοχῆς, τροπῇ τῆς καταλήξεως ant εἰς ons, ez, ὡς· aimant, aimons, aimez.

Β'. Ἐκ τοῦ παρωχήμενου ὀρισμένου σχηματίζουσι τὸν παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς· τῆς μὲν ἀ. συζυγίας, τροπῇ τῆς καταλήξεως ai εἰς asse, ὡς· j' aimai, que j' aimasse, τῶν δὲ λοιπῶν συζυγιῶν, προσθέσει τῆς se, ὡς· je finis, que je finisse· je recus, que je recusse· κτλ.

Γ'. Ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπαρεμφάτου σχηματίζουσι τὸν μίλλον·

τα τῆς ὀριστικῆς καὶ τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποθετικῆς· τῆς μὲν *ά.* καὶ *β'.* συζυγίας προσλήψει τῆς *αι, ais,* ὡς· *aimer, j' aimerais, je finirais*· τῆς δὲ *γ'.* τροπῆ τῆς *οιr* εἰς *rai, rais,* ὡς· *recevoir, je recevrai,* κτλ. καὶ τῆς *δ'.* τροπῆ τοῦ *e* εἰς *ai, ais,* ὡς· *rendre, je rendrai, ais.*

Δ'. Ἐκ τοῦ ἐνεστώτος τῆς μετοχῆς σχηματίζουσι·

ά. Τὰ τρία πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς, τροπῆ τῆς *ant* εἰς *ons, ez, ent,* ὡς· *aimant, nous aimons, ez, ent.* Ἐξαιρεῖται τὸ *γ'.* πληθυντικὸν πρόσωπον τῆς *γ'.* συζυγίας, ὅπερ σχηματίζουσι, τροπῆ τῆς *evant* εἰς *oivent,* ὡς· *recevant, ils reçoivent.*

β'. Τὸν παρατατικὸν τῆς ὀριστικῆς, τροπῆ τῆς *ant* εἰς *ais,* ὡς· *aimant, j' aimais*· κτλ.

γ'. Τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς, τροπῆ τῆς *ant* εἰς *e,* ὡς· *aimant, que j' aime*· κτλ. Ἐξαιροῦνται τὰ τρία ἐνικὰ πρόσωπα, καὶ τὸ *γ'.* πληθυντικὸν τῆς *γ'.* συζυγίας, ὅπερ σχηματίζουσι, τροπῆ τῆς *evant* εἰς *oive,* ὡς· *recevant, que je reçoive, que tu reçoives, qu' il reçoive, qu' ils reçoivent.*

Ε'. Ἐκ τοῦ παρελθόντος τῆς μετοχῆς σχηματίζουσι ἅπαντας τοὺς συνθέτους χρόνους, προτάσσοντες ταύτης τῆς μετοχῆς τοὺς διαφόρους χρόνους τοῦ *avoir* ἢ *être.*

Περὶ Παθητικῶν ῥημάτων.

(Des verbes passifs.)

Οἱ Γάλλοι μίαν συζυγίαν ἔχουσι δι' ἅπαντα τὰ παθητικὰ ῥήματα. Σχηματίζουσι δὲ ταῦτα διὰ τοῦ βοθητικοῦ *être* εἰς ἅπαντας τοὺς χρόνους, καὶ τοῦ παρελθόντος τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ ῥήματος τοῦ σχηματισθησομένου παθητικῶς.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ *être aimé αγαπᾶσθαι.*

Indicatif.	tu étais aimé
Présent.	il était aimé
je suis aimé, e	nous étions aimés, es
tu es aimé, e	vous étiez aimés
il ou elle est aimé, e	ils étaient aimés.
nous sommes aimés, es	Prétérit défini.
vous êtes aimés, es	je fus aimé
ils ou elles sont aimés, es.	tu fus aimé
Imparfait.	il fut aimé
j' étais aimé, e	nous fûmes aimés

vous fûtes aimés	Conditionnel.
ils furent aimés.	Présent.
Prétérit indéfini.	je serais aimé
j' ai été aimé	tu serais aimé
tu as été aimé	il serait aimé
il a été aimé	nous serions aimés
nous avons été aimés	vous seriez aimés
vous avez été aimés	ils seraient aimés.
ils ont été aimés.	Passé. 1.
Prétérit antérieur.	j' aurais été aimé
j' eus été aimé	tu aurais été aimé
tu eus été aimé	il aurait été aimé
il eut été aimé	nous aurions été aimés
nous eûmes été aimés	vous auriez été aimés
vous eûtes été aimés	ils auraient été aimés.
ils eurent été aimés.	Passé 2.
Plus-que-parfait.	j' eusse été aimé
j' avais été aimé	tu eusses été aimé
tu avais été aimé	il eût été aimé
il avait été aimé	nous eussions été aimés
nous avions été aimés	vous eussiez été aimés
vous aviez été aimés	ils eussent été aimés.
ils avaient été aimés.	Impératif.
Futur.	sois aimé
je serai aimé	soyons aimés
tu seras aimé	soyez aimés.
il sera aimé	Subjonctif.
nous serons aimés	Présent ou Futur.
vous serez aimés	que je sois aimé
ils seront aimés.	que tu sois aimé
Futur passé.	qu' il soit aimé
j' aurai été aimé	que nous soyons aimés
tu auras été aimé	que vous soyez aimés
il aura été aimé	qu' ils soient aimés.
nous aurons été aimés	Imparfait.
vous aurez été aimés	que je fusse aimé
ils auront été aimés.	que tu fusses aimé
	qu' il fût aimé
	que nous fussions aimés

que vous fussiez aimés que nous eussions été aimés.
 qu' ils fussent aimés. • que vous eussiez été aimés

Prétérit. qu' ils eussent été aimés.

que j' aie été aimé Infinitif

que tu aies été aimé Present.

qu' il ait été aimé être aimé.

que nous ayons été aimés Prétérit.

que vous ayez été aimés avoir été aimé.

qu' ils aient été aimés. Participe.

Plus-que parfait. Présent.

que j' eusse été aimé étant aimé.

que tu eusses été aimé Passé.

qu' il eût été aimé ayant été aimé.

Περὶ Οὐδετέρων Ῥημάτων.

(Des verbes neutres.)

Τὰ μὲν χρώμενα ἐν τοῖς συνθέτοις αὐτῶν χρόνοις τῷ avoir, σχηματίζονται ὡς τὰ ἐνεργητικά, τὰ δὲ, τῷ être, ὡς ἐφεξῆς.

Σχηματισμὸς τοῦ οὐδετέρου ῥήματος.
 tomber, πίπτειν.

Indicatif.

Prétérit défini.

Présent.

je tombai

je tombe

tu tombas

tu tombes

il tomba

il tombe

nous tombâmes

nous tombons

vous tombâtes

vous tombez

ils tombèrent.

ils tombent.

Prétérit indéfini.

Imparfait.

je suis tombé

je tombais

tu es tombé

tu tombais

il est tombé

il tombait

nous sommes tombés

nous tombions

vous êtes tombés

vous tombiez

ils sont tombés.

ils tombaient.

Prétérit antérieur

je fus tombé

tu fus tombé
il fut tombé
nous fûmes tombés
vous fûtes tombés
ils furent tombés.

Plus-que-parfait.

j' étais tombé
tu étais tombé
il était tombé
nous étions tombés
vous étiez tombés
ils étaient tombés.

Futur.

je tomberai
tu tomberas
il tombera
nous tomberons
vous tomberez
ils tomberont.

Futur passé.

je serai tombé
tu seras tombé
il sera tombé
nous serons tombés
vous serez tombés
ils seront tombés.

Conditionnel.

Présent.

je tomberais
tu tomberais
il tomberait
nous tomberions
vous tomberiez
ils tomberaient.

Passé. 1.

je serais tombé
tu serais tombé
il serait tombé
nous serions tombés

vous seriez tombés
ils seraient tombés.

Passé. 2.

je fusse tombé
tu fusses tombé
il fût tombé
vous fussions tombés
vous fussiez tombés
ils fussent tombés.

Impératif.

tombe
tombons
tombez.

Subjonctif.

Présent ou Futur.

que je tombe
que tu tombes
qu' il tombe
que nous tombions
que vous tombiez
qu' ils tombent.

Imparfait.

que je tombasse
que tu tombasses
qu' il tombât
que nous tombassions
que vous tombassiez
qu' il tombassent.

Prétérit.

que je sois tombé
que tu sois tombé
qu' il soit tombé
que nous soyons tombés
que vous soyez tombés
qu' ils soient tombés.

Plus-que-parfait.

que je fusse tombé
que tu fusses tombé
qu' il fût tombé

que nous fussions tombés	Participe.
que vous fussiez tombés	Présent.
qu' ils fussent tombés.	tombant.
	Infinitif.
	Passé.
	Présent.
	tombé, e, étant tombé.
tomber.	
	Prétérit.
être tombé.	

Περὶ Ἀντωνυμικῶν ῥημάτων.

(Des verbes pronominaux).

Τὰ ἀντωνυμικὰ ῥήματα ἀναλογοῦντα πρὸς τὰ παρ' Ἑλληνι μέσα (ἀντανακλώμενα, réfléchis, καὶ ἀλληλοπαθῆ réciproques), σχηματίζονται μετὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ὡς je me lave, νίπτομαι=je lave moi, νίπτω ἐμαυτόν.

Διαιροῦσι δὲ ταῦτα εἰς φύσει, οὐσιωδῶς ἀντωνυμικὰ (essentielle-ment pronominaux), ἀείποτε σχηματιζόμενα μετὰ δύο ἀντωνυμιῶν, ὡς je me repens, μεταμέλομαι καὶ εἰς τυχαίως, κατὰ συμβεβηκὸς ἀντωνυμικὰ (accidentellement pronominaux), σχηματιζόμενα μετὰ μιᾶς ἢ δύο ἀντωνυμιῶν, κατὰ τὴν ἔννοιαν, ὡς je loue, ἐπαινῶ καὶ je me loue, ἐπαινοῦμαι.

Κατάλογος τῶν οὐσιωδῶς ἀντωνυμικῶν ῥημάτων.

(Liste des verbes essentiellement pronominaux).

s' abstenir	se carrer	s' en aller
s' accouder	se comporter	s' encanailler
s' accroupir	se défier	s' enquérir
s' acharner	se dédire	s' enquêter
s' acheminer	se démeuer	s' en retourner
s' adonner	se désister	s' escrimer
s' agenouiller	se dévergonder	s' estomaquer
s' agripper	s' ébahir	s' évader
s' abeurter	s' ébattre	s' évanouir
s' amouracher	s' ébouler	s' évaporer
s' arroger	s' écrouler	s' évertuer
s' attrouper	s' embusquer	s' extasier
se blottir	s' emparer	se formaliser
se cabrer	s' empresser	se gargariser

se gendarmer	se parjurer	se refrogner
s' immiscer	se prosterner	se renfrogner
s' ingénieur	se racquitter	se réfugier
s' ingérer	se ratatiner	se remparer
se mécompter	se raviser	se rengorger
se méfier	se rebeller	se repentir
se méprendre	se rebéquer	se ressouvenir
se moquer	se récrier	se souvenir.
s' opiniâtrer	se rédimer	

Σχηματισμὸς τοῦ ἀντωνυμικοῦ ῥήματος

se laver, νίπτεσθαι.

(Conjugaison du verbe pronominal se laver).

Indicatif.

nous nous sommes lavés

Présent.

vous vous êtes lavés

je me lave

ils se sont lavés.

tu te laves

Prétérit antérieur.

il se lave

je me fus lavé

nous nous lavons

tu te fus lavé

vous vous lavez

il se fut lavé

ils se lavent.

nous nous fûmes lavés

Imparfait.

vous vous fûtes lavés

je me lavais

ils se furent lavés.

tu te lavais

Plus-que-parfait.

il se lavait

je m' étais lavé

nous nous lavions

tu t' étais lavé

vous vous laviez

il s' était lavé

ils se lavaient.

nous nous étions lavés

Prétérit défini.

vous vous étiez lavés

je me lavai

ils s' étaient lavés.

tu te lavas

Futur.

il se lava

je me laverai

nous nous lavâmes

tu te laveras

vous vous lavâtes

il se lavera

il se lavèrent.

nous nous laverons

Prétérit indéfini.

vous vous laverez

je me suis lavé

ils se laveront.

tu t' es lavé

Futur passé.

il s' est lavé

je me serai lavé

tu te seras lavé	qu' il se lave
il se sera lavé	que nous nous lavions
nous nous serons lavés	que vous vous laviez
vous vous serez lavés	qu' ils se lavent.
ils se seront lavés.	Imparfait.
Conditionnel.	que je me lavasse
Présent.	que tu te lavasses
je me laverais	qu' il se lavât
tu te laverais	que nous nous lavassions
il se laverait	que vous vous lavassiez
nous nous laverions	qu' ils se lavassent.
vous vous laveriez	Prétérit.
ils se laveraient.	que je me sois lavé
Passé 1.	que tu te sois lavé
je me serais lavé	qu' il se soit lavé
tu te serais lavé	que nous nous soyons lavés
il se serait lavé	que vous vous soyez lavés
nous nous serions lavés	qu' ils se soient lavés.
vous vous seriez lavés	Plus-que-parfait.
ils se seraient lavés.	que je me fusse lavé
Passé 2.	que tu te fusses lavé
je me fusse lavé	qu' il se fût lavé
tu te fusses lavé	que nous nous fussions lavés
il se fût lavé	que vous vous fussiez lavés
nous nous fussions lavés	qu' ils se fussent lavés.
vous vous fussiez lavés	Infinitif.
il se fussent lavés.	Présent.
Impératif.	se laver.
lave-toi	Prétérit.
lavons-nous	s' être lavé.
lavez-vous	Participe.
Subjonctif.	Présent.
Présent. ou Futur.	se lavant.
que je me lave	Passé.
que tu te laves	s' étant lavé.

Περὶ Ἀπροσώπων Ῥημάτων.

(Des verbes impersonnels.)

Τὰ ἀπρόσωπα ἢ μονοπρόσωπα ῥήματα οὐκ ἔχουσιν ἰδίαν συζυγίαν,

ἀλλὰ σχηματίζονται κατὰ τὸν τύπον τῆς συζυγίας εἰς ἣν ἀνήκουσι, καὶ εἰσὶν ἐν χρήσει ἐν τῷ τρίτῳ ἐνικῷ προσώπῳ. Διαφοῦσι δὲ καὶ ταῦτα εἰς φύσει ἀπρόσωπα, ἀεῖποτε ἐν χρήσει εἰς τὸ ἐνικ. τρίτον πρόσωπον, ὡς· il neige· καὶ εἰς οὐ φύσει (τυχαίως) ἀπρόσωπα, ἐν χρήσει, ὅτε μὲν εἰς ἅπαντα τὰ πρόσωπα, ὡς· j' arrive, ἀφικνούμαι· ὅτε δὲ εἰς τὸ ἐνικ. τρίτον, ὡς· il arrive, συμβαίνει,

Σχηματισμὸς τοῦ ἀπροσώπου ῥήματος.

neiger, χιονίζειν.

	Indicatif	Impératif.
	Présent.	(Οὐκ ἔχει).
il neige.		Subjonctif.
	Imparfait.	Présent ou Futur.
il neigeait.	qu' il neige.	
	Prétérit défini.	Imparfait.
il neigea.	qu' il neigeât.	
	Prétérit indéfini.	Prétérit.
il a neigé.	qu' il ait neigé.	
	Prétérit antérieur.	Plus-que-parfait.
il eut neigé.	qu' il eût neigé.	
	Plus-que-parfait.	Infinitif.
il avait neigé.		Présent.
	Futur.	neiger.
il neigera.		Prétérit.
	Futur passé.	avoir neigé.
il aura neigé.		Participe.
	Conditionnel.	Présent.
	Présent.	neigeant.
il neigerait.		Passé.
	Passé 1.	neigé, ayant neigé.
il aurait neigé.		
	Passé 2.	
il eût neigé.		

Περὶ σχηματισμοῦ ῥημάτων ἐρωτηματικῶς.

(De la conjugaison des verbes interrogativement.)

Τὰ ῥήματα σχηματίζονται ἐρωτηματικῶς μόνον ἐν τῇ ὀριστικῇ καὶ ὑποθετικῇ ἐγγλίσει κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

α. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία, ἥτις ἐστὶν ὑποκειμένον τοῦ ῥήματος, τίθεται μετὰ τὸ ῥήμα ἐν τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις, ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις, μετὰ τὸ βοηθητικόν, συναπτομένη αὐτῷ διὰ τῆς ὑφέν, ὡς· aimes-tu? as-tu aimé?

β. Τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ ῥήματος, ἐὰν λήγῃ εἰς ε ἄφωνον, τρέπεται εἰς ἑ κλειστόν, ὡς· aimé je?

γ. Τὸ α. πρόσωπον τοῦ ῥήματος, ἐὰν ἢ μονοσύλλαβον, σχηματίζεται συνήθως οὕτως· est-ce que je rends? εὐφωνίας χάριν· ἐκτὸς τῶν ai-je? suis-je? dois-je? κτλ.

δ. Ἐὰν τὸ γ. ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ῥήματος λήγῃ εἰς φωνήεν, τίθεται μετὰ τὸ τοῦ ῥήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας τὸ γράμμα t, συναπτόμενον τούτοις διὰ δύο γραμμῶν, πρὸς ἀποφυγὴν χασμωδίας, ὡς· aime-t-il ?

Σχηματισμὸς τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων τῶν τεσσάρων
συζυγιῶν ἐρωτηματικῶς.

Indicatif.

Présent.

Aimé-je?	finis-je?	reçois-je	est-ce que je rends?
aimes-tu?	finis-tu?	reçois-tu?	rends-tu?
aime-t-il?	finit-il?	reçoit-il?	rend-il?
aimons-nous?	finissons-nous?	recevons-nous?	rendons-nous?
aimez-vous?	finissez-vous?	recevez-vous?	rendez-vous?
aiment-ils	finissent-ils?	reçoivent-ils?	rendent-ils?

Imparfait.

aimais-je?	finissais-je?	recevais-je?	rendais-je?
aimais-tu?	finissais-tu?	recevais-tu?	rendais-tu?
aimait-il?	finissait-il?	recevait-il?	rendait-il?
aimions-nous?	finissions-nous?	recevions-nous	rendions-nous?
aimiez-vous?	finissiez-vous?	receviez-vous?	rendiez-vous?
aimaient-ils	finissaient-ils?	recevaient-ils?	rendaient-ils?

Prétérit défini.

aimai-je?	finis-je?	reçus-je?	rendis-je?
aimas-tu?	finis-tu?	reçus-tu?	rendis-tu?
aima-t-il?	finit-il?	reçut-il?	rendit-il?
aimâmes-nous?	finîmes-nous?	reçûmes-nous?	rendîmes-nous?
aimâtes-vous?	finîtes-vous?	reçûtes-vous?	rendîtes-vous?
aimèrent-ils?	finirent-ils?	reçurent-ils?	rendirent-ils?

Prétérit indéfini.

ai-je aimé?	fini?	reçu?	rendu?
as-tu aimé?	fini?	reçu?	rendu?
a-t-il aimé?	fini?	reçu?	rendu?
avons-nous aimé?	fini?	reçu?	rendu?
avez-vous aimé?	fini?	reçu?	rendu?
ont-ils aimé?	fini?	reçu?	rendu?

Prétérit antérieur.

eus-je	} aimé?	fini?	reçu?	rendu?
eus-tu				
eut-il				
eûmes-nous	} aimé?	fini?	reçu?	rendu?
eûtes-vous				
eurent-ils				

Plus-que-parfait.

avais-je	} aimé?	fini?	reçu?	rendu?
avais-tu				
avait-il				
avions-nous				
aviez-vous				
avaient-ils				

Futur.

aimerai-je?	finirai-je?	recevrai-je?	rendrai-je?
aimeras-tu?	finiras-tu?	recevras-tu?	rendras-tu?
aimera-t-il?	finira-t-il?	recevra-t-il?	rendra-t-il?
aimerons-nous?	finirons-nous?	recevrons-nous?	rendrons-nous?
aimerez-vous?	finirez-vous?	recevrez-vous?	rendrez-vous?
aimeront-ils?	finiront-ils?	recevront-ils?	redront-ils?

Futur passé.

aurai-je	} aimé?	fini?	reçu?	rendu?
auras-tu				
aura-t-il				
aurons-nous	} aimé?	fini?	reçu?	rendu?
aurez-vous				
auront-ils				

Conditionnel.

Présent.

aimerais-je?	finirais-je?	recevrais-je?	rendrais-je?
aimerais-tu?	finirais-tu?	recevrais-tu?	rendrais-tu?
aimerait-il?	finirait-il?	recevrait-il?	rendrait-il?
aimerions-nous?	finirions-nous?	recevrions-nous?	rendrions-nous?
aimeriez-vous?	finiriez-vous?	recevriez-vous?	rendriez-vous?
aimeraient-ils?	finiraient-ils?	recevraient-ils?	rendraient-ils?

Passé 1.

aurais-je	} aimé?	fini	reçu?	rendu?
aurais-tu				
aurait-il				
aurions-nous				
auriez-vous				
auraient-ils				

Passé 2.

eussé-je	} aimé? fini? reçu? rendu?
eusses-tu	
eût-il	
eussions-nous	
eussiez-vous	
eussent-ils	

Περὶ σχηματισμοῦ ῥημάτων ἀρνητικῶς.

(De la conjugaison des verbes négativement).

Τὰ ῥήματα σχηματίζονται ἀρνητικῶς, τιθεμένου τοῦ μὲν *ne* ἀείποτε πρὸ τοῦ ῥήματος, καὶ τῆς ἀντωνυμίας, ἐὰν αὐτὴ ἢ ἀντικείμενον, τοῦ δὲ *pas* ἢ *point*, ἐν μὲν τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις μετὰ τὸ ῥῆμα, ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις μετὰ τὸ βοηθητικόν, ὡς· *je n' aime pas, je ne l' aime point, je n' ai pas aimé*· ἐν δὲ τῇ ἀπαρεμφάτῳ, τὸ *pas* ἢ *point* τίθεται ἢ πρὸ ταύτης, μετὰ τὸ *ne*, ὡς· *ne pas aimer, ἢ μετὰ τὴν ἀπαρεμφατον, ὡς· n' aimer point.*

Σχηματισμὸς τοῦ ἐνεργητικοῦ ῥήματος *aimer*, ἀρνητικῶς.

	Indicatif.	Passé 1.
	Présent.	je n' aurais pas aimé, etc.
je n' aime pas, etc.		Passé 2.
	Imparfait.	je n' eusse pas aimé, etc.
je n' aimais pas, etc.		Impératif.
	Prétérit défini.	n' aime pas, etc.
je n' aimai pas, etc.		Subjonctif.
	Prétérit indéfini.	Présent ou Futur.
je n' ai pas aimé, etc.		que je n' aime pas, etc.
	Prétérit antérieur.	Imparfait.
je n' eus pas aimé, etc.		que je n' aimasse pas, etc.
	Plus-que-parfait.	Prétérit.
je n' avais pas aimé, etc.		que je n' aie pas aimé, etc.
	Futur.	Plus-que-parfait.
je n' aimerai pas, etc.		que je n' eusse pas aimé, etc.
	Futur passé.	Infinitif.
je n' aurai pas aimé, etc.		Présent.
	Conditionnel.	ne pas aimer
	Présent.	ou
je n' aimerais pas, etc.		n' aimer pas

Prétérít	Passé.
ne pas avoir aimé.	n' ayant pas aimé.
Participe.	
Présent.	
n' aimant pas	

Σχηματισμός τοῦ ἐνεργητικοῦ ῥήματος *aimer*,
ἀρνητικοερωτηματικῶς.

(Coujugaison du verbe actif *aimer*, négativement et
interrogativement.)

Indicatif.	Futur.
Présent.	n' aimerai-je pas? etc.
n' aimé-je pas? etc.	Futur passé.
Imparfait.	n' aurai-je pas aimé? etc.
n' aimais-je pas? etc.	Conditionnel.
Prétérít défini.	Présent.
n' aimai-je pas? etc.	n' aimerais-je pas? etc.
Prétérít indéfini.	Passé 1.
n' ai-je pas aimé? etc.	n' aurais-ja pas aimé? etc.
Prétérít antérieur.	Passé 2.
n' eus-je pas aimé? etc.	n' eussé-je pas aimé? etc.
Plus-que-parfait.	
n' avais-je pas aimé? etc.	

Περὶ ἀνωμάτων ῥημάτων καὶ περὶ ἔλλιπῶν.

(Des verbes irréguliers et des verbes défectifs.)

Ἄνωμαλα ῥήματα καλοῦσιν ἐκεῖνα, ὧν αἱ καταλήξεις (ἐνίοτε δὲ καὶ αἱ ῥίζαι) τῶν ἀπλῶν χρόνων (πρωτοτύπων καὶ παραγῶγων), οὐχὶ δὲ καὶ τῶν συνθέτων, οὐκ ἀναλογοῦσι πρὸς τὰς τοῦ ῥήματος, ὅπερ χρησιμεύει αὐτοῖς ὡς τύπος, οἷον *courir*, *courant*, *je courrai*, *vouloir*, *je v eux*.

Ὅταν ἔλλειπῃ πρωτότυπός τις χρόνος, ἔλλείπουσι συνήθως καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ παράγωγοι, ὡς *absoudre*, οὐκ ἔχει παραχρημένον ὠρισμένον τῆς ὀριστικῆς, οὐδὲ παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς, παραγόμενον ἐξ ἐκείνου.

Ῥήματα ἔλλιπῆ καλοῦσιν ἐκεῖνα, ὧν χρόνοι τινὲς ἔλλείπουσιν, ὡς *gésir* ἢ *présopha*, ὡς *il importe*.

Κατάλογος ἀνωμάτων ῥημάτων καὶ ἔλλιπῶν.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστῶς τῆς Ἀπαρεμφάτ.	Ἐνεστῶς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστῶς τῆς Ὀριστικῆς.	Παροχρημένους ὠρισμένους.
Αλλε, ραδιζεν.	allant.	allé, e.	je vais.	j' allai.
Ἐνῶνερ, πέμπειν.	envoyant.	envoyé, e.	j' envoie.	j' envoiai.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Ἀκῦερνρ, κτάσθαι.	acquérant.	acquis, e.	j' acquiers.	j' acquis.
Ἐνῶνερ, ζέεν.	bouillant.	bouilli, e.	je bous.	je bouillis.
Ἐνῶνερ, τρέχεν.	courant.	couru, e.	je cours.	je courus.
Ἐνῶνερ, δρίπειν.	cueillant.	cueilli, e.	je cueille.	je cueillis.

Première conjugaison.

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

Ἔνεστ. τῆς ὀριστ. je vais, tu vas, il va . . . ils vont, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ, τῆς μετ. Μέλ. j' irai, tu iras, il ira, κτλ. Ὑποθ. Ἔνεσ. j'irais, κτλ. Προς. να, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετ. Ὑποθ. Ἔνεστ. que j'aille, que tu ailles, qu' il aille . . . qu' ils aillent, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχῆς.

Μέλ. j' enverrai, tu enverras, κτλ. Ὑποθ. Ἔνεστ. j' enverrais, tu enverrais, il enverrait, κτλ.

Σπανίως χροῶνται τῷ je vas, καὶ εἰς ἀρετὴν φράσιν. Ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ être.—Τὸ s'en aller, ἀπέρχεσθαι, ποιεῖ ἐν τῇ προσακτ. va-t'en, allons-nous-en, κτλ. ἐν δὲ τῇ ἐρωτήσει, m' en irai-je? κτλ.

Τὸ γ τρέπεται εἰς ι, ἐπομένου ε ἀφώνου, ὡς j' envoie. Ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Τὸ renvoyer, ἀποπέμπειν, σχηματίζεται ὡς τὸ envoyer.

(Seconde conjugaison).

Ἐν. τῆς ὀρ. j' acquiers, tu acquiers, il acquiert . . . ils acquièrent, τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐν. τῆς μετ. Μέλ. j'acquerrai, κτλ. Ὑποθ. ἐν. j'acquerrais, κτλ. Ὑποθ. ἐν. que j'acquiere, que tu acquières, qu' il acquière...qu' ils acquièrent τὰ λ. πρ. ἐκ τοῦ ἐν. τῆς μετ.

Ἔνεσ. τῆς ὀρ. je bous, tu bous, il bout, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεσ. τῆς μετοχ.

Μέλ. je courrai, tu courras, κτλ. Ὑποθ. Ἔνεστ. je courrais, tu courrais κτλ.

Τὸ acquérir ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ requérir, s'acquérir, ὅπερ ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ être. Τὰ δὲ conquérir καὶ reconquérir ἐν χρήσει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, εἰς τὸν παρωχημ. ὄρισμ. καὶ εἰς τοὺς συνθ. χρόνους.

Τὸ bouillir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.

Τὸ courir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα accourir, ὅπερ, ὅταν σημαίνῃ ἐνέργ. λαμβ. τὸ avoir, ὅταν δὲ κατάστασιν, τὸ être, concourir, discourir, encourir, parcourir, recourir, secourir.

Μέλ. je cueillerai, tu cueilleras, κτλ. Ὑποθ. Ἐν. je cueillerais, tu cueillerais κτλ.

Τὸ cueillir, ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα, accueillir, recueillir.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ ἴνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστῶς τῆς Ἀπαρεμφάτ.	Ἐνεστῶς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστῶς τῆς Ὀριστικῆς	Παρωχημέν. ὠρισμένος.
Dormir, κοιμᾶσθαι.	dormant.	do rmi, e.	je dors.	je dormis
Fallir, ἀμαρτάνειν.	faillant.	failli, e.	je faux.	je faillis.
Férir, πλήττειν.	οὐκ ἔχει.	féru, e.	οὐκ ἔχει.	οὐκ ἔχει.
Fuir, φεύγειν.	fuyant.	fui, e.	je fuis.	je fuis.
Gésir, ἄχρ. κεισθαι.	gisant.	οὐκ ἔχει.	il git.	οὐκ ἔχει.
Issir, ἄχρ. κατάγεισθαι.	οὐκ ἔχει	issu, e.	οὐκ ἔχει.	οὐκ ἔχει.
Mentir, ψεύδεσθαι.	mentant.	menti, e.	je mens.	je mentis.

(Seconde conjugaison).

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

Ἔνεστ. τῆς ὀριστ. je dors, tu dors, il dort, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχῆς.

Ἔνεστ. τῆς ὀριστ. je faux, tu faux, il faut, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχῆς. Προστ. faille, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχῆς.

.

Ἐν. τῆς ὀριστ. je fais, tu fais, il fait . . . ils fuient, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχῆς.

Ἔνεστ. τῆς ὀριστ. il git, nous gisons, vous gisez, ils gisent. Παρατ. je gisais, tu gisais, il gisait, nous gissions, vous gisiez, ils gisaient.

.

Ἐν. τῆς ὀριστ. je mens, tu mens, il ment τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχῆς.

Τὸ dormir, ἐν τοῖς συνθέτ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθ. endormir.

Τὸ faillir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Τῆς συζυγίας ταύτης τοῦτο μόνον τὸ ῥήμα λήγει εἰς X, ἐν τῷ α. καὶ β'. ἐνικῶ προσώπῳ τοῦ ἔνεστ. τῆς ὀριστ. Ἡ Προστ. καὶ ἡ Ὑποτ. ἄχρηστ.

Ἡ Ἀπαρέμφατος férir ἐστὶν ἐν χρήσει ἐν ταύτῃ τῇ φράσει, sans coup férir, ἀμαχητί.—Ἡ δὲ μετ. féru, ἐν τῇ ἐξῆς ἀστεία· il est féru de cette femme, ἐρᾷ ἐκείνης τῆς γυναικός.

Τὸ fuir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir, τὸ δὲ γ πρέπειν εἰς i, ἐπομένου e ἀφώνου, ὡς que je fuie.—Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθετον s'enfuir, ὅπερ ἐν τοῖς συνθέτοις χρόν. λαμβ. τὸ être.

Πλὴν τῶν χρόνων, οὓς ἐστρεμώσα, οὐκ ἔχει ἄλλους ἐν χρήσει. Ἡ ἀνωμαλία προσέτι τοῦ ῥήματος ἐστὶν, ὅτι οὐκ ἔχει Προστ. οὐδὲ Ἐν. τῆς Ὑποτακτ. καίπερ ἔχον μετοχὴν, καὶ ὅτι τὸ s, καίπερ ὄν μεταξὺ δύο φωνηέντων, προφέρεται ὡς σ, καὶ οὐχὶ ὡς ζ.

Τοῦ ῥήματος issir ἡ μετοχὴ μόνον ἐστὶν ἐν χρήσει.

Τὸ mentir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθετον démentir.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστῶς τῆς Ἀπαρεμφάτ.	Ἐνεστῶς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστῶς τῆς Ὄριστικῆς.	Παροχημέν. ὠρισμένος.
Mourir, ἀποθνήσκειν.	mourant.	mort, e.	je meurs.	je mourus.
Offrir, προσφέρειν.	offrant.	offert, e.	j' offre.	j' offris.
Ouïr, ἀκούειν.	οὐκ ἔχει.	ouï, e.	οὐκ ἔχει.	j' ouïs.
Ouvrir, ἀνοίγειν.	ouvrant.	ouvert, e.	j' ouvre.	j' ouvris.
Partir, ἀπέρχεσθαι.	partant.	parti, e.	je pars.	je partis.
Sentir, αἰσθάνεσθαι.	sentant.	senti, e.	je sens.	je sentis.

(Seconde conjugaison.)

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

Ἐν τῆς Ὀριστ. je meurs, tu meurs, il meurt... ils meurent. τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετ.— Μέλ. je mourrai, κτλ. Ὑποθ. ἐνεστ. je mourrais, κτλ. ἐνεστ. τῆς Ὑποτακτ. que je meure, que tu meures, qu' il meure. . . qu' ils meurent, τὰ λοιπὰ πρ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχῆς.

Ἐνεστ. τῆς Ὀριστ. j' offre, tu offres, il offre, τὰ λοιπὰ πρ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετ.

Παρωχ. ὠρισμέν. j' ouïs, il ouït. Παρατ. τῆς Ὑποτ. que j' ouïsse, qu' il ouït.

Ἐνεστ. τῆς Ὀριστ. j' ouvre, tu ouvres, il ouvre τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς Μετοχῆς..

Ἐνεστ. τῆς Ὀριστ. je pars, tu pars, il part, τὰ λοιπὰ πρ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς Μετοχῆς.

Ἐνεστ. τῆς Ὀριστ. je sens, tu sens, il sent, τὰ λοιπὰ πρ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχῆς.

Τὸ mourir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ être.—Ἐν δὲ τῷ Μέλ. καὶ Ἐνεστ. τῆς Ὑποθετικῆς ἀμφότερα τὰ ΓΓ προφέρονται.

Τὸ offrir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ, mesoffrir, souffrir.

Τὸ ouïr ἐν τοῖς συνθέτοις χρόν. λαμβάνει τὸ avoir. Ἐκ δὲ τῶν πρωτοτύπων καὶ παραγῶγων χρόνων οὐκ ἔχει ἄλλους ἐν χρήσει παρὰ τοὺς σημειωθέντας, καὶ ἕνεκα τῆς διαστίξεως, οὐ τίθεται περισπωμένη ἐπὶ τοῦ γ'. ἐνικ. προσ. τοῦ παρατ. τῆς Ὑποτ.

Τὸ ouvrir ἐν τοῖς συνθ. χρ. λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματ. καὶ τὰ σύνθ. couvrir, découvrir, eutr' ouvrir, recouvrir, rouvrir.

Τὸ partir ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβ. τὸ être, ὅταν σημαῖν κατασασιν, καὶ τὸ avoir, ὅταν σημ. ἐνέργειαν. — Οὕτω σχηματίζ. καὶ τὰ σύνθ. λαμβάνοντα ἐν τοῖς συνθ. χρόν. τὸ avoir, départir, repartir (σημαῖνον ἀπαντᾶν ἢ αὐθις ἀπέχεσθαι) τὸ δὲ répartir (σημαῖνον μερίζειν) σχηματίζεται ὁμαλῶς ὡς τὸ finir.

Τὸ sentir ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα, consentir, pressentir, ressentir.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστῶς τῆς Ἀπαρεμφάτ.	Ἐνεστῶς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστῶς τῆς Ὄριστικῆς.	Παρωχημένος ὠρισμένος
Se repentir, μεταμέλε- σθαι.	se repen- tant.	repenti, e.	je me re- pens.	je me re- pentis.
Servir, ὑπηρετεῖν.	servant.	servi, e.	je sers.	je servis.
Sortir, ἐξέρχασθαι.	sortant.	sorti, e.	je sors.	je sortis.
Tenir, κρατεῖν.	tenant.	tenu, e.	je tiens.	je tins.
Tressaillir, σκιρτᾶν.	tressaillant.	tressailli, e.	je tressail- le.	jetresailis.
Venir, ἔρχεσθαι.	venant.	venu, e.	je viens.	je vins.

(Seconde conjugaison).

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμόλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. je me repens, tu te repens, il se repent, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστῶτος τῆς μετοχῆς.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. je sers, tu sers, il sert, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ τῆς μετ.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. je sors, tu sors, il sort, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετ.

Ἔν. τῆς Ὀριστ. je tiens, tu tiens, il tient... ils tiennent τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχ. Μέλ. je tiendrai, κτλ. Ὑποθ. ἐν. je tiendrais. κτλ. Ἔν. τῆς Ὑποτ. que je tiens, que tu tiennes, qu' il tiens... qu' ils tiennent, τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχῆς.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. je tressaille, tu tressailles, il tressaille τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχῆς.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. je viens, tu viens, il vient... ils viennent, τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετ. Μέλ. je viendrai, κτλ. Ὑποθ. ἐν. je viendrais, κτλ. Ἔν. τῆς Ὑποτ. que je vienne, que tu viennes, qu' il vienne, ... qu' ils viennent τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχῆς.

Τὸ se repentir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ être.

Τὸ servir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. — Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθετον, desservir τὸ δὲ asservir ἐστὶν ὁμαλόν.

Τὸ sortir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ être, ὅταν σημαίνῃ κατάστασιν, καὶ τὸ avoir, ὅταν σημαίνῃ ἐνέργειαν. — Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθ. ressortir, ὅταν σημαίνῃ αὐθις ἐξέρχασθαι, ἀλλ' ὅταν σημαίνῃ ἐξαρτάσθαι, σχηματίζεται ὁμαλῶς ὡς τὸ finir.

Τὸ tenir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. — Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα s' abstenir, ὅπερ ἐν τοῖς συνθ. χρόν. λαμβ. τὸ être, appartenir, détenir, entretenir, maintenir, obtenir, retenir, soutenir. Τὸ δὲ n (χαρακτὴρ τοῦ ῥήμ.) διπλασιάζεται ἐπομένου e ἀφώνου.

Τὸ tressaillir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ assaillir.

Τὸ venir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ être. — Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθ. convenir, ὅπερ ἐν τοῖς συνθ. χρόν. λαμβ. τὸ avoir, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ἀρμολογεῖν ἐν δὲ τῇ σημασίᾳ τοῦ συμφωνεῖν, τὸ être, devenir, intervenir, parvenir, se souvenir, ὅπερ ἐν τοῖς συνθ. χρόν. λαμβ. τὸ être. Τὸ δὲ n (χαρακτὴρ τοῦ ῥήμ.) διπλασιάζεται ἐπομένου e ἀφώνου.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.				
Ἐνεστῶς τῆς Ἀπαρεμφάτ.	Ἐνεστῶς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστῶς τῆς Ὄριστικῆς.	Παρωχημένος ὄρισμένος.
Vêtir, ἐνδύειν.	vêtant.	vêtu e,	je vêts.	je vêtis.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Apparoir, ἀποδείκνυ- ναι.	οὐκ ἔχει.	οὐκ ἔχει.	il appert, ἀποδείκνυ- ται.	οὐκ ἔχει.
Asseoir, καθίζειν	asseyant.	assis, e.	j' assieds.	j' assis.
Choir, πίπτειν.	οὐκ ἔχει	chu, e.	οὐκ ἔχει.	οὐκ ἔχει.
Déchoir, ἐκπίπτειν.	déchéant.	déchu, e.	je déchois.	je déchus.
Échoir, λαγχάνειν.	échéant.	échu, e.	il échoit ou il échet.	j' échus
Falloir, δεῖν.	οὐκ ἔχει.	fallu, e.	il faut.	il fallut.

(Seconde conjugaison.)

Χρόνοι παράγωγοι άνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

Ένεστ. τῆς Ὀριστ. je vêts,
tu vêts, il vêt· τὰ λοιπὰ πρό-
σωπα ἐκ τοῦ ένεστ· τῆς μετοχ.

Τὸ vêtir ἐν τοῖς συνθέτοις χρό-
νοις λαμβάνει τὸ avoir. — Οὕτω
σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα, dé-
vêtir, revêtir.

(Troisième conjugaison.)

Ένεστ. τῆς Ὀριστ. j' assie-
ds, tu assieds, il assied . . .
ils assieient· τὰ λοιπὰ πρό-
σωπα ἐκ τοῦ ένεστ. τῆς μετ.
Μέλ. j' assierai, κτλ. Ὑποθ.
Ένεστ. j' assierais, κτλ.

Τὸ apparoir ἐστὶν ἐν χρήσει ἐν
τῇ ἀπαρεμφάτῳ μετὰ τοῦ faire,
καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ἐνικῷ προσώπῳ
τοῦ ένεστ. τῆς Ὀριστικῆς.

Τὸ asseoir ἐν τοῖς συνθέτοις χρό-
νοις λαμβάνει τὸ avoir· τὸ δὲ ἢ τρέ-
πεται εἰς ἰ ἐπομένου ε ἀφώνου, ὡς
que j' asseie. — Οὕτω σχηματίζεται
καὶ τὸ σύνθετον rasseoir,

Τὸ choir ἐστὶν ἐν χρήσει ἐν τῇ
ἀπαρεμφάτῳ, καὶ ἐν τῷ παρελθόντι
τῆς μετοχῆς.

Τὸ déchoir ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις
λαμβάνει τὸ être, ὅταν σημαίνει
κατάστασιν, καὶ τὸ avoir, ὅταν ση-
μαίνει ἐνέργειαν.

Ένεστ. τῆς Ὀριστ. je dé-
chois, tu déchois, il déchoit,
nous déchoyons, vous décho-
yez, ils déchoient. Παρατ. je
déchoyais, κτλ. Μέλ. je dé-
cherrai, κτλ. Ὑποθ. ἐν. je dé-
cherrais, κτλ. Πρσ. déchois,
déchoyons, déchoyez. Έν. τῆς
Ὑποτ. que je déchoie, que
tu déchoies, qu' il déchoie,
que nous déchoyions κτλ.

Τὸ échoir ἐν τοῖς συνθέτοις χρό-
νοις λαμβάνει τὸ être· ἐν δὲ τῷ έ-
νεστῶτι τῆς Ὀριστικῆς, οὐκ ἔχει
ἄλλο πρόσωπον ἐν χρήσει, οὐδὲ πα-
ρατατικόν.

Μέλ. j' écherrai, κτλ. Ὑ.
ποθ. ἐν. j' écherrais, κτλ.
Ένεστ. τῆς Ὑποτακτικῆς que
j' échoie, κτλ. Παρατ. que j
échusse, κτλ.

Τὸ falloir ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις
λαμβάνει τὸ avoir· καὶ ἀπρόσωπὸν
ἐστὶν. Τὸ ῥῆμα τοῦτο, καίπερ μὴ ἔ-
χον ένεστῶτα τῆς μετοχῆς, ἔχει
παρατ. τῆς ὀριστ. καὶ ένεστ. τῆς

Παρατ. il fallait. Μέλ. il
faudra. Ὑποθ. Ένεστ. il faud-
rait. Ένεστ. τῆς Ὑποτ. qu' il
faillit. Παρατατ. qu' il fallût.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστὸς τῆς Ἀπαρεμράτ.	Ἐνεστὸς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστὸς τῆς Ὄριστικῆς.	Παρωχημέν. ὠρισμένος.
Mouvoir, κινεῖν.	mouvant.	mu, e.	je meus.	je mus.
Pleuvoir, ῥεῖν.	pleuvant.	plu, e.	il pleut.	il plut.
Pouvoir, ἐπαρκεῖν.	pouvoyant.	pourvu, e.	je pouvois.	je pourvus.
Pouvoir, δύνασθαι.	pouvant.	pu.	je peux ou je puis.	je pus.
Prévaloir, ὑπερισχέειν.	prévalant.	prévalu, e.	je prévaux.	je prévalus.
Prévoir, προσρᾶν.	prévoyant.	prévu, e.	je prév ois.	je prévis.

(Troisième conjugaison.)

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

Ἔνεστ. τῆς Ὁρ. je meus, tu meus, il meut... ils meuvent· τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετ. Μέλ. je mouvrai, κτλ. Ὑποθ. ἔνεστ. je mouvrais, κτλ. Ἔνεστ. τῆς Ὑποθ. que je meuve, que tu meuves, qu' il meuve... qu' ils meuvent· τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστῶτος τῆς μετοχῆς.

Μέλ. il pleuvra. Ὑποθ. ἐν. il pleuvrait.

Μέλ. je pourvoirai, κτλ. Ὑποθ. ἐν. je pourvoirais.

Ἔνεστ. τῆς Ὁρ. je peux ou je puis, tu peux, il peut... ils peuvent· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετ. Μέλ. je pourrai, κτλ. Ὑποθ. ἔνεστ. je pourrais, κτλ. Ἔνεστ. τῆς Ὑποθ. que je puisse, que tu puisses, qu' il puisse, que nous puissions, que vous puissiez, qu' ils puissent.

Ἔν. τῆς Ὁρ. je prévaux, tu prévaux, il prévaut, τὰ λοιπὰ πρ. ἐκ τοῦ ἐν. τῆς μετ. Μέλ. je prévaudrai, κτλ. Ὑποθ. ἐν. je prévaudrais, κτλ. Προστ. prévaux, prévalons, prévallez. Ἔνεστ. τῆς Ὑποθ. que je prévale, κτλ.

Μέλ. je prévoirai, κτλ. Ὑποθ. Ἔν. je prévoirais, κτλ.

Τὸ μουνοῖρ ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθετον ἐμουνοῖρ.

Τὸ pleuvnoir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir, καὶ ἀπρόσωπόν ἐστιν.

Τὸ pournoir ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir· τὸ δὲ γ τρέπεται εἰς ἰ, ἐπομένου ε ἀφώνου, ὡς· que je pournoie.

Τὸ pouvoir ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Οὐκ ἔχει δὲ προστακ. καὶ ἐκ τῶν δύο rr τοῦ Μέλ. καὶ τοῦ ἔνεστῶτος τῆς Ὑποθ. τὸ ἐν προφέρεται· ὁ δὲ παρελθὼν τῆς μετοχῆς οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει ἐν τῷ θηλ. γένει.

Τὸ prévaloir ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Σχηματίζεται δὲ ὡς τὸ valoir ἐξ οὗ συντίθεται, πλὴν τοῦ ἔνεστῶτος τῆς Ὑποτακτικῆς.

Τὸ prévoir ἐν τοῖς συνθέτ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir· τὸ δὲ γ τρέπεται εἰς ἰ ἐπομένου ε ἀφώνου, ὡς· que je prévoie. Σχηματίζεται δὲ ὡς τὸ voir ἐξ οὗ συντίθεται, πλὴν τοῦ

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστῶς τῆς Ἀπαρεμφάτ.	Ἐνεστῶς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστῶς τῆς Ὀριστικῆς.	Παρωχημένος ὄρισμένος.
Savoir, γινώσκειν.	sachant.	su, e.	je sais.	je sus.
Seoir, καθίσθαι.	séant, συνεδρεύων.	sis, e. κείμενος.	il sied, ἀρμόζει.	οὐκ ἔχει.
Surseoir, ἀναβάλλειν.	sursoyant.	sursis, e.	je sursois.	je sursis.
Valoir, τιμάσθαι.	valant.	valu, e.	je vau.	je valus.
Voir, ὄραν.	voyant.	vu, e.	je vois.	je vis.

(Troisième conjugaison.)

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. . . nous savons, vous savez, ils savent.

Παρατ. je savais, κτλ. Μέλλ. je saurai, κτλ. Ὑποθ. ἔνεστ. je saurais, κτλ. Προστ. sache, κτλ. ἔνεστ. τῆς Ὑποτακτ. que je sache, κτλ.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. il sied. Παρατ. il seyait Μέλλ. il siéra. Ὑποθ. ἐν. il sierait. Ἔνεστ. τῆς Ὑποτ. qu' il siée.

Ἔνεστ. τῆς Ὀρ. je sursois, tu sursois, il sursoit . . . ils sursoient τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχ. Μέλλ. je surseoirai, κτλ. Ὑποθ. ἔνεστ. je surseoirais, κτλ.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. je vauх, tu vauх, il vaut, τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐν. τῆς μετοχ. Μέλλ. je vaudrai, κτλ. Ὑποθ. ἔνεστ. je vaudrais, κτλ. Προστακ. vauх, valons, valez. Ἐν. τῆς Ὑποτ. que je vaille, que tu vailles, qu' il vaille . . . qu' ils vail-
lent τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχ.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. je vois, tu vois, il voit . . . ils voient. τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχ. Μέλλ. je verrai, κτλ. Ὑποθ. ἔνεστ. je ver-
rais, κτλ.

Τὸ savoir ἐν τοῖς συνθέτοις χρό-
νοις λαμβάνει τὸ εἶναι.

Τὸ seoir οὐκ ἔχει ἄλλους χρόν.
ἐν χρήσει, καὶ ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ,
ἀρμόζει, χρῶνται μόνον τῷ γ'. ἐν.
πρόσ. τῶν χρ. τῆς Ὀριστ. καὶ
Ὑποθ. οὗς ἐσημείωσα.

Τὸ surseoir, ἐν τοῖς συνθ. χρό-
νοις λαμβάνει τὸ αἶναι, τὸ δὲ γ
τρέπεται εἰς ἰ, ἐπομένου ε ἀφώνου,
ὡς que je sursoie.

Τὸ valoir ἐν τοῖς συνθέτοις χρό-
νοις λαμβάνει τὸ αἶναι.—Οὕτω δὲ
σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα, ἐ-
quivaloir, revaloir.

Τὸ voir ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις
λαμβάνει τὸ αἶναι τὸ δὲ γ τρέ-
πεται εἰς ἰ, ἐπομένου ε ἀφώνου, ὡς
que je voie καὶ ἐκ τῶν δύο rr
τοῦ μέλλ. καὶ τοῦ ἔνεστ. τῆς Ὑπο-
θετικ. τὸ ἐν προσφέρεται.— Οὕτω
σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθ. entre-
voir, revoir.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ενεστώς τῆς Ἀπαρσιμότητος.	Ἐνεστώς τῆς Μετοχής.	Παρελθ. τῆς Μετοχής.	Ἐνεστώς τῆς Ὄριστικῆς.	Παρωχημέν. ὠρισμένος.
Vouloir, βούλεσθαι.	voulant.	voulu, e.	je veux.	je voulais.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Absoudre, ἀθωῶν.	absolvant.	absous, θλ. absoute.	j' absous	ὄν ἔχει.
Battre τύπτειν.	battant.	battu, e.	je bats.	je battis.
Boire, πίνειν.	buvant.	bu, e.	je bois.	je bus.

(Troisième conjugaison).

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

Ἔνεστ. τῆς Ὁρ. je veux, tu veux, il veut.... ils veulent· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετ. Μέλ. je voudrai, κτλ. Ὑποθ. ἐν. je voudrais, κτλ. Πρост. veux, voulons, voulez ou veuillez. Ἐνεστ. τῆς Ὑποθ. que je veuille, que tu veuilles, qu' il veuille... qu' ils veuillent· τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστῶτος τῆς μετοχῆς.

Τὸ vouloir ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir· ἐν δὲ τῷ β'. πλ. προσ. τῆς Πρост. ἔχει δύο σχηματισμούς· τῷ μὲν χρῶνται σπανίως, τῷ δὲ veuillez, συνεχῶς, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ, ayez la bonté, la complaisance.

Τέσσαρα ῥήμ. τῆς συζυγίας ταύτης λήγουσιν εἰς X, ἐν τῷ α' καὶ β'. ἐνικῶ προσ. τοῦ ἐν. τῆς Ὁρ. καὶ ἐν τῷ β'. ἐν. προσώπῳ τῆς Πρост. τὰ pouvoir, prévaloir, valoir, vouloir, καὶ τὰ σύνθ. ἐκ τοῦ valoir.

(Quatrième conjugaison).

Ἔνεστ. τῆς Ὁρ. j' absous, tu absous, il absout· τὰ λοιπὰ πρ. ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχῆς.

Τὸ absoudre ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir· οὐκ ἔχει παρατ. τῆς Ὑποθ.—Οὕτω δὲ σχηματίζεται καὶ τὸ dissoudre.

Ἐκ τῶν ἐχόντων χαρακτῆρα d, τὰ λήγοντα εἰς soudre καὶ indre, ἔχουσι ληκτικὸν σύμφωνον ἐν τοῖς τρισὶν ἐν. προσ. τοῦ ἔνεστῶτος τῆς Ὁριστικῆς s, s, t· τὰ δὲ λοιπὰ λήγουσιν εἰς ds, ds, d.

Ἔνεστ. τῆς Ὁρ. je bats, tu bats, il bat· τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστῶτος τῆς μετοχῆς.

Τὸ battre ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα, abattre, combattre, débattre, rebattre.

Ἔνεστ. τῆς Ὁρ. je bois, tu bois, il boit... ils boivent· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐν. τῆς μετ. Ἐν. τῆς Ὑποθ. que je boive, que tu boives, qu' il boive... qu' ils boivent· τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετ.

Τὸ boire ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστὼς τῆς Ἀπαρεμφράτ.	Ἐνεστὼς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστὼς τῆς Ὀριστικῆς.	Παρωχημένος ὠρισμένος
Braire, ὀγκᾶσθαι.	οὐκ ἔχει.	οὐκ ἔχει.	il brait.	οὐκ ἔχει.
Bruire, θορυβεῖν.	bruyant.	οὐκ ἔχει.	οὐκ ἔχει.	οὐκ ἔχει.
Circoncire, περιτέμνειν.	οὐκ ἔχει.	circoncis e	je circoncis	je circoncis
Clore, κλείειν.	οὐκ ἔχει.	clos, e.	je clos.	οὐκ ἔχει.
Conclure, περαίνειν.	concluant.	conclu, e.	je conclus.	je conclus.
Confire, μελιτοῦν.	confisant.	confit, e.	je confis.	je confis.
Connaitre, γνωρίζειν.	connaissant	connu, e.	je connais.	je connus.

Quatrième conjugaison.

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. il brait, ils braient. Μέλλ. il braira, ils brairont. Ὑποθετ. Ἔνεστ. il brairait, ile brairaient.

Παρατ. τῆς Ὀρ. il bruycit.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. . . nous circonçons, vous circoncez, ils circoncent. Προστ. circoncis, circonçons, circoncez. Ἔνεστ. τῆς Ὑποτ. que je circonce, que tu circonces, qu' il circonce, que nous circoncions, que vous circonciez, qu' ils circoncent.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. je clos, tu clos, il clot, Μέλλ. je cloirai, κτλ. Ὑποθ ἐν. je cloirais, κτλ.

Ἔνεστ. τῆς Ὀριστ. je conclus, tu conclus, il conclut. τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχῆς.

Ἔνεστ. τῆς Ὀρ. je confis, tu confis, il confit. τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχῆς.

Ἔνεστ. τῆς Ὀρ. je connais, tu connais, il connaît. τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχῆς.

Τὸ braire, πλὴν τῶν χρόνων οὐς ἐσημείωσα, οὐκ ἔχει ἄλλους ἐν χρήσει. Τὸ ῥῆμα τοῦτο, καίπερ μὴ ἔχον ἐνεστ. τῆς μετ. ἔχει τὸ πληθ. γ' πρὸς. τοῦ ἐνεστ. τῆς Ὀριστ.

Τὸ bruire οὐκ ἔχει ἄλλους χρόνους ἐν χρήσει· ἀναπληροῦσι δὲ τοὺς ἐλλείποντας διὰ τοῦ, faire du bruit.

Τὸ circonce, ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Οὐκ ἔχει δὲ τοὺς ἐξῆς χρόνους· τὸν Παρ. τῆς Ὀρ. καὶ Ὑποτ. καὶ τὸν ἐν. τῆς μετ. Τὸ ῥῆμα τοῦτο, καίπερ μὴ ἔχον ἐνεστ. τῆς μετ. ἔχει τὰ πληθ. πρὸς. τοῦ ἐνεστ. τῆς Ὀρ. καὶ τῆς Προστ. καὶ τὸν ἐνεστῶτα τῆς Ὑποτακτικῆς.

Τὸ clore ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir· ἐκ δὲ τῶν ἀπλῶν χρόνων οὐκ ἔχει ἄλλους παρὰ τοὺς σημειωθέντας, ἀναπληροῦσι δὲ τοὺς ἐλλείποντας διὰ τοῦ sermer ἢ faire clore.—Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθετ. enclore.

Τὸ conclure ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. — Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ exclure.

Τὸ confire ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.

Τὸ connaître ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Τίθεται δὲ περισπωμένη ἐπὶ τοῦ i, ἐπομένου t, ὡς· il connaît.—Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθετον reconnaître.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστώσ τῆς Ἀπαρεμφάτ.	Ἐνεστώσ τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστώσ τῆς Ὄριστικῆς	Παρογενμέν. ὠρισμένος.
Coudre, ράπτειν.	cousant.	cousu.	je couds.	je cousis.
Craindre, φοβείσθαι.	craignant.	craint, e.	je crains.	je craignis.
Croire, πιστεύειν.	croyant.	cru, e.	je crois.	je crus.
Croître, αὐξάνειν.	croissant.	crû, e.	je crois.	je crûs.
Dire, λέγειν.	disant.	dit, e.	je dis.	je dis.
Éclore ἐκλεπίζειν.	ὄκ ἔχει.	éclos, e.	il éclot.	ὄκ ἔχ.

(Quatrième conjugaison).

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

{ Ένεστ. τῆς Ὁρ. je couds,
tu couds, il coud· τὰ λοιπὰ
πρόσ. ἐκ τοῦ ένεστ. τῆς μετ.

Τὸ coudre ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα decoudre, recoudre.

{ Ένεστ. τῆς Ὁρ. je crains,
tu crains, il craint· τὰ λοιπὰ
πρόσωπα ἐκ τοῦ έν. τῆς μετ.

Τὸ craindre ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ contraindre, plaindre.

{ Ένεστ. τῆς Ὁρ. je crois,
tu crois, il croit· τὰ λοιπὰ
πρόσ. ἐκ τοῦ ένεστ. τῆς μετ.

Τὸ croire ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Τὸ δὲ γ τρέπεται εἰς ι, ἐπομένου e ἀφώνου.

{ Ένεστ. τῆς Ὁρ. je crois,
tu crois, il croit· τὰ λοιπὰ
πρόσ. ἐκ τοῦ ένεστ. τῆς μετ.

Τὸ croître ἐν τοῖς συνθέτ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir, σημαίνον ἐνέργειαν, καὶ τὸ être, κατάστασιν.—Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθ. accroître, décroître. Τίθεται δὲ περισπωμένη ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος τούτου, τῶν ὁμοιοζόντων τοῖς τοῦ ῥήματος croire, ἵνα μὴ συγχέωνται οἱ χρόνοι τοῦ croître τοῖς τοῦ croire.

{ Ένεστ. τῆς Ὁρ. je dis, tu
dis, il dit, nous disons, vous
dites, il disent. Προστ. dis, di-
sons, dites.

Τὸ dire ἐν τοῖς συνθ. χρόν. λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθ. redire. Τὰ δὲ contredire, dédire, interdire, médire, prédire, ποιῶσιν ἐν τῷ δευτ. πληθ. προσ. τοῦ έν. τῆς Ὁρ. καὶ προστ. vous contredisez, dédisez, κτλ. Ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς χρόνοις σχηματίζ. ὡς τὸ dire. Τοῦ δὲ maudire ποιῶντος ἐν τῷ έν. τῆς μετ. maudissant, οἱ χρόνοι οἱ ἐκ τῆς μετ. παραγόμενοι λαμβάνουσι δύο ss· οἱ δὲ λοιποὶ σχηματίζονται ὡς τὰ contredire, κτλ.

{ Έν. τῆς Ὁρ. ils éclosent.
Μέλ. il éclosa. ils éclosent.
{ Ὑποθ. έν. il éclosait. ils é-
cloraient. Έν. τῆς Ὑποτ. qu'
il éclosent. qu' ils éclosent.

Τὸ éclore ἐν τοῖς συνθέτ. χρόνοις λαμβάνει τὸ être. Τὸ ῥῆμα τούτο, καίπερ μὴ ἔχον ένεστ. τῆς μετ. ἔχει γ' πληθ. πρόσ. τοῦ έν. τῆς Ὁρ. καὶ γ' έν. καὶ πληθ. τῆς Ὑποτακτ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστὼς τῆς Ἀπαρεμφάτ.	Ἐνεστὼς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστὼς τῆς Ὄριστικῆς.	Παρωχημένος ὄρισμένος.
Écrire, γράφειν.	écrivant.	écrit, e.	j' écris.	j' écrivis.
Faire, ποιεῖν.	faisant.	fait, e.	je fais.	je fis.
Frîre, τηγανίζειν.	ὀὐκ ἔχει.	frit, e.	je fris.	ὀὐκ ἔχει.
Instruire, διδάσκειν.	instruisant.	instruit, e.	j' instruis.	j' instruisis.
Lire, ἀναγινώσκειν	lisant.	lu, e.	je lis.	je lus.
Luire, σέγγειν.	luisant.	lui.	je luis.	ὀὐκ ἔχει.
Mettre, τιθέναι.	mettant.	mis, e.	je mets.	je mis.
Moudre, ἀλῆθειν.	moulant.	moulu, e.	je mouds.	je moulus.

(Quatrième conjugaison.)

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

{ Ἔνεστ. τῆς Ὁρ. j'écris, tu écris, il écrit· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχ.

Τὸ écrire ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθ. circonscrivere, décrire, inscrire, prescrire, proscrire, récrire, souscrire, transcrire.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. . . . nous faisons, vous faites, ils font. Μέλ. je ferai, κτλ. Ὑποθ. ἐν. je ferais, κτλ. Προστ. fais, faisons, faites. Ὑποτ. ἐν. que je fasse, que tu fasses, κτλ.

Τὸ faire ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα contrefaire, défaire, refaire, satisfaire, surfaire.

{ Ἔνεστ. τῆς Ὁρ. je fris, tu fris, il frit. Μέλ. je frirai, κτλ. Ὑποθ. ἐν. je frirais, κτλ. Προστ. fris.

Τὸ frire ἐν τοῖς συνθέτοις χρόν. λαμβάνει τὸ avoir. Ἐκ δὲ τῶν ἀπλῶν χρόνων οὐκ ἔχει ἄλλους παρὰ τοὺς σημειωθέντας· ἀναπληροῦσι δὲ τοὺς ἐλλείποντας διὰ τοῦ faire, ὡς nous faisons frire, κτλ.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. j'instruis, tu instruis, il instruit· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐν. τῆς μετοχ.

Τὸ instruire ἐν τοῖς συνθ. χρόν. λαμβάν. τὸ avoir.—Οὕτω σχηματίζοντ. καὶ τὰ conduire, construire, produire, réduire, traduire.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. je lis, tu lis, il lit· τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχ.

Τὸ lire, ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθετα élire, réélire, relire.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. je luis, tu luis, il luit· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχ.

Τὸ luire ἐν τοῖς συνθ. χρ. λαμβ. τὸ avoir. Τὸ ῥῆμα τοῦτο οὐκ ἔχει Παρωχ. ὠρισμ. οὐδὲ Παρατ. τῆς Ὑποτ. οὐκ ἔχει Προ. καίπερ ἔχον ἐν. τῆς Ὁρ. καὶ τῆς μετ. ὁ δὲ παρελ. τῆς μετ. οὐκ ἔχει θ. γέν.—Οὕτω δὲ σχ. καὶ τὸ σύνθ. reluire.

{ Ἔνεστ. τῆς Ὁρ. je mets, tu mets, il met· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἔνεστ. τῆς μετοχ.

Τὸ mettre ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθ. admettre.

{ Ἐν. τῆς Ὁριστ. je mouds, tu mouds, il moud· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐν. τῆς μετοχ.

Τὸ moudre ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.—Οὕτω σχηματίζ. καὶ τὰ émoudre, remoudre, remoudre.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστῶς τῆς Ἀπαρεμφάτ.	Ἐνεστῶς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστῶς τῆς Ὄριστικῆς.	Παρωχημέν. ὄρισμένος.
Naître, γεννᾶσθαι.	naissant.	né, e.	je nais.	je naquis.
Nuire, βλάπτειν.	nuisant.	nui.	je nuis.	je nuisis.
Oindre, χρίειν.	oignant.	oïñ, e.	j' oins.	j' oignis.
Paître, βόσκεισθαι.	paissant.	pû.	je pais.	οὐκ ἔχει.
Paraître, φαίνεσθαι.	paraissant.	paru.	je parais.	je parus.
Peindre, ζωγραφεῖν.	peignant.	peint, e.	je peins.	je peignis.
Plaire, ἀρέσκειν.	plaisant.	plu.	je plais.	je plus.

(Quatrième conjugaison).

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. je nais, tu nais,
il naît· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ
ἐνεστ. τῆς μετοχ.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. je nuis, tu nu-
is, il nuit· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ
τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχ.

{ Ἐν. τῆς Ὁριστ. j'oins, tu
oins, il oint· τὰ λοιπὰ πρόσ.
ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχ.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. je pais, tu
pais, il paît· τὰ λοιπὰ πρόσ.
ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχ.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. je parais, tu
parais, il paraît· τὰ λοιπὰ πρ.
ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχ.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. je peins, tu
peins, il peint· τὰ λοιπὰ πρόσ.
ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχ.

{ Ἐν. τῆς Ὁριστ. je plais, tu
plais, il plaît· τὰ λοιπὰ πρόσ.
ἐκ τοῦ ἐν. τῆς μετ.

Τὸ naître ἐν τοῖς συνθέτ. χρόν.
λαμβάνει τὸ être. — Οὕτω σχημ.
καὶ τὸ σύνθ. renaître.

Τὸ nuire ἐν τοῖς συνθέτοις χρό-
νοις λαμβάνει τὸ avoir· ὁ δὲ παρελ.
τῆς μετ. οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει ἐν τῷ
θηλ. γένει.

Τὸ oindre ἐν τοῖς συνθέτ. χρό-
νοις λαμβάνει τὸ avoir. — Οὕτω
σχηματίζεται καὶ τὸ joindre.

Τὸ paître ἐν τοῖς συνθέτοις χρό-
νοις λαμβάνει τὸ avoir. Τὸ ῥῆμα
τοῦτο, μὴ ἔχον Παρωχ. ὠρισμ. οὐκ
ἔχει Παρατ. τῆς Ὑποτ. ὁ δὲ παρελ.
τῆς μετ. οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει ἐν τῷ
θηλ. γένει. — Οὕτω δὲ σχηματίζετ.
καὶ τὸ σύνθ. repaître, οὗ ὁ Παρωχ.
ὠρισμ. ἔστιν εὐχρ. ὡς· je repus, καὶ
ὁ παρελ. τῆς μ. repu, θ. repue.

Τὸ paraître ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις
λαμβάνει τὸ avoir. Ὁ παρελθ. τῆς
μετ. οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει ἐν τῷ θηλ.
γένει. — Οὕτω δὲ σχηματίζοντ. καὶ
τὰ σύνθ. apparaître, comparaître,
disparaître. Τὰ ῥήματα ταῦτα
λαμβ. ἐν τοῖς συνθ. χρόν. τὸ avoir,
ὅταν σημαίνωσιν ἐνέργ. καὶ τὸ être,
ὅταν σημαίνωσι κατάστασιν.

Τὸ peindre ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις
λαμβάνει τὸ avoir. — Οὕτω σχημα-
τίζ. καὶ τὰ astreindre, atteindre,
ceindre, feindre, teindre.

Τὸ plaire ἐν τοῖς συνθέτ. χρόνοις
λαμβάνει τὸ avoir. — Οὕτω σχη-
ματίζ. καὶ τὰ σύνθετα, complaire,
déplaire.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι

Ἐνεστῶς τῆς Ἀπαρεμφάτ.	Ἐνεστῶς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστῶς τῆς Ὄριστικῆς.	Παροχημένος ὄρισμένος.
Prendre, λαμβάνειν.	prenant.	pris, e,	je prends.	je pris.
Résoudre, διαγιγνώσκειν.	résolvant.	résolu, e. ou résous.	je résous.	je résolu.
Rire, γελάειν.	riant.	ri.	je ris.	je ris.
Suffire, ἐπαρκεῖν.	suffisant.	suffi.	je suffis.	je suffis.
Suivre, ἀκολουθεῖν.	suivant.	suivi, e.	je suis.	je suivis.
Taire, σιωπᾶν.	taisant.	tu, e.	je tais.	je tus.
Tistre, ὄφραίνειν.	ὄκ ἔχει.	lissu, e.	ὄκ ἔχει.	ὄκ ἔχει.

(Quatrième conjugaison).

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

{ 'Εν. τῆς 'Ορ. je prends, tu prends, il prend . . ils prennent· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχ.

Τὸ prendre ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. — Οὕτω σχηματ. καὶ τὰ σύνθ. apprendre, comprendre, désapprendre, entreprendre, rapprendre, reprendre, surprendre. Τὸ δὲ η διπλασιάζεται, ἐπομένου ε ἀφώνου.

{ 'Εν. τῆς 'Οριστ. je résous, tu résous, il résout· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχ.

Τὸ résoudre ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir· ἐν δὲ τῇ παθ. μετ. ποιεῖ résolu, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ διαγιγνώσκειν· καὶ résous ἄνευ θηλ. ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ μεταβάλλειν.

{ 'Εν. τῆς 'Ορ. je ris, tu ris, il rit· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχ.

Τὸ rire ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir· ὁ δὲ παρελθ. τῆς μετ. οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει ἐν τῷ θηλ. γένει.—Οὕτω σχηματίζ. καὶ τὸ σύνθ. sourire.

{ 'Εν. τῆς 'Ορ. je suffis, tu suffis, il suffit· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχ.

Τὸ suffire ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir· ὁ δὲ παρελθ. τῆς μετ. οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει ἐν τῷ θηλ. γένει.

{ 'Εν. τῆς 'Ορ. je suis, tu suis, il suit· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετ.

Τὸ suivre ἐν τοῖς συνθ. χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Τὸ δὲ ἐν. ἀπρόσ. τοῦ ἐν. τῆς 'Ορ. τοῦ ῥήμ. τούτου ἐστὶν ὅμοιον τῷ ἐν. ἀπρόσ. τοῦ ἐν. τῆς 'Οριστ. τοῦ être.—Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ σύνθετον pour-suivre.

{ 'Εν. τῆς 'Ορ. jetais, tu fais, il tait· τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχ.

Τὸ taire ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.

{

Τὸ listre ἐν ταῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Τούτου δὲ τοῦ ῥήματος μόνον οἱ σύνθετοι χρόνοι εἰσὶν ἐν χρήσει· τοὺς δὲ ἀπλοῦς ἀναπληροῦσι διὰ τῶν χρόνων τοῦ συνωνύμου τῷ listre, tisser.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

Χρόνοι πρωτότυποι.

Ἐνεστώς τῆς Ἀπαρεμφράτ.	Ἐνεστώς τῆς Μετοχῆς.	Παρελθ. τῆς Μετοχῆς.	Ἐνεστώς τῆς Ὄριστικῆς.	Παρωχημένος ὄρισμένος.
Traire, ἀμέλγειν.	Trayant.	trait, e.	je traïs.	οὐκ ἔχει.
Vaincre, νικάω.	vainquant.	vaincu, e.	je vaincs.	je vainquis.
Vivre, ζῆν.	vivant.	vécu.	je vis.	je vécus.

(Quatrième conjugaison).

Χρόνοι παράγωγοι ἀνωμάλως σχηματιζόμενοι.

Παρατηρήσεις.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. je trais, tu trais, il trait τὰ λοιπὰ πρόσ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχῆς.

Τὸ traire ἐν τοῖς συνθ. χρ. λαμβ τὸ avoir. οὐκ ἔχει Παρωχ. ὠρισμ. οὐδὲ παρατατικὸν τῆς Ὑποτακτ. — Ὅτῳ δὲ σχηματίζονται καὶ τὰ σύνθ. abstraire, distraire, extraire, retraindre, retraire, soustraire.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. je vaines, tu vaines, il vaine τὰ λοιπὰ πρ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τῆς μετοχῆς.

Τὸ vaincre ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir.

{ Ἐν. τῆς Ὁρ. je vis, tu vis, il vit τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς μετοχῆς.

Τὸ vivre ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις λαμβάνει τὸ avoir. Τούτου δὲ τοῦ ῥήμ. τὰ τρία ἐν. πρόσ. τοῦ ἐν. τῆς Ὁριστ. εἰσὶν ὅμοια τοῖς τριῶν ἐν. πρ. τοῦ Παρωχημένου ὠρισμένου τοῦ voir· ὁ δὲ παρελθ. τῆς μετ. οὐκ ἔστιν ἐν χρῆσει ἐν τῷ θηλ. γένει. — Ὅτῳ σχημ. καὶ τὸ σύνθ. survivre.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Chapitre VIII).

Περὶ Προθέσεων.

(Des prépositions.)

Αὗται εἰσὶν ἢ κυρίως προθέσεις, ὡς· ἄ, εἰς· de, ἐκ· κτλ. ἢ προθετικαὶ φράσεις (locutions prépositives), ὡς· ἅ causa, ἔνεκα· à l'exception, χωρὶς.

Αἱ δὲ κυριώτεραι σχέσεις αὐτῶν εἰσὶν·

ἀ. Τόπου (de lieu)· ἅ, auprès, autour, chez, à travers, au travers de, au delà, au dedans, dessus, de, dessous, jusque, au-dessus, au-dessous, attenant, de dessus, parmi, près, par, proche, de dessous, delà de, loin de, par-dessus, sur, par-delà, par derrière, par devant, vis-à-vis.

β. Χρόνου (de temps)· durant, pendant.

γ. Τόπου καὶ χρόνου· dans, dès, en, depuis, sous, vers.

δ. Τάξεως (d'ordre)· avant, après, devant, derrière, entre, à côté de.

ε. Ἐνώσεως (d'union)· avec.

ς. Ὁμοιότητος (de conformité)· selon, suivant.

ζ. Ἐξαιρέσεως (d'exception)· excepté, hors, hormis, sans, sauf.

η. Ἐναντιότητος (d'opposition)· contre, malgré, nonobstant.

θ. Σκοποῦ (de but)· envers, pour, touchant.

ι. Αἰτίας (de cause)· attendu, vu.

ιά. Μέσου (de moyen)· moyennant, par.

ώ. Δειξέως (d'indication)· voici, voilà.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Chapitre IX.)

Περὶ Ἐπιρρήματων.

(Des adverbess.)

Ταῦτα εἰσὶν ἢ κυρίως ἐπιρρήματα, ὡς· demain, αὔριον· ἢ ἐπιρρηματικαὶ φράσεις (locutions adverbiales), ὡς· en dedans, ἐντός· à l'entour, περίξ.

Τὰ δὲ εἶδη αὐτῶν εἰσὶν ἔνδεκα.

ἀ. Χρόνου ὀρισμένου καὶ ἀορίστου (de temps déterminé et indéterminé)· καὶ ὀρισμένου μὲν, εἰς τὰ ἐξῆς· διὰ τὸ παρελθόν (pour le

passé), hier, avant-hier, autrefois, κτλ. διὰ τὸ ἐνεστώσ (pour le présent), a ujourd' hui, maintenant, à présent, κτλ. διὰ τὸ μέλλον (pour l e futur), demain, bientôt, désormais, κτλ. ἀορίστου δὲ, τὰ ἐξῆς· souvent, quelquefois, κτλ.

β'. Τόπου (de lieu)· ici, là, deçà, delà, en haut, en bas, parlà κτλ.

γ'. Ἀποστάσεως (de distance)· près, loin, proche, κτλ.

δ'. Τάξεως (d' ordre ou de rang). Τὰ μὲν τούτων σχηματίζονται ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν, προσλήψει τῆς ment, ὡς· premièrement, secondement, κτλ. τὰ δὲ εἰσὶ· d' abord, après, devant, auparavant, ensuite, ensemble κτλ.

ε'. Προσότητος (de quan tité)· assez, trop, peu, beaucoup, presque, une fois, deux fois, κτλ.

Παρατήρησις. Τὰ παρ' Ἑλλήσιν, ἅπαξ, δις, κτλ. σχηματίζονται παρὰ Γάλλοις διὰ τῶν ἀπολύτων ἀριθμητικῶν un, deux, κτλ. καὶ τοῦ οὐσ. θηλ. fois (φρρά), ὡς· une fois, deux fois, κτλ. Χρῶνται δὲ τοῖς μὲν trois fois, dix fois καὶ vingt fois, ἀντὶ τοῦ, plusieurs fois (πολλάκις)· τοῖς δὲ, cent fois καὶ mil'e fois, ἀντὶ τοῦ, une infinité de fois (ἀπειράκις.)

ς'. Τρόπου καὶ ποιότητος (de manière et de qualité)· bien, mal, poliment, horriblement, grandement, constamment.

ζ'. Καταφάσεως (d' affirmation)· certes, oui, soit, volontiers, κτλ.

η'. Ἀποφάσεως (de négation)· non, ne, ne pas, ne point, nullement, point du tout, nulle part.

θ'. Ἀμφιβολίας (de doute)· peut-être, καὶ οὐχὶ ἄλλο.

ί. Συγκρίσεως (de comparaison)· ainsi, comme, de même, plus, moins, pis, mieux, très, davantage, si, aussi, tant, autant, sur-tout, κτλ.

ιά. Ἐρωτήσεως (d' interrogation)· combien, comment, οὐ, quand, κλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Chapitre X.)

Περὶ Συνδέσμων.

(Des conjonctions.)

Οὗτοι εἰσὶν ἡ κυρίως σύνδεσμοι, ὡς· et, καὶ· ou, ἢ· mais, ἀλλὰ, κλ. ἢ συνδετικαὶ φράσεις (locutions conjonctives), ὡς· soit que, εἴτε· afin que, ἵνα· κτλ.

Διαίρουσι δὲ τούτους εἰς·

- α. Συμπλεκτικούς (copulatives)· et, aussi, ni, non plus. κτλ.
- β. Διαζευκτικούς (disjonctives)· ou, ou bien, soit, soit que. κτλ.
- γ. Ἐναντιωματικούς (adversatives)· mais, cependant, néanmoins, pourtant, toutefois, bien que. κτλ.
- δ. Περιοριστικούς (restrictives)· sinon, si ce n' est que, quoique, encore que, à moins que ou de. κτλ.
- ε. Ὑποθετικούς (conditionnelles)· si, pourvu que, supposé que, au cas que, en cas que, bien entendu que, à condition que, à la charge que. κτλ.
- ς. Ἐξηγητικούς (explicatives)· savoir, c' est-à-dire. κτλ.
- ζ. Συγκριτικούς (comparatives)· comme, ainsi que, de même que, aussi bien que, aussi peu que, autant que, non plus que, ni plus ni moins que, si . . . que κτλ.
- η. Αὐξητικούς (augmentatives)· d' ailleurs, outre que, de plus, au surplus. κτλ.
- θ. Ἐλαττωτικούς (diminutives)· au moins, du moins, pour le moins. κτλ.
- ι. Αἰτιολογικούς (causatives)· car, parce que, à cause que, attendu que, vu que, puisque, pourquoi, d' où vient que, afin que, afin de, pour, de peur que ou de, de crainte que ou de. κτλ.
- ια. Συμπερασματικούς (conclusives)· donc, par conséquent, c' est pourquoi, c' est pour cela que, tellement que, de sorte que, en sorte que, de manière que. κτλ.
- ιβ. Συνδέσμους χρόνου καὶ τάξεως (de temps et d' ordre)· quand, lorsque, dans le temps que, pendant que, durant que, tandis que, tant que, avant que, depuis que, dès que, aussitôt que, à peine, après que, enfin, à la fin. κτλ.
- ιγ. Μεταβατικούς (transitives)· or, en effet, au reste, à propos, après tout. κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Chapitre XI.)

Περὶ Ἐπιφωνημάτων.

(Des Interjections.)

Ταῦτα εἰσὶν ἢ κυρίως ἐπιφωνήματα, ὡς· Ah! ᾄ! fi! φεῦ!, ἢ φράσεις ἐπιφωνηματικαὶ (locutions interjectives), ὡς· oui-da, ναι δὴ. nenni-da, οὐ δῆτα.

Τὰ δὲ εἶδη αὐτῶν εἰσι δεκατρία·
 α. Διὰ τὴν λύπην (pour la douleur)· aïe! ah! ahi! hélas! ouf!
 mon Dieu! κτλ.

β. Διὰ τὴν χαρὰν (pour la joie)· ah! bon! κτλ.

γ. Διὰ τὸν φόβον (pour la crainte)· ha! hé! κτλ.

δ. Διὰ τὴν ἀποστροφὴν (pour l'aversion)· fi! fi donc!

ε. Διὰ τὸν κατάγγελον (pour la dérision)· oh! eh! zest!

ς. Διὰ τὴν συγκατάνευσιν (pour le consentement)· volontiers!
 soit!

ζ. Διὰ τὸν θαυμασμὸν (pour l'admiration)· oh! ah! eh!

η. Διὰ τὴν ἔκπληξιν (pour la surprise)· ha! eh! ho! hon Dieu!
 miséricorde!

θ. Διὰ τὴν ἐπιφώνησιν (pour l'exclamation)· ô!

ι. Διὰ τὴν ἐνθάρρουνσιν (pour l'encouragement)· çà! oh çà! al-
 lons! courage! ferme!

ια. Διὰ τὴν ὑπόμνησιν (pour l'avertissement)· gare! tout beau!

ιβ. Διὰ τὴν κλησιν (pour l'appellation)· holà! he! hem! st!

ιγ. Διὰ τὴν σιγὴν (pour le silence)· chut! paix! st! (pr. sit.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Chapitre XII.)

Ἡερὶ Παραγωγῆς καὶ Συνθέσεως.

(De la Dérivation et de la composition.)

Ἡερὶ Παραγωγῆς Οὐσιαστικῶν.

Α'. Ἄφ' ἐτέρων οὐσιαστικῶν παράγονται·

1. Τὰ εἰς ier, σημαίνοντα τὴν ἕξιν, τὴν προσκόλλησιν, τὸ ἐπάγγελ-
 μα, τὸ ὄνομα τοῦ δένδρου τοῦ φέροντος τὸν καρπὸν, προσλήψει τῆς ier·

α. Ἐὰν λήγῃσιν εἰς σύμφωνον, ὡς· jardin-ier, κήπος, κηπουρός·

β. Ἐὰν δὲ εἰς ε ἄφρωνον, τροπῇ τοῦ e εἰς ier, ὡς· serrure-ier, κλει-
 θρον, κλειθροποιός· pomme-ier, μηλέα· poire-ier, ἡ ἄπιος (ἀπιδιά).

γ. Ἐὰν δὲ εἰς ou, διπλασιάζεται τὸ u, καὶ προστίθεται ἡ κατά-
 ληξις ier, ὡς· cordon-nier, σκυτεός.

2. Τὰ δὲ εἰς ée, σημαίνοντα συνάθροισιν πολλῶν πραγμάτων εἰς ἓν,
 τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς ée·

α. Ἐὰν λήγῃσιν εἰς e ἄφρωνον, ὡς· arme-ée, ὄπλον, στρατός· onde-
 ée, κύμα, ὄμβρος.

β'. Ἐὰν δὲ εἰς m ἢ n, διπλασιάζεται καὶ προστίθεται ἡ κατάληξις ée, ὡς: *genom-mée*, φήμη· *an-née*, ἑνιαυτός.

β'. Ἀπὸ οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων καὶ ῥημάτων τῆς Α'. συζυγίας, παράγονται:

Τὰ εἰς *erie*, σημαίνοντα ἰδιαίτερον εἶδος πραγμάτων, ἐνεργειῶν, προσδιορισμοῦ, ἢ τὰ πράγματα τοῦ δεινός γένους ἢ εἶδους, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς *erie* ἢ *ie*:

α'. Ἐὰν λήγωσιν εἰς e ἀφώνον, ὡς: *verre-erie*, ὑαλοουργεῖον· *horloge-erie*, ὠρολογοποιεῖα· *bizarre-erie*, ἰδιοτροπία· *orfèvre-ie*, χρυσοχόος, χρυσοχοικία.

β'. Ἐὰν δὲ λήγωσιν εἰς σύμφωνον, προσλήψει τῆς *erie*, ὡς: *argent-erie*, ἀργύρωμα· *boucher-erie*, κρεωπωλεῖον· *oranger-erie*, χρυσομηλέα, χρυσομηλεών.

γ'. Ἐὰν δὲ εἰς *eur*, τροπῇ τῆς καταλήξεως ταύτης εἰς *erie*, ὡς: *fondeur-erie*, χωνευτής, χωνευτήριο· *flatteur-erie*, κολακεία.

δ'. Ἐὰν δὲ ἀπὸ ῥημάτων τῆς Α'. συζυγίας, τροπῇ τῆς *er*, εἰς *erie*, ὡς: *railler-erie*, σαῶψις· *duper-erie*, ἀπάτη.

Γ'. Ἀπὸ ἐπιθέτων παράγονται:

1. Τὰ εἰς *ance* ἢ *ence*, [σημαίνοντα τὴν ὑπαρξίν, τὴν διάρκειαν, τροπῇ τοῦ t εἰς ce, ἐὰν λήγωσιν εἰς *ant* ἢ *ent*, ὡς: *abondant-ance*, ἀφθονία· *constant-ce*, καρτερία· *tolérant-ce*, ἐπιεικεία· *négligent-ce*, ἀμέλεια· *prudent ce*, φρόνησις.

2. Τὰ εἰς *esse*, σημαίνοντα ὑπαρξίν ἀόριστον, ἀφηρημένην τοῦ πράγματος, προσλήψει τῆς *sse*, ἐὰν λήγωσιν εἰς e ἀφώνον, ὡς: *sage-sse*, φρόνησις· *souple-sse*, εὐκαμψία· *tendre-sse*, φιλοστοργία· *molle-sse*, μαλακότης· *hardie-sse*, τόλμη.

3. Τὰ εἰς *ité*, σημαίνοντα τὴν ποιότητα, τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἢ τῶν προσώπων, τροπῇ τοῦ e ἀφώνου εἰς *ité*:

α'. Ἐὰν λήγωσιν εἰς e ἀφώνον, ὡς: *facile-ité*, εὐκολία· *docile-ité*, εὐπειθεια.

β'. Ἐὰν δὲ λήγωσιν εἰς i ἢ on, προσλήψει τῆς *té*, ὡς: *infini-té*, τὸ ἄπειρον· *bon-té*, ἀγαθότης.

γ'. Ἐὰν δὲ εἰς ai, προσλήψει τῆς *ité*, ὡς: *animal-ité*, ζωότης.

δ'. Ἐὰν δὲ εἰς ain, τροπῇ τῆς καταλήξεως ταύτης εἰς *anité*, ὡς: *humain-anité*, φιλανθρωπία· *vain-anité*, ματαιότης.

ε'. Ἐὰν δὲ εἰς *able*, τροπῇ τῆς καταλήξεως ταύτης εἰς *abilité*, ὡς: *affable-abilité*, εὐπροσηγορία· *inséparable-abilité*, τὸ ἀδιαχώριστον· *insatiable-abilité*, ἀπληστία.

ς'. Ἐὰν δὲ εἰς *ible*, τροπῇ τῆς καταλήξεως ταύτης εἰς *ibilité*, ὡς *sensible-ibilité*, εὐαισθησία· *extensible-ibilité*, τὸ ἔκτατόν.

ζ'. Ἐὰν δὲ εἰς *uble*, εἰς *ubilité*, ὡς· *insoluble-ubilité*, τὸ ἀδιάλυτον· *voluble-ubilité*, εὐστροφία.

η'. Ἐὰν δὲ εἰς *eur*, εἰς *orité*, ὡς· *extérieur-orité*, ἐξωτερικότης· *majeur-orité*, ἐνηλικιότης.

θ'. Ἐὰν δὲ εἰς *eux*, εἰς *osité*, ὡς· *généreux-osité*, γενναϊότης.

3. Τὰ δὲ εἰς *itude* ἢ *étude*, σημαίνοντα τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν ἔξιν, προσλήψει τῆς *itude* ἢ *ude*, ὡς· *ingrat-itude*, ἀγνωμοσύνη· *inquiet-ude*, ἀνησυχία.

4. Τὰ εἰς *ure*, σημαίνοντα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας, τροπῇ τῆς καταλήξεως *eur*, εἰς *ure*, ὡς· *créateur-ure*, πλάσμα· *imposeur-ure*, ἀπάτη.

Δ'. Ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς μετοχῆς τῶν τεσσάρων συζυγιῶν παράγονται·

1. Τὰ εἰς *eur*, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς τὰ λήγοντα εἰς *ευς*, *της*, *τηρ*, *τωρ*, καὶ σημαίνοντα τὸ ἐνεργεῖν ὑποκειμενον, τροπῇ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *eur* ἢ *ateur*, ὡς· *semant-eur*, σπορευτής· *achetant-eur*, ἀγοραστής· *affrétant-eur*, ναυλωτής· *balayant-eur*, σαρωτής· *créant-ateur*, πλάστης· *sauvant-eur*, σωτήρ· *blanchissant-eur*, πλύντης· *catissant-eur*, στιλβωτής· *recevant-eur*, ἀποδέκτης· *vendant-eur*, πωλητής· *vainquant-eur*, νικητής, νικητῆρ, νικῆτωρ.

2. Τὰ εἰς *ement*, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς τὰ λήγοντα εἰς *σις*, *σια*, *μα*, καὶ σημαίνοντα τὸ πράγμα ἢ τὴν πράξιν τὴν ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐμφαινομένην, τροπῇ τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *ement*, ὡς· *gouvernant-ement*, κυβέρνησις· *bondissant-ement*, πήδησις· *habillant-ement*, ἐνδυμασία· *gazouillant-ement*, ψιθύρισμα.

Ε'. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρελθόντος τῆς μετοχῆς παράγονται·

Τὰ εἰς *ation* ἢ *ition*, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς τὰ λήγοντα εἰς *ια*, *εια*, καὶ σημαίνοντα τὴν ἐνέργειαν ἢ τὴν πράξιν τὴν ὑπὸ τῆς ῥίζης δηλουμένην, τροπῇ τῆς καταλήξεως ἔ καὶ *i* τῆς Δ'. καὶ Β'. συζυγίας εἰς *ation* ἢ *ition*, ὡς· *accusé-ation*, κατηγορία· *interprété-ation*, ἐρμηνεία· *puni-ition*, τιμωρία.

Σ'. Ἀπὸ ῥημάτων τῆς Δ'. συζυγίας παράγονται·

1. Τὰ εἰς *oir* ἢ *oire*, σημαίνοντα τὸν προσδιορισμὸν τῶν πραγμάτων, τὸν διατεθειμένον τύπον, μέσον προητοιμασμένον διὰ τοιοῦτον ἀντικείμενον, ὄργανον κατεσκευασμένον διὰ τὴν δεῖνα χρῆσιν, τὸ δεῖνα ἀποτέλεσμα, τροπῇ τῆς *er* εἰς *oir* ἢ *oire*, ὡς· *abreuver-oir*, ποτίζειν, ποτιστήριον· *baigner-oire*, λουτήρ.

2. Τὰ εἰς *ure*, σημαίνοντα·

α. Τὴν χρῆσιν, τὸν προσδιορισμὸν, τὴν κατάστασιν τινῶν πραγμάτων, τροπὴ τῆς *er* εἰς *ure*, ὡς· *armer-ure*, ὄπλις· *chausser-ure*, ὑπόδεσις· *parer-ure*, κόσμος (στολισμός).

β. Μέρη, ἀντικείμενα ἐφαρμομένα, ἀποκεχωρισμένα, ἕνεκα κακῆς ποιότητος, ὡς· *rogner-ure*, περικόμμα· *balayer-ure*, περισάρωμα (σκουπίδι)· *racler-ure*, ξέσιν, ξέσμα.

Περὶ Παραγωγῆς Ἐπιθέτων.

Α'. Ἀπὸ οὐσιαστικῶν παράγονται·

1. Τὰ εἰς *eux*, σημαίνοντα δύναμιν, ῥοπήν, ἔξιν, κλίσιν, ἐπιτήδευσιν, τροπὴ τῆς καταλήξεως τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς *eux*, ὡς· *cajomanie-eux*, συκοφαντικός· *facétie-eux*, ἀστεϊσμός, ἀστεῖος.

2. Τὰ εἰς *ain* ἢ *in*, σημαίνοντα ἀναφορὰν τόπου, χρόνου, καταγωγῆς, τροπὴ τῆς καταλήξεως τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς *ain* ἢ *in*, ἢ προσλήψει τῆς καταλ. *ain* ἢ *in*, ὡς· *Rome-ain*, Ῥωμαῖος· *Bernard-in*, Βερναρδίνος.

3. Τὰ εἰς *aire*, σημαίνοντα ἔξιν, τρόπον ὑπάρξεως, ἐπάγγελμα, ἀναφορὰν τόπου, γνώμης, φαρτίας, τροπὴ τῆς καταλήξεως τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς *aire*, ἢ προσλήψει τῆς *aire*, ὡς· *atrabile-aire*, μελαγχολικός· *secte-aire*, αἰρετικός· *tribut-aire*, ὑποτελής.

4. Τὰ εἰς *al*, σημαίνοντα τὸ ἀνήκον ἢ ἀρμόζον εἰς, τροπὴ τῆς καταλήξεως τοῦ ὀνόματος εἰς *al*, ἢ προσλήψει τῆς *al*, ὡς· *conjecture-al*, εἰκαστικός· *matin-al*, πρωϊνός.

5. Τὰ εἰς *aque*, σημαίνοντα ὠθούμενος, ταραπτόμενος, κατεχόμενος, τροπὴ τῆς καταλήξεως τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς *aque*, ὡς· *manie-aque*, μανιακός· *hypocondrie-aque*, ὑποχονδριακός.

6. Τὰ εἰς *ique*, σημαίνοντα πληττόμενος, πιεζόμενος, βασανιζόμενος, τροπὴ τοῦ *e* ἀφώνου εἰς *ique*, ὡς· *philosophie-ique*, φιλοσοφικός· *pneumonie-ique*, πνευμονικός· *melancolie-ique*, μελαγχολικός· *colère-ique*, ὀργίλος.

7. Τὰ εἰς *âtre*, σημαίνοντα ἄγριόν τι, σκληρὸν, δυσάρεστον, τροπὴ τῆς καταλήξεως τοῦ οὐσιαστικοῦ εἰς *âtre*, ὡς· *opinion-âtre*, γνώμη, ὀρισιᾶ· *tre*, ἰσχυρογνώμων, ὀλιγε, ἐλαία, *olivâtre*, ἐλαϊόχρους.

Σημ. Καὶ ἐξ ἐπιθέτων παράγονται, τροπὴ τῆς καταλήξεως τοῦ θηλ. ἐπιθέτου εἰς *âtre* ἢ προσλήψει ταύτης, ὡς· *blanc, θ. blanche*, λευκὴ, *blanchâtre*, ὑπόλευκος· *noir, θ. noire, noirâtre*, ὑπόμελας· *rouge, rougeâtre*, ὑπέρυθρος.

Β'. Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος τῆς μετοχῆς παράγονται·

1. Τὰ εἰς *able*, σημαίνοντα τὸν ἐπιτήδειον παθεῖν τὸ ὑπὸ τῆς ρίζης δηλούμενον, τροπῇ τοῦ ἐκλειστοῦ εἰς *able*, ὡς· *aimé-able*, ἀγαπητός· *agréé-able*, ἀρεστός.

2. Τὰ εἰς *if*, σημαίνοντα ἐνέργειαν ἢ πάθος, τροπῇ τοῦ ἐκλειστοῦ εἰς *if* ἢ *atif*, ὡς· *oppressé-if*, καταθλιπτικός· *hâté-if*, πρῶτος· *figuré-atif*, εἰκονικός· *abusé-if*, καταχρηστικός.

3. Τὰ εἰς *oire*, σημαίνοντα αἰτίαν, ἐνέργειαν, τροπῇ τοῦ ἐκλειστοῦ εἰς *oire* ἢ *atoire*, ὡς· *noté-oire*, γνωστός· *préparé-atoire*, προπαρασκευαστικός· *vexé-atoire*, κατωτικός.

Περὶ παραγωγῆς Ῥημάτων.

Ἀπὸ οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων παράγονται·

1. Τὰ εἰς *er*, σημαίνοντα, ὅτι τὸ ὑποκείμενον ποιεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου δηλούμενον, τροπῇ τοῦ *e* ἀφώνου εἰς *er*, ὡς· *harangue-er*, δημηγορεῖν· *purge-er* κάθαρσις, καθαρίζειν· *captif*, θ. *captive-er*, αἰχμαλωτίζειν.

2. Τὰ εἰς *er*, σημαίνοντα ἐνέργειαν δηλουμένην ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου ἢ κατάστασιν, προσλήψει τῆς *er* ἢ τροπῇ τοῦ *e* ἀφώνου εἰς *er*, ὡς· *cri*, κραυγή, *crier*, κραυγάζειν· *chasse-er*, θηρᾶν· *règne-er*, βασιλεύειν· *philosophe-er*, φιλοσοφεῖν.

3. Τὰ εἰς *er*, σημαίνοντα περιβολὴν διὰ τοῦ πρωτοτύπου, τροπῇ τοῦ *e* ἀφώνου εἰς *er*, ὡς· *conronne-er*, στεφανοῦν.

4. Τὰ εἰς *er* καὶ *ir*, σημαίνοντα ποιεῖν τι ὡς τὸ πρωτότυπον, τροπῇ τοῦ *e* ἀφώνου εἰς *er* ἢ *ir*, ὡς· *courbe-er*, καμπύλος, κάμπτειν· *égal*, θ. *égale-er*, ἴσος, ἐξισοῦν· *blanc*, *che-ir*, λευκός, λευκοῦν.

Σημ. α'. Ἐὰν τὰ οὐσιαστικά λήγωσιν εἰς *ail*, *eil*, *ou*, διπλασιάζουσι τὸ ληκτικὸν σύμφωνον καὶ προσλαμβάνουσι τὴν ῥηματικὴν κατάληξιν, ὡς· *travail*, ἐργασία, *travailler*, ἐργάζεσθαι· *conseil*, συμβουλή, *conseiller*, συμβουλεύειν· *abandon*, ἐγκατάλειψις, *abandonner*, ἐγκαταλείπειν· *moisson-ner*, θέρος, θερίζειν· *souçon-ner*, ὑποψία, ὑποπτεύειν.

β'. Ἐὰν δὲ λήγωσιν εἰς *i*, τροπῇ τοῦ *i* εἰς *y*, καὶ προσλήψει τῆς ῥηματικῆς κατάληξεως, ὡς· *appui*, ἔρεισμα, *appuyer*, ἐρείδειν· *balai*, σάρωθρον, *balayer*, σαροῦν· *envoi*, ἀποστολή· *envoyer*, ἀποστέλλειν.

Περὶ Παραγωγῆς Ἐπιρρημάτων.

Ἀπὸ ἐπιθέτων παράγονται·

Τὰ εἰς *ment*, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ τῆς ἑλληνικῆς τὰ λήγοντα εἰς ὡς, καὶ σημαίνοντα τρόπον καὶ ποιότητα ὡς ἐφεξῆς·

1ον. Όταν τὸ ἀρσ. ἐπιθετὸν λήγη εἰς φωνῆν προφερόμενον, προσλήψει τῆς ment, ὡς· poli-ment, εὐγενῆς, εὐγενῶς.

Ἐξαιροῦνται α. Τὸ impuni, ἀτιμώρητος, impunément, ἀτιμωρητί.

β. Τὰ beau, nouveau, fou, mou, ἐκ τοῦ θηλ. belle-ment, nouvellement, folle-ment, molle-ment.

2ον. Όταν δὲ λήγη εἰς ε ἄφωνον, προσλήψει τῆς ment, ὡς· horrible-ment· terrible-ment.

Ἐξαιροῦνται α. Τὸ traître, προδότης· traîtreusement, προδοτικῶς.

β. Τὰ aveugle, commode, conforme, énorme, incommode, opiniâtre, uniforme, ἄτινα τρέπουσι τὸ ε ἄφωνον εἰς ἐ κλειστὸν, ὡς· aveuglément, commodément. κτλ.

3ον. Όταν δὲ λήγη εἰς σύμφωνον, ἐκ τοῦ θηλυκοῦ προσλήψει τῆς ment, ὡς· grand, grande-ment· heureux, heureuse-ment.

Ἐξαιροῦνται α. gentil, θ. gentille, gentiment, χαρίεις, χαριέντως.

β. commun, e· confus, e· diffus, e· exprès, expresse· importun, e· obscur, e· précis, e· profond, e, ἄτινα τρέπουσι τὸ ε ἄφωνον εἰς ἐ κλειστὸν, ὡς· communément. κτλ.

4ον. Όταν δὲ λήγη εἰς ant ἢ ent, τροπῇ τοῦ nt εἰς mment, ὡς· constant, constamment· éloquent, éloquentement.

Ἐξαιροῦνται. lent, lente-ment· présent, présente-ment· véhément, véhémement-ment.

Παρατήρησις. Τρία ἐπιφώματα λήγοντα εἰς ment, καὶ παραγόμενα ἐξ ἐπιθέτων ἀχρήστων ὄντων σήμερον, εἰσὶ τὰ ἐξῆς· notamment, notamment καὶ sciemment.

Περὶ Συνθέσεως.

Τὸ μόριον a εἰλημμένον.

1. Ἐκ μὲν τῆς λατ. προθ. a, σημαίνει ἐν συνθέσει ἀπόστασιν, χωρισμὸν, καὶ ἐμφαίνεται ὑπὸ τέσσαρας μορφᾶς, a, ab, abs, av, ὡς· aversion (λ. aversio, avertō = ad-vertō, ἀπο-στρέφω), ἀποστροφή· abuser (user, χρᾶσθαι, καταχρᾶσθαι· abstraire (traire, ἔλκειν), ἀποσπᾶν· aveugle (λ. ab-oculus, ἀνευ-ὄμμα), ἀόμματος.

2. Ἐκ δὲ τῆς λατ. προθέσ. ad, τὸ πρὸς τι, προσέγγισιν, προσθήκην, καὶ τρέπεται εἰς a, ac, ad, af, ag, al, an, ap, ar, as, at, ὡς· amener (mener)· accourir (courir)· adjuger (juger), ἐπιδικάζειν· affluer (fluer), εἰσρέειν· agglomérer (λ. glomerare), συσσωρεύειν· al-lier (lier), συνδυάζειν· annoter (noter σημειοῦν)· apporter (porter)· ar-ranger (ranger, τάττειν), διευθετεῖν· asservir (servir)· attirer (tirer).

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

3. Μετά δὲ οὐσ. καὶ ἐπιθέτων παράγει ῥήματα τῆς Α' καὶ Β'. συζυγίας, ὡς aborner (borne)· aggraver (grave)· aboutir (bout).

Τὸ δὲ ambe, παραγόμεν. ἐκ τοῦ λατ. ἀριθ. ambo, ἄμφω, ἀμφοτέροι, σημαίνει ἐν συνθέσει διπλασιασμόν, περίξ, ὡς ambasas (as, μονάς), διπλῆ μονάς (τὸ s ἐστὶν εὐφωνικόν, ἐν χρήσει δὲ, ὅτε τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος)· τρέπεται δὲ καὶ εἰς am, amb, ambi καὶ an, ὡς amputer (λ. puto, ἐκκαθαίρω), ἀποκόπτειν· ambages (λ. ago, ἄγω), περιελιγμοὶ, περιαγωγαί· ambidextre (λ. dexter, δεξιὸς), ἀμφιδέξιος· anfractuosité (fracture, ῥήγμα), περικαμπή.

Τὸ δὲ anté ἐκ τῆς λατ. προθέσ. ante, σημαίνει ἐν συνθέσει πρὸ, ὡς antécédant (λ. cedo, χωρῶ), προηγούμενον· τρέπεται δὲ εἰς anti καὶ anc, ὡς antidate (date, χρονολογία), προχρονολόγησις· ancêtres (λ. antecessores, πρόδρομοι· cedo, χωρῶ), πρόγονοι.

Τὸ δὲ circon ἐκ τῆς λατ. προθ. circum, σημαίνει ἐν συνθέσει, περὶ, ὡς circoncision (λ. caedo, τέμνω), περιτομή· τρέπεται δὲ καὶ εἰς circu, ὡς circuit (λ. circuitus, περίμετρος, περίοδος· eo, ivi, itum: βαδίζω), περίμετρος.

Τὸ δὲ con ἐκ τῆς λατ. προθ. cum, σημαίνει ἐν συνθέσει, σὺν, ὡς concitoyen (citoyen), συμπολίτης· τρέπεται δὲ καὶ εἰς co, cou, col, cor, com, ὡς coordonner (ordonner), συνδιατάττειν· couvent (λ. conventus, συνέλευσις· venio, ἔρχομαι), μοναστήριον· collection (λ. lego, λέγω, συλλέγω), συλλογή· corrompre (rompre)· comprendre (prendre), συλλαμβάνειν.

Τὸ δὲ contra ἐκ τῆς λατ. προθ. σημαίνει ἐν συνθέσει τὸ ἐναντίον, καταντικρὸν, ὡς contradiction (diction, λέξις· λ. dictio, dico, λέγω), ἀντιλογία· τρέπεται δὲ εἰς contre καὶ contro, ὡς contredanse (danse), ἀντόρρησις· controverse (λ. versor, στρέφω), ἀμφισβήτησις.

Τὸ δὲ dé ἐκ τῆς λατ. προθ. de, ἀπὸ, σημαίνει ἐν συνθέσει·

1. Μετά μὲν ῥημάτων, ἀποχώρησιν ἢ ἐπίτασιν, ὡς décacheter, ἀποσφραγίζειν· démontrer, ἀποδεικνύειν.

2. Μετά δὲ ἐπιθ. καὶ οὐσιαστικῶν σημαίνει στέρησιν, ὡς agréable, désagréable (τὸ s εὐφωνικόν)· goût, ὄρεξις· dégout, ἀνορεξία.

3. Πολλάκις δὲ οὐσιαστικὰ τρέπει εἰς ῥήματα, καὶ τότε σημαίνει ἀφαιρέσιν, ὡς botte, ὑπόδημα· débotter, ἐξυποδηματεῖν· racine, ρίζα· déraciner, ἐκρίζου.

Τὸ δὲ dis ἐκ τῆς λατ. προθέσεως dis, διὰ, εὐχρήστου ἐν συνθέσει μόνον, σημαίνει χωρισμόν, ὡς disjointre, διαζευγνύειν· ἢ στέρησιν, ὡς disgracieux (gracieux, χαρίεις), ἄχαρις· καὶ ἄνευ τοῦ s, ὡς divaguer (vaguer, πλανᾶσθαι), περιπλανᾶσθαι· καὶ πρὸ τοῦ s
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

τρέπεται εἰς αὐτὸ τοῦτο, ὡς difficile (facile, εὐκολος), δύσκολος.

Τὸ δὲ ἐκ τῆς λατ. προθ. ex, σημαίνει ἐν συνθέσει ὅ,τι καὶ ἡ ἑλλ. πρόθεσις ἐκ, ὡς étendre (tendre), ἐκτείνειν· τρέπεται δὲ καὶ εἰς ef, es, ex, ὡς effiler (filer, νήθειν)· escompter (compter, ἀριθμεῖν), προεξορλεῖν· exporter· καὶ μετὰ οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων παράγει ῥήματα, ὡς ventre, κοιλία· éventrer, ἐκκοιλιάζειν· farouche, ἄγριος· effaroucher, ἐξαγριαίνειν.

Τὸ δὲ extra ἐκ τῆς λατ. προθ. σημαίνει τὸ ἐκτός, ὡς extraordinaire (ordinaire, συνήθης), ἔκτακτος.

Τὸ δὲ en ἐκ τῆς λατ. προθ. in, ἐν, σημαίνει τὸ ἐντός· καὶ πρὸ μὲν τῶν συμφώνων b καὶ p, τρέπεται εἰς m· πρὸ δὲ τοῦ m, ἀφομοιοῦται τούτῳ, καὶ παράγει ῥήματα τῆς Α' καὶ Β'. συζυγίας ἐξ οὐσιαστ. καὶ ἐπιθέτων, ὡς racine, ρίζα· enraciner (ἐρ) ριζοῦν· bourbe, βόρβορος· embourber, (ἐμ) βορβοροῦν· pire, χειρῶν· empirer, χειροτερεύειν· miel, μέλι· emmieller, μελιτοῦν· riche, πλούσιος· enrichir, πλουτίζειν. Στέρησιν δὲ εἰς τὴν λέξιν ennemi (λ. inimicus=in-amicus), ἐχθρός.

Τὸ δὲ in ἐκ τῆς λατινικῆς προθ. σημαίνει·

1. Μετὰ μὲν οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων στέρησιν· καὶ πρὸ μὲν τῶν συμφώνων b καὶ p, τρέπεται εἰς m· πρὸ δὲ τῶν l, m, r, ἀφομοιοῦται τούτοις, ὡς inattention (attention, προσοχή), ἀπροσεξία· imberbe (barbe, γενειάδα), ἀγένειος· impossible, ἀδύνατος· illégal, ἄνομος· immatériel, ἄυλος· irréflexion, ἀπερὶσκεψία.

2. Μετὰ δὲ ῥημάτων τὸ ἐντός, ὡς importer, εἰσάγειν.

Τὸ δὲ inter, ἐκ τῆς λατ. προθ. ἐξ ἧς παράγεται καὶ ἡ γαλ. πρόθ. entre, σημαίνει τὸ μεταξὺ, καὶ τρέπεται εἰς intel, ὡς interposer, παρεντιθέναι· intelligence (λ. legere, συλλεγεῖν), διάνοια· entremêler, ἀναμιγνύναι.

Τὸ δὲ for, ἐκ τοῦ λατ. ἐπιρρήματος foris, σημαίνει ἐκτός· τρέπεται δὲ καὶ εἰς four, ὡς forfait (fait, ἔργον), κακούργημα· fourvoyer (voie, ὁδός), ἀποπλανᾶν, ἐκτρέπειν.

Τὸ δὲ ob, ἐκ τῆς λατ. προθ. σημαίνει ἔμπροσθεν, ἐναντίον, καὶ τρέπεται εἰς oc, of, op, os, o, ὡς objet (objectus, objicio, jacio, βάλλω), ἀντικείμενον· occasion (λ. cado, ceciidi, casum, ἔρε, πίπτω), εὐκαιρία· offusquer (λ. fusco, ἀμαυρῶ), ἐπισκοτεῖν· opposer, ἀντιτάττειν· ostentation (λ. ostentatio· ostendo=ob-tendo, ndi, nsum καὶ ntum, ἔρε, προστεινῶ, ἐπιδείκνυμι), ἐπίδειξις· omettre, παραλείπειν.

Ἡ γαλ. πρόθεσις par, καὶ ἡ λατ. per, σημαίνουσιν ἀμρότεροι τὸ διὰ τινος, ὡς parcourir, διατρέχειν· pervers (λ. verto, rti, rsum, ἔρε, στρέφω), θίξτροπος.

Τὸ δὲ *pré* ἐκ τῆς λατ. προθ. *prae*, πρὸ, σημαίνει πρότερον, ὡς *précité* (*cité*, μνημονευθεὶς), προμνημονευθεὶς.

Τὸ δὲ *pro*, ἐκ τῆς λατ. καὶ ἑλλ. προθέσεως *prò*, σημαίνει τὸ ἔμπροσθεν, ὡς *proposer*, προτιθέναι.

Τὸ δὲ *re* προθετικὸν μόριον, σημαίνει, ἀνά, πάλιν, καὶ τρέπεται εἰς *r*, *ré*, *res*, ὡς: *rechercher* (*chercher*), ἀναζητεῖν· *ravoir* (*avoir*), ἀνακτᾶσθαι· *réchauffer* (*chauffer*), ἀναθερμαίνειν· *ressortir* (*sortir*), πάλιν ἐξέρχασθαι· ἢ ὀπίσω, ὡς: *répousser* (*pousser*, ὠθεῖν), ἀπωθεῖν, ἀνωθεῖν, ὠθεῖν ὀπίσω· ἢ ἐπίτασιν, ὡς: *ressentir* (*sentir*), συναισθάνεσθαι.

Τὸ δὲ *sé* προθετικὸν μόριον, σημαίνει χωρισμὸν, ἀπομάκρυνσιν, καὶ τρέπεται εἰς *séd*, *s*, ὡς: *séduire* (λ. *se-duco*: ἀπάγω), ἀποπλανᾶν· *sédition* (λ. *itio*, ὁδεία, εὐ, ἔω), στάσις· *sodre* (λ. *sobrius*, ἀμέθυστος: *se*, *ebrius*, μέθυσος), νηφάλιος.

Τὸ δὲ *sub*, ἐκ τῆς λατ. προθ. ἐξ ἧς παράγεται καὶ ἡ γαλλ. πρόθεσις *sous*, ὑπὸ, σημαίνει τὸ ὑποκάτω, καὶ τρέπεται εἰς *su*, *suc*, *sug*, *sup*, *sus*, *souf*, *se*· τὸ δὲ *sous*, εἰς *sou*, ὡς: *subjuguier* (λ. *jugo*, ζεύγνυμι), ὑποζυγοῦν· *sujet* (λ. *subjectus*, *jacio*, βάλλω), ὑποκειμένος, ὑποβεβλημένος· *succéder* (λ. *cedo*, χωρῶ), διαδέχεσθαι· *suggérer* (λ. *gerere*, φέρειν), ὑποτιθέναι· *support* (*porter*), ὑποστάτης· *suspendre* (λ. *suspendere*=*sub-pendere*, σταθμᾶσθαι· γαλ. *pendre*, κρεμᾶν), ἀναρτᾶν· *souffrir* (λ. *suffero*=*sub-fero*), ὑποφέρειν· *secourir* (λ. *succuro*=*sub-curro*, ὑποτρέχω, βοηθῶ), βοηθεῖν· *soussigné* (*signé*, σεσημειωμένος), ὑπογεγραμμένος· *soumettre*, ὑποτάσσειν.

Τὸ δὲ *super*, ἐκ τῆς λατ. προθ. ἐξ ἧς παράγεται καὶ ἡ γαλλ. προθ. *sur*, σημαίνει τὸ ὑπὲρ, ὡς: *superfin* (*fin*, λεπτός), λεπτότατος· *surnaturel*, ὑπερφυσικός.

Τὸ δὲ *trans*, ἐκ τῆς λατ. προθέσεως, σημαίνει τὸ ἐπέκεινα, καὶ τρέπεται εἰς *tran*, *tra*, *tré*, *tres*, ὡς: *transplanter*, μεταφυτεύειν· *transcrire* (λ. *scribere*, γράφειν), μεταγράφειν· *travestir* (λ. *vestire*, ἐνδύειν), μετενδύειν· *trépasser* (*passer*), μεταλλάσσειν τὸν βίον, ἀποθνήσκειν· *tressaillir* (*sailir*, ἀναπηδᾶν), σκιρτᾶν.

Παρατηρήσεις.

α'. Τὰ τῶν ἀνδρῶν κύρια ὀνόματα, τὰ λήγοντα παρ' Ἑλλήσιν εἰς *ος*, *ης*, *ας*, *ιος*, τρέπουσι παρὰ Γάλλοις τὰς καταλήξεις ταύτας εἰς *e*, ὡς: Ἀλέξανδρος, *Alexandre*. Σωκράτης, *Socrate*. Πυθαγόρας, *Pythagore*. Ἀθανάσιος, *Athanase*.

β'. Τὰ δὲ εἰς *eus*, *αιος*, καὶ τὰ εἰς *ειον* προσηγορικά, εἰς *ée*, ὡς: Ὀρφεύς, *Orphée*. Ἀλκαῖος, *Alcée*. μουσεῖον, *musée*.

γ'. Τὰ δὲ εἰς *ων*, εἰς *ον*, ὡς Πλάτων, *Platon*.

δ'. Τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τὰ λήγοντα εἰς η, α, εἰς ε' καὶ τὰ εἰς ια, εἰς ιε, ὡς· Ἑλένη, *Hélène*. Ἠλέκτρα, *Électre*. Σοφία, *Sophie*.

ε'. Τὰ δὲ τῶν χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν τὰ λήγοντα εἰς ια, εἰς ιε' καὶ τὰ εἰς ικη, εἰς ιque, ὡς· Ἀσία, *Asie*. Ἀρκαδία, *Arcadie*. Ἀφρική, *Afrique*. Ἀττική, *Attique*.

ς'. Ὀνόματά τινα δὲ παράγονται ἐκ τῆς γενικῆς, ὡς· Ἥλις, ἰδος, *Élide*: Τίρυνς, νθος, *Tirynthe*: Ἰλιάς, ἀδος, *Iliade*.

ζ'. Τὰ δὲ ἔθνικὰ τὰ λήγοντα εἰς αιος, ιος, ος, ευσ, τρέπουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰς καταλήξεις ταύτας εἰς ιεν, ὡς· Ἀθηναῖος, *Athénien*. Λακεδαιμόνιος, *Lacédémonien*. Θεσσαλὸς, *Thessalien*. Δωριεὺς, *Dorien*.

Περὶ Κεφαλαίων Γραμμάτων.

(Des Majuscules ou Lettres Capitales).

Ἄρχονται ἀπὸ κεφαλαίου γράμματος·

α'. Ἡ πρώτη λέξις οἰοῦδηποτε λόγου, καὶ πάσης νέας προτάσεως ἀρχομένης μετὰ τελείαν, καὶ πάσης παραγράφου, καὶ παντὸς λόγου ἀπομνημονευομένου, ὡς·

Je ne suis pas de ceux qui disent : Ce n' est rien etc.

β'. Τὰ κύρια ὀνόματα ἀγγέλων, ἀνδρῶν, γυναικῶν, ζώων, βασιλείων, ἐπαρχιῶν, ποταμῶν, ὀρέων, πόλεων, ἀστερισμῶν, πλοίων, κτλ.

γ'. Τὰ ἔθνικα, ὡς· *les Français*, κτλ.

δ'. Τὸ ὄνομα Θεοῦ, *Dieu*.

ε'. Τὰ ὀνόματα ἐπιστημῶν, τεχνῶν, ἄνευ ἐπιθετικῶν προσδιορισμῶν, ὡς· *la Grammaire a des principes etc. La Musique est un présent de Dieu, etc.* μετὰ δὲ ἐπιθετικῶν προσδιορισμῶν ἄρχονται ἀπὸ μικροῦ γράμματος (*minuscule ou ordinaire*), ὡς· *la grammaire latine la musique italienne*.

ς'. Τὰ ἀφρημένα ὀνόματα, ὅταν προσωποποιῶνται, ὡς· *les Vertus devraient être soeurs*.

ζ'. Τὰ ἐπίθετα *saint*, ἅγιος· *grand*, μέγας, μετὰ κυρίων ὀνομάτων, ὡς· *Saint Pierre. Henri le grand*.

η'. Ἐκαστος στίχος, ὡς·

En vain pour te louer ma muse toujours prête

Vingt fois de la Hollande a tenté la conquête.

Περὶ Ἀποστρόφου.

(De l' Apostrophe).

Ἡ ἀπόστροφος τίθεται ἀντὶ ἐκθλιρθέντος φωνήεντος. Ἐκθλιβόνται δὲ τὰ ἐξῆς· *a, e* (ἄφωνον), καὶ *i*.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

α. Τὸ μὲν a ἐκθλίβεται εἰς τὸ ἄρθρον καὶ εἰς τὴν ἀντωνυμίαν la πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, ὡς· l' Ame, je l' entends, l' habileté· ἀλλ' ἢ προσωπικῆ ἀντωνυμίας la, τεθειμένη μετὰ τὸ ῥῆμα οὐκ ἐκ θλίβεται, ὡς· amenez-la ici.

β'. Τὸ δὲ e, 1. Εἰς τὰς ἐξῆς μονοσυλλάβους λέξεις πρὸ φωνήεντος· je, me, te, se, ce, le, de, ne, que, ὡς· j' y cours, je l' admire, etc.

2. Εἰς τὸ ἐπίθετον grande κατ' ἔθους, προτασσόμενον θηλυκῶν τινῶν οὐσιαστικῶν, ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου, ὡς· grand' chose, grand' croix, grand' sœur, grand' mère, grand' messe, grand' tante, etc.

3. Εἰς τοὺς συνδέσμους, puisque, lorsque, quoique, πρὸ τῶν ἀντων. il, elle, on, καὶ τοῦ ἀόριστου ἐπιθέτου, un, une.

4. Εἰς τὴν πρόθεσιν jusque πρὸ τῆς προθέσεως à, καὶ τοῦ ἐπιρ. ici.

5. Εἰς τὸ ἀόριστον ἐπίθετον quelque, πρὸ τῶν un, autre.

6. Εἰς τὸ ἐπίρ. presque, πρὸ τοῦ ille, ὡς· presque ille.

7. Εἰς τὴν πρόθεσιν entre ἐν συνθέσει, ὡς· entr' acte, s'entr' aider.

γ. Καὶ τὸ i ἐκθλίβεται εἰς τὸν σύνδεσμον si, πρὸ τῆς προσωπικῆς ἀντωνυμίας, il.

Περὶ τῆς Ὑφέν. (Du Trait d' Union.)

Ἡ ὕφεν τίθεται·

α. Μεταξὺ λέξεων ἀποτελουσῶν μίαν, καλουμένην σύνθετον λέξιν, ὡς· arc-en-ciel, peut-être, κτλ.

β'. Μεταξὺ ἀριθμητικῶν τινῶν, ὡς· dix-sept, dix-huit, dix-neuf, κτλ.

γ. Μεταξὺ ῥήματος καὶ ἀντωνυμίας ἐπιτασσόμενης, ὡς· irai-je? était-ce moi? que dit-on?

δ. Μεταξὺ λέξεων τινῶν καὶ μορίων· ci, là, ça, dà, ὡς· ceux-ci, ce livre-là, oh-ça, oui-dà.

ε. Μεταξὺ τῆς προσωπικῆς ἀντων. καὶ τοῦ ἀόριστου ἐπιθέτου même, ὡς· moi-même, toi-même, κτλ.

Περὶ Διαστιξέως ἢ περὶ Διαιρέσεως. (Du Tréma ou de la Diérèse.)

Ἡ διάστιξις τίθεται ἐπὶ μὲν τῶν φωνηέντων ë καὶ ü, ὡς· Israhël, Antinoüs, καὶ ὡς· ciguë· ἐπὶ δὲ τοῦ ï, ὡς· naïf, iambe.

Περὶ Τόνων.

(Des Accents.)

Οἱ τόνοι, ὡς παρ' ἑλλήσιν, εἰσὶ τρεῖς· ὀξεῖα (accent aigu)· βαρεῖα (accent grave)· περισπωμένη (accent circonflexe)· ἀλλ' ἡ χρῆσις αὐτῶν διάφορος.

1. Ἡ μὲν ὀξεῖα τίθεται ἐπὶ τοῦ ἑ κλειστοῦ, ὡς· *bonté*.

2. Ἡ δὲ βαρεῖα ἐπὶ τοῦ ἑ ἀνοικτοῦ, ὡς· *accès*· ἐπὶ τῆς προθ. *à* πρὸς διαστολὴν τοῦ ῥήμ. *a*, ἐπὶ τοῦ *là* ἐπιρ. πρὸς διαστολὴν τῆς ἀντων. καὶ τοῦ ἄρθ. *la*· ἐπὶ τοῦ ἐπιρ. οὐ, πρὸς διαστολὴν τοῦ συνδ. *ou*.

3. Καὶ ἡ περισπωμένη, ἐπὶ τοῦ ἀνοικτοτέρου ἑ, ὡς· *téte*· ἐπὶ τῶν λέξεων· *le nôtre, le vôtre, apôtre, bientôt, épître, âge*, κλ. ἐπὶ τῶν ἐπιθ. *mûr, sûr*· τῶν μετ. *dû, tû, crû* (*croître*), πρὸς διαστολὴν τῶν *mur, oua. sur*, πρόθ. *du*, ἄρθ. *tu*, ἀντων. *cu*, μετοχ. τοῦ *croire*.

Περὶ Στίξεως.

(De la ponctuation.)

Τὰ σημεῖα τῆς στίξεως εἰσὶν·

Ἡ ὑποστιγμὴ ἢ τὸ κόμμα (*la virgule ,*)· ἡ μέση στιγμὴ ἢ τὸ ἡμίκοilon (*le point-virgule ;*)· ἡ ἄνω στιγμὴ ἢ τὸ κῶλον (*les deux points :*)· ἡ τελεία στιγμὴ (*le point .*)· τὰ ἀποσιωπητικά (*les points suspensifs*)· τὸ ἐρωτηματικόν (*le point interrogatif ?*)· τὸ ἐπιφωνηματικόν (*le point exclamatif !*)· τὸ διαιρετικόν (*le trait de division -*)· ἡ παῦλα (*le trait de séparation —*)· τὰ εἰσαγωγικά (*les guillemets « »*)· νέα παράγραφος (*alinéa*).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ (Seconde Partie.)

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ (De la Syntaxe).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ (Introduction).

Σύνταξις ἐν τῇ γραμματικῇ λέγεται ἡ κατὰ κανόνας πλοκὴ τῶν λέξεων εἰς κατασκευὴν λόγου (ὄρ. Συντ. Ἀσωπίου).

Σκοπὸς δὲ τοῦ λόγου ἐκφωνουμένου ἢ γραπτοῦ ἐστίν, ἵνα ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματα ἢ διανοήματα τοῦ λαλοῦντος ἢ γράφοντος.

Οὗτος δὲ ὁ λόγος καλεῖται πρότασις (proposition), σημαίνουσα κρίσιν τῆς ψυχῆς διὰ λέξεων ἐκφερομένην.

Ἡ δὲ πρότασις συνίσταται ἐκ τριῶν μερῶν τοῦ ὑποκειμένου (sujet), τοῦ κατηγορουμένου (attribut), καὶ τοῦ συνδετικοῦ (copule).

Καὶ τὸ μὲν ὑποκείμενον σημαίνει τὸ πρόσωπον ἢ πρᾶγμα περὶ οὗ ὁ λόγος· τὸ δὲ κατηγορούμενον, τὴν εἰς αὐτὸ ἀπονεμομένην ιδιότητα· καὶ τὸ συνδετικόν, τὴν σύνδεσιν αὐτῶν, ὡς· Aristide est juste, Ἀριστείδης ἐστὶ δίκαιος.

Περὶ Προτάσεως.

(De la Proposition.)

Ἡ πρότασις ἐστὶν ἡ πρωτεύουσα (principale), ὡς· Dieu tient le coeur des rois entre ses mains puissantes· ἢ παρεμπύπτουσα (incidente), ἥτις δύναται εἶναι·

1. Ἀναφορικὴ (relative), ὡς· Dieu, qui voit tout, n' ignore pas nos plus secrètes pensées.

2. Συμπληρωτικὴ (complétive), ὡς· Nous sommes tous persuadés que l' âme est immortelle.

3. Ὑποθετικὴ (conditionnelle), ὡς· vous deviendrez savant, si vous travaillez.

4. Δηλωτικὴ περιστάσεως (circonst antielle), ὡς· j' irai vous voir quand je serai à Paris.

Περὶ διαφορῶν μορφῶν τῆς προτάσεως.

(Des différentes formes de la proposition)

Ἡ πρότασις ἐστὶ· 1. πλήρης (explicite ou pleine), ὡς· la terre est
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

un lieu d'exil. — le ciel est la vraie patrie de l'homme. 2. ἐλλειπτική (elliptique), ὡς· σοῦς vrais· 3. ὑπονοουμένη (implicite), ὡς· chut! ἀντὶ faites silence!

Περὶ διαφορῶν μορφῶν τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ
κατηγορουμένου.

(Des différentes formes du sujet et de l'attribut.)

Τὸ ὑποκείμενον καὶ τὸ κατηγορούμενον εἰσὶ 4. ἀπλᾶ (simples), ὡς· le ciel est pur· 2. σύνθετα (composés), ὡς· la foi, l'espérance et la charité sont des vertus théologiques. — Dieu est juste et tout-puissant.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Chapitre I.)

Περὶ οὐσιαστικοῦ.

(Du substantif.)

Τὸ οὐσιαστικὸν παρὰ γάλλοις συντάσσεται συνήθως τῇ προθέσει de, ἥτις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν παρ' Ἑλλῆσι γενικὴν πτώσιν, οἷον· la difficulté de l'entreprise· ἐνίοτε δὲ τῇ ἀ καὶ pour, ὡς· l'abandon à ses passions· le goût pour le plaisir.

Ἡ δὲ πρόθεσις de μετὰ τοῦ ἐπιφερομένου οὐσιαστικοῦ, ὅτε μὲν τροποποιεῖ τὸ ἡγούμενον οὐσιαστικὸν καὶ ἰσοδυναμοῦσιν ἐπιθέτω, ὡς· une voix de femme, φωνὴ γυναικὸς=une voix féminine, γυναικεία φωνή· τότε καλοῦσι τὰ οὐσιαστικὰ ταῦτα τροποποιητικὰ (modificatifs).

Ὅτε δὲ προσδιορίζουσι τοῦτο, ὡς· de l'huile d'olive, ἔλαιον ἐξ ἐλαίας· τότε καλοῦσι ταῦτα ὀριστικὰ (déterminatifs).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Chapitre II.)

Περὶ Ἄρθρου.

(De l'Article.)

Τὸ ἄρθρον συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς παρ' Ἑλλῆσιν, οἷον· le mérite, la sagesse, les talents, les vertus, ont droit à nos hommages.

Ἐπαναλαμβάνεται δὲ συνήθως πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ, ὡς παρ' Ἑλλήσιν, οἶον· le coeur, l'esprit, les moeurs, tout gagne à la culture.

Ὅταν δὲ ἐπίθετα, συνημμένα τῷ συμπλεκτικῷ συνδέσμῳ et, τροποποιῶσιν ἔν καὶ τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν, τὸ ἄρθρον οὐκ ἐπαναλαμβάνεται, ὡς παρ' Ἑλλήσιν, οἶον· le sage et pieux Fénelon a des droits bien acquis à l'estime générale.

Ἄλλ' ὅταν δύο ἐπίθετα, συνημμένα τῷ συνδέσμῳ et, τροποποιῶσι δύο οὐσιαστικά, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐκφωνεῖται, τὸ δὲ συνυπακούεται, τὸ ἄρθρον ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐκάστου ἐπιθ. ὡς παρ' Ἑλλήσιν, οἶον· le vieux et le jeune soldat.

Περὶ θέσεως τοῦ ἄρθρου.

(De la place de l'article.)

Τὸ ἄρθρον προτάσσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ· ἐὰν δὲ πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ ἐπίθετον μόνον ἢ μετ' ἐπιρρήματος, προτάσσεται τούτων, ὡς παρ' Ἑλλήσιν, οἶον· la nature, la belle nature, la plus belle nature.

Ἐξαιρέσεις· α'. Ἐὰν ἢ πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ ἀόριστον ἐπίθετον tout, τὸ ἄρθρον τίθεται μεταξύ τούτου καὶ τοῦ οὐσ. ὡς παρ' Ἑλλήσιν, οἶον· tout le monde, ἅπας ὁ κόσμος.

β'. Ἐὰν δὲ ἢ πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ μία τῶν ἐξῆς προσηγοριῶν monsieur, madame, monseigneur, τὸ ἄρθρον τίθεται ἐπίσης μεταξύ ταύτης καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ· παρ' Ἑλλήσιν δὲ προτάσσεται τῆς προσηγορίας, οἶον· monsieur le président, ὁ κύριος πρόεδρος· madame la comtesse· monseigneur l'évêque.

Παρατηρητέον ὅτι, ἐκ τῶν ἡγουμένων προσηγοριῶν, μόνη τῇ monsieur χρῶνται ἐνίοτε ἐνάρθρως, ὡς· avez-vous vu les messieurs dont je vous ai parlé?

Περὶ χρήσεως τοῦ ἄρθρου.

(De l'emploi de l'article.)

Χρῶνται ἐνάρθρως· 1. τοῖς κοινοῖς οὐσιαστικοῖς, τοῖς λαμβανομένοις ὠρισμένως, ὡς παρ' Ἑλλήσιν, ἵνα δηλώσωσι γένος, εἶδος ἢ ἄτομον, ὡς· l'homme n'est pas méchant· l'homme faible se laisse gouverner par ses passions· l'homme dont vous parlez.

2. Τοῖς ἐπιθέτοις, ῥήμασιν, ἐπιρρήμασι, προσθέσει καὶ συνδέσμοις, τοῖς λαμβανομένοις οὐσιαστικῶς, ὡς παρ' Ἑλλήσιν, οἶον· l'honnête est

inséparable du juste· le manger est plus nécessaire que le boire· cet homme voudrait savoir le pourquoi et le comment de tout· un bon esprit ne soutient jamais le pour et le contre· il est assommant avec les si, les car, et les mais continuels.

3. τῷ ἐπιθέτῳ, ὅταν προτάσσωσι τοῦτο κυρίου ὀνόματος, ἵνα δεῖξωσι χαρακτηριστικὴν τινα ιδιότητα τοῦ ὀνόματος, ὡς· le sublime Bossuet, le vertueux Fénelon· ἢ ὅταν ἐπιτάσσωσι τὸ ἐπίθετον κυρίῳ ὀνόματι, ἵνα διακρίνωσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρόσωπον ἄλλου, ἔχοντος τοῦχόν τὸ αὐτὸ ὄνομα, ὡς· Louis le gros, Henri le grand.

4. Τῷ ὑπερθετικῷ σχετικῷ σχεδὸν ἀείποτε, προτάσσοντες τοῦτο ἀνάρθρου οὐσιαστ. ἐπιτάσσοντες δὲ ἐνάρθρῳ, ὡς παρ' Ἑλλήσιν, οἷον· les plus habiles gens font quelquefois les plus grossières fautes· —les gens les plus habiles font quelquefois les fautes les plus grossières.

5. Τοῖς οὐσιαστ. τοῖς λαμβανομένοις ἐν τῇ μεριστικῇ ἐννοίᾳ (sens partitif), ὡς· il a de la bonté, du papier, des livres (δηλ. quelque bonté, κτλ.), οἱ δ' Ἑλλ. ἀνάρθρως, ὡς· ἔχει ἀγαθότητα, χάρτην, βιβλία.

Παρατηρήσεις. α'. ὅταν ἐπίθετόν τι προτάσσεται οὐσιαστ. εἰλημμένου εἰς ἐννοίαν γενικὴν, ἀντὶ τοῦ ἄρθρου χρῶνται τῇ προθέσει de, ὡς· donnez-moi de bon pain, δότε μοι καλὸν ἄρτον.

Ἐὰν δὲ τὸ οὐσ. ἦ ἐκ τῶν καλουμένων συνθέτων (ὄρ. Μ. Π. Σύνθ. οὐσ.), ἢ λαμβάνηται εἰς ἐννοίαν ὠρισμένην, χρῶνται τῷ ἄρθρῳ, ὡς· des petits-maitres et des petites-maitresses sont des êtres insupportables dans la société, καλλωπισταὶ καὶ καλλωπίστριαι εἰσὶν ὄντα ἀφόρητα ἐν τῇ κοινωνίᾳ· voilà du bon pain.

β'. Ὅταν ἡγηται τοῦ οὐσιαστ. ἐπίρρομα ποσότητος ἢ μεριστικὸν περιληπτικόν, ὡς· peu, beaucoup, un nombre, une foule, κτλ. ἀντὶ τοῦ ἄρθρ. χρῶνται τῇ προθέσει de, ἥτις τίθεται μεταξύ τῶν δύο λέξεων, ὡς· il a beaucoup d'amis, ἔχει πολλοὺς φίλους· il avait une foule de gardes.

Ἄλλ' ἐὰν τὸ οὐσιαστ. ὀρίζηται ὑπὸ παρεμπιπτούσης προτάσεως, χρῶνται τῷ ἄρθρῳ, ὡς· il reste peu des fruits qu' on a cueillis· un grand nombre des personnes que j' ai vues.

Ἐξάφρασις. τὸ ἐπίρρομα ποιούτητος bien, καὶ τὰ περιληπτικά· la plupart, le plus grand nombre, la plus grande partie, κτλ. συντάσσονται ἐνάρθρῳ οὐσιαστικῷ, ὡς· cet homme a bien de l' esprit· la plupart des hommes· le plus grand nombre des habitants.

γ'. Ὅταν ἡ πρότασις ἦ ἀρνητικὴ, χρῶνται τῇ προθέσει de, ὡς· il n' a pas d' enfants.

Ἐὰν δὲ ἡ ἀρνητικὴ πρότασις ἔχῃ ἔννοιαν καταφατικὴν, γρῶνται τῷ ἄρθρῳ, ὡς· je n' ai pas de l' argent pour le dépenser follement, σημαίνει· j' ai de l' argent, mais ce n' est pas pour le dépenser follement.

6. Τοῖς ὀνόμασι τῶν χωρῶν, βασιλείων, ἐπαρχιῶν, ποταμῶν, ἀνέμων, ὄρέων, κτλ. ὡς· les peuples de l' Asie. l' état de la France· l' ennemi de la Flandre· ici le Rhin se trouble. l' Aquilon les emporte an sommet du Taurus.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ἄρθρου γρῶνται τῇ προθέσει de, ὡς· ὁσάκις αὕτη μετὰ τοῦ ὀνόματος ἰσοδυναμοῦσιν ἐπιθέτῳ, ὡς· états d' Amérique=états américains.

Ἐξαιροῦνται α'. Αἱ ἔχουσαι τὸ αὐτὸ ταῖς πρωτεύουσαις ὄνομα, ὡς· Naples et Corfou sont des pays délicieux.

β'. Αἱ συντασσόμεναι μετὰ τῆς en, ὡς· il est en Italie.

γ'. Αἱ συνδεόμεναι διὰ τῆς de μετὰ ῥήματος κινήσεως σημαντικῆς, ὡς· je viens d' Italie.

Περὶ μὴ χρήσεως τοῦ ἄρθρου.

(Du non emploi de l' article.)

Χρῶνται ἀνάρθρως 1. τοῖς κοινοῖς ὀνόμασι, τοῖς μὴ δηλοῦσι γένος εἶδος, ἄτομον, ἢ οἰονόηποτε μέρος γένους ἢ εἶδους, δηλ. τοῖς λαμβανόμενοις ἀορίστως, ὡς· les chemins γ sont bordés de lauriers, de grenadiers, de jasmins et d' autres arbres toujours verts et toujours fleuris (Fénelon).

Ἐντεῦθεν ἔπεται, ὅτι γρῶνται τούτοις ἀνάρθρως·

α'. Ὅταν ᾄσιν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ βιβλίου ἢ ἐπιστολῆς, ὡς· Observations sur l' état de l' Europe.—Rue de la paix.

β'. Ὅταν συνάπτωνται τοῖς ῥήμασιν avoir, faire, καὶ τισιν ἄλλοις, ἵνα ἀποτελέσωσι μίαν ἔννοιαν, ὡς· avoir envie, faire peur.

γ'. Ὅταν ᾄσιν ἐν ἀποστροφῇ ἢ ἐν ἐπιφωνήματι, ὡς· ô rives du Jurdain, ô champs aimés des cieux!—ciel! quel nombreux assaim d' innocentes beautés! (Racine).

δ'. Ὅταν λαμβάνονται ἐπιθετικῶς, ὡς· le mensonge est bassesse.

ε'. Ὅταν ἡ ἐπομένη πρότασις συνάπτηται τῇ ἡγουμένη ἔλλειπτικῶς· ὡς· Jetez les yeux sur toutes les nations du monde. Parmi tant de cultes différents, vous trouverez partout les mêmes idées de justice et d' honnêteté: preuve évidente qu' il est au fond des âmes un principe inné de justice et de vertu κτλ. (J. J. Rousseau).

ς'. Ὄταν ἡγῶνται αὐτῶν αἱ λέξεις· sorte, genre, espèce καὶ αἱ παρόμοιαι, ὡς· le méchant se laisse entraîner dans toute sorte d'excès.

ζ'. Ὄταν συνάπτωνται διὰ τῆς προθέσεως à ἢ de, ἡγουμένη λέξει, ἵνα δηλώσωσι τρόπον ὑπάρξεως ἢ ἐνεργείας, καὶ τὰ παρ' Ἑλληνισι κτητικὰ καὶ μετουσιαστικὰ, ὡς· un lit à colonnes.—il va à pied.—une tendresse de père.—une table de marbre.

ἔξαιρέσις. Ἄντι δὲ τῆς προθέσεως de, χροῶνται τῷ ἄρθρῳ du, ὅταν τὸ κοινὸν οὐσιαστικὸν προσδιορίζηται διὰ παρεμπιπτούσης προτάσεως, ὡς· une tabatière de l'or qui vient d'Espagne.

ἦ. Ὄταν ἀπαριθμῶσιν, ὡς· citoyens, étrangers, ennemis, peuples, rois, empereurs, le plaignent et le révèrent.

θ'. Ὄταν παρομιᾶζωσι καὶ γνωματεύωσιν, ὡς· pauvreté n'est pas vice.—le repentir est vertu du pécheur.

ι'. Ὄταν ἡγῶνται αὐτῶν ἐπίθ. κτητικὰ δεικτικὰ ἢ ἀόριστα, ὡς· mon, ce, nul, οἶον· mon livre, cet homme, nul poète.

ιά. Ὄταν ἡγῶνται αὐτῶν ἀριθμητικὰ ἀπόλυτα, λαμβανόμενα ἀορίστως, ὡς· nous n'avons que cinq pains et deux poissons· ὅταν δὲ λαμβάνωνται ὠρισμένως, τίθεται τὸ ἄρθρον, ὡς· Jesus-Christ prenant les cinq pains et les deux poissons, les bénit.

2. Τοῖς κυρίοις ὀνόμασι θεοτήτων, ἀνθρώπων, ζῶων καὶ πόλεων, ὡς· Minerve, Ulysse, Cerbère, Rome.

Ἐξαιροῦνται α'. Τὰ ὀριζόμενα διὰ συμπληρώματος, ὡς· le Dieu des miséricordes· le Jupiter des Grecs.

β'. Τὰ μεταπίπτοντα εἰς προσηγορικὴν σημασίαν, ὡς· la nature ne produit que rarement des Racines, c'est-à-dire des poètes comme Racine.

Παρατήρησις. Οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ λογογράφοι προτάσσουσι συνεχῶς κυρίου ὀνόματος ἐνικοῦ ἀριθ. πληθυντικὸν ἀριθμὸν, χάριν ἐμφάσεως, ὡς·

Les Geer, les Réaumur ont décrit ces merveilles,

Et le chantre d'Auguste a chanté les abeilles.

(Delille).

Nous avons vu à la foi à la tête des escadrons impériaux les Murat, les Lassale, etc. (Foy.)

γ'. Τὰ τῶν ποιητῶν καὶ ζωγράφων Ἰταλῶν, συνυπακουομένου τοῦ κοινοῦ οὐσιαστικοῦ, ὡς· le Tasse (le poète), κατὰ μίμησιν τῶν Ἰταλῶν, ὡς· il Tasso (il poeta).

δ'. Τὰ τῶν ἐξῆς πόλεων· le Havre, la Rochelle, le Mans, κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Chapitre III).

Περὶ Ἐπιθέτου.

(De l' Adjectif.)

Τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς: bon père, bonne mère, lieux charmants, fables choisies.

Ἐξαιρέσεις: α'. Τὰ ἐπίθετα, **nu**, γυμνός, καὶ **demi**, ἡμισυς, προτασσόμενα τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ ἀναλογοῦντα πρὸς τὰ παρ' Ἑλληνσι γυμνὸν, ἡμι, ὅταν λαμβάνωνται συνθετικῶς, καὶ τὸ ἐπίθετον **feu**, μακαριότης, προτασσόμενον τοῦ ἄρθρου ἢ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου, μένουσιν ἀμετάβλητα, ὡς: **nu-pieds**, γυμνόπους.—**une demi heure**, ἡμικώριον.—**feu la reine**, ἡ μακαριτὴς Βασίλισσα.—**feu ma mère**, ἡ μακαριτὴς μήτηρ μου. Ὅταν δὲ τὰ ἐπίθετα **nu** καὶ **demi**, ἐπιτάσσωνται τῷ οὐσιαστικῷ, τὸ δὲ **feu**, τῷ ἄρθρῳ ἢ τῷ κτητικῷ ἐπιθέτῳ, τότε λαμβάνονται ἐπιθετικῶς καὶ συμφωνοῦσι πρὸς τὸ οὐσιασ. κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν· πλὴν τοῦ **demi** συμφωνοῦντος μόνον κατὰ γένος πρὸς τὸ ὑπακουόμενον ἐν. οὐσιαστικόν, ὡς παρ' Ἑλλήσιν, οἶον: **les pieds nus**, τοὺς πόδας γυμνοὺς.—**trois heures et demie (heure)**, τρεῖς ὥραι καὶ ἡμίσεια (ὥρα). —**la feue reine**.—**ma feue mère**.—**ses feus cousins**.—**les feus princesses**.

Πορατήρησις. Τὸ **nu** λαμβάνεται ἐπιθετικῶς, συμφωνοῦν πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὅταν ἡγῆται ἐνάρθρως τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἢ ὅταν ἐπηται αὐτῷ ἐνάρθρον οὐσιαστικόν, ὡς: **la nue propriété**, ἰδιοκτησία, ἣν ἄλλος καρποῦται.—**trop nue la vérité déplaît**. Τὸ δὲ **demi** ἐστὶν ἐν χρήσει ἐν τῷ πληθ. ἀριθμῷ, ὅταν λαμβάνηται οὐσιαστικῶς, ὡς: **cette horloge sonne les demies** (Acad).

β'. Τὰ ἐπίθετα, ἐπιφρηματικῶς λαμβανόμενα, μένουσιν ἀμετάβλητα, ὡς: **elle chante faux**· **elles parlent haut**.

γ'. Καὶ προθετικῶς λαμβανόμενα, μένουσιν ἐπίσης ἀμετάβλητα, ὡς: **excepté quelques malheureux**· **supposé la vérité du fait**. Ὅταν δὲ ἐπιτάσσωνται τῷ οὐσιαστικῷ, λαμβάνονται ἐπιθετικῶς, καὶ συμφωνοῦσιν αὐτῷ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς: **quelques malheureux exceptés**, **la vérité du fait supposée**.

Τὸ δ' ἐπίθετον τὸ ἀναφερόμενον εἰς δύο ἐνικὰ οὐσιαστικά, τίθεται εἰς τὸν πληθ. ἀριθμὸν καὶ εἰς τὸ ἄρσ. γένος, ἐὰν τὰ οὐσιαστικά ὦσιν ἀρσενικά, καὶ εἰς τὸ θηλ. ἐὰν ὦσι θηλυκά, ὡς παρ' Ἑλλήσιν, οἶον: **le roi et le berger sont égaux après la mort**.—**Une douceur et une égalité d' esprit merveilleses**.

Ἐὰν δὲ τὰ οὐσιαστικά ὦσι διαφόρου γένους τὸ ἐπίθετον τίθεται εἰς Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς 5

τὸν πληθ. ἀριθμὸν καὶ εἰς τὸ ἀρσ. γένος, ὡς παρ' Ἑλλησιν· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐπίθετον ἦ δικατάληκτον, τότε, χάριν εὐφωνίας, τίθεται ἐνίοτε μετὰ τὸ ἀρσενικὸν οὐσιαστικὸν, ὡς: il a montré une prudence et un courage étonnants.

Ἐὰν δὲ τὰ οὐσιαστικά ᾧσι συνώνυμα καὶ ἐπομένως ἀσύνδετα, τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ πρὸς τὸ τελευταῖον οὐσιαστικὸν, κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς: toute sa vie n' a été qu' un travail, qu' une occupation continuelle.

Ἐὰν δὲ δύο οὐσιαστικά συνδέωνται διὰ τοῦ συνδέσμου *ou* ἢ *et*, τὸ ἐπίθετον τίθεται εἰς τὸν πληθ. ἀριθ. ἐὰν ἀναφέρηται εἰς ἀμφοτέρα, καὶ εἰς τὸν ἐνικ. ἐὰν ἀναφέρηται εἰς τὸ τελευταῖον, ὡς: on demande un homme ou une femme âgés. c' est un homme ou une femme noyée (Boniface).—un homme et un enfant intrépides. l' attention et l' estime publique (Montesquieu).

Περὶ θέσεως τῶν ἐπιθέτων.

(De la place des adjectifs).

Ἡ θέσις τῶν ἐπιθέτων οὐκ ἔστιν ἀδιάφορος εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Τινὰ μὲν τούτων τίθενται πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν· τινὰ δὲ, μετὰ τὰ οὐσιαστικά, καὶ τινὰ, πρὸ ἢ μετὰ.

Τὰ προτασσόμενα τῶν οὐσιαστικῶν εἰσὶ·

α. Τὰ μονοσύλλαβα ποιωτικά (ὄρ. Μ. Π. ἐπίθετα), ὡς: beau, bon, grand, gros, κτλ. οἶον· un beau cabinet. — un bon ouvrage.—un grand chapeau, κτλ.

β. Τὰ ὀριστικά, οἶον· mon père, cet ouvrage, quelques personnes, quatre volumes, le premier livre.

Ἐξαίρεσις 1. Ἐκ τῶν ὀριστικῶν τὸ quelconque τίθεται μετὰ τὸ οὐσιαστικὸν, ὡς: raison quelconque.

2. Τὰ τακτικά καὶ τὰ ἀπόλυτα ἀντὶ τῶν τακτικῶν, τίθενται μετὰ τὰ κύρια ὀνόματα, ὡς: Henri premier, Louis quatorze.

3. Τὰ τακτικά τίθενται μετὰ τὰ ἀπομνημονεύόμενα ἀναρθρα οὐσιαστικά, ὡς: livre second, chapitre troisième.

Τὰ δὲ ἐπιτασσόμενα τοῖς οὐσιαστικοῖς εἰσὶ·

α. Τὰ ῥηματικά, ὡς: une belle pensée embrouillée est un diamant couvert de boue· les personnes reconnaissantes ressemblent à ces terres fertiles qui rendent plus qu' elles ne reçoivent.

β. Τὰ ποιωτικά τὰ σημαίνοντα·

1. Τὸ σχῆμα (la figure), ὡς: une table ronde.

2. Τὸ χροῖμα (la couleur), ὡς: un marbre blanc.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἑκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

3. Τὴν γεῦσιν (la saveur), ὡς· une herbe amère.
4. Τὴν ὀσμὴν (l'odeur), ὡς· une fleur odoriférante.
5. Τὴν ὕλην (la matière). ὡς· un corps aérien.
6. Τὸν ἤχον (le son) ὡς· instrument sonore.
7. Τὴν ἀφήν (le tact), ὡς· bois dur.
8. Τὴν ἐνέργειαν (l'action), ὡς· homme actif.
9. Τὸ ἔθνος (la nation), ὡς· musique italienne.

γ'. Τὰ λήγοντα εἰς esque, il, ul, ie καὶ iqne, ὡς· figure grotesque, discours puéril, femme crédule, bien public, livre canonique.

δ'. Τὰ σημαίνοντα τὴν φύσιν ἢ τὸ εἶδος τοῦ πράγματος, ὡς· plaisir réel, discours concis.

ε'. Τὰ λαμβανόμενα μόνα ὡς ὀνόματα προσώπων, οἷον· l'aveugle, le boiteux, le bossu, le riche, κτλ. ὡς· un homme aveugle, un cheval boiteux, κτλ.

ς'. Πολλὰ ἐπιθέτα ἀναφερόμενα εἰς ἓν οὐσιαστικόν, ὡς· ces deux nations guerrières et rivales.

Καὶ τὰ προτασσόμενα τῶν οὐσιαστικῶν ἢ ἐπιτασσόμενα τούτοις, εἰσὶ·

α'. Τὰ σημαίνοντα ἠθικὰς ιδιότητας προτάσσονται τῶν οὐσιαστικῶν ἢ ἐπιτάσσονται τούτοις ἀδιαφόρως, ὡς· admirable, aimable, arrogant, charitable, cruel, détestable, fidèle, οἷον· aimable homme ἢ homme aimable.

β'. Τινὰ δὲ τούτων, ἐπόμενα τοῖς οὐσιαστικοῖς, λαμβάνονται ἐν τῇ κυρίᾳ σημασίᾳ, ἡγούμενα δὲ αὐτῶν, ἐν τῇ μεταφορικῇ, ὡς· action juste, repas cher, fruit mûr. — juste prix, cher ami, mûre délibération.

γ'. Καὶ τινὰ μεταβάλλουσι σημασίαν, τιθέμενα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν ἢ μετ' αὐτὰ, ὡς·

un brave homme,	—	un homme brave,
ἀγαθὸς ἀνὴρ.		ἀτρόμητος.
une sage femme,	—	une femme sage,
μαῖα.		γυνὴ φρόνιμος.
la dernière année,	—	l'année dernière,
τὸ τελευταῖον ἔτος.		πέρυσι.

Περὶ προσδιορισμῶν τῶν ἐπιθέτων.

(Des compléments des adjectifs.)

Οἱ προσδιορισμοὶ τῶν ἐπιθέτων, οἵτινες παρὰ Γάλλοις καλοῦνται compléments (συμπληρώματα), εἰσὶν οὐσιαστικά, ῥήματα, ἀντωνυμιαί, Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἐπιθετα οὐσιαστικῶς εἰλημμένα, μετὰ προθέσεων, ὡς· capable d' ingratitude, prêt à mourir, digne de vous, amoureux du vrai.

Τὰ ἐπιθετα τὰ ἔχοντα ἀφ' ἑαυτῶν ὠρισμένην σημασίαν, τίθενται ἐν τῷ λόγῳ ἄνευ προσδιορισμῶν, ὡς· intrépide, sage, κτλ. οἶον· un général d' armée doit avoir une âme intrépide.

Καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ὠρισμένην σημασίαν, τίθενται ἐν τῷ λόγῳ μετὰ προσδιορισμῶν, ὡς· capable, prêt, κτλ. οἶον· l' exercice et la tempérance sont capables de conserver aux vieillards quelque chose de leur première vigueur (d' Olivet).

Τινὰ δὲ τῶν ἐπιθέτων τίθενται ἐν τῷ λόγῳ, ὅτε μὲν ἄνευ προσδιορισμοῦ, ὅταν λαμβάνονται εἰς γενικὴν σημασίαν· ὅτε δὲ μετὰ προσδιορισμοῦ, εἰς περιωρισμένην, ὡς· content, sensible, κτλ. οἶον· il n' est pas même au pouvoir des dieux de rendre l' homme content.

Qu' heureux est le mortel qui, du monde ignoré,

Vit content de soi-même en un coin retiré.

Boileau.

Τινὰ μὲν τῶν ἐπιθέτων συντάσσονται τῇ ἀ προθέσει, ἥτις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν παρ' Ἑλλήσι δοτικὴν, τινὰ δὲ, τῇ de, ἥτις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν γενικὴν καὶ τινὰ, διαφόροις προθέσεσι.

Τὰ συντασσόμενα τῇ ἀ προθέσει εἰσὶν·

accessible.	facile.	odieux.
accoutumé.	favorable.	postérieur.
adhérent.	formidable.	précieux.
adonné.	funeste.	préférable.
agréable.	habile.	préjudiciable.
aisé.	hardi.	prêt.
antérieur.	impénétrable.	prompt.
âpre.	importum.	propice.
ardent.	inaccessible.	propre.
assortissant.	indispensable.	redevable.
attendant.	inébranlable.	redoutable.
attentif.	inexorable.	responsable.
bon.	infatigable.	semblable.
cher.	inférieur.	sensible.
conforme.	insensible.	sujet.
contraire.	invincible.	supportable.
convenable.	invisible.	terrible.
dificile.	invulnérable.	utile.
enclin.	nécessaire.	visible. κτλ.
exact.	nuisible.	

Σημ. Τὰ ἐπίθετα ταῦτα συντάσσονται τῇ de προθέσει, ὅταν ᾧσι κατηγορούμενα τοῦ il est, ὡς· il est facile de douter.

Τὰ δὲ, τῇ de προθέσει εἰσὶν·

absent.	différent.	indigne.
affamé.	digne.	inséparable.
affligé.	éloigné.	ivre.
affranchi.	enchanté.	jaloux.
ambitieux.	envieux.	las.
amoureux.	esclave.	lassé.
approchant.	exempt.	libre.
avide.	fatigué.	mécontent.
capable.	fier.	orgueilleux.
chéri.	fort.	plein.
complice.	fou.	rassasié.
connu.	furieux.	redevable.
content.	glorieux.	rempli.
couronné.	gonflé.	soigneux.
curieux.	gros.	sûr.
dédaigneux.	honteux.	tributaire.
dénué.	impatient.	victime.
désespéré.	incapable.	vide.
désireux.	inconnu.	voisin. κτλ.
désolé.	inconsolable.	

Καὶ τὰ συντασσόμενα διαφόροις προθέσεσιν εἰσὶν·

affable	avec tous.
	envers tous.
assidu	au travail.
	auprès de quelqn' un.
aveugle	sur ses défauts.
	dans sa propre cause.
commun	à l' homme.
	avec les scrupules.
comparable	à ceux.
	avec la matière.
constant	dans ses opinions.
	à toutes choses.
cruel	à ses ennemis.
	envers ses ennemis.
dangereux	pour la vie.
	à l' empire.

endurci	}	dans le crime.
		aux ou contre les coups de l'adversité.
ingénieux	}	pour une chose.
		à tout faire.
injurieux.	}	aux magistrats.
		pour le prince.
inquiet	}	de savoir.
		sur son sort.
rebelle	}	à son roi.
		envers son roi.

Περὶ Συγκριτικῶν καὶ Ὑπερθετικῶν.

(Des comparatifs et des superlatifs.)

Τὰ συγκριτικὰ συντάσσονται παρὰ Γάλλοις τῷ συνδέσμῳ que, ἀντιστοιχοῦντι πρὸς τὸν τῆς ἑλλ. ἢ, ὡς: la vertu est plus utile que la science, ἡ ἀρετὴ ἐστὶν ὠφελιμωτέρα ἢ ἡ ἐπιστήμη (τῆς ἐπιστήμης).

Τὰ δὲ ὑπερθετικὰ σχετικὰ συντάσσονται πρὸς τὴν ἀντιστοιχίαν πρὸς τὴν παρ' ἑλλ. γενικὴν πτώσιν διότι σημαίνουσι ποιότητα εἰς ὑψιστον βαθμὸν μετὰ παραθέσεως, οἷον: Alexandre était le plus brave des hommes, Ἀλέξανδρος ἦν ὁ γενναϊότατος τῶν ἀνδρῶν.

Καὶ τὰ ἀπόλυτα ὑπερθετικὰ οὐδεμιᾷ προθέσει συντάσσονται, ὡς σημαίνοντα ποιότητα εἰς ὑψιστον βαθμὸν ἀνευ παραθέσεως, οἷον: Cicéron était très-éloquent, Κικέρων ἦν εὐφραδέστατος.

Τὸ ἄρθρον, εἰς μὲν τὰ ὑπερθετικὰ σχετικὰ, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἡγούμενον οὐσιαστικὸν εἰς ὃ ἀναφέρεται, ὡς: cette femme ne pleurerait pas, quoiqu' elle fût la plus affligée = cette femme ne pleurerait pas, quoiqu' elle fût la femme plus affligée que les autres: εἰς δὲ τὰ ἀπόλυτα, μένει ἀμετάβλητον, ὡς μὴ ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἡγούμενον οὐσιαστικ., ἀλλ' εἰς τὸ ἐπόμενον ἐπιρρήμα, εἰληγμένον οὐσιαστικῶς, οἷον: cette femme ne pleure pas, lors même qu' elle est la plus affligée = cette femme ne pleure pas, lors même qu' elle est affligée le plus, dans le plus haut degré.

Τὰ ἀπόλυτα ὑπερθετικὰ, le plus, le moins, le mieux, ἀναλογοῦσι πρὸς τὰ παρ' Ἑλλησιν ὑπερθετικὰ ἐπιρρήματα, μάλιστα, ἥκιστα, κάλλιστα.

Περὶ Κτητικῶν Ἐπιθέτων.

(Des adjectifs possessifs).

Ταῦτα συμφωνοῦσι πρὸς τὰ οὐσιαστικὰ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς Πηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

mon esprit. ta fortune. ses fils. notre bonheur. vos plaintes. leur âme. leurs ouvrages. — ceux qui ont cru anéantir le christianisme, ont méconnu son esprit.

Ἄντι δὲ τοῦ κτητικῆς ἐπιθέτου προτάσσουσι τοῦ ὀνόμ. τὸ ἄρθρον, ὅταν ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ἀναπληροῖ ἀρκούντως τοῦτο, καὶ ἀφαιρῇ πᾶσαν ἀμφιβολίαν, ὡς· j' ai mal à la tête.—je me suis blessé à la main.—il faudra lui couper la jambe.

Μὴ ἀφαιρουμένης δὲ τῆς ἀμφιβολίας, τίθεται τὸ κτητικὸν ἐπίθετον ἀντὶ τοῦ ἄρθρου, ὡς· je vois que ma jambe s' enfle.

Ἐὰν δὲ ὁ λόγος ἦ περὶ μέρους τοῦ σώματος συνήθως ἢ περιοδικῶς πάσχοντος, γίνεται χρῆσις τοῦ κτητικῆς ἐπιθέτου, εἰ καὶ ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία ἀφαιρῇ πᾶσαν ἀμφιβολίαν, ὡς· ma migraine m' a tourmenté tout le jour.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται, ὅτι τὰ son, sa, ses, leur, leurs, εἰσὶ συνήθως ἐν χρῆσει, ὡς ἂν τὰ ἐπ' αὐτῶν ὀριζόμενα οὐσ. ἀναφέροντα εἰς πρόσωπα ἢ προσωποποιούμενα πράγματα· ὡς ἂν δὲ, εἰς πράγματα χρῶνται τῷ ἄρθρῳ, προτασσομένης ἢ ἐπιτασσομένης τῆς ἀντωνυμίας en, ὡς· nourri dans le sérail, j' en connais les détours (Racine).—J' habite la campagne, les agréments en sont sans nombre (ὄρ. κερ. Δ'. Περὶ Προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ἐξαιρέσειν τούτου τοῦ κανόνος).

Ἐπαναλαμβάνονται συνήθως πρὸ ἐκάστου οὐσιαστ. ὡς· son père, sa mère, ses frères, ses sœurs et ses oncles, ont été les tristes victimes de la plus affreuse catastrophe.—tes parents et amis.

Καὶ πρὸ τῶν ἐπιθέτων τῶν μὴ τροποποιούντων τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν, ὡς· Je lui ai montré mes beaux et mes vilains habits. —son bon et digne ami.

Περὶ Δεικτικῶν Ἐπιθέτων (Des adjectifs démonstratifs).

Ταῦτα συμφωνοῦσι πρὸς τὰ ὀνόματα κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς· ce bonheur. cet homme. cette fierté. ces héros.

Ἐπαναλαμβάνονται δὲ συνήθως πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ, ὡς·
Cette foule de rois, ces cousuls, ce sénat,
Qui tous de mon amant empruntaient leur éclat.

(Racine.)

Ces rubans et bijoux.

Καὶ πρὸ τῶν ἐπιθέτων τῶν μὴ τροποποιούντων τὸ αὐτὸ οὐσιαστικόν, ὡς· ces beaux et ces vilains appartements.—ce fameux et superbe monument.

Περὶ Ἄορίστων Ἐπιθέτων.

(Des adjectifs indéfinis.)

α. Un συμφωνεῖ πρὸς ἐνικ. οὐσιας. κατὰ γένος, ὡς· un homme. une action.

Ἐπαναλαμβάνεται δὲ πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ, ὡς· la vie est comme un terme et un délai pour l'employer à autre chose.

Καὶ πρὸ τῶν ἐπιθέτ. τῶν μὴ τροποποιούντων τὸ αὐτὸ οὐσιας. ὡς· un grand et un petit appartement. — une belle et brillante carrière.

β'. Quel συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσ. κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς· quel homme ! quels fruits? quelle main? quelles fleurs?

γ'. Quelque συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσ. κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς· quelque savoir. quelque douceur. quelques amis. quelques richesses.

δ'. Chaque συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐνικ. οὐσ. κατὰ γένος, ὡς· chaque homme. chaque science.

ε. Quelconque συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσ. κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν· τίθεται δὲ μετ' αὐτὸ, ὡς· il n' y a homme quelconque. une idée quelconque. deux termes quelconques. deux lignes quelconques.

ς'. Certain συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσ. κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς· un certain juge. certaine somme. de certaines signes. certaines gens.

Τιθέμενον δὲ μετὰ τὸ οὐσιαστ. ἐστὶν ἐπίθετον ποιωτικὸν, σημαῖνον, βέβαιος (sûr), ὡς· un fait certain. une chose certaine. des signes certains. des vues certaines.

ζ. Nul συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστ. κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς· nul homme. nulle paix. nuls vices. nulles actions.

Τιθέμενον δὲ μετὰ τὸ οὐσιαστ. ἐστὶν ἐπίθετον ποιωτικὸν, σημαῖνον, οὐτιδανός. Νομ. ἄκυρος, ὡς· un homme nul, ἄνθρωπος οὐτιδανός. une personne nulle. des testaments nuls, διαθῆκαι ἄκυροι.

η. Aucun συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς· aucun physicien. aucune vertu. aucuns médecins. aucunes mesures. — je doute qu' aucun ami le fasse, ἀμφισβῆλλω ἂν τις φίλος πράξῃ τοῦτο.

Τίθεται δὲ καὶ μετὰ τὸ οὐσ., ὡς· sans trouble aucun. sans pitié aucune.

θ. Pas un συμφωνεῖ πρὸς ἐνικὸν οὐσιαστικὸν κατὰ γένος, ὡς· pas un législateur. pas une expérience.

ι. Autre συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσ. κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς· un autre monde. une autre femme. d' autres maisons.

ια. L' un et l' autre συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὖσ. κατὰ γένος, ὡς· l' un et l' autre professeur, l' une et l' autre vertu.

ιβ. Μὲνε συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὖσ. κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν. Καὶ ἐὰν μὲν προτάσσηται τοῦ οὖσ. σημαίνει ὁμοιότητα (similitude)· ἐὰν δ' ἐπιτάσσηται τούτῳ, ταυτότητα (identité), ὡς· le même homme, ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος. la même femme.—les hommes mêmes, δηλ. les hommes eux-mêmes, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι. les femmes mêmes.

Μεταπίπτει δὲ εἰς ἐπιφρηματικὴν σημασίαν, ἐπέχρον τόπον τοῦ aussi, καὶ de plus, προσέτι· ὅταν τιθῆται·

1. Μετὰ τὸ ῥήμα, ὅπερ προσδιορίζει, ὡς· je dois même les secourir.

2. Πρὸ τοῦ ἐπιθέτου, ὅπερ τροποποιεῖ, ἢ μετὰ τοῦτο, ὡς· tout citoyen doit obéir aux lois, même injustes (Bernardin de St. Pierre). — nos méthodes savantes nous cachent les vérités naturelles connues même des simples bergers (id).

3. Μετὰ πολλὰ οὐσιαστικά, ὡς· les astres, les animaux, les plantes même, étaient au nombre des divinités égyptiennes.

ιγ. Tel συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστ. κατὰ γένος καὶ ἀριθ. ὡς· un tel exemple. une telle action. de tels malheurs. de telles choses. un tel père. de tels hommes.

ιδ. Plusieurs συμφωνεῖ πρὸς πληθ. οὐσιαστ. κατὰ γένος, ὡς· plusieurs amis. plusieurs victoires.

ιε. Tout συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστ. κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν. Σημαίνει δὲ ἡ ἅπας, ὅλος (entier)·

1. Ὅταν προτάσσηται ἐνάρθρου ὀνόματος, κτητικῆς ἢ δεικτικῆς ἐπιθέτου, κτητικῆς ἢ δεικτικῆς ἀντωνυμίας, ὡς· tout le monde.—tous les amis.—toute cette maison.—toutes ces femmes.—toute la nôtre.—tous ceux.

Σημ. Πρὸ θηλ. ὀνόματος πύλειος, ἐκφέρεται ἀρσενικῶς, ἐλλείψει τοῦ ἐνάρθρου οὐσιαστ. le peuple, ὡς· Tout Rome le sait—tout le peuple de Rome le sait.

Ἐὰν δὲ προτάσσηται τοῦ ἐν λόγῳ ὀνόματος ἐναρθρον ἐπιθέτου, ἐκφέρεται θηλυκῶς, ὡς· toute la superbe Rome.

Θηλυκῶς ἐκφέρεται καὶ πρὸ θηλ. ὀνόματος χώρας, ὡς· toute l' Europe. toute la France.

2. Ὅταν ἐπιτάσσηται τῇ προσωπικῇ, ὡς· nous tous. vous tous. eux tous.

Ἡ πᾶς (chaque), ὅταν προτάσσηται ἀνάρθρου ὀνόματος, ὡς· tout homme. en toute occasion.

Τὸ tout λαμβάνεται ἐπιφφρηματικῶς, καὶ ἐστὶν ἄκλιτον, σημαῖνον ὁ-
λως (entièrement), ὅταν προτάσσηται·

1. ἄρσεν. ἐπιθέτου ἢ θηλυκοῦ, ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώ-
νου, ὡς· nos vaisseaux sont tout prêts. la tortue semble tout en-
gourdie. en temps de pluie, les vitres deviennent tout humides.

Σημ. Ἐὰν δὲ τὸ θηλ. ἐπιθέτον ἀρχηται ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέως,
τὸ tout, καίπερ διατηροῦν τὴν ἐπιφφρηματικὴν σημασίαν, συμφωνεῖ πρὸς
τοῦτο κατὰ γένος καὶ ἀριθ. ὡς· une fidélité toute désintéressée. une
personne toute honteuse.

2. Ἐπιφφρήματος, ὡς· la rivière coule tout doucement.

3. Προθέσεως, ὡς· il est tout en larmes.

4. Οὐσιαστικοῦ ἀνάφθρου, ὡς· ce chien est tout ardeur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Chapitre IV.)

Περὶ Ἄντωνυμιῶν.

(Des Pronoms.)

Αἱ ἀντωνυμίαι εἰσὶ πέντε εἰδῶν (ὄρ. Σελ. 32.)

Περὶ Προσωπικῶν Ἄντωνυμιῶν.

(Des Pronoms Personnels.)

Αἱ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου λέγονται περὶ προσώπων καὶ
προσωποποιουμένων πραγμάτων, ὡς· je te promets de grandes jouis-
sances, si tu as le goût du travail. — Et toi, sainte montagne de
Sion, tu t'es vue profanée par des impies!

Αἱ δὲ τοῦ τρίτου λέγονται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς· s'
il a le droit de répondre, qui le lui a accordé? — Idoménée re-
venant à soi, remercia ses amis (Fénelon).—la vertu est aimable
de soi (Acad).—des princes.. la renommée en parle.—de la joie...
j'en ai.—cet homme est aimable, n'y touchez pas. — l'avare a
de l'or et n'y touche pas.

Ἐκ δὲ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν τίθενται ἐν τῷ λόγῳ ἀ-
είποτε ὡς ὑποκείμενον, αἱ δὲ ὡς ἀντικείμενον, καὶ ἄλλαι, ὅτὲ μὲν ὡς
ὑποκείμενον, ὅτὲ δὲ ὡς ἀντικείμενον.

Αἱ τιθέμεναι ἀείποτε ὡς ὑποκείμενον εἰσὶ· je, tu, il, ils, ὅσον· je
parle, tu écris, il lit, ils s'amusent.

Αἱ δὲ ὡς ἀντικείμενον, καλούμενον παρὰ Γάλλοις complément (di-
rect ou indirect), συμπλήρωμα (ἀπρόθετον ἢ ἐμπρόθετον), εἰσὶ· me,

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

te, se, leur, le, la, les, en, καὶ γ, οἶον· je me trompe, je te donne ce livre, tu te repens, il se promène, nous leur parlons, je le vois, je la touche, vous les aimez, ne m' en parlez pas, je m' y rendrai.

Ἐκ τούτων αἱ μὲν, leur, en, γ, εἰσὶν ἀείποτε ἐμπρόθετα συμπληρώματα· καὶ ἡ μὲν leur ἰσοδυναμεῖ τῇ à eux, à elles· ἡ -δὲ en, τῇ de lui, d' eux, d' elle, d' elles· καὶ ἡ γ, τῇ à lui, à elle, à eux, à elles.

Αἱ δὲ me, te, se, εἰσὶν, ὅτε μὲν ἀπρόθετα συμπληρώματα, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰς παρ' Ἑλλησιν αἰτιατικὰς, καὶ ἰσοδυναμοῦντα ταῖς μοί, τοί, σοί· ὅτε δὲ ἐμπρόθετα, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰς δοτικὰς, καὶ ἰσοδυναμοῦντα, ταῖς à μοί, à τοί, à σοί.

Καὶ αἱ le, la, les, εἰσὶν ἀείποτε ἀπρόθετα συμπληρώματα· καὶ ἡ μὲν le, ἰσοδυναμεῖ τῇ lui· ἡ δὲ la, τῇ elle· καὶ ἡ les, τῇ eux, elles.

Καὶ αἱ τιθέμεναι ἐν τῷ λόγῳ, ὅτε μὲν ὡς ὑποκείμενον, ὅτε δὲ ὡς ἀντικείμενον, εἰσὶ· μοί, τοί, lui, elle, nous, vous, eux, elles.

Τίθενται δὲ ἐν τῷ λόγῳ ὡς ὑποκείμενον καὶ ὡς ἀντικείμενον ἐπὶ ἐμφάσεως καὶ ἀντιδιαστολῆς, ὡς· μοί (quant à moi ἢ pour moi), je voulais la sauver aux dépens de mes jours. — mes frères et mon cousin m' ont secouru; eux m' ont relevé; et lui m' a pansé.— voudriez-vous me perdre, moi votre allié! ἀνάλυσις (analyse)· voudriez-vous me perdre, (je le répète, voudriez-vous perdre) moi, votre allié!—il est venu nous voir, mon frère et moi· analyse· il est venu nous voir (je le répète, il est venu voir) mon frère (et il est venu voir) moi.

Ἐν δὲ τῇ προστακτικῇ αἱ μοί καὶ τοί εἰσὶ συμπληρώματα ἀπρόθετα ἢ ἐμπρόθετα, ὡς ἰσοδυναμοῦντα ταῖς à μοί à τοί, ὡς· aimez-moi, donne toi (=donne à toi) la peine de m' écouter.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῶν Προσωπικῶν Ἀντωνυμιῶν.

(De la répétition des pronoms personnels).

Αὗται τιθέμεναι ἐν τῷ λόγῳ ὡς ὑποκείμενα, ἐπαναλαμβάνονται ἢ οὐ πρὸ ἐκάστου ῥήματος, ὡς· Je ne l' ai jamais été, et je prie Dieu de ne l' être jamais. — Je ne l' ai jamais été et prie Dieu etc. — vous ne gagnez rien et vous dépensez beaucoup.—vous ne gagnez rien et dépensez beaucoup.—il pleure, il rit, il chante.—il pleure, rit et chante.—elle veut et elle ne veut pas. — elle veut et ne veut pas.

Ἡ ἐπαναλήψις τῶν ἀντωνυμιῶν καθίσταται τὸν λόγον ἐντονώτερον, ἢ δὲ παράλειψις τούτων, γοργότερον.

τιθέμεναι δὲ ὡς ἀντικείμενα, ἐπαναλαμβάνονται συνήθως, ὡς· je le crois et le croirai toujours. — il le fait et le défait sans cesse. — il me l' a dit et me l' a répété cent fois. — il nous a flattés et loués.

Περὶ θέσεως τῶν Προσωπικῶν Ἀντωνυμιῶν.

(De la place des Pronoms Personnels.)

Αἱ ἀντωνυμίαι αἱ τιθέμεναι εἰς τὸν λόγον αἰείποτε ὡς ὑποκείμενα ἢ ὡς ἀντικείμενα προτάσσονται συνήθως τοῦ ῥήματος, ὡς· il me dit. — Je te vois. — il leur a parlé. — Je les aime. — Vous y penserez. — J' en suis ravi.

Ἐν δὲ τῇ προστακτικῇ, ἐὰν ἡ πρότασις ἢ καταφατικὴ, αἱ ἀντωνυμίαι· moi, toi, soi, nous, vous, lui, leur, eux, elle, elles, le, la, les, ἐν καὶ γ ἐπιτάσσονται τῷ ῥήματι, ὡς· dites-moi. — souviens-toi. — donnez-en. — songez-y.

Ἐὰν δὲ τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς λήγῃ εἰς φωνῆν, καὶ ἐὰν ἐπιτάσσῃται τῷ ῥήματι ἡ ἀντωνυμία ἐν ἢ γ, τότε, εὐφωνίας χάριν, τίθεται μετὰ τοῦ ῥήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας τὸ εὐφωνικὸν γράμμα s, συναπτόμενον τούτοις διὰ δύο γραμμῶν, ὡς· cueillez-en — va-s-y.

Ἐὰν δὲ ἡ πρότασις ἢ ἀποφατικὴ, αἱ ἀντωνυμίαι me, te, se, nous, vous, lui, leur, le, la, les, ἐν καὶ γ, προτάσσονται τοῦ ῥήματος, ὡς· ne me dites pas — ne te souviens pas. — n' en donnez pas. — n' y songez pas.

Ὅταν δὲ ᾧσι δύο προστακτικαὶ, συνημμέναι διὰ τοῦ συνδέσμου et ἢ ou, ἡ τοῦ τελευταίου ῥήματος ἀντωνυμία τίθεται πρὸ ἢ μετὰ, ὡς· vois-le et me le donne. — Vois-le et donne-le-moi. — polissez-le sans cesse et le repolissez. — protégez-les fortement ou les abandonnez à leur destinée.

Ὅταν πολλαὶ ἀντωνυμίαι συνοδεύωσι ῥήματι, αἱ me, te, se, nous, vous, τίθενται πρῶται· αἱ le, la, les, προτάσσονται τῶν lui, leur καὶ αἱ en, γ, εἰς αἱ τελευταῖαι, ὡς· prêtez-moi votre livre, je vous le remettrai demain; si vous me le refuserez, je saurai m' en passer. — aurez-vous le courage de le leur dire? — il n' a pas voulu vous y mener.

Ἐξαιρέσεις. α'. Ἐν τῇ προστακτικῇ, ἐὰν ἡ πρότασις ἢ καταφατικὴ, αἱ le, la, les, τίθενται αἰείποτε πρῶται, ὡς· donnez-le-moi.

β'. Ἢ δὲ γ προτάσσεται τῆς moi, ὡς· conduisez-y-moi· ἀλλὰ λέγουσι· menez-nous-y.

γ'. Καὶ ἡ en, εὐφρονίας χάριν, ἐπιτάσσεται τῇ me καὶ οὐχὶ τῇ moi·
ὡς· donnez-m' en.

Ὄταν τὸ ῥῆμα συντάσσεται ἀπαρεμφάτῳ, ἡ ἀντωνυμία προτάσσε-
ται συνήθως τῆς ἀπαρεμφάτου, ἐὰν ἀναφέρηται εἰς ταύτην, ὡς· on ne
peut vous blâmer.

Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας le (emploi du pronom le).

Ὄταν αὐτῆ ἐπέχη τόπον οὐσ. ὀρισμένου ἢ ἐπιθέτου εἰλημμένου οὐσι-
αστικῶς, συμφωνεῖ πρὸς τοῦτο κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς· êtes-vous la
mère de cet enfant?—je la suis.—êtes-vous la malade?—je la suis.

Ὄταν δ' ἐπέχη τόπον οὐσ. ἀορίστου ἢ ἐπιθέτου ἢ προτάσεως, ἐστὶν
ἄλλιτος, ὡς· si j' étais mère, je le serais avec toute la tendresse
imaginable (Acad).—Ils ne sont pas encore habiles, mais ils le
deviendront. — On doit s' accommoder à l' humeur des autres au-
tant qu' on le peut.

Περὶ Κτητικῶν Ἀντωνυμιῶν.

(Des Pronoms Possessifs.)

Αὗται συμφωνοῦσι πρὸς τὰ οὐσιαστικά, εἰς ἃ ἀναφέρονται, κατὰ γένος
καὶ ἀριθμὸν, ὡς· l' ambition ne touche point un coeur comme le
mien.—Je voulais lui montrer mes sentiments et les tiens.—vous
ignorez encore mes pertes et les vôtres.

Οὐσιαστικῶς λαμβανόμεναι, εἰσὶν ἐν χρήσει εἰς τὸ ἀρσ. γένος. Καὶ
ἐὰν μὲν σημαίνωσι, τὸ ἐμὸν, τὴν ἐμήν ἰδιοκτησίαν, mon bien, κτλ.
χρῶνται ταύταις εἰς τὸν ἐνικ. ἀριθμὸν, ὡς· je ne demande que le
mien.

Ἐὰν δὲ σημαίνωσι, συγγενεῖς, parents· φίλους, amis· εἰς τὸν πληθ.
ὡς· mais j' ai les miens, la cour, le peuple à contenter (La Fon-
taine).

Χρῶνται δὲ ταῖς προσωπικαῖς ἀντωνυμίαις ἀντὶ τῶν κτητικῶν, ὅτε
ὀνόματα πραγμάτων τίθενται ἀντὶ ὀνομάτων προσώπων, ὡς λαλῶν τις
περὶ ἐξόχου συγγραφέως λέγει· il n' y a point de meilleure plume
que lui.

Περὶ Δεικτικῶν Ἀντωνυμιῶν.

(Des pronoms démonstratifs.)

Ἡ ce, προτασσομένη τοῦ ῥήματος être, λέγεται συνήθως περὶ πραγ-
μάτων. Τὸ δὲ être τίθεται ἐν τῷ τρίτῳ πληθ. προσώπῳ, ἐὰν ἡ ἐπυρομένη

αὐτῷ λέξις (ὄνομα ἢ ἀντωνυμία) ἢ τρίτου πληθ. προσώπου, καὶ ἐπεχνητόπον ὑποκειμένου· ἄλλως, μένει ἐν τῷ τρίτῳ ἐνικῷ, ὡς· ce sont mes livres, ce sont eux.—c' est moi, c' est toi, c' est nous, c' est vous, c' est à ces hommes, c' est à eux. — c' est mon ami=cet homme est mon ami.—c' est un méchant métier que celui de médire ἀνάλυσις· ce (métier) que (je vais désigner, c' est-à-dire) celui de médire, est un méchant métier.

Σχηματίζει οὕτω διαφόρους ἰδιωτισμούς (gallicismes), ὡς· c' est une passion terrible que la haine. Ὁ ἰδιωτισμὸς οὗτος ἐρμηνεύεται Ἑλληνιστὶ, παραλειπομένων τῶν λέξεων ce, est, que, ὡς· πάθος φοβερὸν τὸ μῖσος. Ἡ πρότασις αὕτη ἀναλύεται παρὰ Γάλλοις οὕτω· Ce (que j'affirme) est que la haine est une passion terrible.—Ce n'est pas connaître l'esprit de la science que de la mépriser. Οὗτος δὲ ἐρμηνεύεται, παραλειπομένων τῶν c' est . . . que, καὶ τρεπομένου τοῦ μὲν πρώτου ἀπαρεμφάτου εἰς ὀριστικὴν, τοῦ δὲ δευτέρου, εἰς ἔναρθρον μετοχὴν, ὡς· οὐ γινώσκει τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστήμης ὁ καταφρονῶν αὐτῆς.

Χρῶνται συνήθως τῇ ce ἀντὶ τῶν il, ils, elle, elles, ἐὰν ἔπηται τῷ ῥήματι être οὐσιαστικὸν ἔναρθρον ἢ τὸ un, ὡς· la douceur et l'affabilité distinguent l'homme qui vit dans le grand monde : ce sont là les marques auxquelles on le reconnaît.—avez-vous lu Platon? c' est un des plus beaux génies de l'antiquité.

Ἐὰν ὁμως ἔπηται ἐπίθετον ἢ οὐσιαστικὸν εἰλημμένον ἐπιθετικῶς, χρῶνται συνήθως τῇ προσωπικῇ ἀντων. il ἢ elle, ὡς· lisez Démosthènes et Cicéron: ils sont très-éloquents. — Comptiez-vous sur lui? Ignorez-vous qu'il est homme à ne jamais revenir de ses premières idées?

Ἡ ce μετὰ τῆς qui ἢ que λέγεται συνήθως περὶ πραγμάτων, ἐρμηνευομένη ἑλληνιστὶ διὰ τῆς ἀντωνυμίας ὅ,τι, ὡς· ce qui les avait transportés, les occupait sans cesse=cet objet qui κτλ.—ce qu'il a d'intelligence=cet degré d'intelligence qu'il a.

Αἱ celui, ceux, celle, celles, λέγονται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, καὶ ὅτῃ μὲν ἡγοῦνται τῆς προθέσεως de, ὡς· les défauts de Henri IV étaient ceux d'un homme aimable. Ἡ ceux ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ, ἐπαναλαμβανομένου τοῦ ὀνόματος ἀνάρθρως, ὡς· τὰ παραπτώματα Ἐρρίκου τοῦ Δ'. ἦσαν παραπτώματα ἐρασιμίου ἀνδρός. — la république d'Athènes et celle de Rome· αὕτη δὲ ἐρμηνεύεται διὰ τοῦ άρθρου, ὡς· ἡ δημοκρατία τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ τῆς Ῥώμης. — les ministres de France et ceux d'Angleterre, οἱ ὑπουργοὶ τῆς Γαλλίας καὶ οἱ τῆς Ἀγγλίας.

Ὅτε δὲ ἡγοῦνται τῆς ἀναρ. ἀντων. **qui** ἢ **que**, ὡς· **celui qui aime la vertu, est vertueux**· ἢ **celui qui μετὰ τοῦ ῥήματος ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ δι' ἐνάρθρου μετοχῆς, ὡς· ὁ ἀγαπῶν (ἀντὶ ἐκεῖνος ὅστις ἀγαπᾷ) τὴν ἀρετὴν ἐστὶν ἐνάρετος.** — **l'harmonie la plus douce est le son de la voix de celle que l'on aime.**—ces corrections ne sont pas celles qui ont été écrites par l'auteur.

Αἱ μὲν **celui-ci, celle-ci** κτλ. εἰσὶν ἐν **χρήσει ἐπὶ προσεχούσας δεῖξεως**, αἱ δὲ **celui-là, celle-là, κτλ.** ἐπὶ πόρρω, καὶ λέγονται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς· **Corneille nous assujettit à ses caractères et à ses idées, Racine se conforme aux nôtres. Celui-là peint les hommes comme ils devraient être; celui-ci les peint tels qu'ils sont.** —le corps périt, l'âme est immortelle; cependant tous les soins sont pour celui-là (le corps), tandis qu'on néglige celle-ci (l'âme).

Αἱ δὲ **ceci, cela, λέγονται μόνον περὶ πραγμάτων, ὡς· J'ai déjà dit ce qu'il faut faire quand un enfant pleure pour avoir ceci ou cela, δηλ. cet objet-ci ou cet objet-là.**

Περὶ Ἀναφορικῶν Ἀντωνυμιῶν.

(Des Pronoms Relatifs.)

Ἢ **qui ἀναφέρεται εἰς πρόσωπα καὶ εἰς πράγματα, ὅταν ἢ ὑποκείμενον προτάσεως, ὡς· l'homme qui joue perd son temps.**—le livre qui plaît le plus n'est pas toujours le plus utile.

Ἄλλ' ὅταν ἢ ἐμπρόθετον συμπλήρωμα, ἀναφέρεται εἰς πρόσωπα καὶ εἰς προσωποποιούμενα πράγματα, ὡς· **l'homme à qui appartient ce beau jardin est très-riche.**—le ciel à qui nous devons notre bonheur ne cessera pas de nous protéger.

Ἐὰν δὲ τὸ ἡγούμενον (antécédent) ταύτης συνυπακούηται, τότε καλεῖται παρὰ Γάλλοις **absolu** (ἀπόλυτος), καὶ λέγεται μόνον περὶ προσώπων, ἄνευ πληθυντικῆς, ὡς· **qui veut régner en paix, ἀντὶ (celui) qui κτλ.**—**qui veut être aimé, ἀντὶ (celle) qui κτλ.**

Ἐρωτηματικῶς δὲ λαμβανομένη, ἐστὶν ἐν **χρήσει καὶ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθ.** ὡς· **dites-moi, qui sont ces jeunes gens?**—**il y avait hier chez vous beaucoup de personnes; qui sont-elles?**

Εἰς δὲ τὰς ἀπαριθμήσεις σημαίνει· **les uns, les autres** (οἱ μὲν, οἱ δὲ), καὶ ἐστὶν ἐν **χρήσει εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς τὸ ἀρσενικὸν γένος, ὡς· qui lui présente des gâteaux, qui des châtaignes, qui des noisettes.**

Ἢ **qui que ce soit** λέγεται μόνον περὶ προσώπων, καὶ ἐστὶν ἐν **χρήσει** Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

σει ἢ ἄνευ ἀρνήσεως ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ· ὅστις ἂν· ἢ μετ' ἀρνήσεως ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ· οὐδέεις, ὡς· qui que ce soit qui vienne. — je n' y ai trouvé qui que ce soit.

Ἡ que ἐστὶ συμπλήρωμα ἀπρόθετον, καὶ ἐνίοτε ἐμπρόθετον (συνυπακουομένης τῆς προθέσεως), ὡς· des lois que nous suivons, la première est l' honneur (Voltaire).—J' ai reçu la lettre avec toute la satisfaction que l' on doit recevoir cet honneur (τὸ que ἐνταῦθα ἐστὶν ἀντὶ τοῦ avec laquelle).

Ἡ dont, ὡς συμπλήρωμα ῥήματος ἢ ἐπιθέτου, ἀναφέρεται εἰς πρόσωπα ἢ εἰς πράγματα, ὡς· vous ne connaissez pas la personne dont il s' agit.—les éloges dont vous êtes dignes.

Ἡ lequel ἀναφέρεται εἰς πρόσωπα καὶ εἰς πράγματα, ὡς· les gens auxquels cela convient. — c' est un effet de la divine providence, lequel attire l' admiration de tout le monde.

Περὶ τῶν dont καὶ duquel ὡς συμπληρώματα οὐσιαστικῶν.

Ἡ μὲν dont προτάσσεται ἀπρόθετου οὐσιαστικοῦ, ἢ δὲ lequel ἐπιτάσσεται ἐμπρόθετω, ὡς· le rossignol dont le chant. — la tempête à la violence de laquelle.

Πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιβολίας, ἀντὶ τῶν qui, que, dont, χρῶνται τῇ lequel, ὡς· j' ai reçu une lettre de mon ami, laquelle . . . — voici un exemple tiré des papiers anglais, lequel je ne puis m' empêcher de rapporter.—c' est tout le secret de cette lettre, duquel. . .

Ἡ quoi λέγεται περὶ πραγμάτων, ὡς· voilà le sujet pour quoi on l' a arrêté.— à quoi vous occupez-vous.

Ἡ quoi que ce soit λέγεται περὶ πραγμάτων, καὶ ἐστὶν ἐν χρήσει ἢ ἄνευ ἀρνήσεως ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ· ὅ τι ἂν, ἢ μετ' ἀρνήσεως ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ· οὐδὲν, ὡς· qui que ce soit qu' il fasse. . . — ne réus sir en quoi que ce soit.

Αἰ οὐ, d' οὐ καὶ par οὐ, λέγονται περὶ πραγμάτων, ὡς· la maison où je demeure.—la ville d' où j' arrive.— les provinces par où vous passerez.

Περὶ Ἀορίστων Ἀντωνυμιῶν.

(Des pronoms indéfinis).

α. Ἡ on ἐστὶν αἰεὶ ὑποκείμενον τριτοπροσώπου ἐνικοῦ ῥήματος, καὶ λέγεται περὶ προσώπων, ὡς· on n' est pas toujours maître de ses passions (Acad.)

Εἰ καὶ ἡ ἀντωνυμία αὕτη ἐστὶν ἀόριστος, καὶ γέν. ἀρσενικοῦ καὶ ἴ. Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ριθ. ἐνικοῦ, τὰ ἐπόμενα ταύτη ἐπίθετα τίθενται καὶ εἰς τὸ θηλ. γένος καὶ εἰς τὸν πληθ. ἀριθμὸν, συμφωνοῦντα πρὸς συνυπακούμενα ὀνόματα, ὡς· on peut être (un homme) étourdi. on est (une femme) jolie. l'embarras où l'on est de se trouver (deux individus) seuls. on est (des femmes) jeunes, jolies et riches.

Εὐφωνίας δὲ χάριν μετὰ τὰς λέξεις et, si, οὐ, qui, quoi, κλ. οἱ μὲν λογογράφοι χρωῶνται συνήθως τῇ l' on ἀντὶ τῆς on, οἱ δὲ ποιηταὶ ἀείποτε τῇ l' on, ὡς· et l' on dit. si l' on savait. où l' on voit. où on a vu.

Le ciel parfois seconde un dessein téméraire,

Et l' on sort comme on peut d' une mauvaise affaire.

Μετὰ δὲ τὴν λέξιν que, καὶ τὰς συνθέτους ἐκ ταύτης· lorsque, parce que, quoique, κλ. χρωῶνται ἀδιαφόρως τῇ on ἢ l' on, ὡς· ce que l' on sait ἢ ce qu' on sait. Προτιμῶσι δὲ τὴν χρῆσιν τῆς l' on ἀντὶ τῆς on, ὡς· ὅσακις ἔπεται ταύτη ῥήμα ἀρχόμενον ἀπὸ e, καὶ προφερόμενον ὡς e, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτοῦ ἤχου, ὡς· la paresse est un défaut que l' on corrige rarement.

Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ κακοφωνίας χρωῶνται τῇ on ἀντὶ τῆς l' on, πρὸ τῶν le, la, les; κλ. ὡς· et on le louera. si on le voit. où on l' attend.

Ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐκάστου ῥήματος, ὡς· on le loue, on le blâme, on le menace, on le caresse.

β'. Ἡ *quelqu' un*, λαμβανομένη ἀπολύτως, λέγεται περὶ προσώπων, καὶ ἐστὶν ἐν χρήσει εἰς τὸ ἀρσ. γένος, καὶ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμοὺς, ὅταν ἢ ὑποκείμενον προτάσεως ὅταν ὅμως ἢ συμπλήρωμα ἀπρόθετον ἢ ἐμπρόθετον, μόνον εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν, ὡς· *quelqu' un* soutient. *quelques uns* assurent. *mépriser quelqu' un*. *parler à quelqu' un*. *mal penser de quelqu' un*.

Λαμβανομένη δὲ σχετικῶς, λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, καὶ ἐστὶν ἐν χρήσει εἰς ἀμφοτέρα τὰ γένη, καὶ εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμοὺς, ὡς· *quelqu' un* de ces messieurs. *quelqu' une* de ces dames. *je connais quelques uns* de ses amis. *j' en connais quelques uns*. *je connais quelques unes* de ses amies. *apprenez quelqu' une* de nos idées. *se réjouir de quelqu' une* de ses fautes.

Προτάσσεται δὲ τῆς ἀντωνυμίας ταύτης τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον *ce*, *cette*, ὡς· *il est quelqu' un* que la vanité a rendu heureux, à coup sûr *ce* *quelqu' un* était un sot. (J. J. Rousseau.)

À ce plaisant objet si *quelqu' une* recule,

Cette *quelqu' une* dissimule.

(La Fontaine.)

γ'. Ἡ *quiconque* λέγεται μόνον περὶ προσώπων, καὶ ἐστὶν ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενον καὶ ὡς ἀπρόθετον ἢ ἐμπρόθετον συμπλήρωμα ῥήματος, ὡς: *quiconque est né roi. quiconque est née reine. quiconque pense. aimer quiconque vous aime. être pour quiconque vous flatte.*

δ'. Ἡ *chacun*, λαμβανομένη ἀπολύτως, λέγεται περὶ προσώπων τῶν δύο γενῶν, καίπερ οὐσα ἐν χρήσει εἰς τὸ ἀρσ. γίνουσι, ὡς: *chacun parle. aimez chacun. donner à chacun.*

Λαμβανομένη δὲ σχετικῶς, λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, καὶ ἐστὶν ἐν χρήσει εἰς ἀμφοτέρωθεν τὰ γένη, ὡς: *chacun de ces enfants. chacun de ces portraits. chacune de ces personnes. chacune de ces choses.*

ε'. Ἡ *autrui* λέγεται περὶ προσώπων καὶ ἐστὶν ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενον, καὶ ὡς ἀπρόθετον ἢ ἐμπρόθετον συμπλήρωμα ῥήματος, ὡς: *quand autrui a raison (approuvé par la société grammaticale). pour consumer autrui le monstre se consume (Boileau).—se moquer d' autrui. appartenir à autrui.*

ς'. Ἡ *l' un l' autre* λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, καὶ ἐστὶν ἐν χρήσει, ἢ μὲν *l' un*, ὡς ὑποκείμενον, ἢ δὲ *l' autre* ὡς ἀπρόθετον ἢ ἐμπρόθετον συμπλήρωμα ῥήματος, ὡς: *ils se détestent l' un l' autre. ces enfants sont jaloux l' un de l' autre. ces deux plantes se nuisent l' une à l' autre. elles se corrompent les unes les autres. ils s' aiment les uns les autres.*

Κεχωρισμένως δὲ ἐκφερομένη, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν παρ' ἑλλήσιν ὁ μὲν, ὁ δὲ, ὡς: *osons opposer Socrate même à Caton; l' un était plus philosophe, et l' autre plus citoyen (La Harpe). Charles XII éprouva ce que la postérité a de plus grand, et ce que l' adversité a de plus cruel, sans avoir été amolli par l' une ni ébranlé par l' autre.*

ζ'. Ἡ *personne* λέγεται περὶ προσώπων. Ὅταν ἢ ἀντωνυμία, οὔτε ἄρθρον, οὔτε ὀριστικὸν ἐπίθετον προτάσσεται ταύτης. Σημαίνει δὲ, ἢ μετ' ἀρνήσεως λεγομένης ἢ συνυπακουομένης, οὐδεὶς, ἄνευ ἀρνήσεως, τίς ὡς: *personne n' est assez sot pour le croire. n' offenez personne. ce n' est utile à personne. y a-t-il quelqu' un ici?—personne (συνυπακουομ. il n' y a).—personne a-t-il jamais raconté plus naïvement que La Fontaine? — je doute que personne ait mieux peint la nature que l' ingénieux Genser.*

Ὅταν ἢ οὐσιαστικόν, προτάσσεται τούτου τὸ ἄρθρον ἢ ὀριστικὸν ἐπίθετον, ὡς: *la personne est bonne. ces personnes sont intelligentes.*

η. Ἡ rien λέγεται περὶ πραγμάτων. Ὅταν ἡ ἀντωνυμία, οὔτε ὀριστικὸν ἐπίθετον οὔτε ἄρθρον προτάσσεται ταύτης σημαίνει δὲ συνήθως, μετ' ἀρνήσεως, οὐδὲν ἄνευ ἀρνήσεως, τί· ὡς· il ne s' applique à rien de solide.— y a-t-il rien de plus rare qu' un demi-savant modeste? (Domergue). Je doute que rien soit plus capable de faire impression sur les peuples que la vue des malheurs etc.

Ἡ δὲ, οὐσιαστικὸν, προτάσσεται τούτου τὸ ἄριστον ἐπίθετον ἢ ἡ τὸ συνηρημένον ἄρθρον des, ὡς· pas même un rien, οὐδ' ἐλάχιστόν τι. s' arrêter à des riens, μικροῖς ἐνδιατρίβειν.

θ. Ἡ nul, λαμβανομένη ἀπολύτως ἢ σχετικῶς, λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς· nul ne sait s' il est digne d' amour ou de haine.—à nul l' ambition n' est, je crois, étrangère.—nuls de nos amis.—nulles des expressions.

ι. Ἡ aucun, λαμβανομένη ἀπολύτως ἢ σχετικῶς, λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς· aucun n' est prophète chez soi, οὐδεὶς προφήτης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Vous prétendez que je faisais de Romains, moi qui n' en ai jamais lu aucun (Pasc). Il essaie de toutes les situations et ne peut se fixer dans aucune. — aucune de vous. aucun de ses amis. aucuns pensent.

ια. Ἡ pas un, λαμβανομένη ἀπολύτως ἢ σχετικῶς, λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς· pas un ne le croit. — on a mille remèdes . . . mais on n' en trouve pas un . . . — pas un de nous. — aussi modeste que pas une.

ιβ. Ἡ autre λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς· un autre le dira.—d' autres en auront soin.—une autre m' aimera.— quand les autres rient.—le temple de Solomon ayant été détruit, on en rebâtit un autre par l' ordre de Cyrus.—ainsi une première victoire doit en ramener d' autres.

ιγ. Ἡ l' un et l' autre λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς· l' un et l' autre rapportent le même fait.—le sort vous y voulut l' une et l' autre amener.—quant à la poésie et à la peinture, l' une et l' autre se servent des mêmes lois. — promenons-nous les uns et les autres.—aidons-nous les unes et les autres.

ιδ. Ἡ tel λέγεται περὶ προσώπων, ὡς· l' orage tombera sur tel qui n' y pense pas.—telle sans aucun attrait pour la retraite se consacre au seigneur par pure fierté. — tels font les savants qui i . . .—tels qui font les savants.

Παρά ποιηταῖς δ' ἐπαναλαμβάνεται ἐν ἀρχῇ ἐκάστου συγκρινομένου ὄντος.

Telle qu' une bergère, au plus beau jour de fête,
De superbes rubis ne charge point sa tête.

Telle, aimable en son air, mais humble dans son style,
Doit éclater sans pompe une élégante idylle.

Boileau.

ιέ. Ἡ *plusieurs*, λαμβανομένη ἀπολύτως ἢ σχετικῶς, λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς *plusieurs* pensent. — De toutes ces choses, il y en a plusieurs à rejeter.

ις. Ἡ *tout*, λαμβανομένη ἀπολύτως ἢ σχετικῶς, λέγεται περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὡς *tout* meurt. — il aime tout. — s'accommoder à tout. — il en est des hommes comme des plus vils animaux, tous peuvent nuire (Voltaire). L'ambition est la sœur aînée de toutes les passions et toutes tiennent d'elle.

Λαμβάνεται δὲ οὐσιαστικῶς, σημαίνουσα τὸ ὅλον, ὅταν προτάσσεται ταύτης τὸ ἄρθρον ἢ τὸ ἀόριστον ἐπίθετον *un*, ὡς *le tout* est plus grand que la partie. — on peut diviser un tout en plusieurs parties.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Chapitre V.)

Περὶ Ῥήματος.

(Du verbe.)

Συμφωνία τοῦ ῥήματος μετὰ τοῦ ὑποκειμένου αὐτοῦ.

(Accord du verbe avec son sujet.)

Τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον ὡς *la religion* veille sur les crimes secrets: les lois veillent sur les crimes publics. Voltaire.—ὁ *soleil*, tu parais, tu souris et tu consoles la terre.

Μετὰ πολλὰ οὐσιαστικὰ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, συνδεόμενα διὰ τοῦ συμπλεκτικοῦ συνδέσμου *et*, καὶ, τὸ ῥῆμα τίθεται συνήθως εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, ὡς *la jeunesse* et l' *inexpérience* nous exposent à bien des fautes. — l' *hirondelle* et le *rossignol* annoncent le retour des beaux jours.—le bien et le mal est en ses mains.

(La Bruyère).

Μη συνδεομένων δὲ τῶν οὐσιαστικῶν, τὸ ῥῆμα τίθεται

Εἰς μὲν τὸν ἐνικόν,

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

α. Ἐὰν τὰ οὐσιαστικά ᾧσι συνώνυμα, ὡς son courage, son intrépidité étonne les plus braves.

β. Ἐὰν ὁ νοῦς προσηλωταί εἰς τὸ τελευταῖον οὐσιαστικόν, ὡς ἰσχυρότερον τῶν ἡγουμένων, οἶον ce sacrifice, votre intérêt, votre honner, Dieu vous le commande.

γ. Ἐὰν ὁ λόγος ἦ ἐλλειπτικός, ὡς un seul mot, un soupir, un coup d'œil nous trahit=un seul mot nous trahit, un soupir nous trahit, un coup d'œil nous trahit.

Εἰς δὲ τὸν πληθυντικόν,

Ἐὰν τὰ οὐσιαστικά ἀναφέρονται εἰς τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως, ὡς

L'ambition, l'amour, l'avarice, la haine,

Tiennent, comme un forçat, notre esprit à la chaîne.

(Boileau).

La crainte, l'espérance troublent son cœur.

Μετὰ πολλὰ οὐσιαστικά συγκεφαλαιούμενα διὰ τῶν λέξεων tout rien, personne, nul, chacun, aucun, κλ. τὸ ῥῆμα τίθεται συνήθως εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν, ὡς

La racine, le bois, la tige, les festons,

Tout sert à distinguer leurs nombreux rejetons.

Remords, crainte, périls, rien ne m' a retenu. — Que la mort, l'exil, enfin tout ce qui effraie le plus les hommes, soient devant les yeux.

Μετὰ πολλὰ δὲ οὐσιαστικά συνδεόμενα διὰ τοῦ συνδέσμου ni ἢ ou τὸ ῥῆμα τίθεται ἐνικῶς ἢ πληθυντικῶς.

Ni le reproche, ni la crainte, ni l'ambition ne trouble les instants d'un honnête homme (Marmontel). Ni l'or ni la grandeur ne nous rendent heureux (La Fontaine).—L'abstinence ou l'excès ne fit jamais d'heureux (Voltaire). L'ignorance ou l'erreur peuvent quelquefois servir d'excuse aux méchants (Bern. de Saint-Pierre).

Καὶ μετὰ τὰς ἀντωνυμίας l'un et l'autre, l'un ni l'autre, ni l'un ni l'autre, τὸ ῥῆμα τίθεται ἐνικῶς ἢ πληθυντικῶς, ὡς l'un et l'autre s'apprête (Boileau). l'un et l'autre ont levé le poignard (Voltaire).—l'un ni l'autre ne veut s'embrasser le premier (Racine). l'un ni l'autre n'osent lever les yeux (Voltaire).—ni l'un ni l'autre ne peut intéresser (La Harpe). ni l'un ni l'autre n'avaient jamais vu d'homme blanc.

Μετὰ δὲ τὴν ἀντωνυμίαν l'un ou l'autre, τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν, ὡς l'un ou l'autre viendra avec moi.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Μετὰ τοὺς συνδέσμους, comme, ainsi que, de même que, aussi bien que, κτλ. τὸ ῥῆμα τίθεται ἐνικῶς ἢ πληθυντικῶς, ὡς· Ἡ ἀμέ, comme le corps, ne se développe que par l'exercice. Ἡ ἱστορία, ainsi que la physique, n'a commencé à se débrouiller que sur la fin du seizième siècle (Voltaire). — Ἡ σάντη, comme la fortune, retirent leurs faveurs à ceux qui en abusent. (Saint-Évremond).

Ἡ ὄνη ἡμέ, en mourant, ainsi que votre mère,

Ἡ ὄνη ἡμέ, en mourant, ainsi que votre mère,

(Regnard.)

Μετὰ τὰ γενικὰ περιληπτικὰ· Ἡ ἄρημέ, la multitude, le peuple, la forêt, Ἡ ἔσκαδρη, la foule, Ἡ ἰνφινίτη, κτλ. τὸ ῥῆμα τίθεται συνήθως εἰς τὸν ἐνικόν, ὡς· Ἡ ἄρημέ des infidèles fut entièrement détruite. — Ἡ ἰνφινίτη des perfections de Dieu sont inexprimables.

Μετὰ δὲ τὰ μεριστικὰ περιληπτικὰ, la plupart, une infinité, un nombre, la plus grande partie, une sorte, une foule, κτλ. καὶ τὰ ἐπιφύρηματα ποσότητος, peu, beaucoup, assez, moins, plus, trop, tant, combien, κτλ. ἐπομένου πληθυντικῶ ὄσιαστικῶ, τὸ ῥῆμα τίθεται συνήθως εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν, ὡς· la plupart des fruits flattent la vue. — tant de bontés ont lieu de me confondre. — une foule d'écrivains s'est égarée.

Σημ. Μετὰ τὰ, la plupart, peu, beaucoup, κτλ. μὴ ἐπομένου πληθ. ὄσιαστ. ἀλλὰ συνυπακουομένου, τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθ. ἀριθμὸν, ὡς· la plupart pensent = la plupart (des hommes) pensent. peu aiment l'étude.

Περὶ θέσεως τοῦ ὑποκειμένου.

(De la place du sujet.)

Τὸ ὑποκείμενον προτάσσεται συνήθως τοῦ ῥήματος, ὡς· Ἡ ἄρημέ pense· nous lisons.

Παρατηρήσεις. 1. Μετὰ τὰς λέξεις· aussi, en vain, à peine, peut-être, au moins, encore, toujours, combien, κτλ. ἐὰν τὸ ὑποκείμενον ἢ ὄσιαστικόν, προτάσσεται τοῦ ῥήματος· ἐὰν δὲ, προσωπικὴ ἀντωνυμία, προτάσσεται ἢ ἐπιτάσσεται, ὡς· aussi les bons rois jouissaient κτλ.—en vain nous parlons. en vain parlons-nous. toujours je dirai. toujours dirai-je.

Ἐὰν δὲ προτάσσεται ὄσιαστικόν, καὶ ἐπιτάσσεται προσωπικὴ ἀντωνυμία, ἢ μὲν ἀντωνυμία ἐστὶν ὑποκείμενον, τὸ δὲ ὄσιαστικόν, ἐμπρόθετον συμπλήρωμα, συνυπακουομένης τῆς προθέσεως à l'égaré de Ἡ ἡφιιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

ἢ quant à, ὡς· à peine une résolution était-elle prise etc. = à l'égard d' une résolution, à peine était-elle prise etc.

2. Ἐπὶ ἐρωτήσεως, διασταγμοῦ ἢ θαυμασμοῦ, ἢ προσωπικῆ ἀντωνυμία τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα· τὸ δὲ οὐσιαστικόν, ἐὰν μὲν ᾗ μόνον, τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα, ἐὰν δὲ ᾗ καὶ ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία, τὸ μὲν οὐσιαστικόν προτάσσεται, ἡ δὲ ἀντωνυμία ἐπιτάσσεται, ὡς· d' où venez-vous? —en croirai-je mes yeux! que pensera la postérité d' un homme de votre naissance?—César eût-il osé passer le Rubicon, si la faiblesse de la république ne l' eût enhardi à tout entreprendre?

Τὸ ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα·

α. Εἰς τὰς παρενθέσεις, ὅταν ἀναφέρωσι τοὺς λόγους τινός, ὡς· je meurs innocent, a dit Louis XVI sur l' échafaud. — Soyez heureux, dit-il.

β' Ὅταν χρῶνται τῇ ὑποτακτικῇ ἢ ἐπὶ εὐχῆς ἢ ἀντὶ τοῦ quand même μετὰ τῆς ὑποθετικῆς, ὡς· puissent tous les peuples (ἐλλειπτικῶς ἀντὶ· je souhaite que tous les peuples puissent) se convaincre qu' il n' y a point de plus grand fléau que les révolutions! — un homme que la justisse guide n' est ébranlé par les clameurs d' une populace insensée: dût l' univers entier (ἀντὶ· quand même l' univers entier devrait) s' écrouler, il serait frappé, mais non pas ému.

γ. Ὅταν ἡ πρότασις ἄρχηται ἀπὸ μονοπροσώπου ῥήματος, ἢ ἀπὸ τῶν λέξεων, tel, ainsi, voilà comment, voilà quel, κλ. ὡς· il est arrivé un grand malheur.—tel est l' usage. voilà quels sont ses principes. je sais quel est le peuple.

δ. Ὅταν πολλαὶ λέξεις ἐξαρτῶνται τοῦ ὑποκειμένου, ὡς· là serrent mille divers ruisseaux qui distribuent partout une eau pure et limpide.

Περὶ ἀντικειμένου τῶν ῥημάτων.

(Du complément des verbes.)

Τὸ ἀντικείμενον καλεῖται παρὰ γάλλοις complément direct ou indirect (συμπλήρωμα ἀπρόθετον ἢ ἐμπρόθετον).

Ἐκ τῶν ἐνεργητικῶν ῥημάτων, τὰ μὲν συντάσσονται ἀπρόθετῳ συμπληρώματι, τὰ δὲ ἀπρόθετῳ καὶ ἐμπρόθετῳ, ὡς· j' aime l' étude.—il a donné un livre à son frère.—il accuse sa soeur d' imprudence.

Τὰ δὲ παθητικὰ ῥήματα συντάσσονται ἀείποτε ἐμπρόθετῳ συμπληρώματι διὰ τῆς de ἢ par. Χρῶνται δὲ συνήθως τῇ μὲν de, ὅταν ὁ λόγος ᾗ περὶ ἠθικῆς ἐνεργείας, τῇ δὲ par, περὶ ὑλικῆς, ὡς· un enfant Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

doux et docile est aimé de ses parents.—les Gaules furent conquises par César.

Ἄλλ' οὐδέποτε χρῶνται τῇ παρ μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, ὡς les méchants seront punis de Dieu.

Τὰ δὲ παθητικὰ ῥήματα εἰσι πολλάκις ἐν χρήσει ἄνευ συμπληρώματος, ὡς Rome fut plusieurs fois saccagée.

Ὅταν δ' ἔπηται τῷ παθητικῷ ῥηματι ὄνομα μετὰ τῆς προθέσεως de, τότε εἰς δήλωσιν τοῦ αἰτίου τοῦ πάθους, τίθεται ἡ παρ, πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν de, ὡς votre conduite sera approuvée d' une commune voix par les personnes sages et éclairées (Wailly).

Τῶν δ' οὐδετέρων ῥημάτων, τὰ μὲν τίθενται ἐν τῷ λόγῳ ἄνευ συμπληρώματος, διὸ ὀνομάζονται παρὰ γάλλοις intransitifs (ἀμετάβατα), τὰ δὲ μετὰ ἐμπροθέτου συμπληρώματος, διὸ ὀνομάζονται transitifs (μεταβατικά), ὡς il dort, — tout genre d' excès nuit à la santé. il médit de tout le monde.

Τὰ δ' ἀντωνυμικὰ ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον, τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας me, te, se, nous, vous. Αὗται δὲ αἱ ἀντωνυμίαι εἰσὶν, ὅτε μὲν ἀπρόθετα συμπληρώματα, ὅτε δὲ ἐμπρόθετα, συνυπακουομένης τῆς προθέσεως, ὡς je me flatte = je flatte moi. — nous nous faisons une loi = nous faisons à nous une loi.

Ὅταν δὲ τὰ ῥήματα συντάσσονται ἀπαρεμφάτω τὰ μὲν συντάσσονται ἀπαρεμφάτω ἄνευ προθέσεως, τὰ δὲ μετὰ τῆς προθέσεως à ἢ de.

Τὰ μὲν συντασσόμενα ἀπαρεμφάτω ἄνευ προθέσεως εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

aimer mieux.	faire.	savoir.
aller.	falloir.	sembler.
compter.	laisser.	sentir.
croire.	oser.	s' imaginer.
daigner.	paraître.	valoir mieux.
devoir.	penser.	venir.
entendre.	pouvoir.	voir.
espérer.	prétendre.	vouloir.

Τὰ δὲ συντασσόμενα ἀπαρεμφ. μετὰ τῆς προθέσεως à, εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

s' abaisser.	s' aguerir.	apprendre.
s' abandonner.	aider.	apprêter.
aboutir.	aimer.	s' apprêter.
s' adonner.	s' amuser.	aspirer.
s' accorder.	animer.	assigner.
accoutumer.	s' animer.	assujettir.
s' acharner.	s' appliquer.	s' assujettir.

s' attacher.	se divertir.	montrer.
attendre.	donner.	nécessiter.
s' attendre.	dresser.	s' obstiner.
s' augmenter.	employer.	avoir peine.
autoriser.	encourager.	pencher.
avilir.	engager.	penser.
avoir.	enhardir.	persévérer.
balancer.	s' enhardir.	persister.
borner.	enseigner.	se plaire.
se borner.	s' entendre.	prendre plaisir.
chercher.	s' étudier.	se plier.
se complaire.	s' évertuer.	se préparer.
concourir.	exceller.	provoquer.
condamner.	exciter.	réduire.
se condamner.	s'exciter.	se réduire.
consister.	exhorter.	renoncer.
conspirer.	exposer.	répugner.
contribuer.	s' exposer.	se résigner.
coûter.	former.	réussir.
décider.	habituier.	risquer.
désapprendre.	s' habituier.	servir.
déterminer.	hésiter.	songer.
se déterminer.	instruire.	tarder.
dévouer.	intéresser.	tendre.
disperser.	inviter.	tenir.
disposer.	être invité.	travailler.
se disposer.	mettre.	viser.
être disposé.	se mettre.	vouer.

Παρατηρήσεις.

α. Τὰ *coûter*, *répugner*, καὶ *tarder*, ἀπροσώπως λαμβανόμενα, συντάσσονται ἀπαρεμφάτω μετὰ τῆς *de* προθέσεως.

β'. Τὸ *risquer*, ὅταν ἢ οὐδέτερον, συντάσσεται τῇ *de* προθέσει.

Τὰ δὲ συντασσόμενα ἀπαρεμφάτω μετὰ τῆς προθέσεως *de*, εἰπὶ τὰ ἐξῆς·

s' abstenir.	s' accuser.	être affligé.
accuser.	achever.	s' affliger.
être accusé.	affecter.	s' agir.

être bien aise.	douter.	négliger.
ambitionner.	se douter.	nier.
appartenir.	empêcher.	ordonner.
s' applaudir.	s' empêcher.	pardonner.
appréhender.	enjoindre.	parler.
avertir.	s' enorgueillir.	permettre.
s' aviser.	enrager.	persuader.
blâmer.	entreprendre.	avoir peur.
briguer.	épargner.	se piquer.
brûler.	essayer.	se plaindre.
cesser.	s' étonner.	se faire un plaisir.
charger.	être étonné.	prescrire.
se charger.	éviter.	presser.
choisir.	excuser.	se presser.
commander.	s' excuser.	présumer.
conjurér.	s' exempter.	promettre.
conseiller.	feindre.	se promettre.
se contenter.	féliciter.	proposer.
convenir.	se féliciter.	se proposer.
avoir coutume.	se flatter.	protester.
craindre.	frémir.	punir.
dédaigner.	avoir garde.	être rassasié.
défendre.	prendre garde.	être ravi.
délibérer.	se garder.	rebuter.
se dépêcher.	gémir.	recommander.
se désaccoutumer.	se glorifier.	regretter.
désertér.	rendre grâce.	avoir regret.
désespérer.	hasarder.	se rejouir.
se déshabituer.	se hâter.	se repentir.
se désister.	avoir honte.	se reprocher.
détourner.	imputer.	résoudre.
différer.	s' indigner.	rire.
dire.	s' ingérer.	rougir.
discontinuer.	inspirer.	seoir.
disconvenir.	jurer.	avoir soin.
se cisculper.	méditer.	prendre soin.
dispenser.	se mêler.	sommer.
se dispenser.	menacer.	souçonner.
dissuader.	mériter.	se souvenir.

suggérer.	prendre à tâche.	trembler.
supplier.	tenter.	se trouver.
être surpris.	être tenté.	se vanter.

Παρατήρησις. Τὸ *prendre garde* συντάσσεται τῇ ἀπροθέσει, ὅταν τὸ ἐπόμενον ἀπαρέμρατον συνοδεύηται ἀρνήσει, ὡς: *prenez garde à ne pas tomber.*

Καὶ τὰ συντασσόμενα ἀπαρεμράτῳ μετὰ τῆς προθέσεως ἢ *de*, εἰσὶ τὰ ἑξῆς:

commencer.	être	oublier.
consentir.	forcer.	refuser.
continuer.	se hasarder.	se résoudre.
contraindre.	laisser.	risquer.
demander.	se lasser.	solliciter.
s'efforcer.	manquer.	tâchez.
s'empresser.	obliger.	se tuer.
s'ennuyer.	s'occuper.	venir.
essayer.	s'offrir.	

Ὅταν δὲ τὰ ῥήματα συντάσσωνται μετ' ὀνομάτων τὰ μὲν συντάσσονται μεθ' ἐνός, τὰ δὲ, μετὰ δύο, ὡς: *j' aime la sincérité. — L'homme sage préfère la science aux richesses.*

Οὐδέποτε δὲ τὸ ῥήμα συντάσσεται μετὰ δύο ἀπροθέτων συμπληρωμάτων, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα ᾧσιν εἰς ἀπαρίθμησιν.

Τὸ δ' ἐνεργητικὸν ῥήμα τίθεται ἐνίοτε ἐν τῷ λόγῳ ἄνευ ἀντικειμένου, οἷον:

Hé bien, connais donc Phèdre et toute sa fureur!

J' aime. Ne pense pas qu' au moment que je t' aime,

Innocente à mes yeux, je m' approuve moi-même.

Τὸ δὲ ἀντικείμενον, ὅταν ἢ ὄνομα, ἐπιτάσσεται συνήθως τῷ ῥήματι, ὡς: *j' aime la sincérité.*

Μετὰ δὲ τῶν λέξεων, *quel*, *que de*, *combien de*, προτάσσεται, ὡς: *nous ne savons pas quelle sorte de petite intelligence Dieu a donnée aux bêtes. Que de vertus en vous un seul vice a détruites! Je sais combien de disputes j' ai essuyées.*

Ὅταν δὲ τὸ ῥήμα ἔχη δύο συμπληρώματα, τὸ ἀπρόθετον προτάσσεται τοῦ ἐμπροθέτου, ὡς: *l' ambition sacrifie le présent à l' avenir.*

Ἐὰν δὲ τὸ ἐμπρόθετον ἢ συντομώτερον τοῦ ἀπρόθετου, προτάσσεται τούτου, ὡς: *les hypocrites s' étudient à parer des dehors de la vertu, les vices les plus honteux et les plus décriés.*

Ἄλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιβολίας, τὸ ἐμπρόθετον προτάσσεται τοῦ ἀπροθέτου, καίπερ ὄντος τούτου συντομωτέρου ἐκείνου, ὡς Ἦ *Évangile inspire aux personnes qui veulent être sincèrement à Dieu, une piété sincère et non suspecte.*

Τὸ δ' ἀντικείμενον, ὅταν ᾖ προσωπικὴ ἀντωνυμία, προτάσσεται συνήθως τοῦ ῥήματος, ὅταν δὲ ᾖ ἡ ἀναφορικὴ que, αἰείποτε προτάσσεται, ὡς Ἦ *ai reçu les lettres que vous m'avez écrites.*

Περὶ Ἐγκλίσεων.

(Des modes.)

Αἱ μὲν τέσσαρες ὀρισμένον πρόσωπον καὶ ἀριθμὸν παρεμφαίνουσαι, καλοῦνται παρεμφατικά, παρὰ Γάλλοις *personnels* (προσωπικαί)· ἡ δὲ μὴ παρεμφαίνουσα ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον, ἀπαρέμφατος, παρὰ Γάλλοις *impersonnel* (ἀπρόσωπος).

Περὶ τῆς Ὀριστικῆς καὶ τῶν Χρόνων αὐτῆς.

(De l'indicatif et de ses temps.)

Ἡ Ὀριστικὴ σημαίνει ἀπλῶς τὴν κατάφασιν (l'indicatif exprime simplement l'affirmation), καὶ ἔχει ὁκτὼ χρόνους.

Ὁ ἐνεστώς σημαίνει τὸ παρὸν (le présent exprime l'actuel), καὶ τίθεται εἰς δὴλωσιν·

α. Καταστάσεως ἢ ἐνεργείας συγχρόνου τῇ στιγμῇ τοῦ παρόντος, ὡς *il vit, il écrit.*

β. Τοῦ αἰωνίως ὑπάρχοντος, ὡς *Dieu est éternel.*

γ. Τοῦ συνήθως γινομένου, ὡς *il aime la musique.*

δ. Τοῦ παραυτίκα γενησομένου, ὡς *Mylord Fabridge est-il à Londres? — Non, mais il revient bientôt* (ἀντὶ *il reviendra*) Voltaire.

ε. Τοῦ γενομένου. Οὗτος δὲ ὁ ἐνεστώς καλεῖται ἱστορικὸς, ὡς

J'ai vu, seigneur, j'ai vu votre malheureux fils

Trainé par les chevaux que sa main a nourris.

il veut les rappeler et sa voix les effraie.

(ἀντὶ *il a voulu... sa voix les a effrayés.*)

Ὁ παρατατικὸς σημαίνει τὸ παρελθὸν ὡς παρὸν, ἐν χρόνῳ παρελθόντι (l'imparfait exprime le passé comme présent dans un temps passé), ὡς *je lisais, quand vous entrâtes, ἀνεγίνωσκον, ὅτε εἰσήλθατε.*

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Ὁ παρωχημένος ὠρισμένος, ὅστις ἀναλογεῖ πρὸς τὸν παρ' Ἑλλησιν ἀόριστον, σημαίνει τὸ παρελθὸν ἐν χρόνῳ ὠρισμένῳ καὶ ὀλοκλήρως παρελθόντι (le prétérit défini exprime le passé dans un temps déterminé et entièrement écoulé), ὡς· j' écrivis la semaine passée à Athènes, ἔγραψα τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα εἰς Ἀθήνας.

Ὁ παρωχημένος ἀόριστος, ὅστις ἀναλογεῖ πρὸς τὸν παρ' Ἑλλησι παρακείμενον, σημαίνει τὸ παρελθὸν ἐν χρόνῳ μὴ ὀλοκλήρως παρελθόντι (le prétérit indéfini exprime le passé dans un temps qui n'est pas entièrement écoulé), ὡς· j' ai écrit cette semaine, γέγραφα ταύτην τὴν ἐβδομάδα.

Ὁ παρωχημένος πρότερος σημαίνει τὸ παρελθὸν ἀμέσως πρὸ ἄλλου ἐπίσης παρελθόντος (le prétérit antérieur exprime le passé immédiatement avant un autre également passé): συνοδεύεται δὲ συνήθως χρονικῷ συνδέσμῳ, ὡς· quand, lorsque, dès que, après que, ὡς· dès que j' eus lu ce livre, je partis, ἅμα ἀνέγνων τοῦτο τὸ βιβλίον, ἀπῆλθον.

Ὁ ὑπερσυντελικὸς σημαίνει τὸ παρελθὸν οὐχὶ μόνον καθ' ἑαυτὸ, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς ἄλλο ἐπίσης παρελθὸν (le plus-que-parfait exprime le passé non seulement en soi, mais encore à l' égard d' un autre également passé, ὡς· j' avais écrit la lettre quand il arriva, ἔγεγραψον τὴν ἐπιστολήν, ὅτε ἀφίκετο.

Ὁ μέλλων σημαίνει μέλλουσαν ἐνέργειαν (le futur exprime une action à venir), ὡς· j' écrirai une lettre, γράψω ἐπιστολήν.

Ὁ παρελθὸν μέλλων σημαίνει μέλλουσαν ἐνέργειαν πρὸ ἄλλης μελλούσης (le futur passé exprime une action à venir avant une autre action future), ὡς· je sortirai de la maison, quand j' aurai écrit une lettre, ἐξελεύσομαι τοῦ οἴκου, ὅταν γράψω ἐπιστολήν.

Περὶ τῆς Ὑποθετικῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς,

(Du conditionnel et de ses temps.)

Ἡ Ὑποθετικὴ σημαίνει τὴν κατάφασιν ἐξηρητημένην ὑποθέσεως (le conditionnel exprime l' affirmation dépendante d' une condition), καὶ ἔχει τρεῖς χρόνους· ἐνεστώτα, παρελθόντα α. καὶ β'. Οὗτοι δὲ αἱ χρόνοι εἰσὶν ἐν χρήσει ἐν τῇ ἀποδόσει τῶν ὑποθετικῶν λόγων.

Ὁ μὲν ἐνεστώτῳ τίθεται ἐν τῇ ἀποδόσει, ὅταν ὁ λόγος ᾗ περὶ ἐνεστώτος ἢ μέλλοντος· ἐν δὲ τῇ ὑποθέσει τίθεται ὁ παρατατικὸς τῆς ὀριστικῆς, ὡς· s' il avait quelque chose, il le donnerait, εἴτι εἶχεν, ἐδίδω ἄν.

Ὁ δὲ παρελθὼν α. τίθεται ἐν τῇ ἀποδόσει, ὅταν ὁ λόγος ᾗ περὶ παρελθόντος, ἐν δὲ τῇ ὑποθέσει τίθεται ὁ ὑπερσυντελικὸς τῆς Ὀριστικῆς, ὡς· s' il avait eu quelque chose, il l'aurait donné, εἶτι ἔσχεν, ἔδωκεν ἄν.

Καὶ ὁ παρελθὼν β. τίθεται καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει καὶ ἐν τῇ ἀποδόσει, ὅταν ὁ λόγος ᾗ περὶ παρελθόντος, ὡς· s' il eût eu quelque chose, il l'eût donné, εἶτι ἔσχεν, ἔδωκεν ἄν.

Περὶ τῆς Προστακτικῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς.

(De l'impératif et de ses temps.)

Ἡ προστακτικὴ σημαίνει τὴν κατάφασιν μετὰ προσταγῆς, παρακλήσεως ἢ προτροπῆς (l'impératif exprime l'affirmation avec commandement, prière ou exhortation), καὶ ἔχει ἓνα χρόνον· ἐνεστώτα, ὅστις σημαίνει, ὅτε μὲν τὸ παρὸν, ὅτε δὲ τὸ μέλλον, ὡς· soulagez la vertu malheureuse.—Venez me voir demain.

Περὶ τῆς Ὑποτακτικῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς.

(Du subjonctif et de ses temps.)

Ἡ Ὑποτακτικὴ σημαίνει τὴν κατάφασιν ἐξαρτημένην ἐκ τοῦ ἡγουμένου (le subjonctif exprime l'affirmation dépendante de ce qui précède), καὶ ἔχει τέσσαρας χρόνους· ἐνεστώτα, ἐπέχοντα τόπον καὶ μέλλοντος, παρατατικὸν, παρωχημένον καὶ ὑπερσυντελικόν.

Περὶ χρήσεως τῆς Ὑποτακτικῆς.

(De l'emploi du subjonctif.)

Ἡ ὑποτακτικὴ τίθεται

α. Μετὰ τὰ ῥήματα τὰ σημαίνοντα διαταγμὸν, βούλησιν, ἐπιθυμίαν, εὐχὴν, παράκλησιν, φόβον, προσταγὴν, ἐκπληξιν, θαυμασμὸν, ἀθεβαιότητα, οἷον· je doute, je veux, je désire, je souhaite, je prie, je crains, j'ordonne qu' il vienne.

β. Μετὰ τὰς ἐρωτηματικὰς καὶ ἀρνητικὰς προτάσεις, ἐὰν σημαίνωσι διαταγμὸν, εἰ δὲ μὴ, τίθεται ὀριστικῆ, ὡς· pensez-vous qu' en formant la république des abeilles, Dieu n'ait pas voulu instruire les rois à commander avec douceur, et les sujets à obéir avec amour? je ne crois pas qu' il vienne.—croyez-vous qu' alors il acceptera vos hommages?

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Je ne vous nierai point, seigneur, que ses soupirs
M'ont daigné quelquefois expliquer ses désirs.

(Racine.)

γ'. Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας· *qui, que, dont, où, εὖν ἡ ἔκφρασις ἢ ἀβεβαία, εἰ δὲ μὴ, τίθεται ὀριστικῆ, ὡς·* J'habiterai un pays qui me plaise, où je sois tranquille, que je puisse parcourir sans crainte, et dont la température soit douce. — J'habiterai un pays qui me plaît, où je serai tranquille, que je pourrai parcourir sans crainte, et dont la température est douce.

δ'. Μετὰ τὰ ἀπρόσωπα ἢ ἀπρόσωπως λαμβανόμενα, εὖν σημαίνωσι βούλησιν, ἀνάγκην, εἰ δὲ μὴ, τίθεται ὀριστικῆ, ὡς· Il faut que chaque chose soit mise en son lieu. Il vaut mieux qu' il vienne. — Il paraît qu' ils ont tort.

ε'. Εἰς ἔλλειπτικὰς προτάσεις, συνυπακουμένου τοῦ souhaiter ἢ vouloir ἢ commander, ὡς· puissiez-vous, ô sage vieillard, jouir du passé! = je souhaite que vous puissiez κτλ. — plutôt aux dieux qu' on réglât ainsi tous les procès! = je voudrais qu' il plutôt κτλ. — Qu' aux accents de ma voix la terre se réveille = je commande que la terre se réveille κτλ.

Περὶ συμφωνίας τῶν χρόνων τῆς ὀριστικῆς

καὶ τῆς ὑποθετικῆς πρὸς ἀλλήλους.

(De la concordance des temps de l'indicatif et du
conditionnel entre eux).

Ὅταν τὸ ἡγούμενον ῥῆμα ἦ ἐν τῷ παρατατικῷ. παρωχημένῳ ἢ ὑπερσυντελικῷ, τὸ ἐπόμενον τίθεται ἐν τῷ παρατατικῷ, εὖν ὁ λόγος ἦ περὶ ἐνεστώτος· ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ, εὖν ὁ λόγος ἦ περὶ παρωχημένου· καὶ ἐν τῷ ἐνεστώτῳ τῆς ὑποθετικῆς, εὖν ὁ λόγος ἦ περὶ μέλλοντος, ὡς· je croyais que vous aimiez l' étude. — il m' assura qu' il n' avait jamais tant ri. — Platon disait que les peuples seraient heureux, si la sagesse était le seul objet des hommes.

Ἄλλὰ, καίπερ ὄντος τοῦ ἡγουμένου ἐν ἐνὶ τῶν εἰρημένων χρόνων, τὸ ἐπόμενον τίθεται ἐν τῷ ἐνεστώτῳ, ὅταν σημαίνῃ τι ἀείποτε ἀληθές, ὡς·

je vous disais
je vous ai dit
je vous avais dit

que Dieu régit l' univers
avec une puissance absolue.

Περὶ συμφωνίας τῶν χρόνων τῆς ὑποτακτικῆς πρὸς τοὺς
τῆς Ὀριστικῆς καὶ Ὑποθετικῆς.

(De la concordance des temps du subjonctif avec ceux
de l'indicatif et du conditionnel.)

Ὅταν τὸ ἡγούμενον ῥῆμα ᾖ ἐν τῷ ἐνεστώτι ἢ μέλλοντι, τὸ ἐπόμενον τίθεται ἐν τῷ ἐνεστώτι τῆς ὑποτακτικῆς, ἐὰν ὁ λόγος ᾖ περὶ ἐνεστώτος ἢ μέλλοντος· ἐν τῷ παρωχημένῳ, ἐὰν ὁ λόγος ᾖ περὶ παρωχημένου, ὡς·

je doute	}	que vous étudiez maintenant, demain·
je douterai		ou
	}	que vous ayez étudié hier.

Ἄλλὰ, καίπερ τοῦ ἡγουμένου ῥήματος ὄντος ἐν τῷ ἐνεστώτι, τὸ ἐπόμενον τίθεται ἐν τῷ παρατατικῷ ἢ ὑπερσυντελικῷ τῆς ὑποτακτικῆς, ὅταν ὑπάρχῃ ἐν τῷ λόγῳ ὑποθετικὴ ἔκφρασις, ὡς· il n' est point d' homme, quelque mérite qu' il ait, qui ne fût très-mortifié, s' il savait tout ce qu' on pense de lui. — je doute que cette affaire eût réussi sans votre protection.

Ὅταν δὲ τὸ ἡγούμενον ῥῆμα ᾖ εἰς παρατατικόν, εἰς τίνα τῶν παρωχημένων, εἰς ὑπερσυντελικόν ἢ εἰς τίνα τῶν ὑποθετικῶν, τὸ ἐπόμενον τίθεται εἰς παρατατικόν τῆς ὑποτακτικῆς, ἐὰν ὁ λόγος ᾖ περὶ ἐνεστώτος ἢ μέλλοντος, εἰς ὑπερσυντελικόν, ἐὰν ὁ λόγος ᾖ περὶ παρωχημ. ὡς·

je doutais	}	que vous étudiassiez
je doutai		aujourd'hui, demain·
j' ai douté		ou
j' eus douté		que vous eussiez étudié
j' avais douté		la semaine passée.
j' douterais		
j' aurais douté		

Ἄλλὰ, καίπερ τοῦ ἡγουμένου ὄντος εἰς παρωχημένον ἀόριστον, τὸ ἐπόμενον τίθεται εἰς ἐνεστώτα τῆς Ὑποτακτικῆς, ἐὰν ὁ λόγος ᾖ περὶ ἐνεστώτος· εἰς παρωχημένον, ἐὰν ὁ λόγος ᾖ περὶ παρωχημένου, ὡς· il m' a trahi quoiqu' il soit mon ami. — il a fallu qu' il ait sollicité ses juges.

Περὶ τῆς Ἀπαρεμφάτου καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς.

(De l'infinitif et de ses temps.)

Ἡ Ἀπαρέμφατος σημαίνει τὴν κατάφασιν ἀόριστως (l'infinitif exprime l'affirmation indéfiniment), καὶ ἔχει δύο χρόνους· ἐνεστώτα καὶ παρωχημένον.

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Ὁ μὲν ἐνεστώσς σημαίνει τὸ παρὸν ἢ τὸ μέλλον, σχετικῶς πρὸς τὸν χρόνον τοῦ ἡγουμένου ῥήματος, ὡς·

je l'entends |
je l'entendrai | lire.

Ὁ δὲ παρωχημένος, τὸ παρελθόν, ὡς· je l'entendis avoir lu.

Ἡ ἀπαρέμφρατος τίθεται ἐν τῷ λόγῳ ὡς ὑποκείμενον ἢ ὡς ἀντικείμενον (ἀπρόθετον ἢ ἐμπρόθετον συμπλήρωμα), οἷον· *haïr est un tourment.* — je voudrais inspirer l'amour de la retraite. — j'aime à lire.

Μεταπίπτει δ' ἐνίοτε εἰς οὐσιαστικοῦ σημασίαν, καὶ τότε ἐπιδεκτικὴ ἐστὶ προσδιορισμῶν, ὡς· *le taire est mieux séant à la femme, et le répondre à l'homme.* — un bon mourir vaut mieux qu'un mal vivre.

Τίθεται δ' ἐν τῷ λόγῳ ἐπὶ ταῦτοπροσωπίας καὶ ἑτεροπροσωπίας, ὅταν τὸ ἀντικείμενον (ἀπρόθετον ἢ ἐμπρόθετον συμπλήρωμα) τοῦ ἡγουμένου ῥήματος ἢ ὑποκείμενον τῆς ἀπαρεμφράτου ἄλλως, τίθεται ἢ ὀριστικὴ ἢ ἡ ὑποτακτικὴ, ὡς· *l'homme vit pour travailler.* — Dieu nous a créés pour travailler. — je vous conseille de travailler. — je crois qu'il est bon. — je doute que vous étudiez.

Προτιμῶσι δὲ τὴν ὀριστικὴν καὶ ὑποτακτικὴν τῆς ἀπαρεμφράτου, πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν *de* ἢ *à*, ὡς· *le philosophe Aristippe chargea ses compagnons de dire à ses concitoyens qu'ils songeassent (ἀντὶ de songer) de bonne heure à se procurer des biens qu'ils pussent sauver avec eux du naufrage.*

Περὶ τῆς Μετοχῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς.

(Du Participe et de ses temps).

Ἡ μετοχὴ μετέχει τῆς φύσεως τοῦ ῥήματος καὶ τῆς τοῦ ἐπιθέτου (le participe tient de la nature du verbe et de celle de l'adjectif), καὶ ἔχει δύο χρόνους· ἐνεστώτα καὶ παρελθόντα.

Ὁ ἐνεστώσς λήγει εἰς *ant*, καὶ αἰείποτε ἀκλιτός ἐστὶν, ὅταν σημαίνῃ ἐνέργειαν, οἷον· *un homme étudiant.* — des femmes lisant.

Ὅταν δὲ, διαρκῆ κατάστασιν, μεταπίπτει εἰς ἐπιθετικὴν σημασίαν, καὶ καλεῖται ῥηματικὸν ἐπίθετον (adjectif verbal), οἷον· *ce sont des tableaux parlants*; c'est une figure parlante.

Ὁ μὲν ἐνεστώσς ἔχει συνήθως ἀντικείμενον λεγόμενον ἢ συνυπακούμενον, καὶ ἀναλύεται διὰ τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας *qui* ἢ διὰ τινος, τῶν συνδέσμων, lorsque, puisque, parce que, κτλ. καὶ τῆς ὀριστικῆς

ὡς· les personnes aimant (qui aiment) tout le monde, n'aiment ordinairement personne. — ces biens dépendant (parce qu'ils dépendent) de la succession, doivent être vendus.

Τὸ δὲ ῥηματικὸν ἐπιθετον οὐκ ἔχει ἀντικείμενον, ὡς· ce sont des hommes obligeants.

Αἱ δὲ μετοχαὶ ayant καὶ étant οὐδέποτε μεταπίπτουσιν εἰς ἐπιθετικὴν σημασίαν, καὶ ἐπομένως αἰείποτε ἄκλιτοὶ εἰσιν.

Ὁ ἐνεστώς καλεῖται παρὰ Γάλλοις gérondif (γερούνδιον), ὅταν ἡγηται αὐτοῦ ἡ πρόθεσις en, ἥτις συνυπακούεται ἐνίοτε. Τοῦτο δὲ τὸ γερούνδιον ἀναλογεῖ πρὸς τὴν παρ' Ἑλλήσι χρονικὴν ἢ τροπικὴν μετοχὴν, καὶ ἐστὶν ἐν χρήσει συνήθως ἐπὶ ταύτοπροσωπίας, ὡς· ils sont tombés en courant.—il répondit en soupirant.

Ὁ δὲ παρελθὼν ἔχει διαφόρους καταλήξεις, ὡς· aimé, fini, reçu, κλ. καὶ τίθεται ἐν τῷ λόγῳ ἢ ἄνευ βοηθητικοῦ, ἢ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être ἢ avoir.

Τιθέμενος ἄνευ βοηθητικοῦ, συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς· un fer émoussé.—des hûchers éteints.

Μετὰ δὲ τοῦ βοηθητικοῦ être, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν, ὡς· la vertu est estimée.—les talents sont récompensés.—ici sont renfermées ses cendres.

Καὶ μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir, οὐδέποτε συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον, ὡς· nous avons marché· ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀπρόθετον συμπλήρωμα, ἐὰν τοῦτο ἡγηται· ἐὰν δ' ἔπηται, ἐστὶν ἄκλιτος, ὡς· la lettre que j'ai reçue.—nous avons reçu une lettre.

Ἐστὶ προσέτι ἄκλιτος, ἐὰν τὸ συμπλήρωμα ἦ ἐμπρόθετον, ὡς· les jours qu'il a parlé. Ἐνταῦθα τὸ que ἐστὶν ἀντὶ τοῦ pendant lesquels· διότι τὸ parler ἐστὶν οὐδέτερον, καὶ τὰ οὐδέτ. οὐδέποτε συντάσσονται μετ' ἀπρόθετου συμπληρώματος.

Ὁ Παρελθὼν τῶν ἀντωνυμικῶν ῥημάτων συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἀπρόθετον συμπλήρωμα, ἐὰν τοῦτο ἡγηται, καὶ ἐστὶν ἄκλιτος, ἐὰν ἔπηται, ὡς· ils se sont flattés—ils ont flatté eux—ils se sont adressé une lettre—ils ont adressé une lettre à eux.

Τῶν δὲ οὐσιωδῶς ἀντωνυμικῶν αἰείποτε συμφωνεῖ πρὸς τὴν δευτέραν ἀντωνυμίαν, ὡς οὖσαν ἀπρόθετον συμπλήρωμα, οἷον· nous nous sommes abstenus de toute réflexion.

Παρατήρησις. Τὸ s' arroger (ιδιοποιεῖσθαι), καίπερ οὐσιωδῶς ἀντωνυμικόν, οὐκ ἔχει ἀπρόθετον συμπλήρωμα τὴν δευτέραν ἀντωνυμίαν· διὸ ἡ μετοχὴ τούτου ἐστὶν ἄκλιτος, ὡς· ils se sont arrogé des droits — ils ont arrogé des droits à soi.

Καὶ τῶν τυχαίως ἀντωνυμικῶν ἐστὶν ἄκλιτος, ἐὰν ταῦτα σχηματίζωνται ἐξ οὐδετέρων ῥημάτων, ὡς· se plaire, se déplaire, se complaire, se rire, se sourire, se parler, se succéder, se nuire, se convenir, se ressembler, se suffire, οἶον· ils se sont parlé = ils ont parlé à soi.

Ἐὰν δὲ, ἐξ ἐνεργητικῶν, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἀπρόθετον συμπλήρωμα, ἐὰν τοῦτο ἠγῆται, καὶ ἐστὶν ἄκλιτος, ἐὰν ἔπηται, ὡς· nous nous sommes plaints de vos procédés.—ils se sont dit mille injures.

Τῶν δὲ φύσει ἢ τυχαίως ἀπροσώπων ῥημάτων, ἐστὶν ἄκλιτος, οἷου· δάποτε ὄντος τοῦ βοηθητικοῦ, ὡς· les livres qu' il a fallu.—les châteaux qu' il a fait.

Ἡ δὲ μετοχὴ ἐτέ ἀείποτε ἄκλιτός ἐστιν, οἶον· la ville de Londres ayant été brûlée en 1666, fut rebâtie, au grand étonnement de toute l' Europe, en trois années, plus belle et plus régulière qu' auparavant.

Ὅταν ὁ παρελθὼν τῆς μετοχῆς προτάσσηται ἀπαρεμφάτου, συμφωνεῖ πρὸς τὸ προτασσόμενον ἀπρόθετον συμπλήρωμα, ἐὰν τοῦτο ἢ ἀντικείμενον τῆς μετοχῆς, καὶ ἐστὶν ἄκλιτος, ἐὰν ἢ ἀντικείμενον τῆς ἀπαρεμφάτου, ὡς· la femme que j' ai entendue chanter = j' ai entendu la femme chanter. — la romance que j' ai entendu chanter = j' ai entendu quelqu' un chanter la romance.

Ὅταν δὲ ἡ μετοχὴ λατὶ προτάσσηται ἀπαρεμφάτου, ἐστὶν ἄκλιτος, διότι σχηματίζει μετὰ τῆς ἀπαρεμφάτου οἶον· ἐν ῥῆμα, ὡς· la maison que j' ai fait bâtir.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Chapitre VI.)

Περὶ Προθέσεων. (Des Prépositions.)

Αἱ προθέσεις συντάσσονται, παρὰ Γάλλοις, τοῖς ὀνόμασιν, ἢ ἄνευ ἄλλης προθέσεως, ἢ μετὰ τῆς προθέσεως de ἢ ἀ.

Αἱ συντασσόμεναι τοῖς ὀνόμασιν ἄνευ ἄλλης προθέσεως εἰσὶν αἱ ἐξῆς.

à	derrière	après	pendant
de	avec	depuis	entre
dès	attendu	dans	parmi
avant	vu	en	environ
devant	chez	durant	vers

envers	pour	par	par-dessous
selon	moyennant	sur	par-deçà
suiwant	nonobstant	sous	par-delà
comme	excepté	dessus	à travers
contre	hormis	dessous	sauf
touchant	hors	de dessus	voici
concernant	malgré	de dessous	voilà.
sans	outré	par-dessus	

Αἱ δὲ συντασσόμεναι μετὰ τῆς προθέσεως de εἰσὶν αἱ ἐξῆς·

auprès	à l'exception	autour	au péril
près	à moins	aux environs	au risque
proche	à la réserve	à l'exclusion	au milieu
faute	à couvert	à force	à fleur
hors	à l'abri	au prix	au niveau
loin	au-deçà	à raison	à rez
le long	au-delà	vis-à-vis	à côté
ensuite	au-dessus	à l'opposite	à la faveur
à cause	au-dessous	au travers	au dépens
à l'égard	au-devant	au lieu	en dépit
à l'insu	au-derrrière	au moyen	à la mode.

Παρατήρησις. Αἱ πλείους τῶν προθέσεων τούτων συντίθενται ἐκ προθέσεως καὶ ὀνόματος· ἕνεκα δὲ τούτου ἀπαιτοῦσι τὴν πρόθεσιν de.

Καὶ αἱ συντασσόμεναι μετὰ τῆς προθέσεως à εἰσὶν αἱ ἐξῆς· jusque, par rapport, quant· ἡ δὲ sauf συντάσσεται, ὅτε μὲν μετὰ τῆς προθέσεως à, ὅτε δὲ ἄνευ ἄλλης προθέσεως, οἷον· sauf à eux à se pourvoir. — sauf leur recours.

Περὶ χρήσεως τοῦ ἄρθρου μετὰ τῶν προθέσεων.

(De l'emploi de l'article avec les prépositions.)

Ἐκ τῶν προθέσεων αἱ μὲν συντάσσονται ἐνάρθροις ὀνόμασιν, αἱ δὲ ἀνάρθροις, καὶ ἄλλαι, ὅτε μὲν ἐνάρθροις, ὅτε δὲ ἀνάρθροις.

Αἱ συντασσόμεναι ἐνάρθροις ὀνόμασιν εἰσὶν αἱ ἐξῆς· avant, après, chez, dans, depuis, devant, derrière, durant, envers, excepté, hors, hormis, nonobstant, parmi, pendant, selon, sous, suivant, touchant, vers.

Παρατήρησις. Αἱ προθέσεις αὗται συντάσσονται ἀνάρθροις ὀνόμασιν, ὅταν ταῦτα ὧσιν ὠρισμένα, οἷον· chez vous. — dans Paris. — sous Henri IV.

Ἡ δὲ πρόθεσις ἐν συντάσσεται ἀνάρθρω ὀνόματι· σπανιώτατα δὲ ἐνάρθρω, ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ὡς· il agit en roi.—il l' a fait en l' absence d' un tel.

Καὶ αἱ συντασσόμεναι, ὅτε μὲν ἐνάρθροις ὀνόμασιν, ὅτε δὲ ἀνάρθροις, εἰσὶν αἱ ἐξῆς· à, de, avec, contre, entre, malgré, outre, par, pour, sans, sur, ὡς· jouer sur le velours. — être sur pied.

Περὶ ἐπαναλήψεως τῶν προθέσεων.

(De la répétition des prépositions.)

Αἱ προθέσεις à, de, en, ἐπαναλαμβάνονται συνήθως πρὸ ἐκάστου ὀνόματος, ἀντωνυμίας καὶ ἀπαρμυφάτου, ὡς· il dut la vie à la clemence et à la magnanimité du vainqueur.—voyons qui l' emportera de vous ou de moi. — on trouve les mêmes préjugés en Europe, en Asie, en Afrique, et jusqu' en Amérique. — il tâche de mériter et d' obtenir votre confiance.—On divise l' ancien continent en Europe, Asie, Afrique (Voltaire).

Αἱ δὲ λοιπαὶ ἐπαναλαμβάνονται ἢ οὐ, ὡς· l' homme est sous les yeux et sous la main de la providence. — remplissez vos devoirs envers Dieu, envers vos parents et envers la patrie. — il perd sa jeunesse dans la mollesse et la volupté.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Chapitre VII.)

Περὶ Ἐπιρρήματων.

(Des Adverbes).

Τὰ ἐπιρρήματα προσδιορίζουσι τὰ ῥήματα, ἄλλα ἐπιρρήματα καὶ τὰ ἐπίθετα, οἷον· ces enfants se conduisent prudemment. — n' allez pas si avant. — Henri IV était vraiment digne d' être assis sur le trône de France.

Ἐπιθετὰ τινα μεταπίπτουσιν εἰς ἐπιρρηματικὴν σημασίαν, ὡς· il sent bon. — il chante juste. — elle chante faux. ἀντὶ bien, justement, faussement.

Ἐπιρρήματά τινα μεταπίπτουσιν εἰς οὐσιασ. σημασίαν· εἰσὶ δὲ τὰ ἐξῆς· devant, derrière, dessus, dessous, dedans, dehors, οἷον· le devant de la porte. — prendre les devants. — être au-dessus de ses affaires.—avoir du dessous.—le dedans et le derrière d' une maison. — les dehors d' une ville.

Ἐπιρρήματά τινα τρόπου συντάσσονται, ὡς τὰ ἐπιθέτα ἐξ ὧν ἐσχηματίσθησαν, τῇ προθέσει de ἢ à· καὶ τὰ μὲν συντασσόμενα τῇ προθέσει de, εἰσὶ· dépendamment, indépendamment, différemment· τὰ δὲ τῇ προθέσει à, εἰσὶ· convenablement, conformément, préférablement, privativement, proportionnément, relativement, antérieurement, postérieurement, inférieurement, supérieurement, conséquemment, exclusivement, οἷον· les rois doivent agir différemment des particuliers.—c' est relativement à vous.

Τὰ ἐπιρρήματα συγκρίσεως· si, aussi, εἰσὶν ἐν χρήσει μετὰ τῶν ἐπιθέτων, τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ῥημάτων, ὡς· le vice n'est pas souvent si dangereux qu' une beauté modeste. — elle est aussi aimée qu' estimée. — elle lit aussi peu que vous. — elle n' a pas tant de beauté que d' esprit. — elle a autant de vertu que de bonté — le mauvais exemp'le nuit autant à la santé de l' âme que l' air contagieux à la santé du corps.

Ἄλλὰ τὸ autant ἐστὶν ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ aussi, μετὰ δύο ἐπιθέτων συνδεομένων διὰ τοῦ que, ὡς· elle est modeste autant que spirituelle.

Τὰ μὲν aussi καὶ autant εἰσὶν ἐν χρήσει ἐν ταῖς καταφατικαῖς προτάσεσι· τὰ δὲ si καὶ tant, ἐν ταῖς ἀποφατικαῖς.

Τίθενται δὲ τὰ si καὶ tant ἐν ταῖς καταφατικαῖς προτάσεσιν, ὅταν ἐπέχωσι τόπον τοῦ tellement, ὡς· il est devenu tout-à-coup si gros et si gras, qu' il est à craindre qu' on ne le trouve quelque jour étouffé dans son lit. — il a tant couru, qu' il est hors d' haleine.

Τὰ plus καὶ davantage ἔχουσι μὲν τὴν αὐτὴν σημασίαν, ἀλλὰ τὸ μὲν plus τίθεται ἐν τῷ λόγῳ μετὰ τοῦ συνδέσμου que, τὸ δὲ davantage μόνον, ὡς· il se fie plus à ses lumières qu' à celles des autres.—la science est estimable, mais la vertu l' est davantage.

Περὶ θέσεως τῶν ἐπιρρημάτων.

(De la place des adverbés.)

Τὸ ἐπιρρήμα τίθεται συνήθως μετὰ τὸ ῥημα, ὅπερ προσδιορίζει, ἢ μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς μετοχῆς ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις, ὡς· l' homme le plus éclairé est ordinairement celui qui pense le plus modestement de lui-même. — Avez-vous jamais vu un pédant plus vain et plus ennuyeux ?

Αἱ ἐπιρρηματικαὶ φράσεις, καὶ τὰ συντασσόμενα ἐπιρρ. τῇ de ἢ à προψηφισοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

θέσει, τίθενται μετὰ τὸ ῥήμα, ὡς· celui qui juge à la hâte, juge ordinairement mal. — dans cette affaire il a agi conséquemment à ses principes.

Τίθενται δὲ πρὸ τοῦ ῥήματος ἢ μετὰ τὸ ῥήμα τὰ ἐπιρρήματα τάξεως, καὶ τὰ χρόνου ὠρισμένου οἷον· nous devons faire premièrement notre devoir, secondement chercher des plaisirs permis.—aujourd'hui il fait beau, demain il pleuvra. — il fait beau aujourd'hui, il pleuvra demain.

Ὅταν δὲ τὸ ῥήμα ἦ ἐν τῇ ἀπαρεμφάτῳ, τὰ μονοσύλλαβα ἐπιρρήματα τίθενται πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου, ἢ μετὰ τὴν ἀπαρέμφατον, οἷον· bien chanter, chanter bien.

Τίθενται δὲ πρὸ τοῦ ῥήματος τὰ ἐπιρρήματα comment, οὐ, pourquoi, combien, quand, οἷον· comment vous portez-vous? — οὐ allez-vous? —pourquoi vous enorgueillir de votre beauté? vous ne savez pas combien elle durera; et quand elle durerait longtemps, devez-vous vous enorgueillir d'une chose qui ne vous rend pas plus estimable?

Τὸ ἐπιρρήμα προτάσσεται αἰείποτε τοῦ ἐπιθέτου, ὅπερ προσδιορίζει, ὡς· c'est un homme fort aimable, très-sensible, et infiniment honnête.

Τὰ δ' ἐπιρρήματα ποσότητος καὶ τὰ ἐξῆς τρία ἐπιρρήματα χρόνου· souvent, toujours, jamais, προτάσσονται τῶν ἄλλων ἐπιρρημάτων, ὡς· si poliment, très-heureusement, ils sont toujours ensemble, ils ne seront jamais étroitement unis, c'est souvent inopinément qu'il arrive.

Τὸ ἐπιρρήμα souvent ἐπιτάσσεται ἐπιρρηματι ποσότητος, ὡς· trop souvent, assez souvent.

Περὶ χρήσεως τῶν ἀρνητικῶν μορίων.

(De l'emploi des négatives.)

Ἡ ἀρνησις ἐκφράζεται γαλλιστὶ, ἢ διὰ μόνου τοῦ ne, ἢ διὰ τοῦ ne μετὰ τοῦ pas ἢ point, ὡς· il n' ose resister. vous ne le pensez pas. ne badinez point.

Ἡ δ' ἀρνησις τοῦ point ἐστὶν ἐντονωτέρα τῆς τοῦ pas, καὶ δηλοῖ τὸ μόνιμον, τὸ δὲ pas, τὸ πρόσκαιρον, ὡς· il ne lit point, σημαίνει· il ne lit jamais. — il ne lit pas, σημαίνει· il ne lit pas présentement.

Τὸ μὲν pas ἐστὶν ἐν χρήσει πρὸ τῶν συγκριτικῶν plus, moins, κτλ. καὶ πρὸ τῶν ἀριθμητικῶν, οἷον· Milton n'est pas moins sublime qu'Homère. — il n'y a pas dix ans.

Τὸ δὲ point, εἰς τινὰς ἔλλειπτικὰς προτάσεις, καὶ εἰς ἀπάντησιν ἐρωτήσεως, ὡς· je croyais avoir affaire à un honnête homme, mais point. — irez vous ce soir au parc? — Point.

Παράλειψις τοῦ pas ἢ point.

(Suppression de pas ou de point.)

α'. Μετὰ τῶν ῥημάτων pouvoir, oser, savoir, cesser, ἐπομένου ἀπαρεμφάτου, καὶ μετὰ τοῦ bouger, παραλείπεται συνήθως, ὡς· il n' a pu réussir dans cette affaire. — il n' a osé lui résister en face. — je ne saurais en venir à bout. — il ne cesse de pleurer. — je ne bougerai de là.

β'. Ὄταν τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως συντάσσεται μετὰ τινος τῶν λέξεων, guère, jamais, personne, aucun, aucunement, nul, nullement, rien, plus (πλέον), παραλείπεται, ὡς· je ne sors guère. — je ne soupe jamais. — il ne vient plus.

γ'. Ὄταν δύο ἀρνητικαὶ προτάσεις συνδέωνται διὰ τοῦ συνδέσμου ni, ἢ ὅταν ὁ σύνδεσμος οὗτος ἐπαναλαμβάνηται πρὸ ἐκάστου ὑποκειμένου, ἢ κατηγορουμένου, ἢ ἀντικειμένου, ὡς· je ne l' aime ni ne l' estime. — ni l' or ni la grandeur ne nous rendent heureux. — il n' est ni prudent ni sage. — il n' a ni dettes ni procès.

Παρατήρησις. Μὴ ἐπαναλαμβανομένου δὲ τοῦ ni, τίθεται τὸ pas ἢ point, ὡς· je n' aime pas ce vain étalage d'érudition prodiguée sans choix et sans goût, ni le luxe des mots qui ne disent rien.

δ'. Ὄταν προτάσσηται τοῦ ῥήματος τὸ ne, ἐπιτάσσεται δὲ τούτῳ τὸ que, συνοπακουομένου τοῦ autre chose, autre personne, ὡς· il ne fait (autre chose) que rire. — il ne tient (à aucune personne) qu' à vous.

ε'. Ὄταν τὸ ῥῆμα ἦ ἐν τῷ παρωχημένῳ, ἢ ὑπερσυντελικῷ, ἢ παρελθόντι μελλοντι, καὶ ἡγῆται τούτου ὁ σύνδεσμος depuis que ἢ τὸ μονοπρόσωπον ῥῆμα· il y a, ὡς· comment vous êtes-vous porté depuis que je ne vous ai vu? — il y a trois mois que nous ne l' avons vu. — il y avait long-temps que nous ne nous étions rencontrés. — quand il y aura douze ans que vous n' aurez vu votre patrie, vous y rentrerez.

Παρατήρησις. Ἐὰν δὲ τὸ ῥῆμα ἦ ἐν τῷ ἐνεστώτι, παρατατικῷ ἢ μέλλοντι, τίθεται τὸ pas ἢ point, ὡς· il y a six mois que nous ne le voyons point. — il y avait long- temps que nous ne nous voyions point. — quand il y aura douze ans que vous ne verrez pas votre patrie, vous y serez rappelé.

ζ'. Όταν ηγήται τοῦ συνδέσμου *que* ἐπίρρημα συγκριτικόν, ὡς plus, moins, mieux, κτλ. ἢ ἰσοδύναμον τούτου, οἶον· *il écrit mieux qu' il ne parle.*—on méprise ceux qui parlent autrement qu' ils ne pensent.—c' est autre chose que je ne croyais.—peu s' en faut qu' on ne m' ait trompé.

ζ'. Όταν τὰ ῥήματα *douter, désespérer, nier, disconvenir, contester, λαμβάνονται ἀρνητικῶς, τίθεται ne εἰς τὸ ἐπόμενον ῥήμα, ὡς· je ne doute pas qu' il ne vienne.*—ne désespérez pas que ce moyen ne vous réussisse.—je ne nie pas que je ne l' aie dit.—je ne dis, conviens pas que cela ne soit.

Ἄλλ' ὅταν ὁ λόγος ἦ περὶ πράγματος θετικοῦ, παραλείπεται τὸ *ne*, ὡς· *je ne nie pas qu' il y ait un Dieu.*

Ἐὰν δὲ τὰ ῥήματα ταῦτα λαμβάνονται καταφατικῶς, οὐδέποτε τίθεται *ne εἰς τὸ ἐπόμενον ῥήμα· ἀλλ' ἐὰν λαμβάνονται ἐρωτηματικῶς, τίθεται, ὡς· je nie qu' il soit venu.* — Doutes-tu qu' il ne veuille implorer ma clémence?

η'. Μετὰ τὰ ῥήματα *prendre garde, garder, éviter, empêcher, tenir, τίθεται ne εἰς τὸ ἐπόμενον ῥήμα, ὡς· prenez garde qu' on ne vous séduise.*—gardez que sur vous le contraire n' éclate.—évittez qu' il ne vienne.—empêchez qu' elle ne se mêle d' aucune affaire — il ne tenait pas à lui qu' on n' oubliât ses victoires.

θ'. Όταν τὰ ῥήματα *craindre, appréhender, avoir peur, trembler, ὄσι καταφατικά, τίθεται ne εἰς τὸ ἐπόμενον ῥήμα· ἐὰν δὲ ὄσιν ἀποφατικά, παραλείπεται, ὡς· je crains qu' un songe ne m' abuse.*—vous avez peur que je ne change d' avis. — ne craignez pas que je me livre à mes douleurs. — Je n' ai pas peur qu' il arrive.

Ἄλλ' ἐὰν ὄσιν ἀρνητικοερωτηματικά, τίθεται ἢ οὐ· ὡς·

Vous souffrez qu' il vous parle? Et vous ne craignez pas
Que du fond de l' abîme entr' ouvert sous ses pas
Il ne sorte à l' instant des feux qui vous embrasent,
Ou qu' en tombant sur lui ces murs ne vous écrasent?

(Racine).

Ne craignez-vous pas que l' on vous fasse le même traitement?

(Racine.)

ι'. Μετὰ τὰς συνδετικὰς φράσεις à moins que, de peur que, de crainte que, τίθεται *ne*, παρὰ δὲ ποιηταῖς παραλείπεται ἐνίοτε χάριν τοῦ μέτρου, ὡς· *que sert d' amasser, à moins qu' on ne jouisse?*—ne jetez pas les perles, de peur qu' ils ne les foulent aux pieds.—il parle plus bas, de crainte que son père ne l' entende. —

De peur que ma présence encor soit criminelle,

Je te laisse. (Molière).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Chapitre VIII)

Περὶ Συνδέσμων.

(Des Conjonctions.)

Οἱ σύνδεσμοι χρησιμεύουσιν εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους σύνδεσιν τῶν λόγων καὶ τῶν μερῶν αὐτῶν, οἷον *il y a un avantage réel à être instruit, mais il ne faut pas que cet avantage inspire de l'orgueil.* — la science et la vertu sont deux choses bien estimables.

Ὁ σύνδεσμος *que* συνδέει συνήθως ῥήμα ἄλλω ῥήματι, οἷον *je crois que je le vois.*

Ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐκάστης προτάσεως, οἷον *quand je considère que les chrétiens ne meurent point; qu' ils ne font que changer de vie; que l'apôtre nous avertit de ne pas pleurer ceux qui dorment dans le sommeil de la mort; etc, quand je considère, dis-je, que celle dont nous regrettons la mort est vivante en Dieu, puis-je croire que nous l'ayons perdue ?*

Τίθεται δὲ *ἀ. ἀντὶ τοῦ* αἰν *que, μετὰ προστακτικῆν, οἷον* *approchez que je vous parle.*

β. Ἄντὶ τοῦ *pour que, μετὰ ἐρώτησιν, οἷον* *qu' est donc l'homme à tes yeux, qu' il vive en ta mémoire?*

γ. Ἄντὶ τῶν *à moins que, avant que, sans que, οἷον* *cela ne finira pas qu' il ne vienne. — je ne finirai pas qu' il ne soit venu. — il ne saurait sortir qu' il ne s' enrhumé.*

δ. Ἄντὶ τῶν *dès que, aussitôt que, οἷον* *qu' il fasse le moindre excès, il est malade.*

ε. Ἄντὶ τῶν *quoique, soit que, οἷον* *qu' il soit savant, cela n' empêche pas que. . . — Qu' il veuille ou qu' il ne veuille pas, que m' importe?*

ς. Ἄντὶ τοῦ *depuis que, μετὰ τὸ* *il y a, οἷον* *il y a deux ans que je ne l' ai vu.*

ζ. Ἄντὶ τοῦ *jusqu' à ce que, οἷον* *attendez qu' il vienne.*

η. Ἄντὶ τοῦ *et cependant, οἷον* *les avarés auraient tout l' or du monde, qu' ils en désireraient encore davantage.*

θ. Ἄντὶ τοῦ *puisque, μετὰ ἐρώτησιν, οἷον* *qu' avez-vous, que vous ne mangez point ?*

ι. Ἄντὶ τοῦ *pourquoi ἐν τῇ ἐρωματικῇ προτάσει τῇ ἐχούσῃ τὸ* *ne* *ἄνευ τοῦ* *pas* *μετὰ δὲ τοῦ* *pas, ἐστὶν ἀντωνυμία ἀναφορικῆ, οἷον* *que ne se corrige-t-il ? — que ne fait-il pas pour réussir ?*

ιγ'. Ἀντὶ τοῦ εἰ, ἐὰν ὁ σύνδεσμος *si* ἔπηται τῷ *que*, οἷον *que si* vous me dites . . .

ιδ'. Ἀντὶ τῶν *comme*, *parce que*, οἷον *rempli* qu' il était de ses préjugés, il ne voulut convenir de rien.

ιε'. Ἀντὶ τοῦ *combien*, οἷον *que* Dieu est bon !

ιδ'. Ἀντὶ τῶν *lorsque*, *quand*, *si*, οἷον *si* les hommes étaient sages et qu' ils suivissent les lumières de leur raison, ils s' épargneraient bien des chagrins. — *lorsqu'* on a des dispositions, et qu' on veut étudier, on fait des progrès rapides.

Παρατήρησις. Ὅταν ὁ *que* ἐπέχη τόπον τοῦ *si*, τὸ μετὰ τὸν *que* ῥήμα τίθεται ἐν τῇ ὑποτακτικῇ.

Οἱ σύνδεσμοι, παρὰ Γάλλοις, συντάσσονται ἀπαρεμφάτῳ, ὀριστικῇ ἢ ὑποτακτικῇ.

Οἱ συντασσόμενοι ἀπαρεμφάτῳ εἰσὶ δὺο εἰδῶν· οἱ μὲν, ὅταν συντάσσονται ἀπαρεμφάτῳ, εἰσὶ σύνδεσμοι, ὅταν δὲ, ὀνόματι, εἰσὶ προθέσεις. οἱ δὲ λέγουσιν εἰς *de*, ὡς· *après*, *pour*, *jusqu'* à, *sans*, κλ. *afin de*, *faute de*, *de peur de*, *de crainte de*, *au lieu de*, *loin de*. κλ. οἷον· il faut se reposer après avoir travaillé.—je travaille pour gagner ma vie.—si je m' applique tant à l' étude, c' est afin de vous surpasser.—il le recherche, au lieu de le fuir.

Οἱ δὲ συντασσόμενοι ὀριστικῇ εἰσὶ· *bien entendu que*, *à condition que*, *à la charge que*, *de même que*, *ainsi que*, *aussi bien que*, *autant que*, *non plus que*, *outré que*, *parce que*, *à cause que*, *attendu que*, *vu que*, *puisque*, c' est pour cela *que*, *lorsque*, *dans le temps que*, *pendant que*, *tandis que*, *durant que*, *tant que*, *depuis que*, *dès que*, *aussitôt que*, *après que*, *à mesure que*, *peut-être que*, *καὶ οἱ ἐξῆς*· *si*, *comme*, *comme si*, *quand*, *pourquoi*, κλ. οἷον· il faut travailler autant qu' on le peut.—vous prendrez d' autres mesures, si vous êtes prudent. — quand on est sage on fuit le danger.

Οἱ σύνδεσμοι *si non que*, *si ce n' est que*, *de sorte que*, *en sorte que*, *tellement que*, *de manière que*, *de façon que*, *jusqu'* à ce *que*, *tout . . . que*, συντάσσονται, ὅτε μὲν, ὀριστικῇ, ὅτε δὲ, ὑποτακτικῇ.

Οἱ σύνδεσμοι οὗτοι συντάσσονται ὀριστικῇ, ὅταν τὸ ἠγαύμενον ῥήμα σημαίνῃ βεβαιότητα, καὶ ὑποτακτικῇ, ὅταν σημαίνῃ ἀβεβαιότητα, οἷον· il s' est comporté de manière qu' il a mérité l' estime des honnêtes gens. — il ne répondit rien, sinon qu' il ne voulait pas. — comportez-vous de manière que vous méritiez l' estime des honnêtes gens.—je ne crains rien, sinon qu' il ne réussisse pas aussitôt qu' il le croit.

Καὶ οἱ συντασσόμενοι ὑποτακτικῇ εἰσὶν· afin que, à moins que, avant que, au cas que, en cas que, malgré que, bien que, encore que, loin que, non que, non pas que, nonobstant que, quoique, de peur que, de crainte que, posé que, supposé que, pour que, pourvu que, quelque . . . que, quel que, sans que, soit que, καί τινες ἄλλοι, οἷον· employez bien le temps de votre jeunesse, afin que vous puissiez un jour remplir les devoirs de votre état.—bi-en que, encore que, quoique l'ambition soit un vice, elle est néanmoins la base de bien des vertus. — quelque éclairés qu'ils soient, ils ne connaissent pas la cause de cet effet merveilleux.

Περὶ θέσεως τῶν συνδέσμων.

(De la place des Conjonctions.)

Ὅταν δύο προτάσεις συνδέωνται διὰ τινος συνδέσμου, ἡ συντομωτέρα προτάσεται τῆς μακροτέρας, χάριν ἁρμονίας, καὶ σαφηνείας, οἷον· quand les passions nous quittent, nous nous flattons en vain que c'est nous qui les quittons. — on n'est point à plaindre, quand, au défaut de biens réels, on trouve le moyen de s'occuper de chimères.

Σημείωσις. Τὰ ἐπιφωνήματα, μὴ ἔχοντα ἐν τῷ λόγῳ ὀρισμένην θέσιν, οὐκ ἔχουσιν ἰδίαν σύνταξιν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ (Troisième partie).

ΠΕΡΙ ΣΤΙΧΟΥΡΓΙΑΣ (De la Versification).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ (Introduction).

La versification est l'art de faire des vers.

Le vers est une courte phrase musicale qui a sa mesure et sa cadence.

La mesure dépend du nombre et de la durée des syllabes ; la cadence résulte de l'harmonie propre des mots, de leur position, du nombre et de la place des accents.

Le vers est ou métrique ou syllabique, c' est-à-dire qu' il est établi ou sur le nombre des temps ou sur celui des syllabes.

Le temps est une certaine division de la durée. La syllabe est une émission de la voix avec ou sans articulation (a) ; cette émission équivaut à un ou deux temps : dans le premier cas, la syllabe est brève, et dans le dernier, longue.

Le principe du vers métrique est la combinaison des brèves et des longues ; celui du vers syllabique, le nombre des syllabes.

Le vers métrique, comme le vers syllabique, se compose de pieds (b) ; le pied est formé de la réunion de deux syllabes au moins. Le pied du vers syllabique est toujours de deux syllabes ; le pied du vers métrique en admet un plus grand nombre.

Dans le vers métrique, composé de pieds équivalents, la mesure est toujours la même et le nombre des syllabes varie ; le contraire arrive dans le vers syllabique, où le nombre des syllabes est invariable et la mesure inégale.

(a) En dépit de l' étymologie une simple voyelle suivie d' un repos prend le nom de syllabe. É-cho, ha-ï, sont des mots dissyllabiques.

(b) Cette définition ne s' applique pas littéralement au vers monosyllabique qu' on rencontre dans les poésies légères, et qui n' est que la moitié d' un pied.

Περὶ Μέτρου.
(De la mesure.)

La mesure est le nombre des syllabes que l'on compte dans un vers.

Scander, signifie, mesurer les vers par le nombre de leurs syllabes.

On distingue dix sortes de vers, d'après le nombre des syllabes, savoir : de douze, de dix, de huit, de sept, de six, de cinq, de quatre, de trois, de deux et d'une syllabe.

Le vers de douze syllabes s'appelle Alexandrin, parce qu'il doit son nom au succès du poème d'Alexandre, composé en vers de douze syllabes, à la fin du douzième siècle, par Lambert I; Cors (a) et Alexandre de Bernay (b); héroïque, parce qu'il est principalement consacré au poème héroïque, à la tragédie, à la comédie et à la poésie didactique; ou plus communément grand vers.

Celui qui met un frein à la fureur des flots,
Sait aussi des méchants arrêter les complots.

Racine.

Le vers de dix syllabes convient aux récits familiers et enjoués. L'épître, la satire, l'épigramme, l'admettent volontiers.

Naissez mes vers, soulagez mes douleurs,
Et sans effort, coulez avec mes pleurs.

Parny.

Le vers de huit syllabes étant d'une grande souplesse a été employé fort souvent et à peu près pour tous les genres. Quand l'oreille s'est accoutumée à l'entendre, il prend une harmonie qu'on ne lui accorde pas toujours de prime abord.

Sous un ciel toujours rigoureux,
Au sein des flots impétueux.

Gresset.

Le vers de sept syllabes ne s'emploie guère que dans les sujets lyriques, ou dans les pièces inspirées par l'enthousiasme.

Dans sa course dévorante
Rien n'arrêtait ce torrent:
L'épouse tombait mourante
Sur son époux expirant ;

(a) C'est-à-dire, le court ou le petit.

(b) Bernacum en latin, chef-lieu d'arrondissement.

Le fils au bras de son père,
 La fille au sein de sa mère
 S'arrachait avec horreur ;
 Et la mort livide et blême
 Remplissait le palais même
 De sa brûlante fureur. J. B. Rousseau.

Le vers de six syllâbes est assez harmonieux. Il va rarement seul, et se combine heureusement avec l'hexamètre, comme dans la strophe de Malherbe:

Elle était de ce nombre où les plus belles choses
 Ont le pire destin ;
 Et rose elle a vécu ce que vivent les roses
 L'espace d'un matin.

Le vers de cinq syllâdes est aussi harmonieux et heureusement employé par madame Deshoulières dans sa touchante élégie:

Dans ces prés fleuris
 Qu'arrose la Seine,
 Cherchez qui vous mène,
 Mes chères brebis, etc.

Le vers de quatre syllâbes n'est d'usage que dans la fable, la chanson et quelques pièces badines.

. Les coiffeuses
 Et les brodeuses,

Les bijoux, les robes de prix. (La Fontaine.)

Il en est de même du vers de trois syllâbes:

La perfide descend tout droit
 A l'endroit

Où la laie était en gésine (La Fontaine.)

On rencontre dans Marot, dans La Fontaine et ailleurs, le vers de deux syllâbes.

Qu'en sort-il souvent?

Du vent. (La Fontaine.)

Le vers d'une syllabe se rencontre dans le couplet de Panard.

Paris est un séjour charmant

On y vois des commis

Mis

Comme des princes

Qui jadis sont venus

Nus

De leurs provinces.

On voit aussi dans les opéras quelques exemples, mais rares, de vers de neuf syllabes.

Περὶ Τομῆς.

(De la Césure.)

La césure est un repos qui coupe les vers en deux parties. L'espèce de suspension qu'elles exigent entre elles contribue naturellement à la cadence et à l'harmonie du vers français. Boileau a dit :

Ayez pour la cadence une oreille sévère ;
Que toujours dans vos vers le sens coupant les mots,
Suspende l'hémistiche, en marque le repos.

Il n'y a que les vers de douze et de dix syllabes qui aient une césure. La césure du vers de douze syllabes vient après la sixième syllabe ; de sorte qu'elle le partage en deux parties égales, dont chacune s'appelle hémistiche, ainsi que nous venons de le voir dans la citation de Boileau. Celle du vers de dix se trouve à la suite de la quatrième syllabe.

Quittons ce toit où ma raison s'enivre.
Oh ! qu'ils sont loin ces jours si regrettés !
J'échangerais ce qu'il me reste à vivre
Contre un des mois qu'ici Dieu m'a comptés.

Béranger.

La césure est mauvaise quand le mot qui la forme ne peut pas être séparé du mot suivant dans la prononciation. Les vers qui suivent sont vicieux.

Les yeux sur le soleil-couchant, entre ses doigts
Il roulait, etc. (De Lamartine.)

ils est évident qu'il faut lier tout d'une haleine soleil avec son adjectif couchant.

On n'a pas besoin de dire qu'un mot ne peut jamais être coupé en deux à l'endroit de la césure, il n'y aurait plus du tout de vers.

Les monosyllabes : les, que, qui, et, plus, très, fort, pour, si, mais, sous, et tous ceux qui ne peuvent se séparer des mots qui les suivent, forment une intolérable césure, comme dans ce vers :

Tu m'est bien cher, mais si-tu combats ma tendresse.

La Noue.

Règle générale: une césure est bonne pourvu qu'elle satisfasse l'oreille. — La richesse de la rime peut compenser ce qu'il y a de moins sévère dans la césure.

Περὶ Ὑπερβάσεως.
(De l'enjambement.)

Lorsque le sens commence dans un vers et finit dans une partie du vers suivant, on dit que le premier vers enjambe, ou qu'il y a enjambement.

Au fond du bois, à gauche, il est une vallée
Longue, étroite, à l'entour de peupliers voilée ;
Loin des sentiers battus, à peine du chasseur
Connue et du berger

Sainte Beuve.

L'enjambement est interdit au vers alexandrin, surtout dans les genres soutenus.

Περὶ ὁμοιοκαταληξίας.
(De la rime.)

La rime est la consonnance finale de deux ou de plusieurs vers: elle est la principale difficulté et le charme suprême du vers français.

Il y a deux espèces de rimes: la rime masculine et la rime féminine.

La rime est féminine, quand elle se termine par un e muet seul ou suivi d'un s ou nt.

Or, sachez que Dieu seul, source de la lumière,
La répand sur toute âme et sur toute paupière.

De Lamartine.

Croyez-vous m'abuser ? Couverts de noms sublimes,
Les crimes consacrés en sont-ils moins des crimes ?

Casimir Delavigne.

C'est lui-même; il m'échauffe, il parle; mes yeux s'ouvrent,
Et les siècles obscurs devant moi se découvrent.

Racine.

La rime est masculine, quand elle se termine par toute autre voyelle, suivie ou non d'une consonne.

Ciel ! quel nombreux essaim d'immortelles beautés
S'offre à mes yeux en foule, et sort de tous côtés ?

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής.

Ent qui n'est pas troisième personne du pluriel des verbes, et ens, se prononçant comme ans, forment des rimes masculines, comme dans ces vers:

Quel autre que Dieu seul peut dans ce mouvement
Reconnaître une forme, un être, un élément?

De Lamartine,

Les troisièmes personnes du pluriel de l'imparfait de l'indicatif et du conditionnel présent des verbes n'ont pas la rime féminine, quoique terminées en aient, parce que ces cinq lettres ont le son de l'e ouvert et que par cette raison ils forment une rime masculine, comme dans ces vers:

Aux accords d'Amphion les pierres se mouvaient,
Et sur les murs thébains en ordre s'élevaient.

Boileau.

La dernière syllabe des vers, dont la rime est féminine, est comptée pour rien dans la mesure des vers.

On appelle rime riche ou heureuse celle qui est formée par la plus grande conformité de sons, comme:

Il n'est point de serpent ni de monstre odieux
Qui, par l'art imité, ne puisse plaire aux yeux.

On appelle rime suffisante ou commune celle qui n'a rien de plus que les sons essentiels, et absolument exigés, comme dans ces vers:

Titus vous embrassa mourant entre ses bras,
Et tout le camp vainqueur pleura votre trépas.

Un mot ne peut jamais rimer avec lui-même, à moins qu'il ne soit pris dans des significations différentes: jour ne ramera jamais avec jour; mais livre (ouvrage littéraire) ramera avec livre (poids, monnaie).

Un mot simple ne rime pas avec son composé: voir avec prévoir, mettre avec remettre, faire avec défaire, etc.

À l'égard des composés d'un même mot, on peut les faire rimer entre eux, lorsque leurs significations n'ont point de rapport: ainsi cède ramera avec succède, lustre avec illustre, temps avec printemps, front avec affront, fait avec parfait.

Les deux hémistiches d'un vers ne doivent pas rimer ensemble, ni même avoir une convenance de son, comme dans ce vers:

Aux Saumaises futurs préparer des tortures.

Il ne faut pas non plus que le dernier hémistiche d'un vers

rime avec le premier du vers, soit précédent, soit suivant, ni que les deux premiers hémistiches des deux vers qui se suivent riment l'un avec l'autre, comme dans ces vers:

Un fiacre me couvrant d'un déluge de boue
Contre le mur voisin m'écrasa de sa roue,
Et voulant me sauver des porteurs inhumains
De leur maudit bâton me donnent dans les reins.

Sinon demain matin, si vous le trouvez bon,
Je mettrai de ma main le feu dans la maison.

Περὶ Ἐχθλίψεως.

(De l'Élision.)

Si dans le corps d'un vers la dernière syllabe d'un mot est terminée par un e muet, et que le mot, qui suit, commence par une voyelle ou par un h non aspiré, cette syllabe se confond, s'absorbe, s'élide dans la prononciation avec la syllabe du mot suivant:

Foulez aux pieds la cendre où dort le Panthéon,
Et le livre où l'orgueil épelle en vain son nom.

De Lamartine.

L'e muet, dans le corps d'un vers, et précédé d'une consonne, quand le mot qui suit commence également par une consonne, forme syllabe, comme dans ce vers:

Quelle fausse pudeur à feindre vous oblige?

Lorsque l'e muet suivi d'un s ou des lettres nt, se rencontre avant un mot qui commence par une voyelle, ou par un h non aspiré, il fait syllabe, et dans ce cas les lettres s et t se prononcent comme s'ils faisaient partie du mot suivant:

Ils vinrent abriter leurs têtes sous cet arbre.

Les mots qui ont une voyelle avant l'e muet final, tels que vie, envie, partie, vue, proie, joie, sacrée, etc. ne peuvent entrer dans le corps d'un vers, à moins qu'ils ne soient suivis du mot qui commence par une voyelle avec laquelle l'e final s'élide, comme dans celui-ci:

C'est Venus tout entière à sa proie attachée.

Racine.

Mais si ces mots sont suivis d'un s, ils ne peuvent s'employer qu'à la fin des vers, comme dans ceux-ci:

Aussitôt maint esprit fécond en rêveries,
 Inventa le blason avec les armoiries.

On appelle hiatus la rencontre de toute autre voyelle que l' *e* muet avec une autre voyelle. ex.

Un doux nenni avec un doux sourire.

Marot.

Περὶ Διφθόγγων ἐν τοῖς στίχοις.

(Des diphthongues dans les vers.)

Il est essentiel, pour la véritable mesure des vers, de savoir quand deux ou plusieurs voyelles doivent former une ou deux syllabes; en voici de nombreux exemples:

La forme généralement deux syllabes, soit dans les noms, soit dans les verbes, comme dans di-amant, di-adème, confi-a, excepté dans quelques mots qui se réduisent à peu près à ceux-ci: diable, fiacre, galimathias, liard, familiarité, familiariser.

Iai dans la première personne du prétérit des verbes forme deux syllabes: j' étudi-ai, je confi ai; et dans ni-ais; il est de deux ou d' une syllabe dans bi-ais, bi-aiser ou biais, biaiser; il n' est que d' une syllabe dans bréviaire.

Ian est dissyllabe dans les adjectifs et dans les participes présents, comme: li-ant, oubli-ant; et ien avec le son de ian forme deux syllabes, comme: cli-ent, pati-ent.

Iau est toujours de deux syllabes, comme dans mi-auler, bestiaux.

Ie avec l' e ouvert ou fermé, n' est ordinairement que d' une syllabe, de quelque consonne qu' il soit suivi, comme: troisième, fièvre, papier, etc. et même dans les substantifs qui se terminent en tié, comme: moitié, amitié.

Ief est monosyllabe dans fiel, reliel, et dissyllabe dans bri-ef, gri-ef.

Iel est monosyllabe dans: ciel, fiel, miel, ministériel, et dissyllabe dans: essenti-el, Gabri-el, matéri-el, substanti-el.

Ielle est de deux syllabes dans kyri-elle.

Ien ayant le son de iein, ne forme ordinairement qu' une seule syllabe dans les substantifs, dans les pronoms possessifs, dans les verbes et dans les adverbes, comme: chien, mien, je viens, com-

bien; excepté li-en, parce qu' il vient du verbe lier, qui se coupe en deux syllabes. Et il est de deux syllabes, quand il termine un adjectif d' état, de profession ou de pays, comme: comédi-en-grammairi-en, phrygi-en.

Ier est de deux syllabes dans les verbes, comme dans humili-er, iustifi-er; dans les substantifs, il n' est que d' une syllabe, comme: courtier, fruitier. Après un r et un l néanmoins, ier est de deux syllabes dans les substantifs, comme: meurtrier, sangli-er.

Ierre n' est de deux syllabes que dans li-erre; encore quelques poètes, et M. C. Delavigne entre autres, n' en ont-ils fait qu' une seule syllabe.

Iette et iète sont toujours monosyllabes: assiette, diète.

Ieu, ieux, sont monosyllabes dans les substantifs: cieux, dieu x, lieu, vieux, etc. et dissyllabes dans les adjectifs; curi-eux, envi-eux, pi-eux, précieux, etc.

Io est communément de deux syllabes, comme dans vi-olence, di-ocèse. etc. On pourrait en excepter babiole, fiole et pioche.

Ion n' est que d' une syllabe dans les imparfaits des verbes qui ne se terminent pas à l' infinitif en ier: nous disions, nous voulions; hors de là, ion est toujours de deux syllabes.

Oe ne fait qu' une syllabe, comme dans: moelle, moelleux, mo-ellon; excepté dans: po-ésie, po-ème, po-ète, No-é.

Oi n' est jamais que d' une syllabe: roi, loi, voilà.

Oin n' est jamais que d' une syllabe, comme dans: coin, soin, etc.

Que avec l' e ouvert ou fermé, est de deux syllabes comme dans: ou-et, lou-er, etc. excepté dans: fouet et fouetter.

Oui est de deux syllabes, comme dans: ou-ir, ou-ï, jou-ir, jou-ï, et d' une syllabe dans oui marquant affirmation.

Ua est ordinairement de deux syllabes.

Ue avec l' e ouvert ou fermé est toujours de deux syllabes tu-er, attribu-er, etc.

Ui ne forme qu' une syllabe, comme dans: lui, celui, déduire, etc. excepté dans ru-ine, ru-iner, bru-ine, pitu-ite, et quelques autres.

Uis est toujours de deux syllabes, excepté dans: luis.

Uon est toujours de deux syllabes.

Περὶ Ποιητικῶν Ἀδειῶν.

(Des licences Poétiques.)

On appelle licences poétiques toute liberté que le poète se donne dans ses vers, contre la règle et l'usage ordinaire.

Nous en distinguerons de deux espèces: celles qui ont rapport 1. à l'orthographe, 2. à la construction.

Ἀδειαι Ὀρθογραφίας.

(Licences d'orthographe.)

Les poètes ont la liberté de supprimer ou de conserver le s final dans un certain nombre de mots.

1. Dans la première personne de certains verbes, comme: je croi, je doi, je voi, etc.

2. Dans les mots: grâce et grâces. jusque et jusques. guère et guères. naguère et naguères. certe et certes. même et mêmes.

3. Dans certains noms propres; Athènes et Athène. Mycènes et Mycène. Apelles et Apelle. Charles et Charle. Versailles et Versaille. Londres et Londre. etc.

Remarques. 1. Pour la désinence des noms propres traduits du latin, il faut, en général, suivre l'usage. Cependant les poètes ont quelquefois à leur disposition une double inflexion; par exemple: Claude et Claudius. Mécène et Mécénas. Lélie et Lélius. Porsenne et Porsenna.

2. Il faut éviter les mots qui prêteraient au ridicule, comme: Brute, Crasse, Cassie, pour; Brutus, Crassus, Cassius, bien que Corneille s'en soit servi.

Les poètes peuvent à volonté conserver ou supprimer l'e muet final dans un petit nombre de mots, comme: encore et encor, zéphyre et zéphyr.

Ἀδειαι Συντάξεως.

(Licences de constructions.)

La prose construit les mots d'une manière fixe et uniforme. Elle procède suivant l'ordre logique, et place successivement le sujet, le verbe, le complément, etc.

Une des facilités de la versification, et aussi un des charmes de

la poésie, consiste dans la liberté qui est donnée à celle-ci de modifier l'ordre dont nous venons de parler, en d'autres termes, d'employer l'inversion; ce qui peut se faire de plusieurs manières.

1. Il est permis de placer le complément indirect avant le substantif, ou l'adjectif, ou le verbe dont il dépend. Cette transposition est très-fréquente.

Sitôt que de ce jour

La trompette sacrée annonçait le retour.

Racine.

2. Lorsqu'un verbe en gouverne un autre à l'infinitif, le pronom qui est le complément du second, se met élégamment avant les deux verbes, au lieu d'être intercalé au milieu.

On dit en prose: je veux le voir; en poésie on dira bien: je le veux voir.

Remarque. Cette inversion entraîne quelquefois l'échange des deux auxiliaires:

Et lorsque sur le trône il s'est voulu placer. Racine.

au lieu de: il a voulu se placer.

3. Le sujet se place après le verbe, comme en prose quelquefois.

Songez que dans tes mains est le sort de ton maître.

Voltaire.

En prose: le siècle où vivait César etc.

L'adverbe: où, s'emploie souvent pour: à qui, auquel, à laquelle, vers lequel, etc. Cette substitution donne au style de la concision et de la fermeté.

C'est là l'unique étude où je veux m'attacher. Boileau.

On peut employer les prépositions: en, dans, au lieu de: à, devant un nom de ville qui commence par une voyelle, afin d'éviter l'hiatus.

Cassandre dans Argos a suivi votre père. Racine.

La poésie admet un verbe au singulier avec plusieurs sujets; il ne s'accorde alors qu'avec le sujet le plus rapproché.

La suite et l'appareil qui vous est destiné. Racine.

Dans certains cas, le poète est libre de choisir entre l'infinitif et le participe passé.

Quand plusieurs noms ou verbes sont compléments des prépositions: de, à, il faut, en prose, répéter ces prépositions devant chaque nom ou verbe. En vers, cette répétition n'est pas nécessaire.

La poésie peut se dispenser de mettre un pronom en tête d'un second membre de phrase, quand bien même le sujet est déjà assez éloigné.

Quand le mot: ni, devrait être répété en prose, les poètes peuvent l'omettre la première fois. Cette ellipse a un peu vieilli, et n'est guère admise que dans le genre familier, exemple.

Tu n'as crédit ni rang qu'autant qu'elle t'en donne.

Corneille.

Remarque. On pourrait ajouter un grand nombre d'anciennes façons de parler qui se sont conservées, à titre de licences poétique, pendant le seizième siècle et une partie du dix-septième. Comme elles sont tombées en désuétude, on en mentionnera seulement les principales.

1. Amour qu'on faisait des deux genres, tant au singulier qu'au pluriel.

2. La suppression de l'article dans un grand nombre de cas: tous arbres, etc.

3. Ellipse de la négation: ne, dans les interrogations: vient-il point?—est-ce pas lui?

4. La transposition du mot même: C'est la même vertu, pour: la vertu même.

5. L'emploi du comparatif au lieu du superlatif: Les peuples plus puissants, pour: les plus puissants.

6. Les participes présents s'accordent en genre et en nombre.

7. Les anciennes formes: die, treuve. pour: dise, trouve. avant que, avec l'infinitif: avant qu'aller.

Ποητικὰ Λέξεις.

(Mots Poétiques.)

La langue française a très-peu de mots particuliers à la poésie et qui ne puissent se rencontrer dans la prose oratoire.

En voici cependant un certain nombre qu'on peut regarder comme des mots poétiques :

Au lieu de	on dit.
Ville	Cité.
Cheval	Coursier.
Ciel	L' Olympe.

Colère	Courroux.
Crime	Forfait.
Hommes	Mortels, Humains.
Mariage	Hymen, hyménée.
Épée	Glaive, fer.
Eau	Onde.
Vaisseau	Nef.
Bateau	Esquif.
Matelot	Nautonier.
Les Enfers	le Tartare, le Ténare, le Cocyte, l' Achéron, le Styx.
Soufle (des vents)	Haleine.
Travail	Labeur.
Côté	Flanc.
Ventre	Flanc, entrailles, sein.
Vent frais	Zéphyr, Zéphyre.
Vent violent	Aquilon, Borée, les Autans.
Espace de cinq ans	Lustre.
Terre ensemencée	Guérets.
An cien	Antique.
Aussitôt	Soudain.
Récemment	Naguère.

Alorsque, cependant que, s' emploient en vers pour : lorsque, pendant que, surtout dans le genre élevé.

Penser, au lieu de : pensée.

Discord, discords, pour : différend, discussion, querelle, dissention, discorde.

Devant, devant que, pour : avant, avant que.

Lors, pour : alors. las, pour : hélas. Ils ne s' emploieraient aujourd'hui que dans le genre familier.

Περί διατάξεως τῶν ὁμοιοκαταληξῶν.

(De la disposition des rimes.)

Règle générale. Une rime masculine ne doit pas être suivie immédiatement d' une rime masculine différente, ni une rime féminine d' une rime féminine différente.

Il y a quatre sortes de rimes : les rimes plates ou suivies, les rimes croisées, les rimes mêlées et les rimes redoublées.

On appelle, rimes plates ou suivies, celles qui présentent alternativement deux vers masculins et deux vers féminins, ou deux vers féminins et deux vers masculins, comme dans ces vers :

Attaché près de moi par un zèle sincère,
Tu me contais alors l'histoire de mon père;
Tu sais combien mon âme attentive à ta voix,
S'échauffait au récit de ses nobles exploits.

Remarques. 1. Il faut éviter, dans les vers à rimes plates, de mettre, après deux vers masculins, deux féminins qui riment avec ceux qui précèdent ces deux vers masculins ou vice versa.

Soudain Potier se lève et demande audience;
Chacun à son aspect garde un profond silence.
Dans ce temps malheureux, par le crime infecté,
Potier fut toujours juste et pourtant respecté,
Souvent on l'avait vu par sa mâle éloquence,
De leurs emportements réprimer la licence.

2. Il ne faut pas non plus que les vers masculins et féminins qui se suivent, aient des rimes consonnantes l'une avec l'autre.

Tels des antres du Nord, échappés sur la terre,
Précédés par les vents et suivis du tonnerre,
D'un tourbillon de poudre obscurcissant les airs,
Les orages fougueux parcourent l'univers.

On appelle rimes croisées: 1. Celles où une rime masculine alterne avec une rime féminine et réciproquement; 2. Celles où deux rimes masculines sont placées entre deux rimes féminines, et vice versa, comme dans ces vers:

Vous qui ne connaissez qu'une crainte servile,
Ingrats, un Dieu si bon ne peut-il vous charmer ?
Est-il donc à vos coeurs si difficile,
Et si pénible de l'aimer ?

Illustres chevaliers vengeurs de la Sicile,
Qui daignez, par égard, au déclin de mes ans,
Vous assembler chez moi pour chasser nos tyrans,
Et fonder un État triomphant et tranquille.

On appelle, rimes mêlées; celles où l'on ne suit point ces ordres uniformes. Les chœurs d'Esther et d'Athalie sont en rimes mêlées.

On appelle, rimes redoublées: celles qui offrent le retour ou la continuation de la même rime:

Que leur restera-t-il? Ce qui reste d' un songe

Dont on a reconnu l' erreur.

A leur réveil (ô réveil plein d'horreur!),

Pendant que le pauvre à la table

Goûtera de la paix l' ineffable douceur,

Ils boiront dans la coupe affreuse, inépuisable,

Que tu présenteras, au jour de la fureur,

A toute la race coupable. Racine.

Περὶ διατάξεως τῶν στίχων.

(De la disposition des vers.)

Un nombre déterminé de vers, après lequel le sens est fini, s' appelle: stance, strophe ou couplet.

La stance est composée d' un certain nombre de vers qui ne sont pas ordinairement moins de quatre, ni plus de dix. Les vers peuvent y être, ou tous grands, ou tous petits ou mêlés les uns avec les autres.

Les stances sont, régulières ou irrégulières: régulières, lorsqu' elles ont un même nombre de vers, un mélange égal de rimes croisées, et lorsque les grands vers et les petits y sont distribués également; irrégulières, quand cette symétrie, n' y existe pas.

Pour que les stances françaises soient parfaites, on exige: 1°. que le sens finisse avec le dernier vers de chacune; 2°. que le dernier vers d' une stance ne rime pas avec le premier de la suivante; 3°. que les mêmes rimes ne reparassent pas dans deux stances consécutives.

La stance de quatre vers s' appelle, quatrain; celle de six vers, sixain; celle de huit vers, huitain; et celle de dix vers, dizain. Les autres, de cinq, de sept ou de neuf vers, ne portent point de noms particuliers.

Un morceau composé de plusieurs stances, conserve le nom de stances, lorsqu' il roule sur un sujet simple, que l' expression en est douce, naturelle, et que les mouvements n' ont ni désordre ni impétuosité; telles sont ces stances de Chaulieu, sur la retraite:

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

La foule de Paris à présent m' importune;
 Les ans m' ont détrompé des manéges de cours :
 Je vois bien que j' y suis dupe de la fortune,
 Autant que je l' étais autrefois de l' amour.

Je rends grâces au ciel, que l' esprit de retraite
 Me presse chaque jour d' aller bientôt chercher
 Celle que mes aïeux plus sages s' étaient faite,
 D' où mes folles erreurs avaient su m' arracher.

C' est là que jouissant de mon indépendance,
 Je serai mon héros, mon souverain, mon roi,
 Et de ce que je vaux la flatteuse ignorance
 Ne me laissera voir rien au-dessus de moi.

Quand le sujet a plus de grandeur, le style plus d' élévation et de force, les images plus de vivacité, et qu' un certain désordre qui naît de l' enthousiasme, règne dans toute la pièce, elle prend le nom d' ode et les stances celui de strophes.

La chanson est une pièce de vers que l' on chante sur quelque air, et dont les stances se nomment couplets.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ (Quatrième partie).

Θέματα κατὰ τὴν μέθοδον Ὁλλενδόρφου.

(Thèmes d'après la méthode Ollendorff.)

Ὄνομαστικόν.

Vocabulaire.

ὁ ἄρτος.	le pain.
τὸ κρέας.	la viande.
ὁ οἶνος.	le vin.
ὁ ζύθος.	la bière.
ὁ καρπός.	le fruit.
τὸ μῆλον.	la pomme.
τὸ ἄπιον (ἄπιδι).	la poire.
τὸ περσικὸν μῆλον, ροδάκινον.	la pêche.
τὸ κεράσιον.	la cerise.
τὸ κοκκύμηλον, δαμάσκηνον.	la prune.
ἡ σταφυλή.	le raisin.
τὸ ἀμύγδαλον.	l'amande. f. (θῆλ.)
τὸ ἰδαῖον βᾶτον, σμέουρον.	la framboise.
τὸ συκάμινον, μούρον.	la mûre.
τὸ χρυσόμηλον, πορτοκάλιον.	l'orange. f.
τὸ κόμαρον, φράουλα.	la fraise.
τὸ ἀρμενικὸν μῆλον, βερύκοκκον.	l'abricot. m. (ἄρσ.)
τὸ σύκον.	la figue.
τὸ κάρυον.	la noix.
τὸ λεπτοκάρυον.	la noisette.
τὸ ῥιβήσιον, φραγκοστάφυλον.	la groseille.
τὸ κάστανον.	la châtaigne.
τὸ λεμόνιον.	le citron.
τὸ μέσπιλον.	la nêfle.
ὁ βοῦς, βόειον (κρέας).	le bœuf. viande de bœuf, du bœuf.
τὸ πρόβατον, προβάτειον, πρόβειον (κρέας).	le mouton. viande de mouton, du mouton.

ὁ μόσχος, μόσχειον, μοσχαρήσιον (κρέας).	le veau, chair de veau, du veau.
ἡ κωλῆ, χοιρομήριον.	le jambon.
τὸ ὀπτὸν, ψητόν.	le rôti.
τὸ ἐφθόν, βραστόν.	le bouilli.
ὁ πλακοῦς, ἀρτόκρεας, κρεατόπη- τα ἢ ψαρόπητα.	le pâté.
τὸ βούτυρον.	le beurre.
ὁ τυρός.	le fromage.
τὸ ὄν, αὔγόν.	l'oeuf, m.
τὸ γάλα.	le lait.
ὁ Ἀραβικὸς κύαμος, καφές.	le café.
τὸ τεῦ, τσαΐ.	le thé.
τὸ πῖαρ, ἀνόγαλα, καϊμάκη.	la crème.
τὸ πέμμα, ζυμαρικόν.	le gâteau.
ἡ δριμεία φυλλιάς, σαλάτα.	la salade.
τὸ ἅλας.	le sel.
τὸ πέπερι, πιπέρι.	le poivre.
τὸ ὄξος, ὀξειδιον.	le vinaigre.
τὸ ἔλαιον.	l'huile f.
ὁ μυττωτός, μουστάρδα.	la moutarde.
ἡ σάκχαρις, ζάχαρι.	le sucre.
τὸ ἄρωμα.	l'épice. f.

Θέμα 1.

Ἔχω ἄρτον; (ai je du pain? ὄρ. Μέρ. Πρῶτ. ῥημ. ἐρωτ. καὶ Μέρ. Δεῦτ. ἄρθ.) — ἔχεις. (tu en as. ὄρ. Μ. Π. Πρὸς. Ἄντων.) — ἔχεις κρέας (de la viande); — ἔχω. — ἔχει οἶνον; — ἔχει. — ἔχομεν ζῆθον; — ἔχετε. — ἔχετε καρπούς (du fruit); — ἔχομεν. — ἔχουσι μήλα (des pommes); — ἔχουσιν. — εἶχον ἀπίδια; — εἶχες. — εἶχες βόδάρκιν; — εἶγον. — εἶχε κεράσια; — εἶχεν. — εἶχομεν δαμάσκηνα; — εἶχετε. — εἶχετε σταφυλάς (du raisin); — εἶχομεν. — εἶχον ἀμύγδαλα; — εἶχον.

Θέμα 2.

ἔχον σμέουρα; — ἔσχεις. — ἔσχεις μούρα; — ἔσχομεν. — ἔσχε πορτοκάλια; — ἔσχεν. — ἔσχομεν φράουλας; — ἔσχετε. — ἔσχετε βερούλικκα; (Μ. Π. γέν. οὐσ.) — ἔσχομεν. — ἔσχομεν σῦκα; — ἔσχομεν. — ἔσχηκα Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

κάρνα; — ἔσχηκας. — ἔσχηκας λεπτοκάρνα; — ἔσχηκα. — ἔσχηκα φραγκοστάφυλα; — ἔσχηκεν. — ἐσχίκαμεν κάστανα; — ἐσχίκατε. — ἐσχίκατε λεμόνια; — ἐσχίκαμεν. — ἐσχίκασιν (αὐταί) μέσπιλα; — ἐσχίκασιν. — ἐσχίκασι τὸν βῆν; — τὸν ἐσχίκασι (ils l'ont eu. M. Π. προσ. ἀντων.).

Θέμα 3.

Ἐσχίκειν βόειον; (avais-je eu du boeuf?) — ἐσχίκεις. — ἐσχίκεις τὸ πρόβατον; — ἐσχίκειν αὐτό. — ἐσχίκει πρόβατον; — ἐσχίκει. — ἐσχίκει (αὐτὴ) μισσαρήσιον; — ἐσχίκει. — ἐσχίκαμεν χοιρομήριον; — ἐσχίκατε. — ἐσχίκατε ψιτὸν; — ἐσχίκαμεν. — ἐσχίκασιαν βραστόν; — ἐσχίκασιαν. — ἐσχίκασιαν (αὐταί) κρατόπηταν; — ἐσχίκασιαν. — θέλω ἔχει (ἔξω) βούτυρον; — θέλεις ἔχειν. — θέλεις ἔχειν τυρόν; — θέλω ἔχειν. — θέλει ἔχειν ἀγά; — θέλει ἔχειν; — θέλει ἔχειν (αὐτὴ) γάλα; — θέλει ἔχειν. — θέλομεν ἔχειν καφέν; — θέλετε ἔχειν. — θέλετε ἔχειν σαΐ; — θέλομεν ἔχειν. — θέλουσιν ἔχειν ἀνόγαλα; — θέλουσιν ἔχειν. — θέλουσιν ἔχειν (αὐταί) ζυμαρικά; — θέλουσιν ἔχειν. — ἤθελον ἔχειν (εἶχον ἄν) σαλάταν; — ἤθελες ἔχειν. — ἤθελες ἔχειν ἄλας; — ἤθελον ἔχειν. — ἤθελον ἔχειν πιπέρι; — ἤθελον ἔχειν. — ἤθελεν ἔχειν (αὐτὴ) ὀξύδειον; — ἤθελον ἔχειν. — ἤθελομεν ἔχειν ἔλαιον; — ἤθελετε ἔχειν. — ἤθελετε ἔχειν μουστάρδαν; — ἤθελομεν ἔχειν. — ἤθελον ἔχειν σάκχαριν; — ἤθελον ἔχειν. — ἤθελον ἔχειν (αὐταί) ἀρώματα; — ἤθελον ἔχειν.

Ὄνομαστικόν.

Vocabulaire.

Ἡ μάχαιρα, μαχαίριον.	le couteau.
τὸ δίκρανον, κρεμάρα, πειροῦνι.	la fourchette.
τὸ κοχλιάριον.	la cuiller.
ἡ κύλιξ, ποτήριον.	le verre.
τὸ ἐκμαγεῖον, πετσέττα.	la serviette.
ἡ ἐπιτραπέζιος ὀθόνη, τραπέζο- μάνδηλον.	la nappe.
ἡ παρσίε, τρυβλίον, πιάτον.	l'assiette. f. (0.)
ἡ λοπάς, πιάτον (βαθουλόν).	le plat.
ἡ βαυκαλίς, μποτίλλια.	la bouteille.
ὁ χρυσός, τὸ χρυσίον.	l'or. m. (ἀρσ.)
ὁ ἀργυρός, τὸ ἀργύριον	l'argent. m.
ὁ σίδηρος.	le fer.
ὁ χάλυψ, τσελίκη.	l'acier. m.

ὁ χαλκός.	le cuivre.
ὁ ὀρείχαλκος, μπροῦνζος.	le cuivre jaune, laiton.
ὁ μόλυβδος.	le plomb.
ὁ κασσίτερος, καλί.	l'étain. m.
ὁ λευκοσίδηρος, τενεκές.	le fer-blanc.
ὁ χάρτης.	le papier.
ὁ κάλαμος, κονδύλιον.	la plume.
ἡ γλυφίς, κονδυλομάχαιρον.	le canif.
τὸ βιβλίον.	le livre.
τὸ μέλαν, μελάνη.	l'encre. f.
ἡ οἰκία.	la maison.
τὸ δωμάτιον.	la chambre.
τὸ φρούριον.	le château.
ὁ κήπος.	le jardin.
τὸ τείχος.	la muraille.
τὸ ἄνθος.	la fleur.
τὸ δένδρον.	l'arbre. m.

Θέμα 4.

Ἔχω μαχάριον (un couteau) ; — Δὲν ἔχεις. (tu n' en as pas. ὄρ. Μέρ. Πρ. ῥήμ. ἀρνητ.). — ἔχεις πειροῦνι ; — δὲν ἔχω. — ἔχει κοχλι-
 ἄριον ; — δὲν ἔχει. — ἔχομεν ποτήρια (des verres) ; — δὲν ἔχετε. —
 ἔχετε πετσέττας ; — δὲν ἔχομεν. — ἔχουσι τραπεζομάνδηλον ; —
 δὲν ἔχουσιν. — εἶχον τρῦβλίον ; — Δὲν εἶχες. — εἶχες πιάτον ; —
 δὲν εἶχον. — εἶχε μποτίλλιαν ; — δὲν εἶχεν. — εἶχομεν χρυσίον ; —
 δὲν εἶχετε. — εἶχετε ἀργύριον ; — δὲν εἶχομεν. — εἶχον σίδηρον ; —
 δὲν εἶχον. — ἔσχον γάλυθα ; — δὲν ἔσχες. — ἔσχες χαλκόν ; — δὲν
 ἔσχον. — ἔσχε μπροῦτζον ; — δὲν ἔσχεν. — ἔσχομεν μόλυβδον ; —
 δὲν ἔσχετε. — ἔσχετε κασσίτερον ; — δὲν ἔσχομεν. — ἔσχον τενε-
 κέν ; — δὲν ἔσχον.

Θέμα 5.

Ἔσχηκα χάρτην ; — δὲν ἔσχηκας. — ἔσχηκας κονδύλιον ; — δὲν
 ἔσχηκα. — ἔσχηκε κονδυλομάχαιρον ; — δὲν ἔσχηκεν. — ἐσχίκαμεν
 βιβλία ; — δὲν ἐσχίκατε. — ἐσχίκατε μελάνην ; — δὲν ἐσχίκαμεν.
 ἐσχίκασιν οἰκίαν ; — δὲν ἐσχίκασιν. — ἐσχίκειν δωμάτιον ; — δὲν
 ἐσχίκεις. — ἐσχίκεις φρούριον ; — δὲν ἐσχίκειν. — ἐσχίκει κήπον ;
 — δὲν ἐσχίκει. — ἐσχίκειμεν τείχος ; — δὲν ἐσχίκατε. — ἐσχί-
 κειτε ἄνθη ; — δὲν ἐσχίκαμεν. — ἐσχίκασταν δένδρα ; — δὲν ἐσχί-
 κειτε

Ψηφιοποιήθηκε από το Ίνστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

κείσαν. — θέλω ἔχειν ἄρτον; — δὲν θέλεις ἔχειν. — θέλεις ἔχειν κρέας; — δὲν θέλω ἔχειν. — θέλει ἔχειν οἶνον; — δὲν θέλει ἔχειν. — θέλομεν ἔχειν ζῦθον; — δὲν θέλετε ἔχειν. — θέλετε ἔχειν καρπούς; — δὲν θέλομεν ἔχειν. — θέλουσιν ἔχειν μῆλα; — δὲν θέλουσιν ἔχειν. — ἤθελον ἔχειν ἀπίδια; — δὲν ἤθελες ἔχειν. — ἤθελες ἔχειν ῥοδάκινα; — δὲν ἤθελον ἔχειν. — ἤθελον ἔχειν κεράσια; — δὲν ἤθελον ἔχειν. — ἤθέλομεν ἔχειν δαμάσκηνα; — δὲν ἠθέλετε ἔχειν. — ἠθέλετε ἔχειν σταφυλάς; — δὲν ἠθέλομεν ἔχειν. — ἠθελον ἔχειν ἀμύγδαλα; — δὲν ἠθελον ἔχειν.

Ὄνομαστικόν.

Vocabulaire.

Ἡ ἐσθῆς, ἱμάτιον, ἔνδυμα, φόρεμα.	l'habit. m.
τὸ προστερνίδιον, κολόβιον, ὑποδύτης, γελέκι.	le gilet.
ἡ περικνημῖς, κάλτσα.	le bas.
τὸ πῆδιλον, παποῦτσι.	le soulier.
ὁ πῆλος, καπέλλον.	le chapeau.
ὁ χιτῶν, ὑποκάμισον.	la chemise.
ἡ ὀθόνη, πανί, πανικά, ἀσπρόῖρουχα.	le linge.
τὸ ὕφασμα.	la toile.
τὸ τρίχαπτον, δαντέλλα.	la dentelle.
τὸ ῥινόμακτον, μανδήλιον.	le mouchoir.
ἡ πόρπη, κόπτσα, ἐνώτια, σκολλαρίκια.	la boucle. boucles d'oreilles.
ἡ χειρὶς, χειρόκιον.	le gant.
ὁ κτεῖς, κτένιον.	le peigne.
τὸ ὠρολόγιον.	la montre.
ἡ ταβακοθήκη, ταβακιέρα.	la tabatière.
τὸ ὑπόδημα.	la botte.
ἡ τράπεζα.	la table.
ἡ ἔδρα, ὁ θραῖνος, σκαμνί.	la chaise.
ὁ πέπλος, σάλι.	le châle.
ὁ κλισμὸς, θρονί.	le fauteuil.
τὸ ὄχημα, ἄμαξα.	la voiture.
ἡ κλίνη.	le lit.
τὸ ὀλοσηρικόν, σηρικόνχουν, μεταξόχουν, βελούδον.	le velours.
τὸ ἐριούχον, τσῶχα, σινδών.	le drap.
τὸ ξίφος.	l'épée. f.

ὁ ἀκινάκης, σπάθη.	le sabre.
ἡ ἐνετὴ, περόνη, περόνης, καρφίτσα.	l' épingle. f.
ὁ κεκρόφαλος, σκούφια.	le bonnet.
τὸ βαλάντιον.	la bourse.
ἡ διόπτρα, δίοπτρον. ὀμματουῶλια.	la lunette. les lunettes.
τὸ ξυρὸν, ξυράφιον.	le rasoir.
τὸ μακρὸ φόρεμα.	la robe.
τὸ μισοφόρι.	la jupe.
τὸ περιζώμα, ποδιά.	le tablier.
τὸ ἔριον, μαλλί.	la laine.
τὸ σηρικὸν, μέταξα.	la soie.
τὸ βαμβάκιον.	le coton.
τὸ νῆμα.	le fil.
ἡ βελόνη.	l' aiguille. f.
ἡ δακτυλίθρα.	le dé.
ἡ ψαλῖς, ψαλίδιον.	les ciseaux. m.
ἡ ταινία, κορδέλλα.	le ruban.
ἡ βύσσος, τουλπάνι, μουσσελίνα.	la mousseline.

Θέμα 6.

Δὲν ἔχω φόρεμα ; (n' ai-je pas d' habit? ὄρ. Μ. Π. ῥήμ. ἀρητικω-
ερωτηματ. καὶ Μ. Δ. ἄθρ.) — ἔχεις. — δὲν ἔχεις γελέκι ; — ἔχω.
— δὲν ἔχει κάλτσαν ; — ἔχει. — δὲν ἔχομεν παπούτσια ; — ἔχετε.
— δὲν ἔχετε καπέλλα ; — ἔχομεν. — δὲν ἔχουσιν ὑποκάμισα ; —
ἔχουσιν. — δὲν εἶχον ἀσπρόῤῥουχα ; — εἶχες. — δὲν εἶχες ὕφασμα ;
— εἶχον. — δὲν εἶχε δαντέλλαν ; — εἶχεν. — δὲν εἶχομεν μανδή-
λια ; — εἶχετε. — δὲν εἶχετε σκολλαρίκια ; — εἶχομεν. — δὲν εἶχον
χειρόκτια ; — εἶχον. — δὲν ἔσχον κτένια ; — ἔσχες. — δὲν ἔσχες
ὠρολόγιον ; — ἔσχον. — δὲν ἔσχε ταβακέραν ; — ἔσχεν. — δὲν ἔ-
σχομεν ὑποδήματα ; — ἔσχετε. — δὲν ἔσχετε τράπεζαν ; — ἔσχο-
μεν. — δὲν ἔσχον σκαμνιά ; — ἔσχον.

Θέμα 7.

Δὲν ἔσχηκα σάλι ; — ἔσχηκας. — δὲν ἔσχηκας θρονί ; — ἔσχηκα.
— δὲν ἔσχηκεν ἄμαξαν ; — ἔσχηκεν. — δὲν ἔσχηκαμεν κλίνην ; —
ἔσχηκατε. — δὲν ἔσχηκατε βελουδον ; — ἔσχηκαμεν. — δὲν ἔσχη-
κασι σινδόνας ; — ἔσχηκασιν. — δὲν ἔσχηκειν ξίφος ; — ἔσχηκεις.
— δὲν ἔσχηκεις σπάθην ; — ἔσχηκειν. — δὲν ἔσχηκει καρφίτσας ;
— ἔσχηκει. — δὲν ἔσχηκειμεν σκούφιας ; — ἔσχηκατε. — δὲν ἔσχη-

πειτε βαλάντια ; — ἐσχέκειμεν. — δὲν ἐσχέκεισαν ὀμματοῦάλια ; — ἐσχέκεισαν. — δὲν θέλω ἔχειν ξυράφια ; — θέλεις ἔχειν. — δὲν θέλεις ἔχειν μακρὸ φόρεμα ; — θέλω ἔχειν. — δὲν θέλει ἔχειν μισοφόρι ; — θέλει ἔχειν. — δὲν θέλομεν ἔχειν περιζώματα ; — θέλετε ἔχειν. — δὲν θέλετε ἔχειν ἔριον ; — θέλομεν ἔχειν. — δὲν θέλουσιν ἔχειν μέταξαν ; — θέλουσιν ἔχειν. — δὲν ἤθελον ἔχειν βαμβάκιον ; — ἤθελες ἔχειν. — δὲν ἤθελες ἔχειν νῆμα ; — ἤθελον ἔχειν. — δὲν ἤθελον ἔχειν βελόνας ; — ἤθελεν ἔχειν. — δὲν ἠθέλομεν ἔχειν δακτυλήθρας ; — ἠθέλετε ἔχειν. — δὲν ἠθέλετε ἔχειν ψαλίδια ; — ἠθέλομεν ἔχειν. — δὲν ἠθελον ἔχειν ταινίαν ; — ἠθελον ἔχειν. — δὲν ἠθελον ἔχειν (αὐταὶ) μουσελίαν ; — ἠθελον ἔχειν.

Ὄνομαστικόν.

Vocabulaire.

ὁ ἵππος.	le cheval.
ὁ, ἡ κύων, κυνός, σκύλος, σκύλα.	le chien, le chienne.
ὁ πίθηξ, ὁ πίθηκος, μαίμου.	le singe.
ὁ, ἡ αἴλουρος, γαλῆ, γάτος, γάτα.	le chat, la chatte.
ἡ ἵππος, φορὰς, φοράδα.	la jument.
ἡ βοῦς, ἀγλάς.	la vache.
ἡ αἰξ, αἰγός.	la chèvre.
ἡ ἐξέδρα, αἴθουσα.	le salon.
ἡ ἀμοιβή.	la récompense.
ἡ ἡδονή.	le plaisir.
ἡ εὐγνωμοσύνη.	la reconnaissance.
ὁ πυρετός.	la fièvre.
ἡ κόμης, πυρετίς.	la poudre.
ἡ εὐθία, καλὸς καιρός.	le beau temps.
ὁ ὄμβρος, ὑετός, βροχή.	la pluie.
ὁ τάπης, ἡτος.	le tapis.
τὸ ἀκάτιον, πλοιάριον.	le bateau.
ἡ ἀδεια ἀπουσίας, ἀναχωρήσεως.	le congé.
ἡ συναυλία.	le concert.
ἡ νόσος, ἀρρώστια.	la maladie.
τὸ πτηνόν.	l'oiseau. m.
ἡ ὄρεξις.	l'appétit. m.
ἡ ἀνδρεία.	le courage.
ἡ λύπη.	le chagrin.
ἡ δυστυχία.	le malheur.
ἡ τόλμη.	la hardiesse.

ὁ συγγενής. οἱ γονεῖς.

le parent. les parents.

ἡ εὐτυχία.

le bonheur.

ἡ ἐλπίς.

l'espérance. f.

ὁ φίλος.

l'ami. m.

ὁ ἐχθρός.

l'ennemi. m.

Θέμα 8.

Δὲν ἔχω ἵππον (un cheval); (ὅρ. Μ. Π. ῥήμ. ἀρνητικῶσρωτημ.) — Δὲν ἔχεις. — Δὲν ἔχεις σκύλον; — δὲν ἔχω. — δὲν ἔχει πίθηκον; — δὲν ἔχει. — δὲν ἔχομεν γάτον; — δὲν ἔχετε. — δὲν ἔχετε φοράδα; — δὲν ἔχομεν. — δὲν ἔχουσι ἀγελάδας; — δὲν ἔχουσι. — δὲν εἶχον αἶγας; — δὲν εἶχες. — δὲν εἶχες αἰθουσαν; — δὲν εἶχον. — δὲν εἶχεν ἀμοιβήν (de récompense); — δὲν εἶχεν — δὲν εἶχομεν ἡδονήν (du plaisir); — δὲν εἶχετε. — δὲν εἶχετε εὐγνωμοσύνην; — δὲν εἶχομεν. — δὲν εἶχον πυρετὸν (une fièvre); — δὲν εἶχον. — δὲν ἔσχον πυρίτιδα (de la poudre); — δὲν ἔσχες. — δὲν ἔσχε καλὸν καιρὸν (beau temps); — δὲν ἔσχον. — δὲν ἔσχε βροχὴν (de pluie); — δὲν ἔσχεν. — δὲν ἔχομεν τάπητα; — δὲν ἔσχετε. — δὲν ἔσχετε πλοῦτον; — δὲν ἔσομεν. — δὲν ἔσχον ἀδειαν ἀπουσίας (congé); — δὲν ἔσχον. — δὲν ἔσχηκα συναυλίαν (un concert); — δὲν ἔσχηκας. — δὲν ἔσχηκας ἀρρώστIAN (une maladie); — δὲν ἔσχηκα. — δὲν ἔσχηκε πτηνὰ; — δὲν ἔσχηκεν. — δὲν ἔσχήκαμεν ὄρεξιν; — δὲν ἔσχήκατε. — δὲν ἔσχήκατε ἀνδριάν; — δὲν ἔσχήκαμεν. — δὲν ἔσχήκασι λύπην; — δὲν ἔσχήκασιν.

Θέμα 9.

Δὲν ἔσχηκεν δυστυχίαν; — δὲν ἔσχηκεις. — δὲν ἔσχηκεις τόλμην; — δὲν ἔσχηκεν. — δὲν ἔσχηκει γονεῖς; — δὲν ἔσχηκει. — δὲν ἔσχηκεμεν εὐτυχίαν; — δὲν ἔσχηκατε. — δὲν ἔσχηκατε ἐλπίδα; — δὲν ἔσχηκαμεν. — δὲν ἔσχηκασαν φίλους; — δὲν ἔσχηκασαν. — δὲν θέλω ἔχειν ἐχθρούς; — δὲν θέλεις ἔχειν. — δὲν θέλεις ἔχειν φόρεμα; — δὲν θέλω ἔχειν. — δὲν θέλεις ἔχειν γαλέκι; — δὲν θέλεις ἔχειν. — δὲν θέλομεν ἔχειν κάλτσας; — δὲν θέλετε ἔχειν. — δὲν θέλετε ἔχειν παπούτσια; — δὲν θέλομεν ἔχειν. — δὲν θέλουσι ἔχειν καπέλλα; — δὲν θέλουσι ἔχειν. — δὲν ἠθέλον ἔχειν ὑποκάμισα; — δὲν ἠθελες ἔχειν. — δὲν ἠθελες ἔχειν ἀσπρόῤῥουγα; — δὲν ἠθελον ἔχειν. — δὲν ἠθελεν ἔχειν ὑφάσματα; — δὲν ἠθελεν ἔχειν. — δὲν ἠθέλομεν ἔχειν δαντέλλαν; — δὲν ἠθέλετε ἔχειν. — δὲν ἠθέλετε ἔχειν μανδήλια; — δὲν ἠθέλομεν ἔχειν. — δὲν ἠθελον ἔχειν σκολαρία; — δὲν ἠθελον ἔχειν.

Ὄνομαστικόν.

Vocabulaire.

λίαν εὐχαριστημένος, η.	bien aise.
ὀκνηρός, ἄ.	paresseux, euse.
περίεργος.	curieux, euse.
γενναῖος, α.	généreux, euse.
ἐπιδέξιος.	adroit. e.
εὐτυχής.	heureux, euse.
δυστυχής.	malheureux, euse.
ἐνησχολημένος, η.	occupé, e.
κεκμηκώς, υῖα.	fatigué, e.
κατακεκλιμένος, πλαγιασμένος.	couché, e.
κεκλεισμένος, η.	fermé, e.
πένης.	pauvre.
εὐπειθής.	obéissant, e.
ὠργισμένος, η.	fâché, e.
κατειλημμένος, η.	surpris, e.
ἥσυχος.	tranquille.
πληγωμένος, η.	blesé, e.
ἄπληστος.	avide.
ἔτοιμος.	prêt, e.
σοφός, ἡ.	savant, e.
κυφός, κυρτός, καμπύρης.	bossu, e.
φαιδρός χαρούμενος.	joyeux, euse.
πλούσιος, α.	riche.
ἀσθενής.	faible.
παράτολμος.	téméraire.
ἀσύνητος, ἄφρων.	imprudent, e.
ἀνωφελής.	inutile.
βάρβαρος.	barbare.
ἔνοχος.	coupable,
κακός, ἡ.	méchant, e.

Θέμα 10.

Εἶμαι λίαν εὐχαριστημένος ; — εἶσαι. (ὄρ. Μ. Δ. Πρὸς Ἄντων.) —
 εἶσαι ὀκνηρός ; — εἶμαι. — εἶναι περίεργος ; — εἶναι. — εἶμεθα γεν-
 ναῖοι ; — εἶσθε. — εἶσθε ἐπιδέξιοι ; — εἶμεθα. — εἶναι εὐτυχεῖς ;
 — εἶναι. — ἤμην δυστυχής ; — ἦσο. — ἦσο ἐνησχολημένος ; — ἦ-
 μην. — ἦτο κεκμηκώς ; — ἦτο. — ἦμεθα πλαγιασμένοι ; — ἦσθε.
 — ἦσθε κεκλεισμένοι ; — ἦμεθα. — ἦσαν πένητες ; — ἦσαν. — ὁ-
 ψηφιοποίηθκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

πῆρξα εὐπειθής ; — ὑπῆρξες. — ὑπῆρξες ὠργισμένοις ; — ὑπῆρξα. — ὑπῆρξε κατειλημμένος ; — ὑπῆρξεν. — ὑπῆρξαμεν ἡσυχοί ; — ὑπῆρξατε. — ὑπῆρξατε πληγωμένοι ; — ὑπῆρξαμεν. — ὑπῆρξαν ἄπληστοί ; — ὑπῆρξαν.

Θέμα 11.

Θέλω εἶσθαι (ἔσομαι) ἔτοιμος ; — θέλεις εἶσθαι. — θέλεις εἶσθαι σοφός ; — θέλω εἶσθαι. — θέλει εἶσθαι κυρτός ; — θέλει εἶσθαι. — θέλωμεν εἶσθαι χαρούμενοι ; — θέλετε εἶσθαι. — θέλετε εἶσθαι πλούσιοι ; — θελωμεν εἶσθαι. — θέλουσιν εἶσθαι ἀσθενεῖς ; — θέλουσιν εἶσθαι. — ἤθελον εἶσθαι παράτολμος ; — ἤθελες εἶσθαι. — ἤθελες εἶσθαι ἄφρων ; — ἤθελον εἶσθαι. — ἤθελον εἶσθαι ἀνωφελής ; — ἤθελον εἶσθαι. — ἠθέλωμεν εἶσθαι βάρβαροι ; — ἠθέλετε εἶσθαι. — ἠθέλετε εἶσθαι ἔνοχοι ; — ἠθέλωμεν εἶσθαι. — ἠθελον εἶσθαι κακοί ; — ἠθελον εἶσθαι.

Ὀνομαστικόν.

Vocabulaire.

χρηστός.	probe.
φιλόφρων.	poli, e.
δίκαιος.	juste.
σώφρων.	sage.
πιστός, ἡ.	fidèle.
ἰσχυρός, ἄ.	fort, e.
ἀθῶος, α.	innocent, e.
ἄλαλος, ἄφρωνος.	muet, te.
ἐμπειρος.	expérimenté.
τιθασσός, χειροῖθης.	apprivoisé, e.
μέγας, μεγάλος.	grand, e.
μικρός, ἄ.	petit, e.
ἴσος, η.	égal, e.
τολμηρὸς, ἄ.	hardi, e.
ὑπερήφανος.	orgueilleux, euse.
τυφλὸς, ἡ.	aveugle.
νέος.	jeune.

Θέμα 12.

Εἶμαι χρηστός ; — δὲν εἶσαι. — εἶσαι φιλόφρων ; — δὲν εἶμαι. — εἶναι δίκαιος ; — δὲν εἶναι. — εἶμεθα σώφρονες ; — δὲν εἴσθε. — εἴσθε πιστοί ; — δὲν εἶμεθα. — εἶναι ἰσχυροί ; — δὲν εἶναι. — ἤμην ἀθῶος ; — δὲν ἤσο. — ἤσο ἄφρωνος ; — δὲν ἤμην ἄπληστοί ; — δὲν ἤσο. — ἤσο ἔνοχοι ; — δὲν ἤμην κακοί ; — δὲν ἤσο.

πειρος; — δὲν ἦτο. — ἤμεθα χειροῦθεις; — δὲν ἦσθε. — ἦσθε με-
γάλοι; — δὲν ἤμεθα. — ἦσαν μικροί; — δὲν ἦσαν. — ὑπῆρξα ἴ-
σος; — δὲν ὑπῆρξας. — ὑπῆρξας τολμηρός; — δὲν ὑπῆρξα. — ὑ-
πῆρξεν ὑπερήφανος; — δὲν ὑπῆρξεν. — ὑπῆρξάμεν τυφλοί; — δὲν ὑ-
πῆρξατε. — ὑπῆρξατε νέοι; — δὲν ὑπῆρξάμεν. — ὑπῆρξαν λίαν εὐ-
χαριστημένοι; — δὲν ὑπῆρξαν.

Θέμα 13.

Θέλω εἶσθαι ὀκνηρός; — δὲν θέλεις εἶσθαι. — θέλεις εἶσθαι περί-
εργος; — δὲν θέλω εἶσθαι. — θέλει εἶσθαι γενναῖος; — δὲν θέλει
εἶσθαι. — θέλομεν εἶσθαι ἐπιδέξιοι; — δὲν θέλετε εἶσθαι. — θέλετε
εἶσθαι εὐτυχεῖς; — δὲν θέλομεν εἶσθαι. — θέλουσιν εἶσθαι δυστυχεῖς;
— δὲν θέλουσιν εἶσθαι. — ἤθελον εἶσθαι ἐνησχολημένοι; — δὲν ἤ-
θελεις εἶσθαι. — ἤθελεις εἶσθαι κεκμηκώς; — δὲν ἤθελον εἶσθαι. —
ἤθελον εἶσθαι πλαγιασμένοι; — δὲν ἤθελον εἶσθαι. — ἠθέλομεν εἶ-
σθαι κεκλεισμένοι; — δὲν ἠθέλετε εἶσθαι. — ἠθέλετε εἶσθαι πίνη-
τες; — δὲν ἠθέλομεν εἶσθαι. — ἤθελον εἶσθαι εὐπειθεῖς; — δὲν ἤ-
θελον εἶσθαι.

Ὀνομαστικόν.

κωφός, ἡ.
σπουδαῖος, α. ἐπιμελής.
κυανοῦς, ἦ.
εὐθυμος.
σκυθρωπός, περίλυπος.
φιλόσπουδος, φιλομαθής.
προσεκτικὸς, ἐγέμυθος.
ἀχάριστος, ἀγνώμων.
αἰσχυντηλὸς, ἐντροπαλός.
ἄρρώστος.
βεβρεγμένος.
ἐκπεπληγμένος.
ἄξιος.
ἐπιφανής.
ἰσχυρογνώμων.
μετριόφρων, κόσμιος.
συγγνωστός.
προσετικός, ἄσωτος.
ἀνάπυρος.
εὐθαίμων.

Vocabulaire.

sourd, e.
diligent, e.
bleu, e.
gai, e.
triste,
studieux, euse.
discret, ète.
ingrat, e.
honteux, euse.
malade.
mouillé, e.
étonné, e.
digne.
illustre.
entêté, e,
modeste.
excusable.
droadigue.
estropié, e.
bienheureux, euse.

πλήρης.	plein, e.
ἀγροϊκος.	impoli, e.
ἐλεύθερος, εἰλικρινής.	franc, franche.
στενός.	étroit, e.
εὐχαριστημένος.	content, e.
δυσηρεστημένος.	mécontent, e.
πλατύς, εὐρύς.	large.
ἀγαπητός.	aimable.
γελοῖος.	ridicule.
βαρῦς.	pesant, e.

Θέμα 14.

Δὲν εἶμαι κωφός ; — εἶσαι. — δὲν εἶσαι ἐπιμελής ; — εἶμαι. —
 Δὲν εἶναι τὸ φόρεμα κυανοῦν (Μ. Δ. θέσ. ὑποκαεμ) ; — εἶναι. — δὲν
 εἶμεθα εὐθυμοὶ ; — εἶσθε. — δὲν εἶσθε περίλυποι ; — εἶμεθα. — δὲν
 εἶναι φιλομαθεῖς ; — εἶναι. — δὲν ἤμην ἐχέμυθος ; — ἦσο. — δὲν ἦ-
 σο ἀγνώμων ; — ἤμην. — δὲν ἦτο ἐντροπαλός ; — ἦτο. — δὲν ἦ-
 μεθα ἀρρώστοι ; — ἦσθε. — δὲν ἦσθε βεβρεγγμένοι ; — ἤμεθα. —
 Δὲν ἦσαν ἐκπεπληγμένοι ; — ἦσαν. — δὲν ὑπῆρξα ἄξιος ; — ὑπῆρ-
 ξας. — δὲν ὑπῆρξας ἐπιφανής ; — ὑπῆρξα. — δὲν ὑπῆρξεν ἰσχυρογνώ-
 μων ; — ὑπῆρξεν. — δὲν ὑπῆρξάμεν κόσμιοι ; — ὑπῆρξατε. — δὲν ὑ-
 πῆρξατε συγγνωστοί ; — ὑπῆρξάμεν. — δὲν ὑπῆρξαν ἄσωτοι ; — ὑ-
 πῆρξαν.

Θέμα 15.

Δὲν θέλω εἶσθαι ἀνάπυρος ; — θέλεις εἶσθαι. — δὲν θέλεις εἶσθαι
 εὐδαίμων ; — θέλω εἶσθαι. — δὲν θέλει εἶσθαι ἡ βαυκαλις (μποτί-
 λια) πλήρης ; — θέλει εἶσθαι. — δὲν θέλομεν εἶσθαι ἀγροϊκοὶ ; — θέ-
 λετε εἶσθαι. — δὲν θέλετε εἶσθαι εἰλικρινεῖς ; — θέλομεν εἶσθαι. —
 Δὲν θέλουσιν εἶσθαι τὰ χειρόκτια στενά ; — θέλουσιν εἶσθαι. — δὲν
 ἤθελον εἶσθαι εὐχαριστημένος ; — ἤθελες εἶσθαι. — δὲν ἤθελες εἶσθαι
 δυσηρεστημένος ; — ἤθελον εἶσθαι. — δὲν ἤθελεν εἶσθαι τὸ δωμάτιον
 εὐρύ ; — ἤθελεν εἶσθε. — δὲν ἠθέλομεν εἶσθαι ἀγαπητοί ; — ἠθέ-
 λετε εἶσθαι. — δὲν ἠθέλετε εἶσθαι γελοῖοι ; — ἠθέλομεν εἶσθε. —
 Δὲν ἤθελον εἶσθαι βαρεῖς ; — ἤθελον εἶσθαι.

Ὀνομαστικόν.

Vocabulaire.

ἀγαπᾶν.	aimer.
ἐγκαταλείπειν.	abandonner.
ὕλακτεῖν.	aboyer.

ἀποτελειοῦν.	achever.
ἀγοράζειν.	acheter.
καλεῖν.	appeler.
κομίζειν, φέρειν.	apporter.
ἀνάπτειν.	allumer.
ἀρραπάζειν.	arracher.
ἀρδεύειν, ποτίζειν, καταβρέχειν.	arroser.
συνάπτειν, προσαρτᾶν.	attacher.
παρασκευάζειν, ἐτοιμάζειν.	apprêter.
βεβαιοῦν, ἀσφαλίζειν.	assurer.
ὁμολογεῖν.	avouer.
βαπτίζειν.	baptiser.
σαροῦν, σαρόνειν.	balayer.
ψέγειν μέμφεσθαι.	blâmer.
τιτρώσκειν, πληγόνειν.	blesser.
βύειν, φράττειν.	boucher.
προσπᾶν, κουμβόνειν.	boutonner.
κατασκευάζειν ζύθον.	brasser de la bière.
ποικίλειν, κεντᾶν.	broder.
τρίβειν.	broyer.
καίειν.	brûler.
ἀποψύχειν, βουρτσίζειν.	brosser.
χαλινοῦν.	brider.
συντρίβειν.	briser.
κρύπτειν.	cachez.
καταγνύειν, σπάνειν.	casser.
ἀλλάσσειν, μεταβάλλειν.	changer.
φορτίζειν, φορτόνειν.	charger.
θερμαίνειν.	chauffer.
σφραγίζειν.	cacheter.
ζητεῖν.	chercher.

Θέμα 16.

Ἀγαπῶ τοὺς καρπούς; — τοὺς ἀγαπᾶς. — ἐγκαταλείπεις τοὺς φίλους σου (ὄρ. Μ. Π. κτητ. ἐπίθ.); — τοὺς ἐγκαταλείπω. — ὁ κύων ὑλακτεῖ; — ὑλακτεῖ. — ἀποτελειόνομεν τὸ ἡμέτερον σύγγραμμα (notre ouvrage); — τὸ ἀποτελειόνομε. — ἀγοράζετε ἰχθὺς (du poisson); — ἀγοράζομεν. — καλοῦσιν; — καλοῦσιν. — ἔφερον τὸ γεῦμα (le dîner); — τὸ ἔφερες. — ἤναπτες τὸ κηρίον (la chandelle); —

τὸ ἤναπτον. — ἀπέσπα τὰ ἄνθη; — τὰ ἀπέσπα. — ἐποτιζόμεν τὸν κήπον; — τὸν ἐποτιζετε. — προσηρτάτε σχοινίον (une corde); — προσηρτώμεν. — ἠτοίμαζον τὸ γεῦμα; — τὸ ἠτοίμαζον. — ἠσφάλισα τὸν ἀδελφόν σας (votre frère); — τὸν ἠσφάλισας. — ὠμολόγησας τὸ σφάλμα σου (la faute); — τὸ ὠμολόγησα. — ἐβάπτισε τὸ παιδίον (l'enfant); — τὸ ἐβάπτισεν. — ἐσαρώσαμεν τὸ μαγειρεῖον (la cuisine); — τὸ ἐσαρώσατε. — ἐμέμψθητε τὴν διαγωγὴν του (sa conduite); — τὴν ἐμέμψθημεν. — ἐπλήγωσαν τὸν ἐχθρόν; — τὸν ἐπλήγωσαν.

Θέμα 17.

Θέλω φράξιν τὴν ὄπην (le trou); — Θέλεις φράξιν αὐτήν. — θέλεις κουμβώσειν τὸ γελέκι; — Ἰθίλω κουμβώσειν αὐτό. — θέλει κατασκευάζειν ζύθον; — θέλει κατασκευάζειν. — θέλομεν κεντήσειν τὸ μακρὸ φόρεμά σας; — θέλετε κεντήσειν αὐτό. — θέλετε τρῖψιν τὰ φάρμακα (les drogues); — θέλομεν τρῖψιν αὐτά. — θέλουσι καύσειν ὅλα τὰ ξύλα (tout le bois); — θέλουσι καύσειν αὐτά. — ἤθελον βουρτσίσαι τὸ ἔνδυμά μου; — ἤθελες βουρτσίσαι αὐτό. — ἤθελες χαλινώσειν τὸν ἵππον σου; — ἤθελον χαλινώσειν αὐτόν. — ἤθελε συντριῖψιν τὴν θύραν (la porte); — ἤθελε συντριῖψιν αὐτήν. — ἤθελομεν κρύψειν τὸ ἀργύριόν μας; — ἤθέλετε κρύψειν αὐτό. — ἤθέλετε σπάσειν τὸ ποτήριον; — ἤθελομεν σπάσειν αὐτό. — ἤθελον ἀλλάξειν κατοικίαν (de logement); — ἤθελον ἀλλάξειν. — φόρτωσον τὴν δίτροχον ἄμαξαν (τὸ κάρρον, la charette). — τὴν φορτόνω. — θερμάνετε τὰς σινδόνας. — τὰς θερμαίνομεν. — ἔχετε σφραγίσαι τὰς ἐπιστολάς σας (vos lettres); — ἔχομεν σφραγίσαι αὐτάς. — εἶχετε ζητήσειν οἰκίαν; — εἶχομεν ζητήσειν.

Ὄνομαστικόν.

Vocabulaire.

κολάζειν, τιμωρεῖν.

châtier.

ἄρχεσθαι.

commencer.

ᾄδειν, ψάλλειν, τραγουδεῖν.

chanter.

τέμνειν, κόπτειν.

couper.

διασπαράσσειν, σχίζειν.

déchirer.

καταισχύνειν, ἀτιμάζειν.

deshonorer.

μαντεύειν προφητεύειν.

deviner.

σπεύδειν.

se dépêcher.

ἀριστᾶν, προγευματίζειν.

déjeuner.

ἀκροᾶσθαι, ἀκούειν.

écouter.

δανειζέσθαι.

emprunter.

πταίρειν, πτάρνυσθαι, πταρνίζεσθαι.	éternuer.
μελετᾶν, σπουδάζειν.	étudier.
τύπτειν, κτυπᾶν.	frapper.
ναυλοῦν.	frère.
ἀποτριβεῖν.	frotter.
λυμαίνειν, διαφθείρειν.	gâter.
ἐνδύειν.	habiller.
βάλλειν, ῥίπτειν.	jeter.
προσκαλεῖν.	inviter.
ἐντυποῦν, τυπώνειν.	imprimer.
ἀροῦν, ὀργώνειν.	labourer.
πλύνειν.	laver.
ἐσθίειν, τρώγειν.	manger.
μιγνύναι, ἀνακατόνειν.	mêler.
κατασκευάζειν, συσκευάζειν.	meubler.
νήχεσθαι, κολυμβᾶν.	nager.
καθαίρειν, καθαρίζειν, πατρύειν.	nettoyer.
ἐκβάλλειν.	ôter.
ἐπιλανθάνεσθαι, λησιμονεῖν.	oublier.
ἀποτίνειν, πληρόνειν.	payer.
δανείζειν.	prêter.
εὐχεσθαι, παρακαλεῖν.	prier.
λαλεῖν, ὁμιλεῖν.	parler.

Θέμα 18.

Τιμωρῶ τοὺς ἐνόχους (coupables) ; — δὲν τοὺς τιμωρεῖς. — ἀρχίζεις τὰ θέματά σου (les thèmes) ; — δὲν τὰ ἀρχίζω. — τραγωδεῖ τραγῳδίον (une chanson) ; — δὲν τραγωδεῖ. — κόπτομεν τὸ κρέας (la viande) ; — δὲν τὸ κόπτετε. — σχίζετε τὸ ἔνδυμά σας ; — δὲν τὸ σχίζομεν. — ἀτιμάζουσι τὴν οἰκογένειάν των (leur famille) ; — δὲν τὴν ἀτιμάζουσι. — τὸ ἐμάντευον ; — δὲν τὸ ἐμάντευες. — ἔσπευδες ; — δὲν ἔσπευδον. — ἐπρογευματίζεις ; — δὲν ἐπρογευματίζην. — ἠκραζόμεθα ; — δὲν ἠκραζέσθε. — ἐδανείζεσθε ἀργύριον ; — δὲν ἐδανειζόμεθα — ἐπταρνίζοντο ; — δὲν ἐπταρνίζοντο. — ἐμελέτησα τὸ μάθημά μου (ma leçon) ; — δὲν τὸ ἐμελέτησας. — ἐκτύπησας τὴν κύνα ; — δὲν τὸν ἐκτύπησα. — ἐναύλωσε πλοῖον (un navire) ; — δὲν ἐναύλωσεν. — ἀπετρίψαμεν τὰ σκαμνιά ; — δὲν τὰ ἀπετρίψατε. — διεφθείρατε τὰ παιδιά ; — δὲν τὰ διαφείραμεν. — ἐνδυσαν τὰς νεάνιδας (jeunes filles) ; — δὲν τὰς ἐνδυσαν.

Θέμα 19.

Θέλω ρίψῃν τὰ περισσεύματα (restes) ; — δὲν θέλεις ρίψῃν αὐτά.
 — θέλεις προσκαλέσειν τὸν ἐξάδελφόν σου (ton cousin) ; — δὲν θέλω
 προσκαλέσειν αὐτόν. — θέλει τυπώσειν τὸ σύγγραμμά του ; — δὲν
 θέλει τυπώσειν αὐτό. — θέλομεν ὀργόνειν τὸν ἀγρὸν (le champ) ; —
 — δὲν θέλετε ὀργόνειν αὐτόν. — θέλετε πλύνειν τὰς χεῖράς των
 (leurs mains) ; — δὲν θέλομεν πλύνειν αὐτάς. — θέλουσι τρώγειν
 τοὺς καρπούς ; — δὲν θέλουσι τρώγειν αὐτούς. — ἤθελον μιγνύναι
 τὰ φάρμακα ; — δὲν ἤθελες μιγνύναι αὐτά. — ἤθελες συσκευάζειν
 τὴν οἰκίαν του ; — δὲν ἤθελον συσκευάζειν αὐτήν. — ἤθελε κολυμ-
 βᾶν ; — δὲν ἤθελε κολυμβᾶν. — ἠθέλομεν καθαρίζειν τὰς εἰκόνας
 (les tableaux) ; — δὲν ἠθέλετε καθαρίζειν αὐτάς. — ἠθέλετε ἐκβάλ-
 λειν τὸ ἔνδυμά μου ; — δὲν ἠθέλομεν ἐκβάλλειν αὐτό. — ἤθελον
 λησμονήσειν τὰ μαθήματά των ; — δὲν ἤθελον λησμονήσειν αὐτά. —
 πλήρωσον ἑκατὸν φράγκα (cent francs). — δὲν τὰ πληρώνω. —
 δανείσατε ἀργύρια. — δὲν δανείζομεν. — ἔχω παρακαλέσειν τὸν θεὸν
 (Dieu) ; — δὲν ἔχεις παρακαλέσειν αὐτόν. — ἔχεις ὀμιλήσειν γαλλι-
 στί (français) ; — δὲν ἔχω ὀμιλήσειν.

Ὀνομαστικόν.

Vocabulaire.

λείπειν, ἀφίνειν.	quitter.
ἀμείβειν, ἀνταμείβειν.	récompenser.
εὐχαριστεῖν.	remercier.
σειεῖν, τινάσσειν, ταραττειν.	secouer.
ἀλίξειν, ἀλατίζειν.	saler.
κτείνειν, ἀποκτείνειν, φονεύειν.	tuer.
κλέπτειν.	voler. a (ἐνεργ.)
καταργεῖν, καταλύειν.	abolir.
ἀποτελεῖν, ἐκπληροῦν.	accomplir.
γλυκαίνειν, συγκιροῦν.	adoucir.
ἀδυνατίζειν, ἐξασθενίζειν.	affaiblir.
πράττειν, δρᾶν, ἐνεργεῖν.	agir.
ἀνευφημεῖν, ἐπαινεῖν.	applaudir.
ἀπαγγέλλειν, ὑπομιμνήσκειν.	avertir.
οἰκοδομεῖν.	bâtir.
κατεδαφίζειν.	démolir.
λευκαίνειν.	blanchir.
ἐκλέγειν.	choisir.
ἀπειθεῖν, παρακούειν.	désobéir.
περιαστράπτειν, θαμβόνειν.	éblouir.

πληροῦν, γεμίζειν.	emplir.
καλλύνειν, κοσμεῖν.	embellir.
κατορύττειν, κρύπτειν.	ensouir.
πλουτίζειν.	enrichir.
κατάθρομβεῖν, ζαλίζειν, ἐκκωροῦν.	étourdir.
τελειοῦν.	finir.
ἀνθεῖν.	fleurir.
φρίσσειν, φρίττειν.	frémir.
ἰᾶσθαι, θεραπεύειν.	guérir.
ἀπολαύειν.	jouir de.
μελαίνειν, μαυρίζειν, μεταφ. δυσ- φημεῖν.	noircir.
πρέφειν.	nourrir.

Θέμα 20.

Δὲν ἀφίνω τὴν οἰκίαν; — τὴν ἀφίσεις. — δὲν ἀνταμείβεις τοὺς ἐπιμε-
λεῖς; — τοὺς ἀνταμείβω. — δὲν εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν; — τὸν εὐ-
χαριστεῖ. — δὲν τινάσσομεν τὸν κονιορτόν (la poussière); — τὸν τι-
νάσσετε. — δὲν ἀλατίζετε τὸ κρέας; — τὸ ἀλατίζομεν. — δὲν φο-
νεύουσι τὸν κακοῦργον (le malfaiteur); — τὸν φονεύουσιν. — δὲν ἔ-
κλεπτον; — ἔκλεπτες. — δὲν κατῆργες τὸν νόμον (la loi); — τὸν
κατῆργον. — δὲν ἐξεπλήρου τὴν ὑπόσχεσίν του (sa promesse); —
τὴν ἐξεπλήρου. — δὲν ἐγλυκαίνομεν φάρμακον πικρὸν (une drogue
amère); — ἐγλυκαίνετε. — δὲν ἐξησθενίζετε τὸ σῶμα (le corps);
— τὸ ἐξησθενίζομεν. — δὲν ἐνήργουν φρονίμως (prudemment); —
ἐνήργουν. — δὲν ἀνευφήμησα τὰ καλὰ παιδιά (les bons enfants); —
τὰ ἀνευφήμησας. — δὲν ὑπέμνησας τὸν ἀδελφόν σου (ton frère); —
τὸν ὑπέμνησα. — δὲν ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν μου; — τὴν ὠκοδόμησεν.
— δὲν κατεδαφίσαμεν τὴν ἰδικήν του (la sienne); — τὴν κατεδα-
φίσατε. — δὲν ἐλευκάνετε τὰ ἀσπρόρροχα; — τὰ ἐλευκάναμεν. —
δὲν ἐξέλεξαν μῆλα; — ἐξέλεξαν.

Θέμα 21.

Δὲν θέλω παρακούειν; — θέλεις παρακούειν. — δὲν θέλεις θαμβό-
νειν; — θέλω θαμβόνειν. — δὲν θέλει γεμίζειν τὸ δοχεῖον (le pot);
— θέλει γεμίζειν αὐτό. — δὲν θέλομεν κοσμεῖν τὴν οἰκίαν σας; —
θέλετε κοσμεῖν αὐτήν. — δὲν θέλετε κατορύττειν τὸ ἀργύριόν σας;
— θέλομεν κατορύττειν αὐτό. — δὲν θέλουσι πλουτίζειν τοὺς φίλους
των; — θέλουσι πλουτίζειν αὐτούς. — δὲν ἠθελον ζαλίζειν τοὺς ἄλ-
λους; — ἠθελες ζαλίζειν αὐτούς. — δὲν ἠθελες τελειώσῃν τὸ θέμα

σου (ton thème) ; — ἤθελον τελειώσειν αὐτό. — δὲν ἤθελεν ἀνθήσειν τὸ δένδρον ; — ἤθελεν ἀνθήσειν. — δὲν ἠθέλομεν φρίζειν ; — ἠθέλετε φρίζειν. — δὲν ἠθέλετε θεραπεύσειν αὐτόν ; — ἠθέλομεν θεραπεύσειν αὐτόν. — δὲν ἤθελον ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν μας (de nos biens) ; — ἤθελον ἀπολαύειν αὐτῶν. — δὲν εἶχε μαυρίσειν τὰ πῆδιλά του ; — εἶχε μαυρίσειν αὐτά. — δὲν εἶχον θρέψειν τοὺς κονίκλους των (τὰ κουρέλια των, leurs lapins) ; — τοὺς εἶχον θρέψειν.

Ὀνομαστικόν.

Vocabulaire.

ὠχρίαν.	pâlis.
σῆπειν, σήπασθαι.	pourrir.
κολάζειν, τιμωρεῖν.	punir.
συντέμνει, βραχύνειν, σμικρύνειν.	raccourcir.
ψυχροποιεῖν, ἰδρῖσιζειν, κρούειν.	rafraîchir.
ἀναπληροῦν, ἀποπληροῦν, ἀπογεμίζειν.	remplir.
ἐπιτυγχάνειν.	réussir.
ἀρπάζειν, δράττεσθαι.	saisir.
ἀμαυροῦν.	ternir.
προδιδόναι.	trahir.
γηράσκειν.	vieillir.
διορᾶν, βλέπειν, διακρίνειν.	apercevoir.
ἐννοεῖν, καταλαμβάνειν.	concevoir.
ὀφείλειν.	devoir.
δέχεσθαι, λαμβάνειν.	recevoir.
βάλλειν, κτυπᾶν μακρόθεν, ρθάνειν.	atteindre.
περιμένειν.	attendre.
φοβέσθαι.	craindre.
ἔψιν, ψήνειν.	cuire.
καταβαίνειν.	descendre.
ἀφανίζειν, καταστρέφειν.	détruire.
ἀκούειν.	entendre.
προσποιεῖσθαι.	feindre.
σχίζειν.	fendre.
συνάπτειν, συζευγύναι, συναντᾶν.	joindre.
ζωγραφεῖν.	peindre.
οἰκτερεῖν.	plaindre.
περιστέλλειν.	réduire.
διαλάμπειν.	reluire.

ζωγραφεῖν πάλιν.	repeindre.
ἀπαντᾶν, ἀποκρίνεσθαι.	répondre.
ἐρμηνεύειν, μεταφράζειν.	traduire.
πωλεῖν.	vendre.

Θέμα 22.

Δὲν ὠχρῶ εἰς τὴν θέαν τοῦ πυροβόλου (à la vue du fusil); — δὲν ὠχρῶας. — δὲν τὸν τιμωρεῖς; — δὲν τὸν τιμωρῶ. — ὁ καρπὸς δὲν σήπεται; — σήπεται. — δὲν βραχύνομεν τὰς ἡμέρας μας (nos jours); — δὲν τὰς βραχύνετε. — δὲν ψυχροποιεῖτε τὸν οἶνον; — δὲν τὸν ψυχροποιοῦμεν. — δὲν ἀπογεμίζουσι τὰ ποτήρια; — δὲν τὰ ἀπογεμίζουσιν. — δὲν ἐπετύγγανον; — δὲν ἐπετύγγανες. — δὲν τὸν ἤρπαζες; — δὲν τὸν ἤρπαζον. — δὲν ἡμαύρνε τὰ χρώματα (les couleurs); — δὲν τὰ ἡμαύρνε. — δὲν τοὺς ἐπροδίδομεν; — δὲν τοὺς ἐπροδίδετε. — δὲν ἐγγρασκατε; — ἐγγρασκαμεν. — δὲν ἐβλεπον πλοῖα (de vaisseaux); — δὲν ἐβλεπον. — δὲν ἐνόησα τοῦτο (ceci); — δὲν τὸ ἐνόησας. — δὲν ὠφείλησας ἀργύριον πρὸς τὸν πατέρα του (de l'argent à son père); — δὲν ὠφείλησα. — δὲν ἔλαβεν ἐπιστολὰς (de lettres); — δὲν ἔλαβεν. — δὲν ἐφθάσαμεν τὴν ἄμαξαν; — δὲν τὴν ἐφθάσατε. — δὲν περιεμείνατε τὴν ἀπάντησιν (la réponse); — δὲν τὴν περιεμείναμεν. — δὲν ἐφοβήθησαν τὸν κύριόν του (son maître); — δὲν τὸν ἐφοβήθησαν.

Θέμα 23.

Δὲν θέλω ψῆσειν κρέας; — δὲν θέλεις ψῆσειν. — δὲν θέλεις καταβῆν; — δὲν θέλω καταβῆν. — δὲν θέλει καταστρέψειν ὅλα τὰ ὀχυρώματα (toutes les fortifications); — δὲν θέλει καταστρέψειν αὐτά. — δὲν θέλομεν ἀκούσειν μάρτυρας (de témoins); — δὲν θέλετε ἀκούσειν. — δὲν θέλετε προσποιηθῆν τὸν ἀσθελεῖ (le malade); — δὲν θέλομεν προσποιηθῆν αὐτόν. — δὲν θέλουσι σχίσειν τὸ δένδρον; — δὲν θέλουσι σχίσειν αὐτό. — δὲν ἤθελον συναντήσειν τὸν στρατόν (l'armée); — δὲν ἤθελες συναντήσειν αὐτόν. — δὲν ἤθελες ζωγραφίσειν καλῶς (bien); — δὲν ἤθελον ζωγραφίσειν καλῶς. — δὲν ἤθελον οἰκτείρειν τὴν τύχην του (son sort); — δὲν ἤθελον οἰκτείρειν αὐτήν. — δὲν ἤθέλομεν περιστεῖλαιν τὰς ἀξιώσεις του (ses prétentions); — δὲν ἤθέλετε περιστεῖλαιν αὐτάς. — δὲν ἤθέλετε ζωγραφῆσειν πάλιν τὰ δωμάτιά σας; — δὲν ἤθέλομεν ζωγραφῆσειν πάλιν αὐτά. — ὁ χριτὸς καὶ ὁ ἄργυρος δὲν ἤθελον διαλάμπειν; — δὲν ἤθελον διαλάμπειν. — δὲν τῷ εἶχομεν ἀπαντήσειν; — δὲν τῷ εἶχετε ἀπαντήσειν. — δὲν εἶχετε ἐρμηνεύσειν τὸ χωρίον τοῦτο εἰς τὴν γαλλικὴν (le passage en français).
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

çais) ; — δὲν τὸ εἶχομεν ἐρμηνεύσειν. — δὲν εἶχον πωλήσειν τοῦ
ἵππου τῶν ; — δὲν τοὺς εἶχον πωλήσειν.

Ὀνομαστικόν.

Vocabulaire.

Αἱ ἔαρι (τοῦ ἔτους).	les saisons. f.
τὸ ἔαρ.	le printemps.
τὸ θέρος.	l'été. m.
τὸ φθινόπωρον.	l'automne m. et f.
ὁ χειμὼν.	l'hiver. m.
οἱ μῆνες.	les mois. m.
Ἰανουάριος.	janvier.
φεβρουάριος.	février.
μάρτιος.	mars.
ἀπρίλιος.	avril.
μαῖος.	mai.
ἰούνιος.	juin.
ἰούλιος.	juillet.
αὐγούστος.	août.
σεπτέμβριος.	septembre.
ὀκτώβριος.	octobre.
νοέμβριος.	novembre.
δεκέμβριος.	décembre.
Αἱ ἡμέραι τῆς ἑβδομάδος.	les jours de la semaine.
Κυριακή.	Dimanche.
Δευτέρα.	lundi.
τρίτη.	mardi.
τετάρτη.	mercredi.
πέμπτη.	jeudi.
παρασκευή.	vendredi.
σάββατον.	samedi.
Ἑορταί.	Fêtes.
τὸ νέον ἔτος.	le nouvel an. le jour de l'an.
τὰ θεοφάνεια.	l'épiphanie. le jour des rois.
ὁ εὐαγγελισμός.	l'annonciation (de la vierge).
ἡ μεγάλη παρασκευή.	vendredi saint.
τὸ πάσχα.	(le) pâque, ou pâques.
ἡ πεντηκοστή.	la pentecôte.
ἡ ἀνάληψις.	l'ascension.

ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου.

L' Assomption.

ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων πάντων.

la toussaint (la fête de)

τὰ γενέθλια τοῦ Χριστοῦ, Χριστού- Noël.

γεννα.

Θέμα 24.

Ποῦ θέλετε περάσειν (où passerez-vous) τὸ ἔαρ ; — εἰς Ἀγγλίαν (en Angleterre). — τὸ δὲ θέρος ; — εἰς Γαλλίαν (France). — πότε θέλετε ἐπανελθῆν εἰς Ἀθήνας. (quand reviendrez-vous à Athènes) ; — τὸ φθινόπωρον. — εἶδατε (avez-vous vu) τὸν φίλον μας ; — δὲν τὸν εἶδον ἀπὸ (depuis) τοῦ χειμῶνος. — πότε τὸ μουσεῖον ἀνοιχθήσεται (le musée sera-t-il ouvert) — τὴν δεκάτην πέμπτην Ἰανουαρίου (le quinze Janvier). — πότε θέλετε ἐλθῆν (viendrez-vous) νὰ μᾶς εἶδητε ; — τὴν πρώτην φεβρουαρίου. — πότε ἐλάβετε ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ ἐξαδέλφου σας ; — τὴν πέμπτην Μαρτίου. — πότε ὁ φίλος σας ἦλθε νὰ σᾶς ἰδῆ ; — τὴν 7 Ἀπριλίου. — πότε ἦσθε παρ' αὐτῷ (chez lui) ; — τὴν 8 Μαΐου. — πότε ὁ Κύριος Βασίλειος σᾶς ἐπεσκέφθη (Monsieur Basile vous a-t-il fait visite) ; — τὴν 6 Ἰουνίου. — πότε θέλετε ἀντεπισκεφθῆν αὐτὸν (lui rendrez-vous sa visite) ; — τὴν δευτέραν Ἰουλίου. — πότε ἡ ἐμπορικὴ πανήγυρις θέλει ἀρχίσαι (la foire s' ouvrira-t-elle) ; — τὴν 3 Αὐγούστου. — πότε θέλετε γράψαι (écrirez-vous) πρὸς τὸν φίλον σας ; — τὴν 4 Σεπτεμβρίου. — πότε θέλει ἀπαντήσαι ὑμῖν ; — τὴν 9 Ὀκτωβρίου. — ποῦ θέλετε εἶσθαι τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον ; — ἐν Ἰταλίᾳ (Italie).

Θέμα 25.

Πότε θέλω λάβειν τὴν εὐχαρίστησιν (aurai-je le plaisir) νὰ σᾶς ἴδω ; — τὴν δευτέραν (lundi) ἢ τετάρτην τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος (de la semaine prochaine). — πότε ὁ διδάσκαλος (le maître) ἔρχεται ; — ἐκάστην τρίτην (tous les mardis), πέμπτην καὶ σάββατον. — τί κάμνετε τὴν παρασκευὴν ; — ὑπάγω εἰς τὸ κυνήγιον (je vais à la chasse). — ποῦ ὑπάγετε τὴν Κυριακὴν ; — εἰς τὴν ἐκκλησίαν (à l' église). — ποίαν ἑορτὴν ἔχομεν σήμερον (aujourd' hui) ; — τὸ νέον ἔτος. — θέλετε διασκεδάσειν (vous amusez-vous) τὰ θεοφάνεια ; — θέλομεν διασκεδάσειν. — πότε θέλετε ἐλθῆν νὰ μεῖ ἴδητε ; — τοῦ εὐαγγελισμοῦ. — τί θέλετε κάμειν τὴν μεγάλην παρασκευὴν ; — θέλω ὑπάγειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. — θέλετε ἔχειν ἀπράκτους ἡμέρας τὸ πάσχα (quelques jours de vacances à Pâques) ; — θέλομεν ἔχειν. — θέλετε ὑπάγειν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὴν πεντηκοστήν (à la campagne à la

pentecôte); — θέλομεν ὑπάγειν. — σήμερον εἶναι τῆς ἀναλήψεως (est-ce aujourd' hui l' ascension); — ναί, κύριε. — πότε θέλετε ἀναχωρήσειν; — τὴν ἡμέραν τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. — πότε θέλετε ἐπανέλθῃν; — τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων πάντων. — τὰ χριστούγεννα τί θέλετε κάμειν; — θέλω ὑπάγειν εἰς τὸν περίπατον (à la promenade).

Θέμα 26.

Συνάντησις (Rencontre.)

Καλὴ ἡμέρα, κύριε, πῶς ἔχετε; — (Bonjour, monsieur, comment vous portez-vous); — Κάλλιστα, εὐχαριστῶ (très-bien, merci). — πῶς ἔχει ὁ κύριος πατὴρ σας; — κάλλιστα, χάρις τῷ Θεῷ (Dieu merci). — ἡ δὲ κυρία μήτηρ σας πῶς ἔχει; — δὲν εἶναι καλὰ (elle ne se porte pas bien). — λυποῦμαι, μοὶ κακοφαίνεται (j' en suis fâché) ! τί ἔχει; — ἔχει στηθικὴν καταρροὴν (un rhume de poitrine), ἐγκεφαλικὴν (de cerveau). — ὁ ἰατρὸς πόσας τῆς ἐβδομάδος τὴν ἐπισκέπτεται (combien de fois par semaine la voit-il); — τετράκις — τί λέγει; — ὅτι δὲν θέλει εἶσθαι τίποτε (que cela ne sera rien). — Καὶ ἡ κυρία (mademoiselle) ἀδελφὴ σας ἐθεραπεύθη ἤδη; — δὲν ἐθεραπεύθη εἰσέτι ἐντέλῳς (elle n' est pas encore parfaitement guérie).

Θέμα 27.

Ἀνέκδοτα (anecdotes).

Κλέπτης τις, εἰσελθὼν ποτε (étant entré un jour) εἰς οἰκοτροφεῖον (pension), ἔκλεψε τρεῖς μανδύας (manteaux). Ἐξερχόμενος δὲ, ὑπαντήθη (il fut rencontré) ὑπὸ τινος ἐκ τῶν οἰκοτρόφων (pensionnaires), ὅστις εἶχεν ὄρατον μανδύαν. Βλέπων τοσούτους (tant de) μανδύας, ἠρώτησεν ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον (à cet homme), πόθεν (où) τοὺς εἶχε λάβειν. Ὁ κλέπτης ἀπεκρίθη ἀταράχως (froidement), ὅτι ἀνήκον εἰς τρεῖς κυρίους τῆς οἰκίας, οἵτινες τοὺς εἶχον δώσειν αὐτῷ (qui les lui avoient donnés), ὅπως ἀποσμηξῇ [παστρεύσῃ] (à dégraisser). « Ἀποσμηξάτε λοιπὸν καὶ (aussi) τὸν ἰδικόν μου, διότι ἔχει μεγάλην ἀνάγκην (car il en a grand besoin), » εἶπεν ὁ οἰκοτρόφος· ἀλλὰ, ἐπρόσθεσε, πρέπει νὰ μοὶ τὸν ἐπιστρέψῃτε (me le rendre) ἐντὸς τριῶν ὡρῶν. » Μείνατε ἡσυχος περὶ τούτου (restez-en tranquille), Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ κλέπτης, ἀποφέρων, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ (en emportant) τοὺς τέσσαρας μανδύας, οὓς δὲν ἐπανεφέρων εἰσέτι (qu' il n' a pas encore rapportés.)

Θέμα 28.

Ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ὁ Πέμπτος (Charles Quint), ὃν ἡμέραν τινα εἰς τὸ κυνήγιον, ἀπεπλανήθη ἐντὸς δάσους, καὶ ἔφθασεν εἰς τινα οἰκίαν, ἐν ἧ εἰσῆλθεν, ὅπως ἀναπαυθῆ (pour se rafraîchir). Ἐκεῖ δὲ ἦσαν, εὐρίσκοντο (il s' y trouvait) τέσσαρες ἄνθρωποι, οἵτινες προσεποιούντο (qui faisaient semblant), ὅτι ἐκοιμῶντο (de dormir). Ὁ μὲν (l' un) ἐξ αὐτῶν ἠγέρθη (se leva), καὶ πλησιάζας (s' approchant de) τὸν αὐτοκράτορα, τῷ εἶπεν, ὅτι ὄνειρεύθη (qu' il avait rêvé), ὅτι ἤθελε λάβειν τὸ ὀρολόγιόν σου, καὶ τὸ ἔλαβεν· ὁ δὲ ἠγέρθη, καὶ τῷ εἶπεν, ὅτι εἶχεν ὄνειρευθῆναι, ὅτι τὸ ἐπανοφόριόν σου (son surtout) ἤθελε τῷ ὑπάγειν θαυμάσια (l' accommoderait à ravir), καὶ τὸ ἔλαβεν. Ὁ τρίτος ἔλαβε τὸ βαλάντιόν σου. Τέλος ὁ τέταρτος ἐπροχώρησε καὶ τῷ εἶπεν· « Ἐλπίζω, ὅτι δὲν θέλετε θυμώσειν (que vous ne vous fâchez pas), ἐὰν διαζητήσω, ψάξω εἰς τοὺς κόλπους σας (si je fouille dans vos poches ἢ si je vous fouille) » καὶ κάμων αὐτὸ, προστήρησεν εἰς τὴν λαιμὸν τοῦ αὐτοκράτορος ἀλυσίδα χρυσοῦν, εἰς ἣν ἐκρέματο (était attaché) σύριγγ (σφυρίκτρα), ἣν ἠθέλησε νὰ τοῦ κλέψῃ.

Θέμα 29.

Ἄλλ' ὁ αὐτοκράτωρ τῷ εἶπε· « Κάλὲ μου φίλε, πρὶν μὲ στερήσῃτε (ayant de me priver) τούτου τοῦ κοσμηματίου (de ce bijou), πρέπει νὰ σὰς διδάξω τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ (que je vous en apprenne la vertu). » Τούτο εἰπὼν, ἐσύριξεν. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ (ses gens), οἵτινες τὸν ἐζήτουν, ἔτρεξαν εἰς τὴν οἰκίαν (accoururent vers la maison), καὶ ἐξεπλάγησαν (furent frappés d' étonnement), ἰδόντες (de voir) τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα εἰς τοιαύτην κατάστασιν. Ἄλλ' ὁ αὐτοκράτωρ, βλέπων ἑαυτὸν ἐκτὸς κινδύνου, εἶπεν· « Ἴδού ἄνθρωποι, οἵτινες ὄνειρεύθησαν πᾶν ὅ,τι ἤθελον. Θέλω καὶ γὰρ νὰ ὄνειρευθῶ (à mon tour rêver aussi). » Καὶ ἀφ' οὗ ἐσκέφθη δευτερόλεπτά τινα (quelques secondes), εἶπεν· « Ὀνειρεύθηκα, ὅτι καὶ οἱ τέσσαρες (tous quatre) ἤσθε ἄξιοι νὰ κρεμασθῆτε (vous méritiez d' être pendus) » ὅπερ, ἅμα ἐλέγχθη, ἐξτελεσθῆ (ce qui fut aussitôt dit qu' exécuté) ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας.

Θέμα 30.

Φρειδερίκος ὁ Μέγας (Frédéric-le-Grand) ἐσυνεθίζεν (était dans l' habitude), ὁσάκις (toutes les fois que) στρατιώτης τις εἰσῆρχετο εἰς τὴν σωματοφυλακὴν του (dans sa garde), νὰ (de) τῷ κάμῃ τρεῖς ἐρωτήσεις (questions), δηλονότι (savoir)· « Ποίαν ἡλικίαν ἔχετε

(πόσων ἐτῶν εἶσθε); Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφ' οὗ (combien de temps y a-t-il que) εἶσθε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου; Εἶσθε εὐχαριστημένος ἀπὸ τοῦ μισθοῦ σας (de votre paie) καὶ τῆς μεταχειρίσεως (du traitement);» — Συνέβη ὥστε (il arriva que) νέος τις στρατιώτης, γεννηθεὶς ἐν Γαλλίᾳ, ὅστις εἶχεν ὑπηρετήσῃ ἐν τῇ πατρίδι του, ἐπεθύμησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πρωσσίας (de la Prusse). Ἡ ὄψις του (sa mine) ἔκαμε νὰ τὸν δεχθῶσι παραχρῆμα (sur-le-champ), ἀλλὰ δὲν ἐγίνωσκε διόλου (il ne savait pas du tout) τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν, καὶ ὁ λοχαγὸς του, ἀφ' οὗ τῷ ἀνήγγειλεν (après l' avoir averti), ὅτι ὁ βασιλεὺς ἤθελεν ἐρωτήσῃ αὐτὸν εἰς (dans) ταύτην τὴν γλῶσσαν, ὅτε κατὰ πρῶτον ἤθελεν ἰδεῖν αὐτὸν (la première fois qu' il le verrait), τὸν συνεβούλευσε συγχρόνως νὰ μάθῃ ἐκ στήθους τὰς τρεῖς ἀποκρίσεις, τὰς ὁποίας ὤφειλε νὰ κάμῃ.

Θέμα 31.

Ἐπομένως (en conséquence) τὰς ἔμαθε τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, καὶ ἅμα ἐφάνη εἰς τὰς τάξεις (dans les rangs), ὁ Φρεδερικὸς ἐπροχώρησε διὰ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ. Ἄλλ' ἔτυχε (le hasard voulut) ταύτην τὴν φωνὴν ν' ἀρχίσῃ (que cette fois il commençât) ἀπὸ τῆς δευτέρας ἐρωτήσεως, καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσῃ (et lui demandât). «Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφ' οὗ εἶσθε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου;» — «εἰκοσιν ἔτη», ἀπεκρίθη ὁ στρατιώτης. Ὁ βασιλεὺς, ἐκπλαγείς (frappé) ὑπὸ τῆς νεότητός του, ἥτις ἐδείκνυεν ἐναργῶς, ὅτι δὲν ἦτο τόσος πολὺς καιρὸς ἀφ' οὗ ἔφερε τὸ πυροβόλον (qu'il n' y avait pas si long temps qu' il portait le mousquet), τῷ εἶπε· «Πόσων ἐτῶν εἶσθε (quel âge avez-vous?);» — «Ἐνὸς ἔτους, Μεγαλειότατε.» Ὁ Φρεδερικὸς, ἔτι μᾶλλον ἐκπλαγείς (étonné), ἀνέκραξε· «Πρέπει ὑμεῖς ἢ ἐγὼ νὰ ἐχάσαμεν τὸν νοῦν!» — Ὁ στρατιώτης, ὅστις ἐξέλαβεν ἐκεῖνο (qui prit cela) διὰ τὴν τρίτην ἐρώτησιν, ἀπεκρίθη μετὰ θάρρους (avec aplomb): «Ἀμφότεροι Μεγαλειότατε.»

Θέμα 32.

Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς· ὁ μὲν (l'un) ἠγάπα νὰ κοιμᾶται μέχρι προΐουσης τῆς ἡμέρας (à dormir la grasse matinée), ὁ δὲ (et l'autre) ἦτο φιλοπονώτατος καὶ ἐγείρετο πάντοτε λίαν ἐνωρίς (de très-bonne heure). Οὗτος, ἐξελθὼν ἡμέραν τινὰ πολλὰ πρῶτ' (de grand matin: ὄρθρου βαθέως, ἔωθεν), εὔρε βαλάντιον πλήρες (remplie) ἀργυρίου. Ἐτρεξεν εἰς τὸν ἀδελφόν του νὰ τῷ μεταδώσῃ ἐκ τῆς εὐτυχίας του (lui faire part de sa bonne fortune), καὶ τῷ εἶπε· «Βλέπετε, Λουδοβίκε (Louis), τί κερδίζει τις (ce qu' on gagne) ἐγχειρόμενος (à se

lever) ἐνωρίς; » — «Μὰ τὴν πίστιν μου (Ma foi)! ἀπεκρίθη ὁ ἀδελφός του, ἐὰν ἐκείνος, εἰς ὃν ἀνήκει, δὲν ἐγείρετο ἐνωρίτερα (ne s'était pas levé de meilleure heure) ἐμοῦ, δὲν ἤθελε χάσειν αὐτὸ (il ne l'aurait pas perdue). »

Θέμα 33.

Ἡρώτησέ τις νέον ὄκνηρόν (on demandait à un jeune lainéant), τί (ce qui) τὸν ἔκαμνε νὰ μένη εἰς τὴν κλίνην (au lit) τόσον πολὺν καιρόν. — «Εἶμαι ἐνησχολημένος, εἶπε, νὰ βουλευώμαι, νὰ συμβουλευώμαι (à tenir conseil) ἐκάστην πρωΐαν (tous les matins). Ἡ μὲν ἐργασία μὲ συμβουλευεῖ νὰ ἐγείρωμαι, ἡ δ' ὄκνηρία νὰ μένω πλαγιασμένος· καὶ μοὶ δίδουσι πολλοὺς λόγους (vingt raisons) ὑπὲρ καὶ κατὰ (pour et contre). Ἐγὼ δὲ πρέπει ν' ἀκούσω (c'est à moi d'entendre), ὅ,τι λέγεται ἐκ τῶν δύο μερῶν (ce qu'on dit des deux parts)· καὶ μόλις ἀκούσω τὴν ὑπόθεσιν (et à peine la cause est-elle entendue que), τὸ γεῦμα εἶναι ἔτοιμον.

Θέμα 34.

Διηγοῦνται ὠραίαν πράξιν (trait) γυναικίος τινος εὐγενοῦς (d'une femme de qualité). Ἐρωτηθεῖσα ποῦ ἦτον ὁ σύζυγός της, ὅστις εἶχε κρυφθῆν (s'était caché), διότι μετέσχε συνωμοσίας (pour avoir trempé dans une conspiration), ἀπεκρίθη θαρραλέως (courageusement), ὅτι τὸν εἶχε κρύψειν. Αὕτη ἡ ὁμολογία ἤγαγεν αὐτὴν (cet aveu l'amena) ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ὅστις τῇ εἶπεν, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τὴν βάσανον (échapper à la torture), εἰμὴ φανερόνουςα τὸ καταφύγιον (qu'en découvrant la retraite) τοῦ συζύγου της. «Καὶ τοῦτο (cela) θέλει ἀρκέσειν;» εἶπεν ἡ Κυρία (la Dame). — «Ναὶ, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, σὰς δίδω περὶ τούτου τὸν λόγον μου.» — «Λοιπὸν (eh bien), εἶπε, τὸν ἔχω κρύψειν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἐν ἧ (οὐ) θέλετε εὐρῆν αὐτόν.» Αὕτη ἡ θαυμαστὴ ἀπόκρισις ἔθελξε τοὺς ἐχθρούς της.

Θέμα 35.

Κορνηλία (Cornélie) ἡ ἐπιφανὴς (l'illustre) μήτηρ τῶν Γράκχων (des Gracques), μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της, ὅστις τῇ ἄφησε δώδεκα τέκνα, παρεδόθη (se voua) εἰς τὴν φροντίδα τῆς οἰκογενείας της μετὰ φρονήσεως καὶ συνέσεως (avec une sagesse et une prudence), αἵτινες τῇ περιεποίησαν παγκόσμιον ὑπόληψιν (qui lui acquièrent l'estime universelle). Τρία μόνον ἐκ τῶν (d'entre les) δώδεκα ἔφθασαν εἰς ὠριμον ἡλικίαν (à l'âge mûr)· μία θυγάτηρ (ὀνομαζομένη)

Σεμπρονία (Sempronie), ἣν ἐνόμεισε μετὰ τοῦ (αὐτῆ) δευτέρου Σκιπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ (Scipion l'Africain), καὶ δύο υἱοὶ (ὀνομαζόμενοι) Τιβέριος καὶ Γάιος (Tibérius et Caius), οὗς ἀνέθρεψε (elle éleva) μετὰ ἰδιαζούσης ἐπιμελείας (avec un soin particulier). Ἄν καὶ πάντες ἐγίνωσκον (bien qu'on sût généralement), ὅτι ἐγεννήθησαν (qu'ils étaient nés) μὲ τὰς καλλιτέρας κλίσεις (avec les plus heureuses dispositions, μὲ πολλὴν εὐφρίαν), εἶκαζον (on jugeait), ὅτι ἦσαν ἔτι μᾶλλον ὑπόχρεοι εἰς τὴν ἀνατροφήν ἢ εἰς τὴν φύσιν. Ἡ ἀπόκρισις, ἣν ἔκαμην εἰς τινὰ Κυρίαν ἐκ Καμπανίας (de Campanie) περὶ αὐτῶν (à leur sujet), εἶναι περιφημοτάτη (très-fameuse), καὶ περιέχει (renferme) μεγάλας διδασκαλίας διὰ τὰς κυρίας καὶ διὰ τὰς μητέρας.

Θέμα 36.

Αὕτη ἡ κυρία, ἥτις ἦτο πλουσιωτάτη καὶ περιπαθὴς πρὸς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ἐπίδειξιν (passionnée pour le faste et l'éclat), εἶχεν ἐπίδειξιν (avait étalé) τοὺς ἀδάμαντάς της, τοὺς μαργαρίτας της καὶ τὰ πολυτιμότερα κοσμήματά της (joyaux), καὶ προσεκάλει σπουδαίως (et elle engageait sérieusement) τὴν Κορνελίαν, νὰ τῇ δεῖξῃ καὶ αὐτὴ (à lui faire voir aussi) τὰ κοσμήματά της. Ἡ Κορνελία ἔστρεψε (changea) ἐπίδειξιν τὴν ὁμιλίαν εἰς ἄλλην ὑπόθεσιν, ἵνα προσμεῖνῃ τὴν ἐπιστροφήν τῶν υἱῶν της, οἵτινες εἶχον ὑπάγειν εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα. Ὡς εἰσῆρχοντο πάλιν καὶ ἔφθανον εἰς τὸ ἐνδιαίτημα (dans l'appartement) τῆς μητρὸς τῶν, αὐτὴ εἶπε πρὸς τὴν ἐκ Καμπανίας κυρίαν, δεικνύουσα αὐτοὺς πρὸς αὐτὴν (en les lui montrant)· «Ἴδου τὰ κοσμήματά μου καὶ ὁ μόνος στολισμὸς (parure), ὃν ἐκτιμῶ (à la quelle j'attache du prix). Καὶ τοιοῦτος στολισμὸς, ὅστις εἶναι ἡ δύναμις καὶ τὸ ὑποστήριγμα τῆς κοινωνίας, προσθέτει μεγαλύτεραν λαμπρότητα (lustre) εἰς τὴν καλλονὴν παρ' ὅλα τὰ κοσμήματα τῆς Ἀνατολῆς (de l'Orient).»

Θέμα 37.

Ὅτε ὁ κόμης Σταίρ (Stair) ἦτο εἰς τὴν αὐλὴν Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ' (de Louis XIV), ἡ συμπεριφορὰ του (ses manières : οἱ τρόποι του), τὰ προτερήματά του, ἡ ἀγγικειὰ του (sa textérité) καὶ ἡ ὁμιλία του συνέτεινον τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐπιλήψεως καὶ τῆς φιλίας (et sa conversation le mirent fort en avant dans l'estime et l'amitié) τούτου τοῦ μονάρχου. Ἡμέραν τινὰ, ἐν τινὶ κύκλῳ τῶν αὐλικῶν του, ὁ βασιλεὺς, ὁμιλῶν περὶ τῶν πλεονεκτημάτων καλῆς ἀνα-

τροπῆς καὶ περὶ τῶν ἐπαγωγῶν τρόπων (et des manières engageantes), ἐπρότεινε νὰ στοιχματίσῃ, ὅτι ἤθελε δείξαι (qu'il nommerait) εὐγενῆ τινα (un gentilhomme) ἄγγλου, ὑπερτεροῦντα (surpassant) ὡς πρὸς τοῦτο (à cet égard) ὅλους τοὺς γάλλους τῆς αὐλῆς του. Τὸ στοίχημα παρεδέχθη (fut acceptée) χάριν ἀστεϊσμοῦ (par plaisanterie), καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης (Sa Majesté) ἔμελλε (devait) νὰ κάμῃ ἐκλογὴν τοῦ καταλλήλου εἰς τοῦτο τὸ πείραμα χρόνου καὶ τόπου (du temps et du lieu propres à cette expérience).

Θέμα 38.

Διὰ νὰ μεταστρέψῃ ἄλλοῦ (afin de détourner) τὰς ὑποψίας, ὁ βασιλεὺς ἀπεσιώπησε τὴν ὑπόθεσιν ἐπὶ τινὰς (laisssa tomber le propos pour quelques) μῆνας, ἵνα πιστεύσωσιν (afin qu'on crût) ὅτι τὴν εἶχε λησμονήσῃ. Τότε κατέφυγεν (ce fut alors qu'il eut recours) εἰς τὸ ἐπόμενον στρατήγημα. Προσδιώρισε τὸν λόρδον (il désigna lord) Σταίρ, καὶ δύο ἐκ τῶν εὐγενῶν τῶν πολιτικωτέρων (les plus polis) τῆς αὐλῆς του, ἵνα συνοδεύσωσιν αὐτὸν εἰς τὸν περίπικτον μετὰ τὴν πρωϊνὴν ὑποδοχὴν (à l'issue du grand lever). Ὅθεν (en conséquence) ὁ βασιλεὺς κατέβη διὰ τῆς μεγάλης κλίμακος τῶν Βερσαλλιῶν (de Versailles), παρακολουθούμενος ὑπὸ τούτων τῶν τριῶν κυρίων. Φθάσας εἰς τὴν ἄμαξαν, ἀντὶ νὰ περάσῃ πρῶτος (le premier), ὡς ἦτο συνήθεια (c'était l'usage), ἔκαμε νεῦμα πρὸς τοὺς κυρίους (seigneurs) γάλλους νὰ ἀναβῶσιν. Οὗτοι, εἰς ἐκείνην τὴν ἀσυνείηστον φιλοπροσύνην (cérémonie), υπεχώρησαν, ἵνα ἀποποιηθῶσι ταπεινῶς τοιαύταν τιμὴν. Τότε ὁ βασιλεὺς ἔκαμε νεῦμα πρὸς τὸν λόρδον Σταίρ, ὅστις ἔκυψε (s'inclina) καὶ ἀνέβη πάραυτα εἰς (sur-le-champ dans) τὴν ἄμαξαν. Ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ κύριοι γάλλοι τὸν ἠκολούθησαν (l'y suivirent).

Θέμα 39.

Ἄμα ἐκάθισαν (dès qu'ils eurent pris place), ὁ βασιλεὺς ἀνέκραξε ἄριστον (eh bien), Κύριοι, νομίζω, ὅτι θέλετε ὁμολογήσειν, ὅτι ἐξέρδισα τὸ στοίχημά μου (mon pari).» — «Βασιλεῦ, πῶς τοῦτο (sire, comment cela);» — Πῶς; ἐξηκολούθησεν ὁ βασιλεὺς, ὅταν ἠθέλησα ν' ἀναβῆτε εἰς τὴν ἄμαξαν, τὸ ἀπεποιήθητε ἄλλ' οὗτος ὁ πεπολιτισμένος (poli) ξένος (δεικνύων [désignant] τὸν λόρδον Σταίρ) μόλις ἔλαβε (n'eut pas plutôt reçu) τὰς διαταγὰς βασιλέως, ὅστις ὁμῶς (pourtant) δὲν εἶναι κυρίαρχος του, ὑπήκουσε παραχρῆμα (qu'il obéit à l'instant).» Οἱ αὐλικοὶ ἔβλιναν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ αἰσχύνου.

(de confusion), καὶ ὁμολόγησαν, ὅτι ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης εἶχε δίκαιον.

Θέμα 40.

Ἡ πρόοις τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Κυρίου Ἰσαὰκ Νεύτωνος (de Sir Isaac Newton), δι' ὅλου τοῦ βίου του (pendant le cours de sa vie), διήγειρε τὸν θαυμασμὸν ὄλων ἐκείνων, οἵτινες τὸν ἐγνώρισαν· ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει ἴσως μᾶλλον ἢ ἐν τῇ ἐπομένῃ. Ὁ Κύριος (Sir) Ἰσαὰκ Νεύτων εἶχε κυνάριον ἀγαπητὸν (favori), ὅπερ ἐκάλει Ἀδάμαντα. Ἡμέραν τινὰ ἀναγκασθεὶς νὰ μεταβῇ ἀπὸ τοῦ σπουδαστηρίου του εἰς (dans) τὸ πλησιόχωρον δωμάτιον, ἄφησε τὸν Ἀδάμαντα μόνον. Ὅτε ὁ Νεύτων εἰσῆλθε πάλιν, μετ' ἀπουσίαν λεπτῶν τινῶν μόνον, εὔρε μὲ μεγάλην του λύπην (à son grand déplaisir), ὅτι ὁ Ἀδάμας εἶχεν ἀνατρέψειν ἀλλειμματοκέρει ἀνημμένον ἐπὶ τῶν ἐγγράφων του· καὶ ἡ ἐργασία τοσοῦτων ἐτῶν, σχεδὸν τελειωθείσα, ἐπυρπολεῖτο (était en flammes), καὶ ἀπετεφρώθη. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Νεύτων εἶχεν ἤδη γράσειν πολὺ (Newton se faisant déjà très-vieux), αὕτη ἡ ἀπώλεια ἦτον ἀνεπανόρθωτος. Ἐν τοσοῦτῳ, χωρὶς καὶ νὰ κτυπήσῃ (sans même frapper) τὸν κύνα, ἤρκεσθη νὰ τὸν ἐπιπλήξῃ διὰ ταύτης τῆς ἐκφωνήσεως: ὦ (oh) Ἀδάμα! Ἀδάμα! πόσον ὀλίγον γνωρίζεις (que tu sais peu) τὸ κακὸν, ὅπερ ἐπραξας!

Θέμα 41.

Ὁ Ζεῦξις ἀντηγωνίσθη περὶ τῆς τέχνης του (Zeuxis entra en rivalité au sujet de son art) μὲ τὸν Παρρῆσιον (Parrhasius). Ἐζωγράφησε σταφυλὰς τοσοῦτον φυσικῶς, (avec une telle vérité), ὥστε ἦλθον πτηνὰ νὰ τὰς τσυμπῶσι μὲ τὸ βᾶμφορ (les becqueter). Ὁ ἄλλος διέγραψε (traça) παραπέτασμα τόσον ὁμοιον (ressemblant), ὥστε ὁ Ζεῦξις, εἰσερχόμενος, εἶπε: «Σηκώσατε τὸ παραπέτασμα, ὅπως ἴδωμεν (que nous voyions) τοῦτο τὸ ἔργον (ce travail).» Καὶ ἀναγνωρίσας τὴν ἀπάτην του, «Παρρῆσιε, τῷ εἶπεν, ἐνίκησας (tu as vaincu). Ἐγὼ μὲν ἠπάτησα μόνον πτηνὰ (je n'ai trompé que des oiseaux), σὺ δὲ ἠπάτησας (et toi tu as trompé) αὐτὸν τὸν ἴδιον καλλιτέχνην (un artiste lui-même).

Θέμα 42.

Λοχίας τις ἐκ τῶν σωματοφυλάκων (des gardes-du-corps) φρεδερίκου τοῦ Μεγάλου, ὅστις εἶχε τοσαύτην ματαιότητα, ὅσην ἀνδρείαν (autant de vanité que de bravoure), ἐφῆρει ἀλυσίδαν ὄρολογίου

εἰς ἣν προσεκόλλησε σφαῖραν πυροβόλου (une balle de mousquet), ἀντὶ ὠρολογίου, ὅπερ δὲν εἶχε τὰ μέσα ν' ἀγοράσῃ. Ὁ βασιλεὺς, ὢν ἡμέραν τινὰ εἰς διάθεσιν νὰ τὸν σκώψῃ (en humeur de le railler), τῷ εἶπεν· ἀ' Ἀληθινὰ (à propos), λοχία, πρέπει νὰ ἐγίνατε πολὺ ληποδίαυτος (que vous ayez été bien sobre) διὰ ν' ἀγοράσητε ὠρολόγιον· εἶναι ἕξ ὥραι κατὰ τὸ ἰδικόν μου (il est six heures à la mienne)· εἶπατέ μοι, ποῖα ὥρα εἶναι (quelle heure il est) κατὰ τὸ ἰδικόν σας; » Ὁ στρατιώτης, ὅστις ἐνόησε τὸν σκοπὸν (qui pénétrait l'intention) τοῦ βασιλέως, ἐξέβαλεν ἀμέσως (tira sur-te-champ) τὴν σφαῖραν ἐκ τῆς τσέπης τοῦ (de son gousset) καὶ τῷ εἶπε· « Τὸ ὠρολόγιόν μου δὲν δεικνύει οὔτε (ne marque ni) πέντε ὥρας οὔτε ἕξ, ἀλλὰ μοὶ λέγει καθ' ἐκάστην στιγμήν (à chaque instant), ὅτι εἶναι· (c'est) καθῆκόν μου ν' ἀποθάνω ὑπὲρ (pour) τῆς Μεγαλειότητός σας». « Ἰδοῦ (tiens), φίλε μου, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ὅπως εὐγνώμων (tout pénétré), λάβε τοῦτο τὸ ὠρολόγιον, ἵνα γνωρίζῃς καὶ (afin de savoir aussi) τὴν ὥραν. » Καὶ τῷ ἔδωκε τὸ ὠρολόγιόν του, ὅπερ ἦτο κεκοσμημένον μὲ ἀδάμαντας (de brillants).

Θέμα 43.

Ἐπιστολὴ διὰ τὸ νέον ἔτος (lettre pour le nouvel an).

Ἐν Σύρῳ, τῇ 4 Ἰανουαρίου 1868.

(Syracuse, le 4 Janvier 1868)

Φίλτατοί μου γονεῖς (Mes chers parents),

Ἡ ἐποχὴ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ ἔτους μοὶ ἐπιβάλλει καθῆκον τερπνότατον (bien doux), ἐπειδὴ (puisque) μοὶ δίδει νέαν ἀφορμὴν (occasion) νὰ σὰς ἐκφράσω τὰ αἰσθήματά μου, αἰσθήματα ἀγάπης (sentiments d'amour), σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης. Διατὶ δὲν δύναμαι (que ne puis-je) νὰ σὰς ἐκφράσω διὰ ζώσης φωνῆς (de vive voix)! Μὲ ποῖαν εὐχαρίστησιν ἤθελον ἔλθῃν (j'irais) νὰ ριφθῶ εἰς τὰς ἀγκάλας σας, καὶ νὰ ἀξιωθῶ τῶν φιλοφρονήσεών σας (recevoir vos caresses)! Ἄλλ' αἱ διαταγαὶ σας μὲ κρατοῦσι μακρὰν ὑμῶν, διὸ ὑποτάσσομαι μετὰ σεβασμοῦ εἰς τὰς θελήσεις σας. Αὗται δὲ αἱ διαταγαὶ αἱ κατὰ τὸ φαινόμενον (en apparence) τόσον αὐστηραὶ, προκαλοῦσιν (excitent) ἅπασαν τὴν εὐγνωμοσύνην μου, διότι ἤξεύρω πόσον μὲ ἀγαπᾶτε. Ἄλλ' εἶναι (c'est) θυσία, ἣν ἐπιβάλλετε εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς (vous vous imposez) διὰ τὴν εὐτυχίαν μου· ὀφείλω λοιπὸν νὰ γίνω ἀξίος (répondre) διὰ τῆς ἐργασίας μου καὶ τῆς ἐπιμελείας μου, τῶν καλῶν ἰδεῶν (aux bonnes pensées), ἃς ἔχετε ὑπὲρ (pour) ἐμοῦ, ἵνα ἐπαέλθω ποτὲ (afin de revenir un jour) εἰς τὸν κόλπον τῆς οἰκογενείας

μου ἄξιός ὑμῶν καὶ ἱκανός νὰ πληρώσω τὸν σκοπὸν, ὃν προτίθεσθε.

Μέχρις οὗ δὲ δυνθῶ (en attendant que je puisse) νὰ σᾶς δώσω δείγματα (des preuves) τοῦ ζήλου μου καὶ τῆς καρτερίας μου (de ma persévérance) εἰς τὸ πορεύεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ τῆς προόδου, ἀξιώσατε νὰ δεχθῆτε τὰς εὐχὰς (agréer les vœux), ἃς κάμνει (forme) ὑπὲρ (pour) τῆς ὑμετέρας εὐδαιμονίας καὶ διατηρήσεως ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει τὸ εὐτύχημα νὰ ᾖται

Εὐνούστατος καὶ αἰδημονέστατος υἱός σας

(Votre très-affectionné et très-respectueux fils).

Θέμα 44.

Ἐπιστολὴ Εὐχαριστήριος (lettre de remerciement).

Καλὴ μου θεία,

Ὁ Θεὸς, στερῶν ἐμὲ τῶν φιλότατων γονέων μου, μοὶ ἄφησεν, ὡς (pour) ὑποστήριγμα, δευτέραν μητέρα, ἥτις ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῆς τύχης μου. Τοσαῦται ἀτυχίαι, οἴμοι! συμπυκνῶνται (se pressent) συγχρόνως περὶ τὴν κοιτίδα νέας ὀρφανῆς! Ἄλλ' ὑμεῖς ἠσθάνθητε ὅλον τὸ βάρος τῆς δυστυχίας μου καὶ ἐπροθυμήθητε (vous vous êtes empressée) νὰ μοὶ τείνητε χεῖρα ἀρωγόν. Διὸ οὐχὶ μόνον μοὶ ἐπιδαφιλεύεστε φιλοφροσύνας καλλίστης μητρὸς (des caresses de la meilleure des mères), ἀλλὰ μὲ πληροῦται εὐεργεσιῶν, καὶ οὐδενὸς φείδεσθε (vous n' épargnez rien) διὰ τὴν ἀνατροφήν μου.

Βεβαίως, ἐκτὸς τῆς (à part la) βαθείας θλίψεως, ἦν μὲ κάμνει νὰ αισθάνωμαι ἢ σκληρὰ ἀπώλεια τῶν προσφιλεστάτων (bien aimés) γονέων μου, ὀφείλω νὰ εὐλογῶ τὴν τύχην μου· διότι ἠδυνάμην νὰ ἐλπίσω, ὅτι οἱ φίλτατοι γονεῖς μου, μὲ ὅλην τὴν πρὸς ἐμὲ ἀγάπην των (malgré tout leur amour pour moi), ἤθελον δυνθῆναι νὰ μοὶ χορηγήσωσι τὰ μέσα, ἅτινα ὑμεῖς μοὶ χορηγεῖτε διὰ τὴν ἐκπαίδευσίν μου; διὸ δὲν παύω παρακαλῶν τὸν Θεὸν (c' est pourquoι je ne cesse de prier Dieu) νὰ σᾶς χαρίσῃ ὑγείαν (de vous accorder la santé), εὐημερίαν, εὐτυχίαν καὶ μακροβιότητα.

Ἀξιώσατε, καλὴ μου θεία, νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου, μεθ' ἧς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ᾖμαι

Εὐπειθεστάτη ἀνεψιά σας.

Θέμα 45.

Προσκλητήριον (lettre d' invitation).

Καλὴ μου Αὐρηλία (Aurélie),

Ὡς ἐσυμφωνήσαμεν (ainsi que nous en étions convenues) πρὸ τῶν

διακοπῶν, παρεκάλεσα τὴν μητέρα μου, ὅπως εὐαρεσθηθῆ (de vouloir bien) νὰ μοι ἐπιτρέψῃ νὰ προσκαλέσω τινὰς ἐκ τῶν καλλιτέρων φίλων μου νὰ ἔλθωσι νὰ περάσωσι τὰς ὡραίας ἡμέρας τοῦ τραγητοῦ (des vendanges) εἰς τὴν εὐφρόσυνον ἐξοχὴν μας (dans notre délicieuse campagne). Δὲν ἔσχον δυσκολίαν νὰ ἐπιτύχω (Je n' ai pas eu de peine à obtenir) ὃ τι ἐζήτηουν· γινώσκεις τὴν φιλοστοργίαν τῆς καλῆς μητρός μου. Διό (c' est pourquoy) σπεύδω νὰ σὲ προσκαλέσω νὰ ἔλθῃς ταχέως· διέταξα τὰ πάντα (j' ai tout disposé) διὰ τὴν ἀφιξίν σου, τόσον ἐπιθυμῶ νὰ ἦσαι ἐνταῦθα ἢ πρότῃ· διότι, ὅποια καὶ ἂν ἦναι ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὰς συνομίλους μου (quelle que soit mon affection pour mes compagnes), ἤξεύρεις, ὅτι σὲ ἔχω πάντοτε προτιμῆσειν πασῶν τῶν ἄλλων (à toutes les autres), ἕνεκα τῶν λαμπρῶν προτερημάτων σου, ἅτινα κρύπτεις ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς μετριοφροσύνης. Ἐλθέ λοιπὸν ταχέως, σοὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω· διότι ἀριθμῶ τὰς στιγμὰς, αἵτινες μέλλουσιν (vont) ἀκόμη νὰ μᾶς κρατήσωσιν ἀποχωρισμένας μέχρι τῆς ὥρας τῆς ἀφιξέως σου.

Ἰγίαινε, φιλότατη Αὐρηλία, πρόσφερον τὰ σεβάσματά μου πρὸς τοὺς καλοὺς γονεῖς σου.

Σὲ ἀσπάζομαι ὡς σὲ ἀγαπῶ.

[Ἡ φίλη σου.

Θέμα 46.

Ἐπιστολὴ παραμυθητικὴ (lettre de consolation).

Φιλότατη μοι ἀδελφὴ,

Ἡ θεία πρόνοια μᾶς πέμπει ἐνίοτε θλίψεις, ἵνα μᾶς δοκιμάσῃ καὶ μᾶς καταστήσῃ (pour nous éprouver et nous rendre) ἀξίας τῶν οὐρανίων ἀγαθῶν (faveurs), ἅτινα μᾶς ἐτοιμάζει. Ὡς σὺ, καλή μου ἀδελφὴ, ἔκλαυσα πικρῶς διὰ τὸν θάνατον τῆς φιλότατης θυγατρὸς σου· ἀλλὰ, συνελθοῦσα ὀλίγον (revenue un peu) καὶ μὴ εὐρίσκουσα τίποτε περὶ ἐμὲ, ὅπερ ἡδύνατο (qui rût) νὰ μὲ παρηγορήσῃ, ἐζήτησα εἰς τὸν Θεὸν (en Dieu) ἀνακούφισιν τῆς ἀλγηδόνος μου (à ma souffrance). ὦ! πόσον ἡ πίστις εἰς τὸν Θεὸν (que la confiance en Dieu) εἶναι παραμυθητικὴ (consolante) εἰς τοιαύτας (dans de telles) περιστάσεις! Μοὶ ἐφάνη αἴφνης, ὅτι ἡ λύπη μου μετεβάλλετο εἰς χαρὰν, συλλογιζομένη τὰς ἀρετὰς (aux vertus) τοῦ ἀγγέλου σου.

Ἐβλεπον τὴν φιλότατην θυγατέρα σου σφογγίζουσιν (essuyer) τὰ δάκρυά σου καὶ τὰ ἰδικά μου, καὶ ἀπευθύνουσα πρὸς ἡμᾶς τούτους τοὺς παραμυθητικὸς λόγους· ἂν σεῖς, αἵτινες τοσοῦτον μὲ ἀγαπήσατε (qui m' avez tant aimée) ἐπὶ τῆς γῆς, ἐάν μὲ ἀγαπάτε ἀκόμη, μὴ κλαίτε-

τε, ἐπειδὴ ἀπολαύω αἰωνίου εὐδαιμονίας, καὶ ἐπικαλοῦμαι ὑπὲρ ὑμῶν τὴν θεῖαν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ.

Αὕτη ἡ τερπνὴ ὄψασις, καλὴ μου ἀδελφὴ, ἐπέφερε (a rendu) τὴν γαλήνην εἰς τὸ πνεῦμά μου. Ἄνοιξον λοιπὸν ἐπίσης τὴν πληγωμένην (ulcéré) καρδίαν σου εἰς τὰς παραμυθίας, ἃς σοὶ παρέχει (offre) ἡ ἀγία ἡμῶν θρησκεία, ἀντὶ νὰ κατατήκησαι (au lieu de te consumer) εἰς δάκρυα πικρὰ καὶ εἰς ἀνωφελεῖς πόθους (λύπας).

Δέχθητι, καλὴ ἀδελφὴ, τοὺς εἰλικρινεστάτους ἀσπασμούς μου.

Θέμα 47.

Ἐπιστολαὶ ἐμπορικαὶ (lettres de commerce).

Κύριε,

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ ἀποστείλητε διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου 750 λίτρας ὀρυζίου. 550 λίτρας σακχάρους. καὶ 300 λίτρας καφέ. Εὐδοκῆσατε δὲ νὰ μοὶ τὰ διατιμήσητε (me les coter) εἰς μετρίαν τιμὴν (à un juste prix), καὶ νὰ τὰ συσκευάσητε (les emballer), ὥστε νὰ τὰ λάβω ἄνευ βλάβης (de manière qu' ils me parviennent sans avarie)· διότι ἄλλως θὰ ἀναγκασθῶ νὰ ἀφήσω εἰς λογαριασμόν σας (de vous laisser pour compte) πᾶν ὅ τι δὲν ἤθελεν εἶσθαι κατάλληλον πρὸς πώλησιν (pour la vente).

Δέχθητε, κύριε, τὰς προθύμους προσαγορεύσεις μου.

Θέμα 48.

Κύριε,

Ἄρτίως σᾶς ἀπέστειλα (je viens de vous expédier) διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τὰ εἶδη, τὰ ὁποῖα ἐζήτησατε παρ' ἐμοῦ (les articles que vous m' avez demandés) διὰ τῆς ἐπιστολῆς σας, μνηολογημένης τῆ 4 τοῦ ἐνεστῶτος (en date du 4 courant), καὶ τῶν ὁποίων θέλετε εὐρεῖν ἐπισυννημμένον τὸ τιμολόγιον (ci-joint la facture). Κατεβάλομεν δὲ (nous avons fait) ὅλας τὰς προσπάθειάς μας διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν, καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι δὲν θέλετε βραδύνειν νὰ μᾶς τιμήσητε διὰ νέων παραγγελιῶν. Διὸ σᾶς κατευθύνομεν τὰς συνήεις τιμὰς ἡμῶν (nos prix courants), ὅπως ἡ ἔποψις (afin que l' aperçu) τῶν ὠφελειῶν, ἃς προσφέρομεν εἰς τοὺς ἐντολεῖς μας, σᾶς προτρέψῃ νὰ (à) κάμητε ἀγορὰς (des achats), ἐν ᾧ (tandis que) δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τόσον (d' aussi) μεγάλας παραχωρήσεις (concessions).

Δέχθητε, κύριε, τὰς ἐξαιρέτους προσρήσεις μας (Agrégez, monsieur, nos civilités distinguées).

Θέμα 49.

Συναλλαγματικά (lettres de change).

Διὰ φρ. (bon pour F.) 1500.

Ἐν Παρισίοις, τῆ 15 Ἰανουαρίου 1868.

(Paris, le 15 Janvier 1868.)

Μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως (à quinze jours de vue), πληρώσατε διὰ ταύτης τῆς πρώτης συναλλαγματικῆς (par cette première de change), ἐν ἔλλειψει Β'. (la seconde ne l'étant), εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κυρίου Γ. τὴν ποσότητα χιλίων πεντακοσίων φράγκων (la somme de quinze cents francs), ἀξίαν ληφθεῖσαν εἰς μετρητὰ (valeur reçue comptant), καὶ περάσατε εἰς λογαριασμὸν (λ/σμὸν) κατὰ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ (que vous passerez en compte suivant l'avis de).

Α. (ἐκδότης, tireur.)

Πρὸς τὸν Κύριον Β. (A. Mr. B.)

Εἰς Μασσαλίαν (à Marseille).

Δέχομαι (accepté).

Β. (ἀποδέκτης, accepteur.)

Ὅπισθογράφησις (endossement).

Καὶ δι' ἐμὲ (pour moi) πληρώσατε εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κ. Δ. τὴν ἀξίαν, ἣν ἔλαβον παρ' αὐτοῦ (valeur reçue de lui).

Ἐν Παρισίοις, τῆ 15 Ἰανουαρίου 1868.

Γ. (ὀπισθογράφος, endosseur.)

Ἐξωφλήθη (pour acquit).

Δ.

Θέμα 50.

Διὰ δραχμ. 3,000.

Ἐν Ἀθήναις (Athènes), τῆ . . .

Τῆ ἐμφανίσει (à vue), πληρώσατε εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κ. Ε. τὴν ποσότητα τριῶν χιλιάδων δραχμῶν (drachmes), ἀξίαν ληφθεῖσαν παρ' αὐτοῦ εἰς νομίσματα (en espèces), καὶ περάσατε εἰς λ/σμὸν ἄνευ εἰδοποιήσεως τοῦ (sans avis de).

Θ.

Πρὸς τὸν Κ. Ι.

Εἰς Πάτρας (à Patras).

Διὰ φρ. 5000.

Ἐν Σύρω (Syra), τῆ . . .

Μετὰ τριακονθήμερον προθεσίαν ἀπὸ σήμερον (à une usance de date), πληρώσατε τῆ διαταγῆ τοῦ Κ. Δ. τὰ ἄνω (les susdits) φράγκα πέντε χιλιάδας, τὰ ὁποῖα ἔλαβον παρ' αὐτοῦ εἰς ἐμπορεύματα (en marchandises), καὶ περάσατε εἰς λ/σμόν μου.

Πρὸς τὸν Κ. Ν.

Μ.

Εἰς Μασσαλίαν.

Θέμα 54-

Γραμματίον εἰς διαταγὴν (billet à ordre).

Διὰ δραχ. 1000.

Ἐν Σύρω, τῆ . . .

Μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ σήμερον (à deux mois de date), θέλω πληρώσει εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Κ. Π. τὴν ποσότητα χιλίων δραχμῶν, ἀξίαν ληφθεῖσαν εἰς ἐμπορεύματα.

Ρ.

Ἐξοφλητικὸν (quittance).

Ἐν Σύρω, τῆ . . .

Ἐλαβον σήμερον παρὰ τοῦ Κ. Σ. (J' ai reçu ce jour de M. S.) τὴν ποσότητα διακοσίων πεντήκοντα φράγκων, διὰ τὸ ἐνοίκιον τῆς τριμηνίας, ληξιάσης (pour le loyer du trimestre échu) τῆ πρώτης Ἰανουαρίου (le premier Janvier).

Φρ. 250.0.

Τ.

ΜΕΡΟΣ ΗΜΗΤΩΝ (Cinquième partie).

Θέματα κατὰ τὴν μέθοδον Χάν.

(Thèmes d'après la méthode Ahn.)

1.

J'ai, ἔχω.	un livre, ἓν βιβλίον, βιβλίον τι, βιβλίον.
tu as, ἔχεις.	une plume, μίαν γραφίδα, γραφίδα τινά, γραφίδα.
il (elle) a, (αὐτός, αὐτή) ἔχει.	un couteau, μαχαίριον.
nous avons, ἔχομεν.	une maison, οἰκίαν.
vous avez, ἔχετε.	un jardin, κήπον.
ils (elles) ont, (αὐτοί, αὐταί) ἔχουσι.	et, καί.

J'ai un livre. Tu as une plume. Il a un couteau. Elle a une maison. Nous avons un jardin. Ils ont un livre et une plume. Vous avez une plume et un couteau. Nous avons une maison et un jardin. Elles ont un couteau et un livre.

2.

Ἔχω κήπον. Ἔχεις οἰκίαν. Ἔχει βιβλίον. Αὐτὴ ἔχει γραφίδα. ἔχομεν βιβλίον καὶ μαχαίριον. ἔχετε κήπον καὶ οἰκίαν. ἔχουσι μαχαίριον καὶ γραφίδα. Αὐταί ἔχουσι γραφίδα καὶ βιβλίον.

3.

Ai-je? ἔχω;	Je n'ai pas, δὲν ἔχω.
un père, πατέρα.	un chat, γάτον.
une mère, μητέρα.	un cheval, ἵππον.
un frère, ἀδελφόν.	une pomme, μήλον.
une soeur, ἀδελφήν.	une orange, πορτοκάλιον.
un chien, κύνα.	que, qu'est-ce que? τί;

Oui, Naί. En, ἐξ αὐτοῦ, ἐξ αὐτῆς, ἐξ αὐτῶν. non, ὄχι.

Αι-je un frère? (ὄρ. Μέρ. Πρωτ. ῥημ. ἐρωτ.) As-tu une sœur? Α-t-il une pomme? Oui, il en a une (ὄρ. Μ. Π. Πρωσ. ἄντων.). Α-t-elle une orange? Non, elle n'en a pas. Avons-nous une maison et un jardin? Avez-vous un livre et une plume? Qu' ai-je? Vous avez un cheval et un chien. Qu' a-t-il? Il a un chien et un chat. Qu' avons nous? Vous avez un frère et une sœur. Ont-ils une pomme et une orange? Oui, ils en ont.

4.

"Ἐχω κůνα; Ναί, ἔχεις (tu en as un). "Ἐχεις ἵππον; "Οχι, δὲν ἔχω. "Ἐχει γάτον; Ναί, ἔχει. "Ἐχομεν πατέρα καὶ μητέρα; Ναί, ἔχετε. "Ἐχετε ἀδελφόν καὶ ἀδελφὴν; "Οχι, δὲν ἔχομεν. "Ἐχουσι οἰκίαν καὶ κή-
πον; Ναί, ἔχουσι. Τί ἔχεις; "Ἐχω μήλον. Τί ἔχει; "Ἐχει πορτοκάλιον. Τί ἔχομεν; "Ἐχετε ἵππον καὶ κůνα. Τί ἔχουσι αὐταί; Αὐταί ἔχουσι βιβλίον, γραφίδα καὶ μαχαίριον.

5.

Je suis, εἶμαι.	bon, ἀγαθός, καλός.
Tu es, εἶσαι.	mauvais, κακός.
Il (elle) est, (αὐτός, αὐτή) εἶναι.	grand, μέγας.
nous sommes, εἶμεθα.	petit, μικρός.
vous êtes, εἶσθε.	riche, πλούσιος.
ils (elles) sont, (αὐτοί, αὐταί) εἶναι.	pauvre, πτωχός.

Je suis pauvre. Tu es riche. La maison est petite. Le jardin est grand. La plume est mauvaise. Le livre est bon. Suis-je pauvre? Es-tu riche? Est-il bon? La maison est-elle grande? Le jardin est-il petit? Nous avons une bonne plume. Avez-vous un bon livre? Le frère et la sœur sont pauvres. Le père et la mère ne sont pas riches. Le frère est-il riche? Oui, il l'est (ὄρ. Μέρ. Δεύτ. Πρωσ. ἄντων.). La sœur est-elle pauvre? Non, elle ne l'est pas. La maison et le jardin sont-ils grands? Oui, ils le sont. Êtes-vous pauvres? Oui, je le suis. Est-il riche? Non, il ne l'est pas.

6.

Δὲν εἶμαι πλούσιος. Δὲν εἶσαι πτωχός. Ὁ Κύων εἶναι μικρός. Ὁ ἵππος εἶναι μέγας. Ἡ γραφὴς εἶναι κακὴ; Τὸ βιβλίον εἶναι καλόν; Εἶμεθα πλούσιοι; Εἶσθε πτωχοί; "Ἐχομεν καλὸν πατέρα; "Ἐχετε καλὴν μητέρα; Ὁ ἀδελφός εἶναι πλούσιος; Ναί, εἶναι. Ἡ ἀδελφὴ εἶναι πτωχὴ;

Ὅχι, δὲν εἶναι. Ἡ οἰκία καὶ ὁ κήπος εἶναι μεγάλοι; Ναι, εἶναι. Ἐχομεν πλούσιον ἀδελφὸν καὶ πτωχὴν ἀδελφὴν. Δὲν εἶμεθα πλούσιοι, καὶ δὲν εἶσθε πτωχοί. Τὸ μῆλον εἶναι καλὸν, καὶ τὸ πορτοκάλιον εἶναι κακόν.

7.

la plume, ἡ γραφίς.	les plumes, αἱ γραφίδες.
la maison, ἡ οἰκία.	les maisons, αἱ οἰκίαι.
la chambre, τὸ δωμάτιον.	la fleur, τὸ ἄνθος.
la cuisine, τὸ μαγειρεῖον.	la tulipe, τὸ λείριον.
la cave, τὸ ὑπόγειον.	la rose, τὸ ρόδον.

Les livres sont bons. Les plumes sont mauvaises. Les maisons ne sont pas petites. Les jardins ne sont pas grands. La rose est une fleur. La rose et la tulipe sont des fleurs. J' ai les chiens et les chats. Vous avez les pommes et les oranges. Il a les tulipes et les roses. Nous avons de riches frères et de pauvres soeurs (ὄρ. Μέρ. Δεύτ. περι ἄρθρου). Ils ont de petites chambres et de grandes caves. Les frères sont-ils riches? Oui, ils le sont. Les soeurs sont-elles pauvres? Non, el es ne le sont pas.

8.

Τὰ δωμάτια εἶναι μεγάλα. Τὰ ὑπόγεια εἶναι μικρά. Τὰ βιβλία εἶναι καλά; Αἱ γραφίδες εἶναι κακαί; Ἐγὼ τὰ λείρια καὶ τὰ ρόδα. Ἐχετε τοὺς κύνες καὶ τοὺς γάτους. Ἐχομεν τὰ μῆλα, ἔχετε τὰ πορτοκάλια. Ἐχομεν πλουσίους ἀδελφούς (de riches frères) καὶ πλουσίας ἀδελφάς. Ἐχετε καλὰ βιβλία καὶ καλὰς γραφίδας. Ὁ πατὴρ ἔχει μεγάλης οἰκίας καὶ μεγάλους κήπους.

9.

un, ἓν.	cinq, πέντε.	neuf, ἑννέα.
deux, δύο.	six, ἕξ.	dix, δέκα.
trois, τρία.	sept, ἑπτὰ.	onze, ἑνδεκά.
quatre, τέσσαρα.	huit, ὀκτώ.	douze, δώδεκα.
la bouche, τὸ στόμα.		Charles, Κάρολος.
le doigt, τὸ δάκτυλον.		Jean, Ἰωάννης.
l'oreille, τὸ οὖς, ὠτίον.		Marie, Μαρία.
l'oeil, ὁ ὀφθαλμός.		Élisabeth, Ἐλισάβετ.
le jour, ἡ ἡμέρα.		vieux, ἀγέ de, γηραιός, ἡλικιωμένος.
la semaine, ἡ ἑβδομάς.		où, ποῦ.

le mois, ὁ μῆν.

là, ἐκεῖ.

l'an, τὸ ἔτος.

ici, ἐνταῦθα.

dans, ἐν. mais, ἀλλά.

J'ai un frère et deux soeurs. Tu as trois livres et quatre plumes. Jean a cinq maisons, et Charles a six chiens. Nous avons deux fleurs, une tulipe et une rose. Élisabeth est âgée de huit ans. Marie est âgée de neuf ans. Une semaine a sept jours. Nous avons une bouche, mais deux oreilles. Vous avez dix chambres, deux cuisines et une cave. Où est Charles ? Il est dans le jardin. Où est Marie ? Elle est dans la cuisine. Où êtes-vous Jean ? J'y suis. Où est Élisabeth ? Elle y est. Où sont Jean et Marie ? Ils sont ici. Avez-vous une orange ? Oui, j'en ai une. Élisabeth a-t-elle un chat ? Non, elle n'en a pas.

10.

Ποῦ εἶσαι, Κάρολε ; Ἴδου ἐγὼ (νά με) [me voici]. Ποῦ εἶναι ὁ Ἰωάννης ; Ἴδου αὐτὸς (νά τον) [le voilà]. Ποῦ εἶναι τὰ ἄνθη ; Ἴδου αὐτὰ (νά τα) [les voici]. Τί ἔχετε ; Ἔχω ἓν μῆλον καὶ δύο πορτοκάλια. Ὁ Ἰωάννης ἔχει ἓν μαχαίριον καὶ τρεῖς γραφίδας. Ἔχομεν τέσσαρας οἰκίας καὶ πέντε κήπους. Εἷς μὴν ἔχει τέσσαρας ἐβδομάδας. Ἐν ἔτος ἔχει δώδεκα μῆνας. Ἔχομεν δύο ὀφθαλμούς καὶ ἓν στόμα. Ὁ Ἰωάννης εἶναι ἑννεαετής, καὶ ἡ Μαρία εἶναι ἑνδεκαετής. Ποῦ εἶναι ἡ Ἐλισάβετ ; Εἶναι ἐν τῷ ὑπογείῳ. Ποῦ εἶναι ὁ Κάρολος καὶ ὁ Ἰωάννης ; Εἶναι εἰς τὸν κήπον.

11.

mon, ἐμὸς, ὄν. ton, σὸς, ὄν. son, ἐός, ὄν. ma, ἐμή. ta, σὺ. sa, ἐή.
mes, ἐμοί, αἱ. á. tes, σοί, αἱ. á. ses, ἐοί, αἱ. á.

notre, ἡμέτερος, α, ὄν. votre, ὑμέτερος, α, ὄν. leur, σφέτερος, α, ὄν.
nos, ἡμέτεροι, αἱ, α. vos, ὑμέτεροι, αἱ, α. leurs, σφέτεροι, αἱ, α.

(Ὅρ. Μέρ. Πρῶτ. Κτητ. ἐπίθετα.)

le grand-père, ὁ πάππος.

l'homme, ὁ ἀνὴρ.

la grand' mère, ἡ μάμμη.

la femme, ἡ γυνή.

l'oncle, ὁ θεῖος.

bien, bien portant, εὖ(καλῶς)ἔχων.

la tante, ἡ θεία.

mal, indisposé, ὑπόνησος, κακοδιά-

le neveu, ὁ ἀνεψιός.

θετος.

la nièce, ἡ ἀνεψιά.

mal, malade, ἀρρώστος.

le cousin, la cousine, ἐξάδελ-

tout-à-fait, ὅλως, ἐντελῶς.

φος, η.

comment, πῶς.

comment vous portez-vous ? πῶς ἔχετε ;

Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

Mon père est malade, mais ma mère se porte bien. Notre jardin est grand, mais votre maison est petite. Votre père est mon oncle, votre mère est ma tante. Jean est votre frère, et Marie est votre soeur. Jean et Charles sont mes frères. Elisabeth et Marie sont mes soeurs. Où sont mon couteau et ma plume? Votre couteau est ici, et vos plumes sont là. Votre oncle est-il riche? Oui, il l'est. Votre tante est-elle pauvre? Non, elle ne l'est pas. Charles et votre frère sont malades. Marie et sa soeur sont bien portantes. Comment vous portez-vous? Je me porte tout-à-fait bien. Comment votre cousin se porte-t-il? Il est malade. Où est ma mère? Elle est dans la cuisine. Où sont vos frères? Ils sont dans le jardin. Quel âge a votre grand-père? Notre grand-père est un vieil homme, et notre grand' mère est une vieille femme.

12.

Πῶς ἔχει ὁ κύριος θεϊός σας; Ὁ θεϊός μου εἶναι ἐντελῶς καλὰ, ἀλλ' ἡ θεία μου εἶναι ἀσθενής. Ποῦ εἶναι ὁ ἐξάδελφός σου; Ἴδου αὐτός. Ποῦ εἶναι τὰ βιβλία μου; Ἴδου αὐτά. Ποῦ εἶναι ὁ Κάρολος; Εἶναι εἰς τὸν κήπον μας. Ποῦ εἶναι ἡ ἀδελφή του; Εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν της. Ὁ Ἰωάννης εἶναι ἀνεψιός μου, καὶ ἡ Ἐλισάβετ εἶναι ἀνεψιά μου. Ὁ θεϊός σας δὲν εἶναι ἐνταῦθα, ἀλλ' ὁ ἐξάδελφός σας εἶναι ἐκεῖ. Ἔχομεν γηραιὸν πατέρα καὶ γηραιὰν μητέρα. Ὁ ἀνεψιός σας εἶναι ἀνὴρ πλούσιος, καὶ ἡ μήτηρ σας εἶναι γυνὴ πλουσία. Οἱ ἀδελφοί μου καὶ αἱ ἀδελφαί μου εἶναι εἰς τὸν κήπον. Τὰ βιβλία μας εἶναι καλὰ, αἱ γραψίδες σας εἶναι κακάι. Ποίαν ἡλικίαν ἔχει ἡ ἐξαδέλφη σας; Εἶναι δεκαετής, καὶ ὁ ἀδελφός της εἶναι ἑωδεκαετής.

13.

ce ἢ cet, οὗτος, τοῦτο. cette, αὕτη. ces, οὗτοι, αὗται, ταῦτα (ὄρ. Μέρ. Πρῶτ. Δεικτ. ἐπίθ.). ce, ἐκεῖνο. celui-ci, οὗτος. celui-là, ἐκεῖνος. ceux-ci, οὗτοι. ceux-là, ἐκεῖνοι (ὄρ. Μέρ. Πρῶτ. Δεικτ. ἀντων.).

les parents, οἱ γονεῖς.

une fourchette, πειροῦνι.

un garçon, παῖς, νέος.

une cuiller, κογλιόριον.

une fille, θυγάτηρ, κόρη.

une assiette, παροψίς, πιάτον.

un fils, υἱός.

une table, τράπεζα.

pour, διὰ.

une chaise, σκαμνί, ἔδρα.

Ce garçon est mon frère, cette fille est ma sœur. Ces garçons

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

sont mes fils, ces jeunes filles sont mes filles. Cette maison-là est petite, ce jardin-là est grand. Ces livres-là sont bons, ces plumes-là sont mauvaises. Jean et Charles son bons garçons. Marie et Élisabeth sont bonnes filles. C'est mon couteau, c'est votre fourchette. Ce sont mes livres, ce sont vos plumes. Est-ce ma cuiller? Est-ce votre assiette? Sont-ce ses tulipes, sont-ce ses roses? Cet homme-ci est-il votre oncle? Oui, il l'est. Cette femme-là est-elle votre tante? Non, elle ne l'est pas. Ces garçons-ci sont-ils malades? Ces filles-là sont-elles pauvres? Cette-maison a dix chambres, deux cuisines et une cave. Mes parents ont trois fils et cinq filles. Cette tal le-ci est petite, celle-là est grande. Ces chaises-ci sont bonnes, celles-là sont mauvaises.

14.

Οὗτος ὁ ἀνὴρ εἶναι πατὴρ μου, ἐκείνη ἡ γυνὴ εἶναι μήτηρ μου. Αὐταὶ αἱ οἰκίαι εἶναι μεγάλαι, ἐκεῖνοι οἱ κῆποι εἶναι μικροί. Τοῦτο τὸ μαχαίριον εἶναι διὰ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐκεῖνο τὸ κοχλιάριον διὰ τὸν Κάρολον. Ταῦτα τὰ μῆλα εἶναι διὰ τὴν Μαρίαν, καὶ ἐκεῖνα τὰ πορτοκάλια, διὰ τὴν Ἐλισάβετ. Αὕτη ἡ ἔδρα εἶναι διὰ τὴν ἀδελφὴν μου; Ἐκεῖνο τὸ πιάτον εἶναι διὰ τὸν ἀδελφόν μου; Ταῦτα τὰ ἄνθη εἶναι διὰ τὴν μητέρα μας; Τοῦτο τὸ λείριον εἶναι διὰ τὴν θυγατέρα σας; Κάρολε, δὲν εἶναι (ce n'est pas) τὸ μαχαίριόν σου, δὲν εἶναι τὸ πειρούσιόν σου. Δὲν εἶναι οἱ κύνες μας, δὲν εἶναι οἱ ἵπποι σας. Ἴδου δύο βιβλία, τοῦτο εἶναι διὰ τὸν Ἰωάννην, ἐκεῖνο, διὰ τὴν Μαρίαν. Τοῦτο τὸ μῆλον εἶναι καλόν, ἐκεῖνο εἶναι κακόν. Αὐταὶ αἱ ἔδραι εἶναι διὰ τὸν πατέρα μου, ἐκεῖναι, διὰ τὸν θεῖόν μου.

15.

une bague, δακτυλίδιον.	perdu, ἀπολεσθεῖς.
une montre, ὠρολόγιον.	trouvé, εὑρεθεῖς.
un chapeau, πῖλος.	pris, ληρθεῖς.
une canne, ῥάβδος.	vu, ὄραθεῖς.
la bourse, τὸ βαλάντιον.	acheté, ἀγορασθεῖς.
l'argent, ὁ ἀργυρος.	vendu, πωληθεῖς.

Qu'as-tu perdu? J'ai perdu ma bourse et mon argent. Charles a perdu sa plume et son couteau, et Marie a perdu son chien et son chat. Ce pauvre homme a perdu un oeil. J'ai trouvé une plume et un couteau dans votre jardin. Élisabeth a trouvé une fourchette et une cuiller dans la cuisine. Où avez-vous trouvé cet-

te montre et cette bague? Où Jean a-t-il pris ce chapeau et cette canne? Avez-vous vu notre maison et notre jardin? Oui, je les ai vus. Votre tante a-t-elle vendu ses chevaux et ses chiens? Non, elle ne les a pas vendus. Ces garçons et ces filles sont-ils malades? Ces maisons et ces jardins sont-ils grands? Où avez-vous acheté vos tulipes et vos roses? Mon oncle a acheté une montre et une bague pour mon frère, et une fourchette et une cuiller pour ma sœur. Nous avons un oncle et une tante riches. Vous avez une grande maison et un grand jardin. Charles et Elisabeth ont perdu leur bon père et leur bonne mère.

16.

Ἰωάννη, ποῦ εὔρες τοῦτο τὸ πειρούριον καὶ ἐκεῖνο τὸ μαχαίριον; Κάρολε, ποῦ ἔχετε ἀγοράσει τοῦτον τὸν κῆπον καὶ ἐκεῖνον τὸν γάτον; Μαρία, τί ἔχετε ἀπολέσει; Ἐγὼ ἀπολέσει τὸ βαλάντιόν μου καὶ τὸ ἀργυρίόν μου. Ἡ Ἐλισάβετ ἔχει ἀπολέσει τὸ δακτυλίδιόν της καὶ τὸ ὠρολόγιόν της. Τί ἔχουσιν ἀπολέσει οἱ ἀδελφοί σας; Ἐχουσιν ἀπολέσει τὰ βιβλία των καὶ τὰς γραφίδας των. Ἐχετε ἰδεῖ τὸν πῖλόν μου καὶ τὴν ράβδον μου; Ποῦ ἔχετε λάβει ταῦτα τὰ κοχλιάρια καὶ ἐκεῖνα τὰ πειρούρια; Ὁ πατήρ σας ἔχει πωλήσει τὴν οἰκίαν του καὶ τὸν κῆπόν του; Ἐχετε ἰδεῖ ἄνδρα καὶ γυναῖκα εἰς τὸν κῆπόν σας; Ὁχι, ἀλλ' ἔχω ἰδεῖ τοῦτον τὸν παῖδα καὶ ἐκείνην τὴν κόρην εἰς τὸ δωμάτιόν σας. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἄνθρωπος καὶ ἐκείνη ἡ πτωχὴ γυνὴ εἶναι ἀσθενεῖς; Ἐχουσιν ἀπολέσει τὸν υἱόν των καὶ τὴν θυγατέρα των.

17.

J' aime, ἀγαπῶ.

nous aimons, ἀγαπῶμεν.

tu aimes, ἀγαπᾷς.

vous aimez, ἀγαπᾶτε.

il (elle) aime, (αὐτὸς, αὐτὴ) ἀγαπᾷ.

ils(elles) aiment (αὐτοί, αἱ) ἀγαπῶσιν.

louer, ἐπαινεῖν.

l' eau, τὸ ὕδωρ.

écrire, γράφειν.

le vin, ὁ οἶνος.

lire, ἀναγινώσκειν.

la bière, ὁ ζύθος.

coucher, πλαγιάζειν.

le thé, τὸ τεῦ.

dormir, κοιμᾶσθαι.

le café, ὁ καφές.

boire, πίνειν.

le pain, ὁ ἄρτος.

manger, τρώγειν.

le fromage, ὁ τυρὸς.

croire, νομίζειν.

une tasse, φιάλη.

apprendre, μαθάνειν.

un verre, ποτήριον.

le Français, ὁ Γάλλος.

une bouteille, μπουτίλλια.

l' Anglais, ὁ Ἄγγλος.	obéissant, εὐπειθής.
l' Allemand, ὁ Γερμανός.	utile, ὠφέλιμος
une lettre, ἐπιστολή.	une leçon, μάθημα.
un verre d' eau, ποτήριον ὕδατος. ου, ἦ.	

J' aime mon père et ma mère. Charles aime ses frères et ses sœurs. Ses garçons aiment leurs parents. Charles loue Jean, et Jean loue Charles. 'Nous aimons et nous louons les garçons et les filles obéissants. Marie écrit une lettre, et Élisabeth lit un livre utile. Je dors dans cette chambre-ci, et ma sœur, dans celle-là. Jean boit un verre de bière, et sa sœur, une tasse de thé. Marie mange une pomme, et ses frères mangent un morceau de pain et de fromage. Nous apprenons le Français, mon neveu apprend l'Anglais, et mes cousins apprennent l'Allemand. Où est votre sœur? Je crois qu' elle est dans le jardin ou dans la cuisine. A-t-elle pris ma bourse? Je crois qu' elle l' a prise.

48.

Ἡ Μαρία ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν τῆς καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς. Ἀγαπᾷτε τοὺς ἀδελφούς σας καὶ τὰς ἀδελφάς σας. Ἀγαπῶμεν τοὺς γονεῖς μας. Ἡ θεία μου ἐπαινεῖ τοὺς υἱούς τῆς, καὶ ὁ θεὸς μου, τὰς θυγατέρας του. Ὁ πάππος μου πίνει μπουτίλλιαν οἴνου, καὶ ὁ ἀνεψιός μου πίνει ποτήριον ζύθου. Ἐκεῖνος ὁ πτωχὸς τρώγει τεμάχιον ἄρτου, καὶ πίνει ποτήριον ὕδατος. Λαμβάνομεν φιάλην καφέ, καὶ τρώγομεν τεμάχιον ἄρτου καὶ τυροῦ. Αὕτη ἡ φιάλη τεῦ εἶναι διὰ τὴν Μαρίαν ἢ διὰ τὴν Ἐλισάβετ. Αὕτη ἡ μπουτίλλια ζύθου εἶναι διὰ τὸν θεῖόν σου, καὶ ἐκεῖνο τὸ ποτήριον οἴνου εἶναι διὰ τὴν μητέρα μου. Γράφω ἐπιστολὴν καὶ ἡ ἀδελφὴ μου μαθάνει τὸ μάθημά τῆς. Ὁ Κάρλος καὶ ἡ Ἐλισάβετ μαθάνουσι τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν. Πῶς ἔχει ἡ μάμμη σας; Νομίζω, ὅτι εἶναι ἐντελῶς καλά.

49.

faire, ποιεῖν, κάμνειν.

Bois-je? πίνω;	buvons-nous? πίνομεν;
bois-tu? πίνεις;	buvez-vous? πίνετε;
boit-il? πίνει;	boivent-ils? πίνουσιν;
Je ne bois pas, δὲν πίνω.	ne bois-je pas? δὲν πίνω;
savoir, connaître, γινώσκειν	parler, ὀμιλεῖν.
demeurer, κατοικεῖν.	pourquoi, διατί.

Apprends-tu le Français? Οὐί, je l' apprends. Ton frère ap-

paend-il l'Anglais? Non, il ne l'apprend pas. Tes sœurs apprennent-elles leur leçon? Oui, elles l'apprennent. Dormons-nous dans cette chambre-ci ou dans celle-là? Que buvez-vous? Je bois un verre d'eau. Que boivent vos frères? Ils boivent une bouteille de vin. Votre cousin dort-il? Non, il ne dort pas. Marie aime-t-elle ses parents? Oui, elle les aime. Que fait votre sœur? Elle écrit une lettre pour sa tante. Savez-vous quel âge a votre neveu? Je ne le sais pas? Je crois qu'il est âgé de dix ans. Pourquoi ne mangez-vous pas? Êtes-vous malade? Parlez-vous l'Anglais? Non, je ne le parle pas, mais mon frère le parle. Nous parlons l'Allemand, mais nous ne parlons pas le Français. Je connais votre oncle, mais je ne connais pas votre tante. Ne lisez-vous pas ce livre utile? Oui, je le lis. Votre père ne loue pas les filles et les garçons obéissants? Oui, il les loue.

20.

Τί κάμνετε, Ἰωάννη; Μανθάνω τὸ μάθημά μου. Τί κάμνει ὁ ἀδελφός σας; Γράφει ἐπιστολὴν διὰ τὸν θεῖόν του. Γνωρίζετε τὸν ἐξάδελφόν μου; Ναι, τὸν γνωρίζω. Ὁ ἐξάδελφός μου γνωρίζει τὸν ἀδελφόν σας; Ναι, κύριε, τὸν γνωρίζει. Δὲν γνωρίζω ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα καὶ ἐκείνην τὴν γυναῖκα. Ὁ πατὴρ μου δὲν ἐπαινεῖ ἐκεῖνον τὸν παῖδα καὶ ἐκείνην τὴν κόρη. Διατὶ δὲν ἀναγινώσκετε ἐμβλίων ὠφέλιμον; Ἡ μήτηρ σας ἀναγινώσκει ἢ γράφει; Ἡ ἀδελφὴ σας εἶναι κακοδιάθετος; Διατὶ δὲν τρώγει; Ἡ ἀδελφὴ μου εἶναι ἐντελῶς καλὰ, μανθάνει τὸ μάθημά της. Ποῦ κατοικεῖ ὁ πάππος σας; Ἡξέυρετε ποῦ κατοικεῖ ὁ πάππος μου; Δὲν τὸ ἠξέυρω. Ὁ πατὴρ σας κοιμᾶται; Νομίζω, ὅτι κοιμᾶται (que oui). Οἱ ἀδελφοί σας κοιμῶνται; Νομίζω, ὅτι δὲν κοιμῶνται (que non). Ποίαν ἡλικίαν ἔχει ἡ ἐξάδελφός σας; Νομίζω, ὅτι εἶναι ἕνδεκα ἢ δώδεκα ἐτῶν. Ὀμιλεῖ Γαλλικά; Ὁχι, ὀμιλεῖ γερμανικά καὶ ἀγγλικά.

21.

du pain, ἄρτον.

du lait, γάλα.

de la bière, ζύθον.

du beurre, βούτυρον.

de la viande, κρέας.

des pommes, μήλα.

l'ami, ὁ φίλος.

le voisin, ὁ γείτων.

la botte, τὸ ὑπόδημα.

le sculier, τὸ παπούτσιον.

le menuisier, ὁ ξυλουργός.

le cordonnier, ὁ σκυτοτόμος.

J'aime les pommes et les oranges. Tu aimes les roses et les

Julipes. Ma sœur aime les livres et les fleurs. Je bois de l'eau (ὄρ. Μέρ. Δεύτ. χρῆσ. τοῦ ἄρθρου), mon frère boit du vin, et mes sœurs boivent du thé. Le cordonnier fait des bottes et des souliers, et le menuisier fait des tables et des chaises. Voici du pain et de la viande pour le pauvre homme. Voilà du café et du lait pour votre frère. Nous avons acheté des fourchettes et des cuillers. Avez-vous bu du thé ou du café? Avez-vous mangé du fromage ou de la viande? Aimez-vous les oranges? Oui, monsieur, je les aime. Votre frère aime-t-il les fleurs? Non, Monsieur, il ne les aime pas. Mes fils n'aiment pas le vin, et mes filles n'aiment pas la bière. Vous avez de grandes chambres (ὄρ. Μέρ. Δεύτ. χρῆσ. τοῦ ἄρθρου), et des petites caves. Vous avez de pauvres amis et de riches voisins.

22.

Ἴδου ἄρτον καὶ βούτυρον, οἶνον καὶ ζῦθον. Ἴδου τυρὸν καὶ κρέας, καφὲν καὶ τεύ. Ἔχετε πίνει οἶνον ἢ ζῦθον; Ἔχετε φάγει μῆλα ἢ πορτοκάλια; Τί κάμνει ὁ ξυλουργός; Κάμνει τραπέζας καὶ σκαμνιά (ἔδρας). Τί κάμνει ὁ σανδαλοποιός; Κάμνει ὑποδήματα καὶ σανδάλια. Ἡ μήτηρ σας ἠγόρασε λείρια ἢ ρόδα; Ἀυτὴ ἠγόρασε καλὰ βιβλία καὶ καλὰς γραφίδας. Ἐχομεν καλοὺς φίλους καὶ ὠφέλιμα βιβλία. Οὗτος ὁ ἀνὴρ ἔχει υἱοὺς εὐπειθεῖς καὶ θυγατέρας εὐπειθεῖς. Ὁ γείτων ἡμῶν ἔχει μεγάλας οἰκίας καὶ μεγάλους κήπους. Ὁ Κάρλος καὶ ὁ Ἰωάννης ἔχουσι γονεῖς πλουσίους. Ὁ θεὸς μου πίνει ζῦθον, καὶ ἡ θεία μου πίνει γάλα ἢ ὕδωρ. Δὲν ἀγαπῶ τὰ πορτοκάλια. Ἡ Ἐλισάβετ δὲν ἀγαπᾷ τὰ ἄνθη. Αἱ ἀδελφαὶ μου δὲν ἀγαπῶσι τὸ τεύ.

23.

du vinaigre, ὄξος.

de l'huile, ἔλαιον.

du poivre, πιπέρι.

de la soupe, ζωμός.

de l'encre, μελάνη.

du papier, χάρτης.

donnez-moi, δότε μοι· apportez-moi, φεράτέ μοι·

s' il vous plaît, ἐὰν ἀγαπᾷτε.

Donnez-moi du vin, s' il vous plaît. Apportez-moi du vinaigre et de l'huile. Voici du papier. Vous avez de l'encre. Voilà des pommes et des oranges. Mon père a acheté des fleurs. Vous avez acheté des livres et des plumés. Avez-vous perdu de l'argent? Oui, monsieur, j'en ai perdu. Avez-vous bu du lait? Non, monsieur, je n'en ai pas bu. Mon frère a mangé du pain et de la viande.

de, et moi, j'ai mangé du pain et du fromage. Charles et Jean ont bu de la bière. Élisabeth et Marie ont bu du café. Voici une bouteille de vin, et voilà deux bouteilles d'eau. Apportez-moi de la soupe, s'il vous plaît. Donnez-moi un verre de vin ou de bière. Avez-vous acheté des fleurs? Oui, Monsieur, j'en ai acheté.

24.

Τί ἔχετε φάγει, Κάρολε; Ἐγὼ φάγει ἄρτον καὶ κρέας. Καὶ ὁ Ἰωάννης; Ἐγὼ φάγει ἄρτον καὶ τυρόν. Ἡ Μαρία ἔχει ἀγοράσει μελά-
νιν καὶ χάρτην, καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἔλαιον καὶ πιπέρι. Ἐγὼ πίνει οἶνον καὶ
ὕδωρ, καὶ ἡ ἐξαδέλφη μου ἔχει πίνει τεῦ καὶ γάλα. Δότε μοι, ἐὰν ἀγα-
πάτε, ζωμὸν καὶ κρέας· δὲν ἀγαπῶ τὸν τυρόν καὶ τὸ βούτυρον. Φέρατέ
μοι ἄρτον καὶ βούτυρον. Ὁ γείτωνμας ἐπώλησε τραπέζας καὶ ἔδρας.
Βίδομεν παιδιὰ καὶ κρέασι. Ἠγοράσατε κοχλιάρια; Ναί, κύριε, ἠγό-
ρασα. Ὁ ἀδελφός σας ἔχει καλὰ κονδύλια; Ναί, κύριε, ἔχει. Ἡ ἀδελ-
φή σας ἔχει ἀργύριον; Ναί, κύριε, ἔχει. Ὁ ἐξαδελφός μου καὶ ἐγὼ ἐπι-
μεν καλὸν οἶνον.

25.

Peu, μικρὸν, ὀλίγον, ὀλίγος, ὀλίγοι· peu de vin, ὀλίγος οἶνος· peu
de fleurs, ὀλίγα ἄνθη. Beaucoup, πολὺ, πολὺς· beaucoup d'argent,
πολὺς ἀργυρὸς, πολὺ ἀργύριον, πολλὰ χρήματα· beaucoup de pommes,
πολλὰ μήλα. Trop, ἄγαν, λίαν, πλέον τοῦ δέοντος. Combien, πόσον,
πόσος· combien de papier, πόσος χάρτης. combien de livres, πόσα
βιβλία. Autant que, ὅσον.

Cet homme a peu d'argent et peu d'amis. Nous n'avons pas
beaucoup d'encre; et vous n'avez pas beaucoup de plumes. Vous
avez trop de bière et trop de pommes. Combien de papier avez-
vous? Combien de livres a votre frère? Nous avons autant d'ar-
gent que vous. Avez-vous autant de fleurs que nous? Donnez-
moi un peu d'huile et de poivre. Charles a trop de vin. Avez-
vous beaucoup de pommes dans votre jardin. Notre voisin a
beaucoup de chevaux et de chiens. Cette pauvre fille a mangé un
peu de soupe et de viande. Apportez-moi du pain, de la viande
et un verre de bière ou d'eau.

26.

Δότε μοι, ἐὰν ἀγαπάτε, ὀλίγον γάλα καὶ ἄρτον. Φέρατέ μοι ὀλίγον
ὄζος καὶ πιπέρι. Τί ἔχετε φάγει; Ἐχομεν φάγει πολὺ κρέας, ἀλλ' ὀλί-

γα μῆλα. Ἔχει ὀλίγους υἱούς, ἀλλὰ πολλὰς θυγατέρας. Ἔχετε ὀλίγα βιβλία, ἀλλὰ πολλοὺς φίλους. Ὁ Ἰωάννης ἔχει πολλὰ κονδύλια. Πόσον ἀργύριον ἔχετε; Πόσους ἀδελφοὺς ἔχετε; Ἔχω τόσον ἀργύριον καὶ τόσα βιβλία ὅσα (que) σεῖς. Πόσους μῆνας ἔχει ἐν ἔτος; Νομίζω, ὅτι ἐν ἔτος ἔχει δώδεκα μῆνας. Ἡξεύρετε πόσας ἡμέρας ἔχει μία ἐβδομάς; Ναί, κύριε, τὸ ἡξεύρω μία ἐβδομάς ἔχει ἑπτὰ ἡμέρας.

27.

Le verre, τὸ ποτήριον.

l' église, ἡ ἐκκλησία.

le couteau, τὸ μαχαίριον.

une cerise, κεράσιον.

un homme, ἀνὴρ.

une femme, γυνή.

un pied, ποῦς.

une dent, ὀδούς.

un enfant, παῖς.

un loup, λύκος.

un renard, ἀλώπηξ.

une famille, οἰκογένεια.

une groseille, φραγκοστάφυλον.

un monsieur, κύριος.

une dame, κυρία.

une demoiselle, δεσποσύνη.

Monsieur, Κύριε. Madame, Κυρία. il y a, ἐς ἐν, εἰσίν. ne ... que, μόνον.

Combien d' enfants a votre oncle? Il n' a qu' un enfant. Connaissez-vous ce monsieur? Oui, Monsieur, je le connais; il est mon cousin. Connaissez-vous cette dame? Oui, Monsieur, elle est ma tante. Ces messieurs-ci ont perdu leur argent, et ces dames-là, leurs montres. Mr. André est-il votre oncle? Oui, Monsieur, il l' est. Madame Alemène (Ἀλκμήνη) est-elle votre tante? Oui, Madame, elle l' est. Mademoiselle Amphitrite est-elle votre nièce? Non, Madame, elle ne l' est pas. Monsieur Jéan (Ἰωάννης) est un Français, et Monsieur Georges est un Anglais. Il y a beaucoup de Français dans votre ville. Combien d'Anglais y a-t-il dans votre ville? Il n' y a que deux familles dans notre ville. Ces demoiselles sont très-riches. Qu' est-ce que vous mangez? Nous mangeons des cerises et des groseilles. Qu' avez-vous bu? J'ai bu un verre d' eau, et Charles a bu deux verres de bière. Nous avons

vu beaucoup de loups et de renards cette année. Votre soeur a de petits pieds et de grandes dents. Il y a beaucoup de palais et d'églises dans cette ville. Jean a perdu ses deux couteaux.

28.

Ὁ υἱός μου ἀγαπᾷ τὰ κεράσια, καὶ ἡ θυγάτηρ μου, τὰ φραγκοστάφυλα. Εἰσὶ πολλὰ κεράσια καὶ φραγκοστάφυλα τοῦτο τὸ ἔτος. Ὁ Κύριος Ἀνδρέας ἔχει πολλὰ τέκνα; Ἐχει δύο ἀγόρια (garçons) καὶ τέσσαρα κοράσια. Ἐκεῖνος ὁ Κύριος εἶναι Γάλλος; Ὁχι, κύριε, εἶναι Ἀγγλος. Ἐκεῖνος ὁ Κύριος εἶναι θεϊός σας; Ἐκείνη ἡ κυρία εἶναι θεία σας; Γνωρίζετε ἐκείνας τὰς κυρίας καὶ ἐκείνους τοὺς κυρίους; Ὁχι, κύριε, δὲν τοὺς γνωρίζω. Ἐκείναι αἱ πτωχαὶ γυναῖκες ἔφαγον τεμάχιον ἄρτου, καὶ ἐκεῖνοι οἱ πτωχοὶ ἄνδρες ἔπιον ποτήριον ζύθου. Τί ἔχετε ἀγοράσει; Ἐχω ἀγοράσει πειρούνια, κοχλιάρια καὶ μαχαίρια. Ποῦ εἶναι ὁ Κύριος Ἰωάννης; Εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν του. Ποῦ εἶναι ἡ κυρία Ἀμφιτριτη; Εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν της. Ἦξεύρετε ποῦ κατοικεῖ ἡ κυρία Ἀθηνᾶ (Minerve); Ἦγοράσατε ἐκείνας τὰς ἑδρας καὶ ἐκείνας τὰς τραπέζας, κύριε; Ὁχι, κυρία, δὲν τὰς ἠγόρασα. Εἰσὶ πολλαὶ ἑδραι εἰς τοῦτο τὸ δωμάτιον. Πόσαι ἐκκλησίαι εἰσὶν εἰς τὴν πόλιν σας; Νομίζω ὅτι εἰσὶν ἕξ ἢ ἑπτὰ.

29.

La maison de mon père,
le père de cet enfant,
le fils du menuisier,
le roi, ὁ βασιλεὺς.
la reine, ἡ βασίλισσα.
le médecin, ὁ ἰατρός.

ἡ οἰκία τοῦ πατρός μου
ὁ πατὴρ ἐκείνου τοῦ παιδός.
ὁ υἱός τοῦ ξυλουργοῦ.
le jardinier, ὁ κηπουρός.
Guillaume, Γουλιέλμος.
Henri, Ἑρρίκος.

Le jardin de mon oncle est petit. Le père de votre ami est riche. La mère de cet enfant est pauvre. Le couteau de Charles est bon. La maison du voisin est grande. Guillaume est le fils d'un cordonnier, et Henri, le fils d'un menuisier. J'ai perdu les livres et les plumes de mes frères. Aimez-vous les enfants de notre voisin? Dormez-vous dans la chambre de votre mère? Avez-vous acheté le cheval et le chien du médecin? Jean a-t-il vu le palais du roi? Marie a-t-elle vu le cheval de la reine? Où avez-vous trouvé le chapeau et le canne de mon cousin? Voici la bourse de mon neveu, et voilà la bague de votre nièce. Mademoiselle Catherine est la fille de Monsieur Ambroise. Est-ce le cheval de Monsieur Anastase? Sont-ce les filles de madame Diane

(Ἄρτεμις) ? Cette fille est-elle la soeur de mademoiselle Victoire (Βικτωρία) ? Ce pauvre enfant est-il le fils de notre jardinier ? Êtes-vous les frères de Guillaume et de Henri ?

30.

Ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ ἀδελφὸς τοῦ κηπουροῦ. Ἐκεῖνη ἡ γυνὴ εἶναι ἡ ἀδελφὴ τοῦ σκυτοτόμου. Ἐκεῖνος ὁ παῖς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἱατροῦ. Ποῦ εἶναι ὁ πῖλος τοῦ θεῖου σου; Εἶδες τὸ δωμάτιον τῆς ἀδελφῆς μου; Διὰ τί ἔλαβες τὴν βράβδον τοῦ πατρὸς σου; Ἐχάσατε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πάππου μου; Γνωρίζετε τὰ τέκνα τοῦ γείτονός σας; Ἠξεύρετε ποῦ κατοικεῖ ὁ ἀδελφὸς τοῦ φίλου μου; Εἶδατε τὸν ἵππον τοῦ Κ. Καρόλου; Νομίζω, ὅτι ἐκεῖνος ὁ κύριος ἠγόρασε τὸν κῆπον τῆς Κ. Μαρίας. Εἶσθε ἡ ἀδελφὴ τῆς κυρίας Αἰκατερίνης; Ὁ Γουλλιέλμος εἶναι ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἑρρίκου; Εἶδατε τὸ ἀνάκτορον τοῦ βασιλέως καὶ τὰ ἄνθη τῆς βασιλείσσης; Εἶναι τὰ τέκνα Ἄγγλου ἢ Γάλλου; Ὁ Κ. Ἀμβρόσιος εἶναι ἀπὸ πατρός; Ναι, κύριε, εἶναι ὁ υἱὸς του εἶναι ὁ φίλος τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ τοῦ ἐξαδέλφου μου.

31-

La soeur de Charles.

ἡ ἀδελφὴ τοῦ Καρόλου.

le cheval de vos frères,

ὁ ἵππος τῶν ἀδελφῶν σας.

l'ami de Jean et de Henri,

ὁ φίλος τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ Ἑρρίκου

Émilie, Αἰμιλία. Jacques, Ἰάκωβος. Édouard, Ἐδουάρδος. jeune, νέος. beau, ὡραῖος. joli, κομψός. très, πάνυ, λίαν, πολύ.

Le palais du roi est très-grand. Le cheval de la reine est très-jeune. Le jardin de mon oncle est très-beau. L'ami de votre frère est un homme riche. Le livre de Jean est très-utile. Les plumes de Marie sont mauvaises. Vous couchez-vous dans la chambre de votre mère? Avez-vous vu le chien de notre neveu? Avez-vous pris l'encre et le papier de ma sœur? Où avez-vous trouvé la montre de ma cousine? La fille de votre voisin est une jolie fille, Édouard est le frère de Guillaume, et Émilie est la sœur de Jacques. Mademoiselle Marie est la nièce de Mr. Ambroise, et Mr. Anastase est le neveu de Mr. Guillaume. Êtes-vous le jardinier de Mr. Charles? Oui, monsieur, je le suis. Cette jolie fille est-elle votre sœur? Oui, madame, elle l'est. Connaissez-vous le père de ce monsieur? Oui, monsieur, je le connais. Votre frère, connaît-il la soeur de cette dame? Non, monsieur, il ne la connaît pas. Où sont les livres de mon frère? Les voici. Où sont les chapeaux de ces messieurs? Je ne connais pas.

32.

Ὁ υἱὸς τοῦ ζυλοῦργοῦ εἶναι κηπουρός. Ὁ ἀδελφὸς ἐκείνου τοῦ κυρίου εἶναι ἰατρός. Ἡ θυγάτηρ τοῦ γείτονός μου εἶναι κομψὴ δεσποσύνη. Ἐκεῖνος ὁ παῖς εἶναι ὁ ἀνεψιὸς τοῦ γηραιοῦ κηπουροῦ μας. Ἐκείνη ἡ κόρη εἶναι ἡ ἀνεψιὰ τῆς κυρίας Μαρίας. Ὁ πατὴρ τοῦ Ἐδρίκου εἶναι θεὸς μου, καὶ ἡ μήτηρ τῆς Μαρίας εἶναι θεία μου. Ὁ πάππος τῆς Αἰμιλίας εἶναι ἀσθενής. Ἡ μάμμη τοῦ Ἰακώβου εἶναι πτωχὴ γυνή. Ἐκεῖνος ὁ κύριος ἠγόρασε τὴν οἰκίαν καὶ τὸν κῆπον τῶν γονέων μου. Γνωρίζετε τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ γείτονός μου; Εἶναι κομψότατα παιδιὰ. Γνωρίζω τὸν ἀδελφὸν τοῦ βασιλέως καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς βασιλίσσης. Γάλλος καὶ Ἀγγλὸς εὗρον τὸ βαλάντιον καὶ τὰ ἀργύρια ἐκείνων τῶν γυναικῶν.

33.

Paresseux, ὀκνηρός.

appliqué, ἐπιμελής.

agréable, εὐάρεστος.

aimable, ἀγαπητός.

froid, ψυχρός.

frais, δροσερός.

chaud, θερμός.

court, βραχύς.

long, μακρός.

étroit, στενός.

large, πλατύς.

sale, ρυπαρός.

propre, καθαρός.

facile, εὐκόλος.

le pays, ἡ χώρα.

Londres, Λονδίνον.

Paris, Παρίσιον.

l'Angleterre, ἡ Ἀγγλία.

difficile, δύσκολος.

attentif, προσεκτικός.

heureux, εὐτυχής.

malheureux, δυστυχής.

blanc, λευκός.

noir, μέλας.

rouge, ἐρυθρός.

neuf, καινούργιος. nouveau, νέος.

la matinée, ἡ πρωΐα.

la soirée, ἡ ἑσπέρα.

la nuit, ἡ νύξ.

la rue, ἡ ἀγυιά.

le soldat, ὁ στρατιώτης.

le vaisseau, τὸ πλοῖον.

la France, ἡ Γαλλία.

l'Italie, ἡ Ἰταλία.

la Prusse, ἡ Πρωσσία.

dire, λέγειν.

trop large, πλατύτατος. trop grand, μέγιστος, déjà, ἤδη.

Jacques est paresseux. Henri est appliqué. Marie est une fille paresseuse. Jean est un garçon appliqué. Mr. Charles est un jeune homme agréable. Mademoiselle Elisabeth est une jeune fille aimable. Les nuits sont très-froides. Les jours sont déjà très-courts. L'Italie est un beau pays. Londres et Paris sont de gran-

des villes. Les matinées et les soirées sont fraîches, et les nuits très-longues. Les rues de cette ville sont étroites et sales. Votre encre n'est pas noire, et votre papier n'est pas blanc. Les couteaux sont neufs, mais les fourchettes sont vieilles. Les tasses et les assiettes ne sont pas propres. Cette leçon est très-facile. Ces leçons sont trop difficiles. Il est facile de dire, mais difficile de faire. Ma tante a acheté une belle montre et une belle bague. Ce garçon est très-attentif; n'est-ce pas? Oui, monsieur, il l'est. Ces filles sont très-obéissantes; ne le sont-elles pas? Oui, monsieur, elles le sont. Ce pauvre homme est très-heureux, mais ce riche homme est très-malheureux.

34.

Κάρολε, δὲν εἶσαι ἐπιμελής. Ἰάκωβε, αἱ χεῖρές σου (les mains) εἶναι ῥυπαράι. Ἡ Μαρία εἶναι παιδίον εὐπειθέστατον· δὲν εἶναι οὕτω; Ὁ Ἐδουάρδος εἶναι παῖς προσεκτικός· δὲν εἶναι οὕτω; Ἡ Γαλλία εἶναι εὐρύχωρος (vaste) χώρα. Τὸ Λονδῖνον εἶναι ὡραιότατη πόλις. Πολλὰί ἀγυαὶ τῶν Παρισίων εἶναι στεναὶ καὶ ῥυπαράι. Δὲν ἀγαπῶ νὰ κατοικῶ εἰς μεγάλας πόλεις. Οἱ Παρίσιοι ἔχουσι πολλὰς ὡραίας ἐκκλησίας καὶ πολλὰ ὡραῖα ἀνάκτορα. Ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας ἔχει πολλοὺς στρατιώτας, καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἔχει πολλὰ πλοῖα. Ἦδομαι ἀναγινώσκων (ἀγαπῶ νὰ ἀναγινώσκω) βιβλία ἀγγλικά, καὶ ὁ ἀδελφός μου, γαλλικά. Τὰ παπούτσιά μου εἶναι καινούργη, ἀλλὰ τὰ ὑποδήματά μου εἶναι παλαιά (τετριμμένα, vieilles). Ἐκεῖνοι οἱ παῖδες εἶναι ἐπιμελεῖς. Ἡ ἀνεψία μου εἶναι νέα καὶ πλουσία, ἀλλὰ δὲν εἶναι εὐτυχής. Ἡ Κυρία Βικτωρία (Victoire) ἔχει ὀδόντας λευκοτάτους, ὀφθαλμοὺς μέλανας καὶ μικρὸν στόμα. Ἰωάννη, αἱ μπουτῖλλιαὶ καὶ τὰ ποτήρια δὲν εἶναι καθαρὰ. Δότε μοι τεμάχιον ἄρτου καὶ ποτήριον οἴνου ἐρυθροῦ ἢ λευκοῦ.

35.

Je suis charmé, θέλωγομαι.	j' ai faim, πεινώ.
je suis fâché, λυπούμαι.	j' ai soif, διψῶ.
je suis las, εἰμὶ κενηκῶς.	j' ai sommeil, νυστάζω.
j' ai froid, ριγῶ, κρυώνω.	j' ai raison, ἔχω δίκαιον.
J'ai chaud, θερμαίνομαι, ζεσένομαι.	j' ai tort, ἔχω ἄδικον.
L' or, ὁ χρυσοῦς, d' or, χρυσοῦς.	une robe, φόρεμα μακρῶ.
L' argent, ὁ ἀργυρός; d' argent, ἀρ-	un tablier, περικζωμα.
	γυροῦς.

le fer, ὁ σίδηρος· de fer, σιδηροῦς. un gant, χειρόκιον.

l'acier, ὁ χάλυψ· d'acier, χαλυβικός. un bas, περικνημῖς.

le coton, βάμβαξ· de coton, βαμ- une chemise, χιτών,

βάκινος.

la soie, ἡ μέταξα· de soie, μετα- un ruban, ταινία.

ξωτός.

affligé, τεθλιμμένος. une paire, ζεύγος.

réjoui, φαιδρός. une douzaine, δωδεκάς.

assoupi, κεκοιμισμένος. un mètre, μέτρον.

cher, προσφιλής. le temps, ὁ χρόνος.

entendre, ἀκούειν. le feu, τὸ πῦρ.

ni... ni, οὔτε... οὔτε. μήτε... μήτε. je veux, βούλομαι, θέλω.

Bonjour, cher grand-père. Bonsoir, chère grand' mère. Bonne nuit, mon cher enfant. Avez-vous sommeil, Jean ? Oui, ma mère, j'ai sommeil et je suis las. Et vous, Charles, n'avez-vous pas faim ? Non, maman, je n'ai ni faim ni soif. Qu'avez-vous acheté, ma chère mère ? J'ai acheté une paire de gants de soie pour Émilie, et quelques bas de coton pour Guillaume. Votre oncle a acheté une douzaine de chemises et six mètres de ruban de soie. Ma montre est d'or, et celle de mon ami est d'argent. Madame Irène (Εἰρήνη) est-elle malade ? Non, monsieur, elle est tout-à-fait bien. Je suis charmé d'entendre qu'elle se porte bien. Et Mr. Agésilas (Ἀγησίλαος) ? Il est indisposé. Je suis fâché d'entendre, qu'il est indisposé. Avez-vous froid, Henri ? Non, papa, je n'ai pas froid ; j'ai chaud. Voilà un bon feu. Quel temps fait-il ? Le temps est très-beau ; il n'est pas froid ; mes mains sont tout-à-fait chaudes. Vous avez raison, monsieur, il n'est pas froid. Cette jolie demoiselle n'est-elle pas la fille de votre jardinier ? Vous avez raison, madame, elle l'est. Ai-je raison ou tort ? Vous avez tort, Monsieur, mais votre ami a raison.

36.

Καλὴ ἡμέρα, κύριε. Πῶς ἔχετε (comment vous portez-vous ?) ; Εἶμαι ἐντελῶς καλὰ (tout-à-fait bien). Θέλωμαι μαθηθῆναι (d'apprendre) ὅτι εἶθε καλὰ (que vous portez-bien). Καὶ πῶς ἔχει ἡ κυρία Εἰρήνη ; Εἶναι κακοδιάθετος (indisposée). Λιποῦμαι μαθηθῆναι ὅτι εἶναι κακοδιάθετος. Πεινᾷς, Γουλλιέλμυς ; Ὁχι, μητερ, δὲν πεινώ, ἀλλ' ἔχω μεγάλην δύσαν. Θέλεις ποτήριον οἴνου ἢ φιάλην τεύ ; Δότε μοι ποτήριον ζύθου καὶ τεμάχιον κρέατος. Ποῦ εἶναι ὁ Ἐρρίκος ; Εἶναι πολὺ ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ το Ἰνστιτούτο Εκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

κεκμηκώς και πολὺ κεκοιμισμένος· και νομιζῶ, ὅτι εἶναι εἰς τὸ δωμάτιόν του. Εἶναι πολὺ λυπηρὸν (très-fâché) διότι (de ce que) ὁ φίλος του Ἐδουάρδος δὲν εἶναι ἐνταῦθα. Θελεγόμεθα, ὅτι ὁ Κάρολος και ἡ Αἰμιλία εἶναι καλά. Ἐχομεν δίκαιον; Ναι, κύριοι, ἔχετε δίκαιον, ἀλλ' ὁ Κάρολος ἔχει ἄδικον. Εἶναι ψυχος (fait-il froid); Ὁχι, κύριε, εἶναι ζέστη. Ὁ ἀδελφός μου εἶναι ἀσθενής· κρυώνει· ἐγὼ ἔχω ζέστην. Ποῦ ἔχετε ἀγοράσει ταύτας τὰς βαμβακίνοὺς περικνημίδας; Ἡ μήτηρ μου ἀγόρασεν ἐν χρυσοῦν ὠρολόγιον, ἔξ ἀργυρᾶ κοχλιάρια και μίαν δωδεκάδα μεταλλικὰ κονδύλια.

37.

Long, μακρός· plus long, μακρότερος· le plus long, ὁ μακρότατος· grand, μέγας· plus grand, μείζων· le plus grand, ὁ μέγιστος· facile, εὐκολός· plus facile, εὐκολώτερος· le plus facile, ὁ εὐκολώτατος.

bon, ἀγαθός· meilleur, βελτίων· le meilleur, ὁ βέλτιστος.

mauvais, κακός· plus mauvais, χείρων· le plus mauvais, χείριστος.

le mien, ὁ ἐμός· le tien, ὁ σός· le sien, ὁ ἐός.

le nôtre, ὁ ἡμέτερος· le vôtre, ὁ ὑμέτερος· le leur, ὁ σφέτερος.

le soleil, ὁ ἥλιος· la lune, ἡ σελήνη· la rivière, ὁ ποταμός.

la route, ἡ ὁδός· le monde, ὁ κόσμος· l' été, τὸ θέρος.

l' hiver, ὁ χειμὼν· le Rhin, ὁ Ῥῆνος· le Danube, ὁ Δανούβιος.

l' Europe, ἡ Εὐρώπη· fort, ἰσχυρός· faible, ἀσθενής.

haut, ὑψηλός· à bon marché, εὐανός· toujours, πάντοτε.

que, ἢ.

tout, ἅπας, πᾶς.

La lune est plus petite que le soleil. L' or est plus cher que le fer. Vous êtes plus fort que votre frère. Ces hommes-ci sont plus faibles que ceux-là. Mon père est plus vieux que le vôtre. Votre mère est plus jeune que la mienne. La maison de votre voisin est beaucoup plus grande que la vôtre. Mon papier est plus blanc que celui de mon cousin. Votre encre est plus noire que celle de votre frère. La leçon de Guillaume est plus facile que celle de sa soeur. Vos mains sont plus sales que les miennes. En été les nuits sont plus courtes que les jours. Mr. Eugène (Εὐγένειος) est le plus riche homme de la ville. Cette femme est la plus pauvre de toutes les femmes. Le Danube est la plus grande rivière de l' Europe. Mr. Euclide (Εὐκλείδης) est le plus heureux homme du monde. Votre montre est meilleure que la mienne, mais celle de mon frère est la meilleure. Ma plume est mau-

vaise, la vôtre est plus mauvaise, mais celle de mon cousin est la plus mauvaise. En hiver les routes sont toujours plus mauvaises qu' en été. Charles a perdu son couteau et le vôtre. Junon (Ἥρα) a pris mon tablier et le sien. Guillaume et Jean ont mangé ma pomme et la leur. Émilie, ce n' est pas ma robe, c' est la vôtre. Ce pain et ce beurre sont-ils à votre soeur Oui, monsieur, ils sont à elle. Est-ce votre chapeau ou le mien? Ce n' est ni le vôtre ni le mien, c' est celui de mon neveu.

38.

Τὸ Λονδῖνον εἶναι μεγαλείτερον τῶν Παρισίων Ὁ Ἰνός εἶναι μικρότερος τοῦ Δανουβίου. Αὕτη ἡ εἶδρα εἶναι ὑψηλότερα ἐκείνης. Ὁ πῖλός σας εἶναι εὐωνότερος (à meilleur marché) ἢ ὁ τοῦ ἐξαδέλφου μου (que celui de mon cousin). Τὸ ὠρολόγιόν μου εἶναι ἀκριβώτερον ἢ τὸ τοῦ φίλου σου. Οἱ γονεῖς τοῦ Ἰακώβου εἶναι πολὺ πλουσιώτεροι τῶν τοῦ Ἐρρίκου. Αἱ ταινίαι τῆς ἀδελφῆς σας εἶναι πολὺ ὠραιότεραι τῶν τῆς ἀνεψιᾶς σας. Ἡ Αἰμιλία δὲν εἶναι οὔτε νεωτέρα οὔτε πλέον ἡλικιωμένη τῆς Μαρίας. Ἡ Ἰφιγένεια (Iphigénie) εἶναι κομψότερα τῆς Μαρίας, ἀλλ' ἡ Αἰμιλία εἶναι ἡ κομψοτάτη. Τὸν χειμῶνα αἱ νύκτες εἶναι μακρότεραι τῶν ἡμερῶν. Ὁ σκυτοτόμος μας εἶναι ὁ ἀνὴρ ὁ πενέστατος τῆς πόλεως Ἡ Ἰταλία εἶναι ἡ ὠραιοτάτη χώρα ἐν Εὐρώπῃ. Τὰ ὑποδήματά σου εἶναι βυπαρώτερα τῶν ἰδικῶν μου, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶναι τὰ βυπαρώτατα. Ταῦτα τὰ μαγαίρια εἶναι χειρότερα τῶν ἰδικῶν σας, ἀλλ' ἐκεῖνα εἶναι τὰ χεῖριστα. Τὰ χειρόκτιά σου εἶναι ὠραιότερα καὶ καλλιώτερα τῶν ἰδικῶν μας. Οἱ γονεῖς μου εἶναι οἱ κάλλιστοι φίλοι μου. Ὁ Ἐδουάρδος γράφει κάλλιον ἐμοῦ, ἀλλ' ἀναγινώσκω κάλλιον αὐτοῦ.

39.

appliqué, ἐπιμελής. plus appliqué, ἐπιμελέστερος· le plus appliqué, ὁ ἐπιμελέστατος.

fidèle, πιστός.

la santé, ἡ ὑγεία.

habile, ἐπιδέξιος.

l' élève, ὁ μαθητής.

beau, ὠραίος.

le tigre, ἡ τίγρις.

reconnaisant, εὐγνώμων.

le lion, ὁ λέων.

ingrat, ἀχάριστος.

le métal, τὸ μέταλλον.

précieux, πολύτιμος.

le cuivre, ὁ χαλκός.

avare, φιλάργυρος.

le plomb, ὁ μόλυθος.

aussi . . . que, ὅσον . . . ὅσον.

pas aussi . . . que, ὅχι ὅσον. ὅσον,

La tulipe est une belle fleur, mais la rose est plus belle. La santé est plus précieuse que l'or. Mon chien est plus fidèle que le vôtre. Vos livres sont plus utiles que les nôtres. Cet homme est plus reconnaissant que cette femme. Charles est plus attentif et plus obéissant que Jacques. Cette fille est plus appliquée et plus aimable que ce garçon. Nos leçons sont plus difficiles que celles de votre frère. Votre oncle est plus riche et plus avare que le nôtre. Le cuivre est très-utile, mais le fer est le plus utile de tous les métaux. Notre voisin est l'homme le plus ingrat de la ville. Émilie est la plus appliquée de toutes mes élèves. Marie est la plus obéissante de tous mes enfants. J'ai beaucoup d'amis, mais vous en avez plus, et Jacques en a le plus. Votre jardin est plus grand et plus beau que le mien; mais celui de mon oncle est le plus grand et le plus beau. Mon ami est le meilleur et le plus aimable homme du monde. Vos mains sont aussi sales que les miennes. Mon livre est aussi utile que celui de mon frère. Le chapeau de Henri n'est pas si beau que celui de Jean. Le tigre n'est pas si fort que le lion. Votre frère a-t-il autant de livres que vous? Non, monsieur, il n'en a pas autant que moi. Nous aimons cet enfant autant que vous. Vous n'aimez pas cet enfant autant que nous.

40.

Ὁ γείτων μας εἶναι πλουσιώτερος, ἀλλὰ πλέον φιλάργυρος τοῦ ὑμετέρου. Ἡ Αἰμιλία εἶναι νεωτέρα, ἀλλ' ἐπιμελεστέρα τῆς ἀδελφῆς τῆς. Ἡ Μαρία εἶναι ἀγαπητοτέρα τῆς Λουκίας (Lucie) εἶναι ἡ ἀγαπητοτάτη τῆς οἰκογενείας τῆς. Ὁ Κ. Ἱπποκράτης (Hippocrate) εἶναι ἰατρός ἐπιδεξιότερος τοῦ Κ. Ἀσκληπιοῦ (Esculape) εἶναι ὁ ἰατρός ὁ ἐπιδεξιότατος τῆς πόλεως. Αἱ θυγατέρες σας εἶναι πολὺ κομψότεραι καὶ ἀγαπητότεραι τῶν τοῦ γείτονός σας. Οἱ υἱοί μου εἶναι προσεκτικώτεροι καὶ εὐπαιθέστεροι τῶν τοῦ Κ. Ἰακώβου. Ταῦτα τὰ ποτήρια εἶναι τόσον καθαρὰ ὅσον ἐκεῖνα. Αἱ περικνημίδες μου εἶναι τόσον ὠραῖαι ὅσον αἱ ἰδικαί σου. Ἡ σελήνη δὲν εἶναι τόσον μεγάλη ὅσον ὁ ἥλιος. Ὁ χρυσὸς δὲν εἶναι τόσον πολύτιμος ὅσον ἡ ὑγεία. Ἡ βασίλισσα δὲν εἶναι τόσον ἠλικιωμένη ὅσον ὁ βασιλεὺς. Ἔχομεν τόσους φίλους ὅσους σύ. Δὲν ἔχεις τόσους φίλους ὅσους ἡμεῖς. Ὁ πατήρ μου ἔχει πολλὰ βιβλία· ὁ ἀδελφός μου ἔχει περισσότερα, ἀλλ' ὁ θεὸς μου ἔχει τὰ πλεῖστα. Ἀγαπῶ τὸν ζῆλον ὅσον τὸν οἶνον, ἀλλ' αἱ ἀδελφαί μου δὲν ἀγαπῶσι τὸ τεῦθ ὅσον (autant que) τὸν καφέν.

41.

Le premier, ὁ πρῶτος.	le dixième, ὁ δέκατος.
le second, ὁ δεύτερος.	le onzième, ὁ ἐνδέκατος.
le troisième, ὁ τρίτος.	le vingtième, ὁ εἰκοστός.
le quatrième, ὁ τέταρτος.	le vingt-deuxième, ὁ εἰκοστὸς δεύ- τερος.
le cinquième, ὁ πέμπτος.	le vingt-cinquième, ὁ εἰκοστὸς πέμπτος.
le sixième, ὁ ἕκτος.	le trentième, ὁ τριακοστός.
le septième, ὁ ἕβδομος.	le dernier, ὁ τελευταῖος.
le huitième, ὁ ὄγδοος.	Janvier, Ἰανουάριος.
le neuvième, ὁ ἔννατος.	Février, Φεβρουάριος.
Mars, Μάρτιος.	Avril, Ἀπρίλιος.
Mai, Μάϊος.	Juin, Ἰούνιος.
Juillet, Ἰούλιος.	Août, Αὐγουστος.
Septembre, Σεπτέμβριος.	Octobre, Ὀκτώβριος.
Novembre, Νοέμβριος.	Décembre, Δεκέμβριος.
Louis, Λουδοβίκος.	Hélène, Ἑλένη.

La partie, τὸ μέρος· la classe, ἡ τάξις· né, γεννημένος.

Ce jeune homme est très-appliqué; il est le premier de notre classe. Marie est la seconde. Hélène est la troisième; votre frère est le dixième, et Louis est le dernier. Deux est la quatrième partie de huit. Un jour est la septième partie d'une semaine, et un mois est la douzième partie d'un an. Mai est le cinquième mois de l'an. Juillet est le septième. Je suis dans ma dix-huitième année, mon frère est dans sa vingt-deuxième année, et ma soeur, dans sa vingt-sixième. Je suis né le onze Janvier, mon fils, le treize mars, et ma fille, le dix-neuf août. Napoléon premier. Georges quatre. Édouard six. Louis quinze.

42.

Ὁ ἀδελφός σας εἶναι νέος ἐπιμελέστατος· εἶναι ὁ πρῶτος τῆς τάξεως· ὁ Γουλιέλμος εἶναι ὁ πέμπτος, ὁ Κάρλος εἶναι ὁ ἕβδομος, καὶ ὁ Ἐρρίκος εἶναι ὁ τελευταῖος. Τέσσαρα εἶναι τὸ τρίτον μέρος τοῦ δώδεκα. Μία ἡμέρα εἶναι τὸ τριακοστὸν μέρος ἑνὸς μηνός. Ἄγω τὸ δέκατον τρίτον ἔτος (je suis dans ma treizième année), ὁ ἐξαδελφός μου ἄγει τὸ δέκατον πέμπτον, καὶ ἡ Αἰμιλία, τὸ δέκατον ἕκτον. Ὁ Ἰανουάριος εἶναι ὁ πρῶτος μὴν τοῦ ἔτους, ὁ Ἰούνιος, ὁ ἕκτος καὶ ὁ Δε-

κέμβριος ὁ δωδέκατος. Ἐγεννήθην τὴν τετάρτην μαρτίου, ὁ πατήρ μου ἐγεννήθη τὴν δωδεκάτην ἀπριλίου καὶ ἡ μήτηρ μου, τὴν εἰκοστὴν πρώ-
την ὀκτωβρίου. Ναπολέον τρίτος· Ἐρρίκος τέταρτος· Κάρολος ἔννα-
τος· Λουδοβίκος δέκατος πέμπτος (ὄρ. ἀριθμητικά).

43.

Donnez ce livre à votre frère, δότε τοῦτο τὸ βιβλίον εἰς τὸν ἀ-
δελφόν σας. A l'église. εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

à l'école, εἰς τὸ σχολεῖον.

à la maison, εἰς τὸν οἶκον.

au marché, εἰς τὴν ἀγοράν.

chez moi, παρ' ἐμοῖ, ἐν τῷ οἴκῳ μου.

au lit, εἰς τὴν κλίνην.

chez vous, παρ' ἡμῶν.

à Londres, εἰς Λονδῖνον.

chez mon oncle, εἰς (τὴν οἰκίαν)

τοῦ θεοῦ μου.

le théâtre, τὸ θέατρον.

aller, ὑπάγειν.

le bal, ὁ χορός.

montrer, δεικνύναι.

le concert, ἡ συναλία.

préférer, προτιμᾶν.

le parapluie, τὸ ἀλεξίβροχον.

donner, δίδόναι.

la maison de campagne, ἐπαυλις.

prêté, δανεισμένος.

le cuisinier, ὁ μάγειρος.

envoyé, πεμφθείς.

la cuisinière, ἡ μαγειρίσσα,

écrit, γεγραμμένος.

vert, πράσινος.

donné, δοθείς.

bleu, κυανός. autre, ἄλλος.

apporté, φερθείς.

souvent, συχνάκις.

rien, οὐδέν, τίποτε.

quelque chose, τί.

Donnez ce livre à votre frère, cette plume à votre soeur, et ces couteaux à votre cousin. Cette fourchette appartient à Jean et cette cuiller à Charles. J'ai prêté mon parapluie à Marie, et mes gants à Elisabeth. Avez-vous vendu votre jardin à votre voisin? Avez-vous envoyé les fleurs à notre jardinier? Préférez-vous vos fleurs aux miennes? Je préfère le rouge au noir, et ma soeur aime mieux le vert que le bleu. Montrez-vous toujours vos lettres à votre père? Votre frère écrit-il souvent à ses cousins Guillaume et Jacques? Donnez-vous quelque chose à ce pauvre homme? J'ai donné quelque chose à ces vieilles femmes. J'ai écrit une lettre à mon oncle et à ma tante. Mon frère va à l'église et ma soeur, à l'école. J'irai au lit; je suis assoupi. Votre nièce ira-t-elle au bal ou au concert? Elle ira au bal. Votre cuisinier va-t-il au marché ou à l'église? Il va à l'église. J'irai à la maison; je suis las. Jean va à Paris, et Guillaume, à

Londres; l'un va en France, l'autre en Angleterre. Où irez-vous? Nous irons chez notre oncle. Louis va chez son cousin et Marie chez sa tante. Allez-vous souvent chez votre voisin? Oui, Monsieur, très-souvent; j'aime à aller chez lui.

44.

Ἔδωκα τὰς ταινίας εἰς τὴν Μαρίαν, καὶ τὰ χειρόκτια εἰς τὸν Γουλιέλμον. Δότε ἐν ποτήριον ὕδατος εἰς ἐκεῖνο τὸ πτωχὸν παιδίον διψᾷ. Λείξατε ταῦτα τὰ κοχλιάρια καὶ ταῦτα τὰ πειρούνια, εἰς τὸν πατέρα σας. Οὗτος ὁ πῖλος δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ἀδελφόν σου, ἀλλ' εἰς τὸν ἐξαδελφόν μου. Ἐγραψας εἰς τὸν θεῖόν σου ἢ εἰς τὴν θεῖαν σου; ὁ σκυτοτόμος ἔφερε τὰ ὑποδήματα εἰς τὸν ἀδελφόν μου; Προτιμᾶτε τὰ ῥόδα τῶν λειριῶν, ἢ ἀγαπᾶτε κάλλιον τὰ λείρια τῶν ῥόδων; Προτιμῶ κουψὴν ἔπαυλιν ἀντὶ ὠραιότητος ἀνακτόρου. Ὁ Κ. Λουκᾶς (Luc) ὑπάγει εἰς τὴν συναυλίαν, καὶ ὁ ἀδελφός του εἰς τὸ θέατρον. Ποῦ θέλετε νὰ ὑπάγητε; Θέλομεν νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἢ εἰς τὸ σχολεῖον. Ἡ ἀδελφή σας ὑπάγει εἰς τὴν ἀγοράν; Ὁχι, Κυρία, ὑπάγει τὴν οἰκίαν. Ὁ φίλος σου ὑπάγει εἰς τοῦ θεοῦ του; Δὲν τὸ ἤξευρω. Νομίζω, ὅτι ὁ Λουδοβίκος ὑπάγει εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ὅτι ὁ Γουλλιέλμος ὑπάγει εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ὑπάγετε συγχάκις εἰς (τὴν οἰκίαν) τῆς Κυρίας Λουκίας (Lucie); Ὁχι, δὲν ἀγαπῶ νὰ ὑπάγω εἰς τὴν οἰκίαν τῆς· εἶναι πάντοτε ἀσθενής.

45.

Cologne, Κολωνία.	venir, ἔρχεσθαι.
Vienne, Βιέννη.	arriver, φθάνειν.
Bruxelles, Βρυξέλλαι.	recevoir, λαμβάνειν.
un négociant, ἔμπορος.	encore, ἀκόμη.
un peintre, ζωγράφος.	toujours, πάντοτε.
quand, lorsque, ὅτε, ὅταν.	loin, μακρὰν.
éloigné, ἀπομεμακρυσμένος.	dans, ἐν, εἰς.
de, ἐκ. ou, . . .ου, ἢ, . . .ἢ, εἴτε. . . εἴτε.	

Mon père et ma mère sont au théâtre, mes socurs, au bal et mes frères, au concert. Votre neveu est-il à l'école ou à l'église? Non, monsieur, il est à la maison. Emilie et Marie sont chez leur oncle. Guillaume et Jacques sont chez leur grand-père. Notre cuisinier est au marché. Ce négociant demeure à Cologne et son fils, à Vienne. Où votre cousin demeure-t-il? Il demeure encore à Vienne ou à Berlin. Où est mademoiselle Madeleine

(Μαγδαληνή)? Elle est au lit; elle est indisposée. Votre grand-mère est-elle encore à la campagne? Oui, monsieur, elle y est encore. Votre frère va-t-il à la campagne? Non, monsieur, il n'y va pas. Mr. Nicolas est-il à la maison? Oui, monsieur, il y est. Où sont vos enfants? Ils sont ou à l'école ou à l'église. Lorsque Louis est à l'école, il est assoupi; mais quand il est dans le jardin, il ne l'est pas. Combien y a-t-il de Paris à Londres? D'où venez-vous, Monsieur? Je viens de Bruxelles, d'Italie, du concert, de l'école. Et vous, Madame? Je viens du théâtre, de chez Madame Clio (Κλειώ), de chez ma tante, de chez vous. Avez-vous reçu cette montre de votre père? J'ai reçu cette canne de Henri et ce canif de Thalie (Θάλεια). Votre ami est-il arrivé de Cologne? Oui, Monsieur, il l'est.

46.

Ὁ ἀδελφός σας εἶναι ἀκόμη εἰς τὸ σχολεῖον; Ὁχι, κύριε, εἶναι εἰς τὸν οἶκον. Ποῦ εἶναι ὁ Κ. Πατήρ σας; Εἶναι ἀκόμη εἰς τὴν τράπεζαν. Ἡ Κυρία μήτηρ σας εἶναι πάντοτε εἰς τὴν ἐξοχὴν; Ὁχι, κυρία, εἶναι εἰς τὴν κλίνην· εἶναι κακοδιάθετος. Ἡ Κυρία ἀδελφὴ σας δὲν ὑπάγει εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦτο τὸ ἔτος; Ὁχι, Κυρία, δὲν θὰ ὑπάγη, εἶναι ἐντελῶς καλά. Πόσον εἶναι ἀπ' ἐδῶ ἕως εἰς Κολωνίαν (Combien y a-t-il d'ici à Cologne); Ἡξεύρετε πόσον εἶναι ἀπὸ Παρισίων (de Paris) εἰς Μασσαλίαν (à Marseille); Πόθεν ἔρχεται ἐκεῖνος ὁ νέος ζωγράφος; Νομίζω, ὅτι ἔρχεται ἐκ Βιέννης ἢ ἐκ Βερολίνου. Κατοικεῖ εἰς Βρυξέλλας ἢ εἰς Παρισίους. Πόθεν ἔρχεσαι, Ἰωάννη; Ἐρχομαι ἐκ τοῦ οἴκου μου (de chez moi), ἐκ τῆς θείας μου, ἐκ τοῦ θεάτρου (du théâtre), ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Ποῦ εἶναι ὁ Κάρολος; Εἶναι, νομίζω, εἰς (τὴν οἰκίαν) τῆς κυρίας Μελπομένης (Melpomène), εἰς τὴν συναυλίαν ἢ εἰς τὸ σχολεῖον. Ἐλαβες ἐκεῖνα τὰ ὄρατα ἀνθρα παρὰ τοῦ θεοῦ σου; Ναι, κυρία, τὰ ἔλαβον. Ἐλαβες ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ φίλου σου; Ὁχι, κύριε, δὲν ἔλαβον.

47.

qui? τίς; τίνα; une aiguille, βελόνη.	
une épingle, καρφίτσα.	un dé, δακτυλίδιον.
un habit, ἔνδυμα.	une porte, θύρα.
un domestique, ὑπηρέτης.	une servante, ὑπηρέτρια.
voir, ὄραν, βλέπειν.	frapper, κρούειν.
quelqu'un, εἰς τις, personne, οὐδεὶς. avec, μετά.	

Qui est là? Qui a pris ma plume? A qui est ce chapeau? A qui avez-vous donné votre vieux chien? Pour qui est cette chaise? De qui parlez-vous? De qui avez-vous reçu cette bague? Avec qui êtes-vous arrivé? Qui est ce monsieur? C'est mon cousin. Qui sont ces dames? Ce sont mes filles. A qui est cet habit? C'est à mon père. A qui est cette robe? C'est à ma sœur. A qui sont ces gants? Ce sont à mon frère. A qui est ce couteau? C'est à Jean ou à Charles. Qui est à la porte? Qui parle Anglais? Qui apprend le Français? Qui va dans le jardin? A qui écrivez-vous? A qui appartient cette épingle? Je ne sais pas qui a pris votre aiguille. Savez-vous qui a trouvé mon dé? Je ne le sais pas. Quelqu'un frappe à la porte; allez voir qui c'est. Qui êtes-vous? Je suis le domestique de Mr. Pierre (Πέτρος). A qui est ce parapluie? Est-ce à vous? Non, monsieur, ce n'est pas à moi; je crois que c'est à ma tante ou à mon oncle.

48.

Τίς κρούει τὴν θύραν; Τίς ἔγραψε ταύτην τὴν ἐπιστολήν; Πρὸς τίνα ἐδώκατε τὰ χειρόκτια; Πρὸς τίνα ὁ Ἐρρίκος ἐδάνεισε τὸ μαχαίριόν του; Παρὰ τίνος ἐλάβετε τοῦτο τὸ ἀργύριον; Διὰ τίνα εἶναι ταῦτα τὰ ὠραία ἄνθη; Μετὰ τίνος ὑπάγομεν εἰς τὸ θέατρον; Τίνα εἶδατε εἰς τὴν συναυλίαν; Τίνος εἶναι αὕτη ἡ βάλδος; Τοῦ ἀδελφοῦ μου (à mon frère). Τίνος εἶναι ταῦτα τὰ ὑποδήματα; Τοῦ ἐξαδέλφου σας. Ἰξεύρετε εἰς τίνα ἀνήκουσιν αὗται αἱ περικνημίδες; Νομίζω, ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὸν Λουδοβίκον ἢ εἰς τὸν Ἰακώβον. Τίς εἶναι ἐκεῖνος ὁ νέος κύριος; Εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἱατροῦ μας. Τίς εἶναι ἐκεῖνη ἡ νέα κυρία; Εἶναι ἡ θυγάτηρ τοῦ γείτονός μας. Τίνος εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κύριοι; Εἶναι ἔμποροι. Τίς εἶναι ὁ πλουσιώτατος τῆς πόλεώς σας; Εἰς τίνα ἀνήκουσιν ὅλαι ἐκεῖναι αἱ οἰκίαι καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ κῆποι; Οὐδεὶς ἤξευρε εἰς τίνα ἀνήκουσιν.

49.

Que? τίνα; τί; πόσον; quel? ποῖος; πόσος;

un arbre, δένδρον.	la plante, τὸ φυτόν.
un chêne, δρῦς.	le nom, τὸ ὄνομα.
un hêtre, ἡ φηγός, οὔ.	l'usage, ἡ χρῆσις.
un oiseau, πτηνόν.	l'horloge, τὸ ὠρολόγιον.
un rossignol, ἀηδών.	l'heure, ἡ ὥρα.
une alouette, ὁ κορυδαλλός.	le prix, ἡ ἀξία.
un lis (προσφ. τὸ ε), τὸ κρίνον.	désirer, ἐπιθυμεῖν.

une violette, τὸ ἴον.	appeler, καλεῖν.
un outil (δὲν προφ. τὸ Ι), ἐργαλεῖον.	nommer, ὀνομάζειν.
un marteau, σφύρα.	dîner, γευματίζειν.
un clou, ἧλος, καρφίον.	souper, δειπνεῖν.
fait, πεποιημένος, κάμει.	déjeuner, προγευματίζειν.

Comment vous appelez-vous? πῶς καλεῖσθε;

comment s'appelle cette fleur? πῶς καλεῖται τοῦτο τὸ ἄνθος;

que coûte ce marteau? πόσον τιμᾶται αὕτη ἡ σφύρα;

Qu'avez-vous fait dans ma chambre? Qu'avez-vous vu dans mon jardin? Quelle plume avez-vous pris? Quelles fleurs aimez-vous mieux? Dans quelle chambre dormez-vous? Qu'est-ce que mon ami a à faire? Qu'avez-vous à boire? Quel oiseau est cela? Quelle dame est celle-là? Quel est le prix de ces bas? A quelle heure dînez-vous? De quels arbres parlez-vous? Quel jour du mois est-ce? De quel pays êtes-vous, et quel est votre nom? Je suis Anglais, et je me nomme Georges. Mon oncle est un négociant, le vôtre qu'est-il? Comment s'appelle cette fleur? Est-ce un lis? Comment appelez-vous cet oiseau? Est-ce un rossignol? Quelle heure est-il? Quelle heure croyez-vous qu'il est? Il est trois ou quatre heures. Quel est l'usage de cet outil? Quel beau jour! Quel froid hiver!

50.

Τί ἐκάματε εἰς τὸ ὑπόγειον; Τί εὔρες εἰς τὸν κήπον; Τί ἔφερον ὁ ζωγράφος (qu'est-ce que le peintre a apporté); Τί ἐδώκατε εἰς τὸν πτωχὸν ἄνθρωπον; Ποῖον φάρμακον ἠγόρασεν ἡ ἀδελφή σας; Εἰς ποῖον δωμάτιον δειπνοῦμεν; Ποῖον ἄνθος εἶναι ἐκεῖνο (cela); Πῶς ὀνομάζεται (s'appelle) τοῦτο τὸ ἄνθος; Εἶναι ἴον; Ποῖον δένδρον εἶναι ἐκεῖνο; Πῶς ὀνομάζεσθε (nommez-vous) ἐκεῖνο τὸ δένδρον; Εἶναι δρυς ἢ φηγός; Ποῖα βιβλία ἀναγινώσκετε; Ποῖα βιβλία ἐπιθυμεῖτε ν' ἀναγνώσπητε; Ποῖα εἶναι ἡ ἀξία ἐκείνων τῶν κοχλιαρίων καὶ ἐκείνων τῶν παροψίδων (πιάτων); Κατὰ (à) ποῖαν ὥραν προγευματίζετε; Ποῖαν ὥραν πλαγιάζεσθε; Ἡζεύρετε πόσας ἔχει ὁ μῆν (quel quantième du mois nous avons); Πῶς καλεῖται ἐκεῖνος ὁ νέος κύριος; Εἶναι Ἄγγλος ἢ Γάλλος; Καὶ ἐκεῖνος ὁ γέρον, τί εἶναι (qu'est-il?); Εἶναι ξυλουργός ἢ σκυτοτόμος; Εἰς τί χρησιμεύει (à quoi sert) αὕτη ἡ σφύρα; Πόσον ὥραϊον παιδίον! Πόσον ὥραϊα ἐσπέρα;

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ (Sixième partie).

Λεξικὸν Ἐπίτομον Ἑλληνο-Γαλλικὸν τῶν Κυρίων Ὀνομάτων.

(Dictionnaire Abrégé Grec-Français des Noms Propres.)

Α.

Ἄβδαλῶνυμος, Abdalonyme.	Ἄδωνις, ιδος (ὀ), Adonis.
Ἄβδηρα (τά), π. Abdère. τὸ ἔθνικόν, Ἄβδηρίτης, le gentilé, Abdéritain.	Ἄέτιος, Aétius.
Ἄβεσαλῶμ, Absalom.	Ἄθάμας, αντος, Athamas.
Ἄβιμέλεχ, Abimélech.	Ἄθανάσιος, Athanase.
Ἄβραάμ, Abraham.	Ἄθηνᾶ, Minerve.
Ἄγαθοκλῆς, Agathocle.	Ἄθιναγόρας, ου, Athénagoras.
Ἄγαθων, Agathon.	Ἄθηναι, Athènes. τὸ ἔθν. Ἄθιναῖος, α, Athénien, ne.
Ἄγαμέμνων, Agamemnon.	Ἄθηνόδωρος, Athénodore.
Ἄγγλία (ἡ), Angleterre. τὸ ἔθν. Ἄγγλος, Anglais.	Ἄθηνούπολις, Athénopolis.
Ἄγίνωρ, ορος, Agénor.	Ἄθως, ω (ὀ), ὄρος, Athos, mont.
Ἄγσιλαος, Agésilas.	Ἄιακός, Éaque.
Ἄγκων, ὄνος (ἡ), Ancone.	Ἄιαντις, ιδος (ἡ), φυλῆ, Éantide, tribu.
Ἄγλαΐα, Aglaé.	Ἄϊας, αντος, Ajax.
Ἄγρικόλας, Agricola.	Ἄϊατον πέλαγος, Égée (mer).
Ἄγρίππας, Agrippa.	Ἄϊγεὺς, εὠς (ὀ), Égée.
Ἄγριππίνη, Agrippine.	Ἄϊγινα, ης (ἡ), Égine. τὸ ἔθν. Ἄϊγινήτης, le gentilé, Éginète.
Ἄγχίσις, Anchise.	Ἄϊγιον (τὸ), Aegium. ὁ κάτοικ. Ἄϊγιεὺς, l'habitant, Aegien.
Ἄδμητος, Admète.	Ἄϊγισθος, Égisthe.
Ἄδραστος, Adraste.	Ἄϊγλη, Églé.
Ἄδριανούπολις, Andrinople.	Ἄϊγὸς ποταμοὶ (οἱ), Aegos-Potamos.
Ἄδριανός, Adrien.	Ἄϊγυπτος (ἡ), Égypte. Ἄϊγύπτιος, Égyptien, ne.
Ἄδρίας, ου (ὀ), Ἀδριατικὸς κόλπος, Adriatique (golfe ou mer).	Ἄιθιοπία, Éthiopie. οἱ κάτ. Ἀιθιοπιοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Ἰνστιτούτο Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

- Θίοπες, Éthiopiens.
 Αἰκατερίνα, Catherine.
 Αἴλιανός, Élien.
 Αἰμιλία, Émilie.
 Αἰμιλιανός, Émilien.
 Αἰμίλιος, Émilios ou Émile.
 Αἴμος, ὄρος, Hémus.
 Αἰνεΐας, ου, Énée.
 Αἰολίς, ἴδος, Éolide. || Αἰσλεύς, Éolien.
 Αἴολος, Éole.
 Αἰσχύλος, Eschyle.
 Αἰσχύνης, Eschine.
 Αἴσωπος, Ésope.
 Αἴτνη (ἦ), βουνόν, Étna, mont.
 Αἰτωλία, Étolie. || Αἰτωλός, Étolien.
 Ἀκαδημία, Académie.
 Ἀκάδημος, Académus.
 Ἀκάμας, αντος, Acamas.
 Ἀκαρνανία, Acarnanie. || Ἀκαρνανες, Acarnaniens.
 Ἀκαστος, Acaste.
 Ἀκράγας, αντος, Agrigente.
 Ἀκτιον, Actium.
 Ἀλβανία, Albanie. || Ἀλβανοί, Albains.
 Ἀλεξάνδρεια, Alexandrie.
 Ἀλέξανδρος, Alexandre.
 Ἀλεξίς, ἴδος (ὅ), Alexis.
 Ἀλικαρνασσός (ἦ), Halicarnasse.
 Ἀλκαῖος, Alcée.
 Ἀλκιβιάδης, Alcibiade.
 Ἀλκίνοος-ους, Alcinouïs.
 Ἀλκμήνη, Alcmène.
 Ἀλφειός, ποτ. Alphée, fleuve.
 Ἀμαθοῦς, οὔντος, πολ. Amathonte, ville.
 Ἀμάθεια, Amalthée.
 Ἀμβρόσιος, Ambroise.
 Ἀμερική, Amérique. || Ἀμερικανός, Américain.
 Ἀμίλκας, α και ου (ὅ), Amilear.
 Ἀμφισσα, ης (ἦ), π. Amphisse, ville.
 Ἀμφιτρίτη, Amphitrite.
 Ἀμφιτρώων, Amphitryon.
 Ἀνακρέων, Anacréon.
 Ἀναξαγόρας, Anaxagore.
 Ἀναστάσιος, Anastase.
 Ἀνάχαρσις, ἴδος (ὅ), Anacharsis.
 Ἀνδρέας, André.
 Ἀνδροκλῆς, Androclès.
 Ἀνδρομάχη, Andromaque.
 Ἀνδρος, Andros.
 Ἀννίβας, Annibal.
 Ἀνταλκίδας, Antalcidas.
 Ἀντιγόνη, Antigone.
 Ἀντίνοος, Antinoüs.
 Ἀντιόχεια, Antioche.
 Ἀντίοχος, Antiochus.
 Ἀντίπατρος, Antipater.
 Ἀντισθένης, Antisthène.
 Ἀντωνία, Antoinette.
 Ἀντωνίνος, Antonin.
 Ἀντώνιος, Antoine.
 Ἄνυτος, Anytus.
 Ἀπελλῆς, οὔ (ὅ), Apelles.
 Ἀπολλινάριος, Apollinaire.
 Ἀπολλόδωρος, Apollodore.
 Ἀπόλλων, Apollon.
 Ἀραβία, Arabie. || κάτοικ. Ἀραβὴ ἢ Ἀράβιος, habit. Arabe.
 Ἀράξης, ποτ. Araxe, fleuve.
 Ἄραρ, ος (ὅ), ποτ. Saône, fleuve.
 Ἄρατος, Aratus.
 Ἀργολίς, Argolide.
 Ἀργοναῦται, Argonautes.

- Ἄργος, Argos. || Ἄργεῖος, Argien.
- Ἄργώ, οὐς (ή), πλοῖον, Argo, navire.
- Ἀρέθουσα (ή), Aréthuse.
- Ἄρειανοί (οί), Ariens.
- Ἄρειος-Πάγος, δικαστ. Aréopage, tribunal.
- Ἄρεταῖος, ἰατρός, Arétée, médec.
- Ἄρης, εὖς καὶ εὐς, θεὸς, Mars, dieu.
- Ἀριάδνη, Ariane ou Ariadne.
- Ἀρίσταρχος, Aristarque.
- Ἀριστείδης, Aristide.
- Ἀριστεύς, ἑως, Aristée.
- Ἀρίστιππος, Aristippe.
- Ἀριστόβουλος, Aristobule.
- Ἀριστογείτων, Aristogiton.
- Ἀριστόδημος, Aristodème.
- Ἀριστομένης, Aristomène.
- Ἀριστόνοος, Aristonoüs.
- Ἀριστοτέλης, Aristote.
- Ἀριστοφάνης, Aristophane.
- Ἀριστοφῶν, ὄντος, Aristophon.
- Ἀρκαδία, Arcadie. || κάτοικ. Ἄρκας, ἄδος (ό), habit. Arcadien.
- Ἀρκεσίλαος, Arcésilas.
- Ἀρμενία, Arménie. || Ἀρμένιος, Arménien.
- Ἀρμόδιος (ό), Harmodius.
- Ἀρρίανος, Arrien.
- Ἀρρίος, Arrius.
- Ἀρσάκης, Arsace.
- Ἀρσινόη, Arsinoé.
- Ἀρταξέρξης, Artaxerce, Artaxerxès.
- Ἀρταφέρνης, Artapherne.
- Ἄρτεμις, Diane.
- Ἄρτεμισία, Artémise.
- Ἄρτεμισιον, ἀκρωτ. Artémisium, cap.
- Ἀρχέλαος, Archélaüs.
- Ἀρχίας, Archias.
- Ἀρχίδαμος, Archidamus.
- Ἀρχίλοχος, Archiloque.
- Ἀρχιμήδης, Archimède.
- Ἀρχιπέλαγος, Archipel.
- Ἀσία, Asie. || κάτ. Ἀσιανός, hab. Asiatique, Oriental.
- Ἀσκληπιός, Esculape.
- Ἀσπασία, Aspasia.
- Ἀσσοῦερος, Assuérus.
- Ἀσσυρία, Assyrie. || Ἀσσύριος, Assyrien.
- Ἀστυάγης, Astyage.
- Ἄτρεϋς, ἑως, Atrée.
- Ἄτταλος, Attale.
- Ἄττική, Attique. || Ἀττικός, Atticus.
- Ἀύγουστινος, Augustin.
- Ἀύγουστος, Auguste.
- Ἀύλις, ἴδος, Aulide.
- Ἀύρηλιανός, Aurélien.
- Ἀύσονία, Ausonie. || Ἀύσωνες, Ausones.
- Ἀυστρία, Autriche. || Ἀυστριακός, Autrichien.
- Ἀφρική, Afrique. || Ἀφρικανός, Africain.
- Ἀφροδίτη, Vénus.
- Ἀχάβ, Achab.
- Ἀχαΐα, Achaïe. || Ἀχαιός, Θηλ. Ἀχάης, Achéen, ne.
- Ἀχελῷος, ποτ. Achéloüs, fleuve.
- Ἀχερουσία, λίμνη, Ashérusia, lac.

Ἀχέρων, ὄνος, ποτ. Achéron,
fleuve.

Ἀχιλλεύς, Achille.

B.

Βαβυλὼν, ὄνος, πολ. Babylon,
ville. || Βαβυλώνιος, Babylo-
nien.

Βάκτρα (τὰ), πόλ. Bactres, ville.

Βακτρία καὶ Βακτριανή, χώρα,
Bactriane, contrée. || Βάκ-
τριος καὶ Βακτριανός, Bac-
trien.

Βάκχαι (αἶ), Bacchantes.

Βάκχος, Bacchus.

Βαλεαριίδες (αἶ), νῆσοι, Baléares,
îles.

Βαλεντία, Βαλεντιανός. ἴδε, Οὐ-
αλεντία, Οὐαλεντανός,

Βαρθολομαῖος, Barthélemy.

Βαρνάβας, Barnabé.

Βασίλειος, Basile.

Βέλγιον, Belgique. || Βέλγαι,
Belges.

Βελλεροφόντης καὶ Βελλεροφῶν,
ὄνος, Bellérophon.

Βενέδικτος, Benoît.

Βενιαμὴν, Benjamin.

Βερενίκη, Bérénice.

Βήλος, Bélus.

Βίας, ἄνος, Bias.

Βιθυνία, Bithynie, || Βιθυνός,
Bithynien.

Βικέντιος, Vincent.

Βικτωρία, Victoire.

Βίων, ὄνος, Bion.

Βλάσιος, Blaise.

Βιωτία, Béotie. || Βιωτός, Bé-
otien.

Βορυσθένης, ποτ. Borysthène,
fleuve.

Βόσπορος, πορθμός, Bosphore,
détroit.

Βουκέφαλος, ἵππος, Bucéphale,
cheval.

Βρεταννία, Bretagne. || Βρεταν-
νός, Breton.

Βρεταννικός, Britannicus.

Βριάρεως, Briarée.

Βρισήης, ἴδος, Briséis.

Βροῦτος, Brutus.

Βυζάντιον, Byzance. || Βυζάντιος,
Byzantin.

Βωνονία, Bologne.

F.

Γαβριήλ, Gabriel.

Γάγγης, Gange.

Γάδειρα (τὰ), Cadix, ville.

Γάϊος, Caius ou Gaius.

Γαλάτεια, Galatée.

Γαλατία, Gaule. || Γαλάτης,
Gaulois.

Γαληνός, Galien.

Γαλιλαία, Galilée.

Γαλιλαῖος, Galiléen.

Γαλλία, France. || Γάλλος, Fran-
çais.

Γανυμήδης, Ganymède.

Γεδεών, Gédéon.

Γενεύη, Genève. || Γενουήσιος ἢ
Γενευαῖος, Genevois.

Γένοβα ἢ Γένοβα, Gènes. || Γε-
νουάτης, Génois.

Γερβάσιος, Gervais.

Γερμανία, Germanie, Allema-
gne. || Γερμανός, Germain,
Allemand.

Γερμανικός, Germanicus.
 Γεώργιος, Georges.
 Γηρυών, όνος = Γηρυόνης, Géryou.
 Γλαύκος, Glaucus.
 Γλαύκων, ωνος, Glaucou.
 Γολιάθ, Goliath.
 Γοργίας, Gorgias.
 Γοργώ, οὐς και όνος, Gorgone.
 Γόρτυν, υνος (ή), και Γόρτυνα,
 ης, Π. Gortyne.
 Γοτθία, Gothie. || Γότθοι, Goths.
 Γουλλιέλμος, Guillaume.
 Γράκχος, Gracchus.
 Γρανικός, ποτ. Granique, fleuve,
 Γρατιανός, Gratien.
 Γρηγόριος, Grégoire.
 Γύθειον και Γύθειον, Gythium.
 Γύλιππος, Gylippe.

Δ.

Δαίδαλος, Dédale.
 Δακία, Dacie. || Δάκες, Daces.
 Δαλματία, Dalmatie. || Δαλμά-
 τής, Dalmate.
 Δαμασκός (ή), Damas.
 Δαμιανός, Damien.
 Δαμοκλής, Damoclès.
 Δάμων, ωνος, Damon.
 Δανάη, Danaé.
 Δαναΐδες, Danaïdes.
 Δαναός, Danaüs.
 Δανιήλ, Daniel.
 Δανούβιος, Ίστρος, Danube.
 Δαρδανία, Dardanie. || Δαρδά-
 νιος, Dardanien.

Δαρεΐος, Darius.
 Δαταφέρνης, Datapherne.
 Δαυΐδ, David.

Δάφνη, Daphné.
 Δεκέλεια, Décelie.
 Δελφοί (οί), Delphes.
 Δευκαλίων, ωνος, Deucalion.
 Δηϊάνειρα, Déjanire.
 Δηϊδάμεια, Déidamie.
 Δήλος, Délos.
 Δημάδης, Démade.
 Δημάρατος, Démarate.
 Δημήτηρ, γεν. Δήμητρος, Cérés.
 Δημήτριος, Démétrius.
 Δημοκλής, Démoclès.
 Δημοκράτης, Démocrate.
 Δημόκριτος, Démocrite.
 Δημοσθένης, Démosthène.
 Διδώ, οὐς (ή), Didon.
 Διογένης, Diogène.
 Διόδωρος, Diodore,
 Διοκλής, Dioclès.
 Διοκλητιανός, Dioclétien.
 Διομήδης, Diomède.
 Διονύσια (τά), Bacchanales.
 Διονύσιος, Denys,
 Διόνυσος, ίδε, Βάκχος.
 Διόσκουροι, Κάστωρ και Πολυ-
 δεύκης, Dioscures, Castor
 et Pollux.
 Δομετιανός, Domitien.
 Δομήτιος, Domitius.
 Δράκων, οντος, Dracon.
 Δυρράχιον, Dyrrachium.
 Δωδώνη, Dodone.
 Δωρίς, ίδος, Doride. || Δωριεύς,
 Dorien.
 Δωρόθεος, Δωροθέα, Dorotheé.

Ε.

Έβραϊός, Hébreu.

- Ἐίρηνη, Irène.
 Ἐιρηναίος, Irénée.
 Ἐκάβη, Hécabe.
 Ἐκάτη, Hécate.
 Ἐκβάτανα (τά), Ecbatane.
 Ἐκτώρ, ορος, Hector.
 Ἐλάτεια, Élatée.
 Ἐλβετία, Suisse (Helvétie). || Ἐλβετός, Suisse (Helvétien).
 Ἐλένη, Hélène.
 Ἐλευθέριος, Éleuthère.
 Ἐλευσίς καὶ Ἐλευσίη, Ἴος, É-leusis.
 Ἐλικῶν, ὄρος (ὅ), B. Hélicon, mont.
 Ἐλισάβετ, Élisabet.
 Ἐλισσαῖος, Élisée.
 Ἐλλάς, ἄδος, Grèce (Hellade). || Ἐλλην, ἦνος, Gree. Ἐλληνίς, ἴδος, Grecque. Ἐλληνες, Grecs (Hellènes).
 Ἐλλησπόντος, πορθμός. Hellespont, détroit.
 Ἐμμανουήλ, Emmanuel.
 Ἐμπεδοκλῆς, Empédocle.
 Ἐνετία, Vénise. || Ἐνετοί, Vénitiens.
 Ἐνώ, οὖς (ή), θεά, Bellone, déesse.
 Ἐνώχ, Énoch.
 Ἐπαμεινώνδας, ου, Épaminondas.
 Ἐπίδαμος, Épidamne. || Ἐπίδαμνος, Épidamnien.
 Ἐπίδαυρος, Épidaure.
 Ἐπίκουρος, Épicure.
 Ἐπίκτητος, Épictète.
 Ἐπιμενίδης, Épiménide.
 Ἐπιμηθέος, Épiméthée.
 Ἐπιφάνειος, Épiphane.
 Ἐρατοσθένης, Ératosthène.
 Ἐρατώ, οὖς (ή), μουσα, Ératomuse.
 Ἐρέτρια, Érétrie. || Ἐρετριεύς, Érétrien.
 Ἐρεχθεύς, Érechtée.
 Ἐρεχθίδης, ἴδος (ή), Érechtéide.
 Ἐριννύς, ὄος, Érinnyes.
 Ἐρμῆς, Mercure.
 Ἐρμιόνη, Hermione.
 Ἐρμόπολις καὶ Ἐρμούπολις, Hermopolis. || Ἐρμοπολίτης καὶ Ἐρμουπολίτης, Hermopolite.
 Ἐρνίκες καὶ Ἐρνικοί (οί), Her-niques.
 Ἐρρίκος, Henri.
 Ἐρυθρὰ θάλασσα, Erythrée (Mer).
 Ἐρύμανθος, Erymanthe.
 Ἐρως, Cupidon.
 Ἐσπερίδες (αἱ), Hespérides.
 Ἐστία (ή), Vesta.
 Ἐστίας, ἄδος, Vestale.
 Ἐτρουρία, Τυρρηνία, Étrurie. || Ἐτρουσκοί, Τυρρηνοί, Étrusques.
 Ἐὕα, Ève.
 Ἐυάγορας, Évagoras.
 Ἐυάνδρος, Évandre.
 Εὐβοία, Eubée. || Εὐβοεύς, Eubéen.
 Εὐγένειος, Eugène.
 Εὐδοξία, Eudoxie.
 Εὐκλείδης, Euclide.
 Εὐκράτης, Eucrate.
 Εὐξείνιος Πόντος, Pont-Euxin.
 Εὐριπίδης, Euripide.
 Εὐριπίος (ὁ), Euripe,

Ἐὐρυβιάδης, Eurybiade.	Ἡράκλεια, Héraclée.
Ἐὐρυδική, Eurydice.	Ἡρακλείδης, Héraclide.
Ἐὐρυσθέης, Eurysthée.	Ἡράκλειτος, Héraclite.
Ἐὐρώπη, Europe. Ἐὐρωπαϊός, α,	Ἡρακλῆς, έους, Hercule.
Européen, ne.	Ἡρόδοτος, Hérodote.
Ἐὐρώτας, Eurotas.	Ἡρώδης, Hérode.
Ἐὐσέβιος, Eusèbe.	Ἡρωδιανός, Hérodien.
Ἐυστάθιος, Eustache.	Ἡσαΐας, Isaïe.
Ἐυτέρπη, Euterpe.	Ἡσαῦ (ὁ), Ésau.
Ἐυτρόπιος, Eutrope.	Ἡσίοδος, Hésiode.
Ἐυφράτης, Euphrate.	Ἡσιόνη, Hésione.
Ἐυφροσύνη, Euphrosyne.	Ἡσύχιος, Hésychius.
Ἐφεσος (ἡ), Éphèse.	Ἡφαιστιών, ωνος, Héphestion.
Ἐχινάδες, νῆσοι, Échinades,	Ἡφαιστος, Vulcain.
îles.	

Z.

Θ.

Ζάκυνθος (ἡ), Zante (Zacynthe),	Θαβώρ, Thabor.
Ζάλευκος, Zaleucus.	Θάλεια, μουσα, Thalie, muse.
Ζαχαρίας, Zacharie.	Θαλῆς, οὔ, Thalès.
Ζεῦξις, ιδος (ὁ), Zeuxis.	Θάμυρις, ιδος (ὁ), Thamyris.
Ζεὺς, Διός, Jupiter.	Θαργήλια (τὰ), Thargélies.
Ζηνοβία, Zénobie.	Θαργηλιών, ωνος, Thargéliou.
Ζήνων, ωνος, Zénon.	Θάσος (ἡ), νῆσος, Thaso, île,
Ζώϊλος, Zoïle.	Θεανώ, οὔς (ἡ), Théano.
Ζώπυρος, Zopyre.	Θέμις, ιδος, Thémis.
Ζωροάστρης, Zoroastre.	Θεμιστοκλῆς, έους, Thémistocle.
Ζώσιμος, Zosime.	Θεόγνις, ιδος (ὁ), Théognis.

Η.

Ἥβη, θεά, Hébè, déesse.	Θεοδόσιος, Théodose.
Ἥλεκτρα, Electre.	Θεοδώρα, Théodora.
Ἥλιος, Élie,	Θεόδωρος, Théodore.
Ἥλις, ιδος, Élide.	Θεόκριτος, Théocrite.
Ἥλύσια πεδία, Elysées(champs).	Θεόπομπος, Théopompe.
Ἡπειρος, Épire. Ἡπειρώτης,	Θεοφάνης, Théophane.
Épirote.	Θεόφιλος, Théophile.
Ἥρα, Junon.	Θεόφραστος, Théophraste.
	Θερμοπύλαι (αἱ), στενόν, Ther-
	mopyles, défilé.
	Θέρσανδρος, Thersandre.

Θερσίτης, ου, Thersite.	Ἰδομενεύς, Idomé née.
Θεσπιαί (αί), Thespies. Θεσπι- εύς, Thespian.	Ἰδουμαία, Idumée. Ἰδουμαῖος, Iduméen.
Θέσπις, ἰδος, Thespis.	Ἰερεμίας, Jérémie.
Θεσπρωτία, Thesprotie.	Ἰεριχὼ (ή), ἄκλ. Jéricho, indécl.
Θεσσαλία, Thessalie. Θεσσα- λός, Thessalien.	Ἰερουσόλυμα (τά), Ἰερουσαλήμ (ή), Jérusalem.
Θεσσαλονίκη, Thessalonique.	Ἰερόνυμος, Jérôme.
Θέτις, ἰδος, Thétis.	Ἰεφθάς (ό), Jephthé.
Θήβαι (αί), Thèbes. Θηβαῖος, Thébain.	Ἰηοῦ, Jéhu.
Θηβαῖς, ἰδος (ή), Thébaïde.	Ἰησοῦς (-Χριστός), Jésus-Christ.
Θήρα (ή), Σαντορίνη, Santorin. Thèra. λ.	Ἰθάκη, Ithaque.
Θηραμένης, ους, Thérámène.	Ἰθάμη, Ithome.
Θησεύς, ἑως, Thésée.	Ἰκαρία, Icarie.
Θόας, αντος, Thoas.	Ἰκαρος, Icare.
Θουκυδίδης, ου, Thucydide.	Ἰλαρίος καὶ Ἰλαρίων, Hilaire.
Θράκη, Thrace. Θραξ, ακός, ακας, Thraces.	Ἰλιάς, ἄδος, Iliade.
Θρασύβουλος, Thrasybule.	Ἰλιον (τό), πόλις, Ilion, Ilium, ville.
Θράσυλλος ἢ (όρθότ.) Θρασύλος (ό), Thrasylle.	Ἰλισσός, Ilissus.
Θυέστης, Thyeste.	Ἰλλυρία, Illyrie. Ἰλλυριός, Il- lyrien.
Θύρσις, ἰδος (ό), βουκόλος, Thy- sis, bouvier.	Ἰναχος, Inachus.
Θωμάς, ἄ (ό), Thomas.	Ἰνδία καὶ Ἰνδική, Inde. Ἰνδός, Indien.

II.

Ἰακώβ, Jacob.	Ἰνδός, ποταμός, Indus, fleuve.
Ἰάκωβος, Jacques.	Ἰννοκέντιος, Innocent.
Ἰανος, Janus.	Ἰνὼ, οὖς (ή), Ino.
Ἰαπετός, Japet.	Ἰοκάστη, Jocaste.
Ἰάσων, ονος, Jason.	Ἰόλαος, Iolas.
Ἰάρεθ, Japhet.	Ἰόλη (ή), Iole.
Ἰβηρία, Ibérie.	Ἰορδάνης, Jourdain.
Ἰγνάτιος, Ignace.	Ἰος (ή), (Νιὸ), Ios (Nio).
Ἰῶν (ή), β. Ida, mont.	Ἰουβενάλιος, Juvénal.
	Ἰουγούρθας, Jugurtha.
	Ἰουδαία (ή), Judée. Ἰουδαῖος, α, Juif-ive.
	Ἰουδαϊκός, Judaïque.
	Ἰούδας, Juda, Judas.

- Ἰουλίᾳ, Julie.
 Ἰουλιανῆ, Julienne.
 Ἰουλιανός, Julien.
 Ἰούλιος, Jules.
 Ἰούνιος, Junius.
 Ἰουστινιανός, Justinien.
 Ἰουστίνος, Justin.
 Ἰππαρχος, Hipparque.
 Ἰππίας, ου, Hippias.
 Ἰπποκράτης, Hippocrate.
 Ἰπποκρήνη, Hippocrène.
 Ἰππόλυτος, Hippolyte.
 Ἴρις, ιδος (ῆ), Iris.
 Ἰσθμός, Isthme.
 Ἰσίδωρος, Isidore.
 Ἰσμήνη, Ismène.
 Ἰσοκράτης, Isocrate.
 Ἰσπανία ὀνομάσθη ὑπὸ τῶν Ἑω-
 μαίων ἢ Ἰβηρία, Espagne.
 || Ἰσπανός, Espagnol.
 Ἰταλία, Italie. || Ἰταλός, Italien.
 Ἰφιγένεια, Iphigénie.
 Ἰφικλῆς, εὔς, Iphiclés.
 Ἰφικράτης, Iphicrate.
 Ἰωακείμ, Joachim.
 Ἰωάννα, Jeanne.
 Ἰωάννης, Jean.
 Ἰωάς, Joas. Ἰώβ, Job.
 Ἰωβιανός, Jovien.
 Ἰωνία, Ionie. || Ἴων, ωνος, Io-
 nien.
 Ἰώσηπος, Josephé.
 Ἰωσήφ, Joseph.
- Κ.**
- Καδμεία, ἀκρόπολις, Cadmée,
 citadelle.
 Κάδμος, Cadmus.
- Καϊάφας, α (ὀ), Caïphe.
 Καικιλία, Cécile.
 Καῖσαρ, César.
 Καισάρεια, Césarée.
 Καισάρεις, Césaré.
 Καλάμαι (αἰ), Καλαμάτα, Cala-
 mata.
 Καλαύρεια καὶ Καλαυρία, νῆσος,
 Calaurie, ile.
 Καλλίμαχος, Callimaque.
 Καλλίνικος, Callinicus.
 Καλλιόπη, μουσα, Calliope,
 muse.
 Καλλιρόη, Callirhoé.
 Καλλίστρατος, Callistrate.
 Καλυψώ, οὔς, Calypso.
 Κάλχας, αντος, Calchas.
 Καμβύσης, Cambyse.
 Κάμιλλος, Camille.
 Καμπανία, Campanie. || Καμ-
 πανός, Campanien.
 Καπιτώλιον (τό), Capitoile.
 Καππαδοκία, Cappadoce. ||
 Καππαδόκης, Cappadocien.
 Καπρέαι (αἰ), νῆσος, Caprée, Ile.
 Καπύη (ῆ), πολ. Capoue, ville.
 Καρακάλλας, Caracalla.
 Κάρολος, Charles.
 Κάρπαθος (ῆ), Carpathos.
 Καρχηδών, ὄνος (ῆ), Carthage.
 || Καρχηδόσιος, Carthaginois.
 — Νέα Καρχηδών (Καρθαγένη),
 Carthagène.
 Κασπία (θάλασσα). Caspienne
 (mer).
 Κασσάνδρα, Cassandre.
 Κάστωρ, ορος, ἡμίθεος, Castor,
 demi-dieu.
 Κατάνη, Catane.

Κατιλίνας, Catilina.	Κλέων, ωνος, Cléon.
Κάτων, ωνος, Caton.	Κλήμης, εντος, Clément.
Καύκασος (ὁ), καὶ Κουκασον (τὸ), Caucase.	Κλυταμνήστρα, Clytemnestre.
Καφηρεὺς, ἑως (ὁ), ἀκρωτήριον, Capharée, promontoire.	Κλωθῶ, οὐς (ἡ), μοίρα, Clotho, parque.
Κέβης, ητος, Cébès.	Κόδρος, Codrus.
Κεγγραιαὶ (αἱ) καὶ Κεγγραιὰ (ἡ), Cenchrées.	Κόϊντος, Quintus.
Κεδρών, ὄνος, ποτ. Cédron, fleuve.	Κολλατίνος, Collatin.
Κέκροψ, οπος (ὁ), Cécrops.	Κολχίς, ἴδος (ἡ), Colchide.
Κελτοὶ, Celtes.	Κόμμοδος, Commode.
Κένταυρος, Centaure.	Κόρινθος (ἡ), Corinthe. Κορίν- θιος, Corinthien.
Κεραμεικός, Céramique.	Κόριννα (ἡ), Coriune.
Κέρβερος, Cerbère.	Κοριολανός, Coriolan.
Κέρκυρα, Κόρκυρα, Corcyre. Κερκυραῖος, Coreyréen.	Κορνηλία, Cornélie.
Κεφαλληνία, Céphalonie.	Κορνήλιος, Cornélius.
Κέως, ω (ἡ), (Τζιά), Céos.	Κόρσικα, Κορσική, Κύρνος, νῆσος, Corse, île.
Κηφισός (ὁ), ποτ. Céphise, fleuve.	Κορυφοὶ (οἱ), Κορφοὶ, Corfou.
Κιθαιρών, ὄνος, β. Cithéron, mont.	Κορώνεια, Coronée.
Κικέρων, ωνος, Cicéron.	Κορώνη, Coron.
Κιλικία, Cilicie. Κίλιξ, κος, θελ. Κίλισσα, Cilicien, ne.	Κουρήτες (οἱ), ἱερεῖς τοῦ Διός, Curètes, prêtres de Jupiter.
Κίμβροι (οἱ), Cimbres.	Κούρτιος, Curtius.
Κίμων, ωνος (ὁ), Cimon.	Κρέουσα, Créuse.
Κίννας, Cinna.	Κρεσφόντης, Cresphonte.
Κίρκη, Circé.	Κρέων, οντος, Créon.
Κλαζομεναὶ (αἱ), Clazomènes.	Κρήτη, Crète, auj. Candie. Κρής, ητος. θελ. Κρήσσα, Cré- tois.
Κλαύδιος, Claude, Claudius.	Κρίτων, ωνος, Criton.
Κλεάνθης, ους (ὁ), Cléanthe.	Κροῖσος, Crésus.
Κλέαρχος, Cléarque.	Κρόνος, Saturne.
Κλεισθένης, Clisthène.	Κτησίας, Clésias.
Κλειώ, οὐς, μουσα. Clio, muse.	Κτησιφῶν, ὄντος (ὁ), ἀνὴρ, (ἡ), πόλις, Clésiphon.
Κλεόβουλος, Cléobule.	Κυαζάρης, Cyaxare.
Κλεομένης, Cléomène.	Κυβέλη, θεά, Cybele, déesse.
Κλεοπάτρα, Cléopâtre.	Κύζικος (ἡ), Cyzique. ville.

- Κύθηρα (τὰ), (Τσερίγιο), νῆσος, **Λαβινία, Lavinie.**
 Cythère, île (Cérigo). **Λαβύρινθος (ὁ), Labyrinthé.**
- Κύθνος (ἡ) (Θερμιά), Cythnos **Λαέρτης (ὁ), Laërte.**
 (Thermia). **Λάζαρος, Lazare.**
- Κυκλάδες (αἱ), Cyclades, îles. **Λαΐος, Laïus.**
- Κύκλωψ, ὤπος, γίγας, Cyclope, **Λαιστρυγόνες (οἱ), Lestrygons.**
 géant. **Λακεδαίμων, ονος, (ὁ), Lacédém-**
- Κυλλήνη, ἕ. (Ζύρια), Cyllène, **mon.**
 mont. (Zyria). καὶ πόλ. (Κλα- **Λακεδαίμων, ονος, (ἡ), Lacé dé-**
 ρέντζα), ville, (Clarence). **monne. || Λακεδαιμόνιος, La-**
- Κύμη, Cumes. **κέδέμωνιον.**
- Κυνόσαργες, εως, ονος (τὸ), Cyno- **Λακωνία καὶ Λακωνική, Laconie.**
 sarges, bourg. **Λαμία, Lamie. (Ζητούνη, Zeitoun).**
- Κυνὸς κεφαλαὶ (αἱ), Cynoscépha- **Λάμψακος (ἡ), Lampsaque.**
 les. **Λαοδάμεια (ἡ), Laodamie.**
- Κυνουρία, Cynurie. **Λαοδίκεια (ἡ), Laodicée.**
- Κυπριανὸς, Cyprien. **Λαοκόων, οντος, Laocoon.**
- Κύπρος (ἡ), Chypre ou Cypre. **Λαομέδων, οντος, Laomédon.**
- Κύριλλος, Cyrille. **Λαπίθης (ὁ), Lapiihe.**
- Κυρήνιος λόφος, Quirinal. **Λάρισσα, Larisse.**
- Κυρήνος, Quirinus. **Λάτιον (τὸ), Latium. || Λατινος,**
- Κύρνος (ἡ), Κόρσικα, Corse, **Latin.**
 Cyrnos et Corsica. **Λαυρεντία, Laurence.**
- Κῦρος (ὁ), Cyrus. **Λαυρέντιος, Laurent.**
- Κωκυτὸς (ὁ) ποτ. Coeyle, fleuve. **Λαύριον (τὸ), Laurium.**
- Κωνσταντία (ἡ), Constance. **Λάχεσις, εως, μοῖρα, Lachésis.**
- Κωνσταντῖνος, Constantin. **parque.**
- Κωνσταντῖος (ὁ), Constance. **Λεάνδρος, Léandre.**
- Κωνσταντινούπολις, Constanti- **Λεβαδία (Λεῖβαδιά), Lébadée**
 nople. || Κωνσταντινουπολί- **(Livadie).**
- της, Constantinopolitain-e. **Λεῖγερ, ηρος (ὁ), ποτ. Loire,**
- Κώνστας, αντος ἢ α, Constant. **fleuve.**
- Κωπαῖς, ἴδος (ἡ), λίμνη, Copais, **Λέλεγες (οἱ), Léléges.**
 lac. **Λέπιδος (ὁ), Lévide.**
- Κῶς, Κῶ, (ἡ), νῆσος, Cos, Co. auj. **Λεπτίνης, Leptine.**
- Λ** **Λέρνα καὶ Λέρνη, λίμνη, Lerne,**
 lac. **Λέσβος (ἡ), (Μιτυλήνη), Lesbos.**
- Λαβιένος, Labiéous. (Μιτέλιον). || Λέσβιος, Lesbien.**

Λευὶ (ὁ), Lévi.	Λύσανδρος, Lysandre.
Λευκάς, ἄδος (Ἀγία Μαῦρα), Leucade (Ste-Maure).	Λυσίας, Lysias.
Λευκτρα (τὰ), Leuctres.	Λυσίμαχος, Lysimaque.
Λέων, Léon.	Μ.
Λεωνίδα, ου (ὁ), Léonidas.	Μαγδαληνή, Madeleine.
Λήδα, ας (ἡ), Lèda.	Μαγνέντιος, Magnence.
Λήθη, ποτ. Lèthé, riv.	Μαγνησία, Magnésie.
Λημνος, ἡ, νῆσος, Lemnos, Ἡε.	Μαίανδρος, ποτ. Méandre, fleuve.
Λητώ, οὔς, ἡ, θεὰ, Latone, déesse.	Μαικίνας, α, ὁ, Mécène.
Λίβανος, ὁ, βουνὸν, Liban, mont.	Μαιῶτις, ἴδος (λίμνη), Méotide (Palus.)
Λίβιος Τίτος, Livius Titus, Tite-Live.	Μακάριος, Macaire.
Λιβύη, Λιβύα, Libye Λίβυς, υος, θιλ. Λίβυσσα, Libyen.	Μακεδονία, Macédoine. Μακεδὼν, ὄνος, Macédonien.
Λιβυρνία, Liburnie. Λιβυρνός, Liburné.	Μαλιακὸς (κόλπος), Maliaque (golfe).
Λίνος, ὁ, Linus.	Μαντίνεια, Mantinée.
Λίχας, α, ὁ, Lichas.	Μάντουα, πόλ. Mantoue, ville.
Λογγίνος, Longin.	Μαξέντιος, Maxence.
Λοκρίς, ἴδος, ἡ, Locride. Λοκρὸς, Locrien.	Μαξιμιανός, Maximien.
Λονδίνον, τὸ, Londres.	Μάξιμος, Maxime.
Λούγδουνον, τὸ, Lyon.	Μαραθὼν, ὄνος, ὁ, Marathon.
Λουδοβίκα, ἡ, Louise.	Μαρδόνιος, Mardonius.
Λουδοβίκος, Louis.	Μάρθα, Marthe.
Λουκα, ἡ, πόλ. Lucques, ville.	Μαρία, Marie.
Λουκάς, ἄ, ὁ, Luc.	Μαρῖνος, Marin.
Λουκία, ἡ, Lucie.	Μάριος, Marius.
Λουκιανός, Lucien.	Μάρκελλος, Marcellus.
Λουκίλλιος, ὁ, Lucilius.	Μάρκος, Marc.
Λούκουλλος (ὁ), Lucullus.	Μάρκος Αὐρήλιος, Marc-Aurèle.
Λουκρητία, Lucrèce.	Μασίνισσας, α, Masinissa.
Λυγκεὺς, ἑως, Lyncée.	Μασσαγέται, οἱ, Massagètes.
Λυδία, Lydie. Λυδός, Lydien.	Μασσαλία, Marseille. Μασσαλιώτης, Marseillois.
Λυκάων, ὄνος, Lycæon.	Ματθαῖος, Matthieu.
Λύκειον, τὸ, Lycée, le.	Μαυρίκιος, Maurice.
Λυκία, ἡ, ἐπαρχ. Lycie, province.	Μαυσώλειον, τὸ, Mausolée.
Λυκούργος, Lycurgue.	

- Μαύσωλος, Mausole.
 Μαχάων, ονος, Machaon.
 Μεγάβαζος, Mégabase.
 Μέγαιρα, ή, Mégère.
 Μεγακλής, έους, ό, Mégacles.
 Μεγαλόπολις, εως, Mégalopolis.
 Μέγαρα, τὰ, Mégare. || Μεγα-
 ρεύς, Mégarien.
 Μεγαρίς, ίδος, Mégaride.
 Μεδιόλανα, τὰ, καὶ Μεδιόλανον,
 τὸ, Milan.
 Μέδουσα, ή, Méduse.
 Μεθώνη, ή, Méthone.
 Μελέαγρος, Méléagre.
 Μελίτη (Μάλτα), Malte. || ό νη-
 σιώτης, Μελιταίος l'insulaire,
 Maltais.
 Μελπομένη, Melpomène.
 Μέμφις, ίδος καὶ ιός, ή, Memphis.
 Μένανδρος, Ménandre.
 Μενέλαος, Ménélas.
 Μένιππος, Ménippe.
 Μέντωρ, ορος, Mentor.
 Μερώπη, Mérope.
 Μεσσήνη, πόλ. Messène, ville.
 Μεσσηνία, έπαρχ. Messénie,
 province. || Μεσσήνιος, Mes-
 sénien
 Μήδεια, Médée.
 Μήλος, ή, Mélos.
 Μίδας, α, ό, Midas.
 Μιθριδάτης, Mithridate.
 Μίλητος, ή, πόλ. Milet, ville.
 || Μιλήσιος, Milésien.
 Μιλτιάδης, Miltiade.
 Μίνως, Μίνως καὶ Μίνω, ό, Minos.
 Μινώταυρος, τέρας, Minotaure,
 monstre.
 Μιτυλήνη, Mitylène.
 Μιχαήλ, άκλιτ. Michel, Indécl.
 Μνημοσύνη, θεά, Mnémosyne,
 déesse.
 Μοῖραι, αὶ, Parques.
 Μορφεύς, έως, ό, Morphée.
 Μόσχος, Moschus.
 Μούμμιος, ό, Mummius.
 Μουνυχία, λιμὴν, Munychie, port.
 Μοῦσαι, Muses.
 Μουσείον, τὸ, Musée, le.
 Μυκάλη (ή), όρος, Mycale, mont.
 Μυκῆναι (αὶ), πόλ. Mycènes, ville.
 Μύκονος (ή), Mycone.
 Μυρμιδόνες (οὶ), Myrmidons.
 Μυρτίλος (ό), ήνίοχος, Myrtilé,
 écuyer.
 Μυσία, έπαρχ. Mysie, province.
 Μωάμεθ, Mahomet.
 Μωϋσῆς, έως (ό), Moïse.

N.

- Ναβαρζάνης, ους (ό), Nabarzane.
 Ναβουχοδονόσορ, Nabuchodo-
 nosor.
 Ναθαναήλ (ό), Noël.
 Νάξος (ή), Naxos.
 Νάρκισσος (ό), Narcisse.
 Νασικῆς, ἄ (ό), Nasica.
 Ναύπακτος (ή), Naupacte. auj.
 Λέπαντε.
 Ναυπλία, Nauplie.
 Ναυσικάα (ή), Nausicaa.
 Νεάπολις, εως (ή), Naples. || Νεα-
 πολίτης, Napolitain.
 Νείλος (ό), ποτ. Nil, fleuve.
 Νεμέα (ή), Némée.
 Νέμεσις, εως (ή), θεά, Némésis,
 déesse.

Νεοκλῆς, έςως, Néoclès.	Ἰοδύσσεια, ας (ή), ποιήμα, Odyssée.
Νεοπτόλεμος, Néoptolème.	Ἰοδυσσεύς, έως, Ulysse.
Νέρων, ωνος, ό, Néron.†	Ἰοθων, ωνος (ό), Othon.
Νέσσος, ου, ό, κένταυρος, Né- sus, centaure.	Ἰοιδίπους, ποδος (ό), Oedipe.
Νέστωρ, ορος, Nestor.	Ἰοινεύς, έως, Oenée.
Νηλεύς, Néléé.	Ἰοινόμαος, Oenomaüs.
Νηρεύς, Nérée.	Ἰοινώνη (ή), Oenone.
Νηρηΐς, Ἰων. αντί Νηρεΐς, ἰδος, ή, νύμφη, Néréide, nymphe.	Ἰοΐτη (ή), όρος, Oeta, mont.
Νίκαια, ή, Nice, Nicée.	Ἰοιγαλία (ή), Oechalie.
Νικάνωρ, ορος, Nicanor.	Ἰοκτάβιος, Oetave.
Νικηφόρος, Nicéphore.	Ἰολυμπία (ή), Olympie.
Νικίας, ου, Nicias.	Ἰολυμπιάς, άδος, Olympias.
Νικόδημος, Nicodème.	Ἰολυμπος, Olympe.
Νικοκλῆς, Nicoclès.	Ἰολυνθος (ή), Olynthé.
Νικόλαος, Nicolas, Nicole.	Ἰομηρος, Homère.
Νινευΐ, ή, Νίνος, ή, Ninive.	Ἰομφάλη, Omphale.
Νιόβη, Niobé.	Ἰονησίκριτος, Onésicrite.
Νουμάς, ά (ό), Numa. Πομπί- λιος, Pompilius.	Ἰονούφριος, Onuphre.
Νουμιδία, Numidie.	Ἰονώριος, Honoré, Honorius.
Νώε, Noé.	Ἰοππιανός, Oppien.
	Ἰοράτιος και Ἰοράτιος, Horace.
	Ἰορέστης, ου, Oreste.
	Ἰορόντης, ου, Oronte.
	Ἰορτήσιος, Hortensius.
	Ἰορτυγία, Ortygie.
	Ἰορφεύς, έως, Orphée.
Ξανθίππη (ή), Xanthippe.	Ἰορχομενός (ό, ή), Orchomène.
Ξάνθος (ό), ποτ. Xanthe, rivière.	Ἰοσιρις, ἰδος (ό), Osiris.
Ξάνθος (ό), ἱστορ. Xanthus, histor.	Ἰοσσα (ή), βουνόν, Ossa, mont.
Ξενοκράτης, ους, Xénocrate.	Ἰουαλεντία, πόλ. Valence, ville.
Ξενοφών, ώντος, Xénophon.	Ἰουαλεντινιανός, Valentinien.
Ξέρξης, ου (ό), Xerxès.	Ἰουαλεριανός, Valérien.
Ξυθός (ό), Xuthus.	Ἰουαλέριος Μάξιμος, Valère Maxime.
	Ἰοεσσούτον, τή, πυρίπνουσ όρος, Vésuve, volcan.
	Ἰοεσπασιανός, Vespasien.
	Ἰοϊργίλιος, Βιργίλιος, Virgile.
Ἰοασίς, εως και ἰος (ή), Oasis.	Ἰοόλσκοι (οί), λαός, Volsques, peuple.
Ἰοβίδιος, Ovide.	
Ἰοδησσός (ή), Odessa.	

Οὐρανία Uranie.

Οὐρανός (ὁ), Uranus.

Οὐρεβανός, Urbain.

Οὐρίας, ου, Urie.

II.

Παγκράτιος Pancrace.

Πάδος (Ἐριδανός), ποτ. P^ῶ

(Padus, Eridanus), fleuve.

Πακτωλός, ποτ. Pactole, fleuve.

Παλαιστίνη, Palestine.

Παλαμήδης, ους, Palamède.

Παλλάδιον, τὸ, ἄγαλμα, Paladium, statue.

Παλλάντιον (τὸ), πόλ. Pallantée, ville.

Παλλάς, ἄδος (ἡ), θεὰ, Pallas, déesse.

Πάμισος (ὁ), ποτ. Pamisus, rivière.

Πάν, Πανός, θεός, Pan, dieu.

Παναθήναια (τὰ), ἑορτή, Panathénées, fête.

Πανδώρα (ἡ), Pandore.

Παννονία, χώρα, Pannonie, province.

Πάνορμος (ὁ), (Παλέρμο), πόλ. Palerme, ville.

Πανταλέων, οντος, Pantaléon.

Παξοὶ (αἱ), Paxo.

Πάραλος (ἡ), ναῦς, Parale, galère.

Παρθενών, ὄνος, ναός, Parthénon, temple.

Πάρις, ιδος (ὁ), P^{aris}, n. d'hom.

Παρίσιοι (οἱ), Paris.

Πάρμα (ἡ), Π. Parme, ville.

Παρμενίδης, ου, Parménide.

Παρμενίων, ωνος, Parménion.

Παρνασσός (ὁ), Parnasse.

Πάρνης, κθος (ὁ), Parnès.

Πάρος (ἡ), νῆσος, Paros, île.

Παρθάσιος, ζωγράφ. Parrhasius, peintre.

Πασιφάη (ἡ), Pasiphaé.

Παταύιον, Παταούιον, Padoue (Patavium).

Πάτμος (ἡ), Pathmos. auj. Pathmo.

Πάτραι (αἱ), Patras.

Πατρίκιος, Patrice.

Πάτροκλος, Patrocle.

Παῦλος, Paul.

Παυσανίας, Pausanias.

Πειραιεύς, ὤς, λιμὴν, Pirée, port.

Πειρήθορος, ους (ὁ), Pirithoüs.

Πεισίστρατος, Pisistrate.

Πελαγία, Pélagie.

Πελάγιος, Pélage.

Πελασγοὶ, Pélasges.

Πέλλα (ἡ), Π. Pella. v.

Πελοπίδας, ου (ὁ), Pélopidas.

Πελοπόννησος (ἡ), Péloponnèse, île.

Πέλοψ, οπος (ὁ), Pélops.

Πεντέλη, Pentéli.

Πεντελικόν (τὸ), ὄρος, Pentélique.

Πέργαμος, Pergame.

Περιάνδρος, Périandre.

Περικλῆς, έους, Périclès.

Περσεύς, έως, Persée.

Περσεφόνη, Proserpine.

Περσία (ἡ), Perse. || Πέρσης, Persan.

Πέτρος, Pierre. Πετράκης, Pierrot.

Πετρούπολις, έως, Pétersbourg (St.).

- Πήγασος (ὁ), ἵππος πτερωτός, Πομπηία, Pompéies.
 Régase, cheval ailé. Πομπήϊος ὁ μέγας, Pompée le grand.
 Πηλεὺς, ἑὸς (ὁ), Pélée. Πομπήϊος Στράβων, Pompeius Strabo.
 Πήλιον (τὸ), Β. Pélion, mont. Πομπηίουπόλις, Pompéiopolis.
 Πηλούσιον (τὸ), πόλ. Péluse, ville. Πόντος, ἐπαρχ. Pont, région.
 Πήνειος, ποτ. Pénéée. Πόρος, Poros.
 Πηνελόπη (ἡ), Pénélope. Πορσήνας, α (ὁ), Porséna.
 Πιλάτος, Pilate. Πορφυρίος, Porphyre.
 Πίνδαρος, Pindare. Ποσειδῶν, ὄνος, Neptune.
 Πίνδος, ποτ. Pinde, mont. Ποτιδαία (ἡ), πόλ. Potidée.
 Πῖσα (ἡ), πόλ. Pise, v. Πραξιτέλης, Praxitèle.
 Πιπτακὸς, Pittacus. Πριάμος, Priam.
 Πλακεντία, πόλ. Plaisance, v. Πριάπος, (ὁ), Priape.
 Πλαταιαὶ (αἱ), πολ. Platées. || Πρόδικος, Prodicus.
 Πλαταιεὺς, Platéen. Πρόζνη (ἡ), Procné.
 Πλάτων, ὄνος, Platon. Προκόπιος, Procope.
 Πλαῦτος, κωμικὸς ποιητής, Plau- Προκρούστης, ληστής, Procruste, te, poëte comique. brigant.
 Πλειάδες (αἱ), Pléiades. Προμηθεὺς, ἑὸς, Prométhée.
 Πλεισθένης, Plisthène. Προποντίς, ἴδος, Propontide.
 Πλίνιος, Pline. Προῦσα, Brousse.
 Πλούταρχος, Plutarque. Πρωταγόρας, Protagoras.
 Πλούτων, ὄνος, Pluton. Πρωτάσιος, Protails.
 Ποδαλείριος, podalire. Πρωτεσίλαος, Protésilas.
 Πολύβιος, Polybe. Πρωτεύς, ἑὸς, Protée.
 Πολυδεύκης, οὗς (ὁ), Pollux. Πτολεμαῖος, Ptolémée.
 Πολύδωρος, Polydore. Πτολεμαῖς, ἴδος (ἡ), Ptolémaïs.
 Πολύκαρπος, Polycarpe. Πυγμαλίων, ὄνος, Pygmalion.
 Πολυκράτης, οὗς, Polycerate. Πύδνα, Pydna.
 Πολύμνια, Polymnie. Πυθαγόρας, Pythagore.
 Πολυνείκης, οὗς (ὁ), Polydice. Πυθία, Pythie.
 Πολυξένη, Polyxène. Πύθια (τὰ), Pythiques (jeux).
 Πολυσπέρχων, ὄνος, Polysper- Πυλάδης, Pylade.
 chon. Πύλος (ἡ), Pylos.
 Πολύστρατος, Polystrate. Πυρναῖα (τὰ), Pyréées.
 Πολύρφημος, Polyphème. Πύρρος, Pyrrhus.
 Πολωνία, Pologne. || Πολωνός, Polonáis.

Ρ.

- Ῥαδάμανθους, υος, Rhadamanthe.
 Ῥαφαήλ, Raphaël.
 Ραχήλ, Rachel.
 Ῥέα, Rhée.
 Ῥήγουλος, Régulus.
 Ῥήνος (ὁ), Rhin.
 Ῥοδανός, Rhône.
 Ῥόδος (ἡ), Rhodes. || Ῥόδιος, Rhodien.
 Ῥοδῶπις, ἰδος (ἡ), Rhodope.
 Ῥουβίην, ἄγλ. Ruben. indécl.
 Ῥουβίκων, ὠνος (ὁ), ποτ. Rubicon.
 Ῥούτουλοι (οἱ), λαός, Rutules, peuple.
 Ῥούφος, Rufus.
 Ρωμαῖος, Romain.
 Ῥώμη, Rome. || ὁ πολ. Ῥωμαῖος, Romain.
 Ῥώμος, Rémus.
 Ῥώμυλος, Romulus.
 Ῥωζάνη, Roxane.
 Ῥωσσία, Russie. || Ῥώσσοι, Russe.

Σ.

- Σάββας, Sabas.
 Σαβίνοι (οἱ), Sabins.
 Σαλαμῖν καὶ Σαλαμίς, ἴνος (ἡ), Salamine.
 Σάλερνον (τὸ), Salerne.
 Σαμάρεια, Samarie. || Σαμαρείτης, Samaritain.
 Σαμοθράκη, Samothrace.
 Σαμουήλ, Samuel.
 Σάμος (ἡ), Samos.
 Σαμψὼν, Samson.

- Σαπφὸς, οὖς (ἡ), Sapho.
 Σαρδανάπαλος, Sardanapale.
 Σάρδεεις (αἱ), Sardes.
 Σαρδῶν, οὖς καὶ Σαρδῶν, ὄνος (ἡ), κοιν. Σαρδινία, Sardaigne. || κάτοικ. Σάρδος, Sarde.
 Σαρματία, Sarmatie. || Σαρμαῖται (οἱ), Sarmates.
 Σαρπηδῶν, ὄνος (ὁ), Sarpédon.
 Σάτυροι (οἱ), Satyres.
 Σεβαστιανός, Sébastien.
 Σεβαστό(σὺ)πολις, Sévastopol.
 Σειληνός, Silène.
 Σειρήνες (αἱ), Sirènes.
 Σέλευκος, Séleucus.
 Σελινοῦς, οὖντος (ἡ), Sélinonte.
 Σεμέλη, Sémélé.
 Σεμίραμις, ἰδος, Sémiramis.
 Σένεκας, Sénèque.
 Σέριφος (ἡ), Sérîphe.
 Σέσωστρις, ἰδος (ὁ), Sésostris.
 Σηκοάνας, α (ὁ), ποτ. Seine (la.)
 Σίβυλλα (ἡ), (Θεοσοῦλλα), Sibylle.
 Σίγειον (τὸ), ἀκρωτ. Sigée, cap.
 Σιδῶν, ὄνος (ἡ), Sidon.
 Σικελία, Sicile. || Σικελὸς καὶ Σικελιώτης, Sicilien.
 Σικυῶν, ὄνος (ἡ), Sicyone.
 Σιμόεις-οὖς, εντος-οὖντος (ὁ), Simoïs.
 Σιμπλίκιος, Simplicie, Simplicius.
 Σιμωνίδης, ου (ὁ), Simonide.
 Σινώπη, Sinope.
 Σίσυφος (ὁ), (Θεόσοφος), Sisyphé.
 Σίφνος (ἡ), Siphnos.
 Σκάμανδρος (ὁ), ποτ. Scamandre.
 Σκυρίων, ὠνος, Sciron.
 Σκιπίων, ὠνος (ὁ), Scipion.
 Σκόπελος (ἡ), Scopelo.

- Σκυθία, Scythie. || Σκύθης, Scythe. Σύρος (ή), Syros. || ὁ νῆσ. Σύριος.
 Σκύλλα (ή), Scylla. Σύρταις, εἰω (αί), κόλποι, Syrtes,
 Σκύρος (ή), Scyros, fle. golfes.
 Σκωτία, Écosse. || Σκώτος, É-
 cossais. Σφακτηρία, νῆσος, Sphactérie, fle.
 Σμέρδις, ιος (ὅ), Smerdis. Σφίγξ, ιγγός (ή), τέρας, Sphinx, le.
 Σμύρνα καὶ Σμύρνη, Smyrne. Σωκράτης, ους, Socrate.
 Σόδομα (τά), Sodome. **T.**
 Σόλων, ωνος, Solon. Τάγος (ὅ), ποτ. Tage.
 Σουετόνιος, Suétone. Ταίναρον (τὸ), ἀρωτ. Ténare,
 Σουίδα, α (ὅ), Suidas. promontoire.
 Σούνιον (τὸ), Sunium. Τάκιτος (ὅ), Tacite.
 Σούσα (τά), πόλ. Suse. Τάναις, ἴδος (ὅ), ποτ. Tanaïs.
 Σοφοκλῆς, έους (ὅ), Sophocle. Τάνταλος, Tantale.
 Σπάρτη, Sparte. || Σπαρτιάτης,
 Spartiate. Τάρσας, αντος (ὁ καὶ ή), πόλ.
 Σπερχειός, Sperchius. Tarente.
 Σποράδες (αί), νῆσοι, Sporades, Ταρκύνιος, Tarquin.
 fles. Ταρσός (ή), Tarse.
 Σπυρίδων, ωνος, Spiridion. Ταύγετον (τὸ), Ταύγετα (τά),
 Στάγειρα (τά), καὶ Στάγειρος (ή), Taygète.
 Stagire. Ταυρικὴ, Tauride.
 Στέντωρ, ορος (ὅ), Stentor. Τεγέα (ή), Tégée.
 Στέφανος, Étienne. Τειρεσίας, ου, Tirésias.
 Στήλαι Ἡράκλειοι, Colounes d' Τελαμών, ὄνος, Télamon.
 Hereule. Τέμπη (τά), κοιλάς, Tempé, va-
 Στοβαίος, Stobée. lée.
 Στράβων, ωνος, Strabon. Τένεδος (ή), νῆσος, Ténédos.
 Στροφάδες (αί), νῆσοι, Strophades, Τεργέσται (αί), καὶ τεργέστη,
 des, fles. (Τριέστι), Trieste (Tergeste).
 Στυμφαλίς, ἴδος, λίμνη, Stym- Τεράντιος, Térence.
 phale, lac. Τερψιχόρη, μουσα, Terpsichore,
 Στύξ, υγός (ή), ποτ. Styx, fleuve. muse.
 Σύλλας, α (ὅ), Sylla. Τεῦκρος, Teucer.
 Συμεών, Syméon. Τεύτονες (οί), Teutons.
 Συρακοῦσαι (αί), πόλ. Syracuse. Τέως, ω (ή), Téos.
 || Συρακούσιος, Syracusain. Τηθύς, υος (ή), Téthys.
 Συρία, Syrie. || κάτοικ. Σύρος. Τηλέμαχος, Télémaque.
 κτητ. Σύριος, Syrien. Τῆνος (ή), Ténos.

Τιβέριος, Tibère.
 Τίβερις, εως και ιδος (ὁ), Tibre.
 Τίβουλλος, Tibulle.
 Τιγράνης, Tigrane.
 Τίγρης, πτος και Τίγρις, ιδος (ὁ),
 ποτ. Tigre.
 Τίμαιος, Timée.
 Τιμόθεος, Timothée.
 Τιμόλεων, οντος, Timoléon.
 Τίμων, ωνος, Timon
 Τίρυνς, υνθος (ή), Tirynthe.
 Τισαμενός, Tisamène.
 Τισσαφέρνης, ους, Tissapherne.
 Τιτάν, ἄνος (ὁ), Titan.
 Τίτος, Titus.
 Τούλλιος, Tullius.
 Τραϊανός, Trajan.
 Τραπεζοῦς, οὔντος (ή), Trébi-
 zonde (Trapezus).
 Τρίπολις, εως (ή), Tripolis.
 Τριπτόλεμος, Triptolème.
 Τριφυλία, Triphylie.
 Τροία (ή), πόλ. Troie, ville.
 Τροίζην, ηνος (ή), Trézène.
 Τροφώνιος (ὁ), Trophonius.
 Τρύφων, ωνος, Tryphon.
 Τρωάς, ἄδος (ή), χώρα, Troade,
 contrée. || Τρῶες, Troyens.
 Τρωγλοδύται (οἱ), Troglodytes.
 Τυδεύς, εως (ὁ), Tydée.
 Τύρος (ή), Tyr. || Τύριος, Tyrien.
 Τυρρήνια (Ἐπρουρία), Etrurie.
 || Τυρρήνοι, Etrusques.
 Τυρταῖος, Tyrtée.
 Τυφών, ὠνος, γίγας, Typhon,
 géant.
 Τύχη, θεά, Fortune, déesse.

Υ.

Υάκυνθος (ὁ), Hyacinthe.

Υγίεια (ή), θεά τῆς ὑγείας, Hy-
 gie, déesse de la santé.
 Ὑδάσπης, ου και Ὑδάσπις, εως
 (ὁ), ποτ. Hydaspe.
 Ὑδρα, ή, δράκων, Hydre, ser-
 pent.
 Ὑδρέα (ή), (Ὑδρα), Hydre. || ὁ
 νησ. Ὑδρεάτης, Hydriote.
 Ὑλλος (ὁ), Hyllus.
 Ὑμην, ἔνος (ὁ), Hymen.
 Ὑμηττός (ὁ), Hymette.
 Ὑπανις, ιος (ὁ), ποτ. Hypanis.
 Ὑπατία, Hypatie.
 Ὑπερίδης, ου, Hypéride.
 Ὑπερμνήστρα, Hypermnestre.
 Ὑστάσπης, ου, Hystaspe.

Φ.

Φάβιος, Fabius.
 Φαέθων, οντος, Phaéthon.
 Φαίακες (οἱ), Phéaciens.
 Φαίδρα (ή), Phèdre.
 Φαίδρος (ὁ), Phèdre.
 Φαίδων, ωνος, Phèdon.
 Φάλαρις, ιδος και ιος (ὁ), Pha-
 laris.
 Φάληρον (τὸ), λιμνη, Phalère.
 Φαραώ, Pharaon.
 Φάρος (ή), Phare.
 Φάρσαλος (ή), Pharsale.
 Φαῦνος (ὁ), Faunus.
 Φειδίας, ου (ὁ), ἀγαλματοποιός,
 Phidias, statuaire.
 Φερεκύδης, ους, Phérécyde.
 Φθιώτις, ιδος (ὁ), Phthiotide.
 Φιλήμων, ονος, Philémon.
 Φιλίνος, αιπόλος, Philène,
 chevrier.

Φίλιππος, Philippe.	Χάρων, ωνος (ὁ), Charon.
Φιλισταῖοι (οἱ), Philistins.	Χείρων, ωνος, Chiron.
Φιλοκτήτης, ου, Philoctète.	Χερσονήσος, Chersonèse presqu'île.
Φιλομήλα, ας (ἡ), Philomèle.	Χίλων, ωνος, Chilon.
Φιλοπόμην, μενος, Philopémen.	Χίμαιρα, Chimère.
Φίλων, ωνος, Philon.	Χίος (ἡ), Chio. ὁ Χίος, Chiote.
Φλάβιος καὶ Φλαούιος, Flavius.	Χλωρίς, ἰδος (ἡ), Flore.
Φλιῦς, οὔντος (ἡ), πόλ. Phlionte.	Χριστοφόρος, Christophe.
Φλωρεντία, Florence.	Χρύσα (ἡ), πόλ. Chrysa.
Φοῖβη (ἡ), Phébé.	Χρυσίης, ἰδος (ἡ), Chrysis.
Φοῖβος, Phébus.	Χρυσῆς, Chrysès.
Φοινίκη, Phénicie. Φοῖνιξ, ικος, Phénicien.	Χρυσίππος, Chrysippe.
Φραγκίσκος, François.	Χρυσόστομος, Chrysostome.
Φρίξος, Phrixus.	
Φρυγία, Phrygie. Φρύγες (οἱ), Phrygiens.	
Φρύνη (ἡ), Phryné.	
Φρύνις, ἰδος (ὁ), Phrynis.	
Φωκαία (ἡ), Phocée. ὁ Φωκαεὺς, ἡ Φωκαίς, Phocéén.	
Φωκίς, ἰδος (ἡ), Phocide. Φοκεὺς, Phocéén.	
Φωκίων, ωνος, Phocion.	
Φωκυλίδης, Phocylide.	
Φώτιος, Photius.	

X.

Χαβρίας, ου (ὁ), Chabrias.	
Χαιρώνεια (ἡ), Chéronée.	
Χαλδαία (ἡ), Chaldée. Χαλδαῖος, Chaldéen.	
Χαλκηδών, ὄνος (ἡ), Chalcédoine.	
Χαλκίς, ἰδος (ἡ), Chalcis.	
Χαριδῆμος, Charidème.	
Χαρικλῆς, εους, Chariclès.	
Χαρίλαος, Charilaüs.	
Χάριτες (αἱ), Graces.	
Χάρυβδις, εως (ἡ), βράχος, Charibde, écueil.	
	Ψ.
	Ψαμάθεια, Psamathé.
	Ψαμμαθοῦς, οὔντος (ὁ), ποτ. Psamathus.
	Ψαμμήνιτος, Psamménit.
	Ψαμμίτιχος, Psammétique.
	Ψύλλοι (οἱ), Psylles.
	Ψάρα, τὰ, (Ψαρά), Psara, Ipsara. Ψάριος, Psariote.
	Ψυχῆ, Psyché.
	Ψωφίς, ἰδος (ἡ), πόλ. ἡ πρότερον Φήγεια, Psophis, anciennement, Phégée.
	Ω.
	Ωγυγία (ἡ), νῆσος, Ogygie.
	Ωγυγος, Ogygès.
	Ὠκεανός, Océan.
	Ὠκυπέτη, Ocypète.
	Ὠλήν, ἡνος, Olen.
	Ὠραι (αἱ), Heures (les).
	Ὠρίων, ωνος, Orion.
	Ὠρωπός (ὁ), π. Orope. v.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

(Table des Matières.)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ (Première Partie.)

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ (De l'Étymologie.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Chapitre I.)

	Σελ.
Περὶ Ἀλφαβήτου (De l'Alphabet).	4.
Περὶ προφορᾶς τῶν φωνηέντων (De la prononciation des voyelles).—	
Περὶ συνθέτων φωνηέντων (Des voyelles composées).	3.
Περὶ ὑπορρίνων συλλαβῶν (Des syllabes nasales).	4.
Περὶ διφθόγγων (Des diphtongues).	5.
Περὶ συμφώνων (Des consonnes).	—
Περὶ ἀπλῶν συμφώνων (Des consonnes simples.)	6.
Περὶ συνθέτων συμφώνων (Des consonnes composées.)	14.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Chapitre II.)

Περὶ μερῶν τοῦ λόγου (Des parties du discours.)	15.
---	-----

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Chapitre III.)

Περὶ οὐσιαστικοῦ (Du substantif.)	16.
Περὶ γένους τῶν οὐσιαστικῶν (Du genre des substantifs.)	—
Περὶ ἀριθμοῦ τῶν οὐσιαστικῶν (Du nombre des substantifs.)	21.
Περὶ οὐσιαστικῶν μὴ λαμβανόντων τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ (Des substantifs qui ne prennent pas la marque du pluriel.)	22.
Περὶ οὐσιαστικῶν ἐχόντων ἓνα ἀριθμὸν, ἐνικὸν ἢ πληθυντικὸν (Des substantifs qui n' ont que le singulier ou le pluriel).	—
Περὶ συνθέτων οὐσιαστικῶν (Des substantifs composés.)	—
Περὶ αὐξητικῶν καὶ ὑποκοριστικῶν (Des augmentatifs et des diminutifs.)	23.
Περὶ συνωνύμων (Des synonymes.)	—
Περὶ ὁμωνύμων (Des homonymes.)	24.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. (Chapitre IV.)

Περὶ Ἄρθρου (De l'Article.)	—
---------------------------------------	---

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Chapitre V.)

Περὶ Ἐπιθέτου (De l'Adjectif.)	25.
Περὶ γένους τῶν ἐπιθέτων (Du genre des adjectifs.)	—
Περὶ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιθέτων (Du nombre des adjectifs.)	27.
Περὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν (Des comparatifs et des superlatifs.)	28.

Περὶ ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων καὶ οὐσιαστικῶν (Des adjectifs numériques et des substantifs de nombre.)	29.
Περὶ κτητικῶν ἐπιθέτων (Des adjectifs possessifs)	31.
Περὶ δεικτικῶν ἐπιθέτων (Des adjectifs démonstratifs)	—
Περὶ ἀορίστων ἐπιθέτων. (Des adjectifs indéfinis)	32.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Capitre VI.)

Περὶ ἄντωνυμιῶν (Des pronoms.)	32.
Περὶ προσωπικῶν ἄντωνυμιῶν (Des pronoms personnels).	33.
Περὶ κτητικῶν ἄντωνυμιῶν (Des pronoms possessifs.)	34.
Περὶ δεικτικῶν ἄντωνυμιῶν (Des pronoms démonstratifs).	—
Περὶ ἀναφορικῶν ἄντωνυμιῶν (Des pronoms relatifs).	35.
Περὶ ἀορίστων ἄντωνυμιῶν (Des pronoms indéfinis).	—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Chapitre VII.)

Περὶ ῥήματος (Du verbe).	36.
Περὶ καταλήξεων τῶν χρόνων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν (Des terminaisons des temps des quatre conjugaisons.)	37.
Περὶ βοηθητικῶν ῥημάτων (Des verbes auxiliaires.)	39.
Περὶ ἐνεργητικῶν ῥημάτων (Des verbes actifs.)	42.
Πρώτη Συζυγία (Première Conjugaison.)	43.
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Α'. Συζυγίας (Observations sur les verbes de la I. conjugaison.)	44.
Δευτέρα Συζυγία (Seconde Conjugaison.)	45.
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Β'. συζυγίας (Observations sur les verbes de la II. conjugaison).	47.
Τρίτη Συζυγία (Troisième conjugaison).	—
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ῥημάτων τῆς Γ'. συζυγίας (Observations sur les verbes de la III. conjugaison).	49.
Τετάρτη συζυγία (Quatrième Conjugaison).	—
Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων (De la formation des temps).	51.
Περὶ παθητικῶν ῥημάτων (Des verbes passifs).	52.
Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων (Des verbes neutres).	54.
Περὶ ἄντωνυμικῶν ῥημάτων (Des verbes pronominaux).	56.
Κατάλογος τῶν οὐσιωδῶς ἄντωνυμικῶν ῥημάτων (Liste des verbes essentiellement pronominaux).	—
Σχηματισμὸς τοῦ ἄντωνυμικοῦ ῥήματος se laver νίπτεσθαι (Conjugaison du verbe pronominal se laver).	57.
Περὶ ἀπροσώπων ῥημάτων (Des verbes impersonnels).	58.

Περὶ σχηματισμοῦ ῥημάτων ἐρωτηματικῶς (De la conjugaison des verbes interrogativement). 59.

Περὶ σχηματισμοῦ ῥημάτων ἀρνητικῶς (De la conjugaison des verbes négativement). 62.

Σχηματισμὸς τοῦ ἐνεργητικοῦ ῥήματος αἰμερ ἀρνητικοερωτηματικῶς (Conjugaison du verbe actif aimer négativement et interrogativement). 63.

Περὶ ἀνωμάλων ῥημάτων καὶ περὶ ἐλλειπῶν (Des verbes irréguliers et des verbes défectifs). —

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Chapitre VIII.)

Περὶ Προθέσεων (Des prépositions). 92.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. (Chapitre IX.)

Περὶ Ἐπιρρημάτων (Des adverbès), 92

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'. (Chapitre X.)

Περὶ Συνδέσμων (Des conjonctions.) 93.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Chapitre XI.)

Περὶ Ἐπιφωνημάτων (Des interjections.) 94.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Chapitre XII.)

Περὶ παραγωγῆς καὶ συνθέσεως (De la dérivation et de la composition). 95.

Περὶ κεφαλαίων γραμμάτων (Des majuscules ou lettres capitales). 104.

Περὶ ἀποστρόφου (De l'apostrophe.) —

Περὶ τῆς Ὑφέν (Du trait d'union.) 105

Περὶ Διαστίξεως ἢ περὶ διαίρεσεως (Du tréma ou de la dièrèse.) —

Περὶ τόνων (Des accents.) 106.

Περὶ στίξεως (De la ponctuation,) —

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ (Seconde Partie).

ΠΕΡΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ (De la Syntaxe).

Εἰσαγωγή (Introduction.) 107.

Περὶ προτάσεως (De la proposition.) —

Περὶ διαφόρων μορφῶν τῆς προτάσεως (Des différentes formes de la proposition). —

Περὶ διαφόρων μορφῶν τοῦ ὑποκειμένου καὶ τοῦ κατηγορουμένου (Des différentes formes du sujet et de l'attribut). 108.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Chapitre I.)

Περὶ οὐσιαστικοῦ (Du substantif). 108.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Chapitre II.)

Περὶ ἄρθρου (De l' article.)	108.
Περὶ θέσεως τοῦ ἄρθρου (De la place de l' article.)	109.
Περὶ χρήσεως τοῦ ἄρθρου (De l' emploi de l' article.) . . .	—
Περὶ μὴ χρήσεως τοῦ ἄρθρου (Du non emploi de l' article.)	111.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Chapitre III.)

Περὶ ἐπιθέτου (De l' adjectif.)	113.
Περὶ θέσεως τῶν ἐπιθέτων (De la place des abjectifs.) . . .	114.
Περὶ προσδιορισμῶν τῶν ἐπιθέτων (Des compléments des adjectifs).	115.
Περὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν (Des comparatifs et des superlatifs.)	118.
Περὶ κτητικῶν ἐπιθέτων (Des adjectifs possessifs.)	—
Περὶ δεικτικῶν ἐπιθέτων (Des adjectifs démonstratifs.) . . .	119.
Περὶ ἀορίστων ἐπιθέτων (Des adjectifs indéfinis.)	120.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Chapitre IV.)

Περὶ ἀντωνυμιῶν (Des pronoms.)	122.
Περὶ προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν (Des pronoms personnels.) . . .	—
Περὶ ἐπαναλήψεως τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν (De la répé- tition des pronoms personnels.)	123.
Περὶ θέσεως τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν (De la place des pronoms personnels.)	124.
Χρήσις τῆς ἀντωνυμίας le (emploi du promon le.)	125.
Περὶ κτητικῶν ἀντωνυμιῶν (Des pronoms posse ssifs.)	—
Περὶ δεικτικῶν ἀντωνυμιῶν (Des pronoms démonstratifs.) . . .	—
Περὶ ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν (Des pronoms relatifs.)	127.
Περὶ ἀορίστων ἀντωνυμιῶν (Des pronoms indéfinis.)	128.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Chapitre V.)

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ (Du verbe.)

Συμφωνία τοῦ ῥήματος μετὰ τοῦ ὑποκειμένου αὐτοῦ (accord du verbe avec son sujet.)	132.
Περὶ θέσεως τοῦ ὑποκειμένου (De la place du suje t.)	134.
Περὶ ἀντικειμένου τῶν ῥημάτων (Du complément des verbes.)	135.
Περὶ ἐγκλίσεων (des modes.)	140.
Περὶ τῆς ὀριστικῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς (De l' indicatif et de ses temps.)	—
Περὶ τῆς ὑποθετικῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς (Du conditionnel et de ses temps.)	141.

Σελ.

Περὶ τῆς προστακτικῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς (De l'impératif et de ses temps).	142.
Περὶ τῆς ὑποτακτικῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς (Du subjonctif et de ses temps).	—
Περὶ χρήσεως τῆς ὑποτακτικῆς (De l'emploi du subjonctif).	—
Περὶ συμφωνίας τῶν χρόνων τῆς ὀριστικῆς καὶ τῆς ὑποθετικῆς πρὸς ἀλλήλους (De la concordance des temps de l'indicatif et du conditionnel entre eux).	143.
Περὶ συμφωνίας τῶν χρόνων τῆς ὑποτακτικῆς πρὸς τοὺς τῆς ὀριστικῆς καὶ ὑποθετικῆς (De la concordance des temps du subjonctif avec ceux de l'indicatif et du conditionnel).	144.
Περὶ τῆς ἀπαρεμφάτου καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς (De l'infinitif et de ses temps).	—
Περὶ τῆς μετοχῆς καὶ τῶν χρόνων αὐτῆς (Du participe et de ses temps).	145.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. (Chapitre VI).	
Περὶ προθέσεων (Des prépositions).	147.
Περὶ χρήσεως τοῦ ἄρθρου μετὰ τῶν προθέσεων (De l'emploi de l'article avec les prépositions).	148.
Περὶ ἐπαναλήψεως τῶν προθέσεων (De la répétition des prépositions).	149.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Chapitre VII).	
Περὶ ἐπιρρήματων (Des adverbès).	—
Περὶ θέσεως τῶν ἐπιρρήματων (De la place des adverbès).	150.
Περὶ χρήσεως τῶν ἀρνητικῶν μορίων (De l'emploi des négatives).	151.
Παράλειψις τοῦ pas ἢ point (suppression de pas ou de point).	152.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Chapitre VIII).	
Περὶ Συνδέσμων (Des conjonctions).	154.
Περὶ θέσεως τῶν συνδέσμων (De la place des conjonctions).	156.
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ (Troisième Partie).	
ΠΕΡΙ ΣΤΙΧΟΥΡΓΙΑΣ (De la Versification).	
Εἰσαγωγή (Introduction).	157.
Περὶ μέτρου (De la mesure).	158.
Περὶ τομῆς (De la césure).	160.
Περὶ ὑπερβάσεως (De l'enjambement).	161.
Περὶ ὁμοιοκαταληξίας (De la rime).	—
Περὶ ἐκθλίψεως (De l'éliision).	163.

Περὶ διφθόγγων ἐν τοῖς στίχοις (Des diphthongues dans les vers).	164.
Περὶ ποιητικῶν ἀδειῶν (Des licences poétiques).	166.
Ἄδειαι ὀρθογραφίας (Licences d'orthographe).	—
Ἄδειαι συντάξεως (Licences de construction).	—
Ποιητικαὶ λέξεις (Mots poétiques).	168.
Περὶ διατάξεως τῶν ὁμοιοκαταληξιῶν (De la disposition des rimes).	169.
Περὶ διατάξεως τῶν στίχων (De la disposition des vers).	171.
ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ (Quatrième Partie).	
Θέματα κατὰ τὴν μέθοδον Ὀλλενδόρφου (Thèmes d'après la méthode Ollendorff).	173.
Συνάντησις (rencontre).	194.
Ἀνέκδοτα (anecdotes).	—
Ἐπιστολὴ διὰ τὸ νέον ἔτος (lettre pour le nouvel an).	201.
Ἐπιστολὴ εὐχαριστήριος (lettre de remerciement).	202.
Προσκλητήριον (lettre d'invitation).	—
Ἐπιστολὴ παραμυθητικὴ (lettre de consolation).	203.
Ἐπιστολαὶ ἐμπορικαὶ (lettres de commerce).	204.
Συναλλαγματικαὶ (lettres de change).	205.
Γραμμάτιον εἰς διαταγὴν (billet à ordre).	206.
Ἐξοφλητικὸν (quittance).	—
ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ (Cinquième partie).	
Θέματα κατὰ τὴν μέθοδον Χὰν (Thèmes d'après la Méthode Ahn).	207.
ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ (Sixième Partie).	
Λεξικὸν Ἐπίτομον Ἑλληνο-Γαλλικὸν τῶν Κυρίων Ὀνομάτων (Dictionnaire Abrégé Grec-Français des Noms Propres).	233.

ΠΑΡΟΦΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Σελ.	2	στίχ.	4	ἀντὶ	Grammaire	γράφ.	Grammaire
»	5	»	25	»	ρ	»	φ.
»	6	»	23	»	bec	»	μετὰ τὸ bec πρ. bouc
»	7	»	7	»	cerf	»	cerf.
»	44	»	31	»	Rhopez	»	Rhodes.
»	48	»	6	»	fraité	»	traité.
»	27	»	8	»	ιδίαν	»	ιδέαν.
»	34	»	28	»	le la vôtre	»	le, la vôtre.
»	45	»	16	»	διατροῦσι	»	διατηροῦσι
»	53	»	10	»	antérieur	»	antérieur.
»	55	»	36	»	Plus-que-paafait	»	Plus-que-parfait.
»	82	»	7	»	craignat	»	craignant.
»	86	»	9	»	oin	»	oint
»	412	»	41	»	entrangers	»	étrangers
»	»	»	47	»	ὄπαι	»	ὄταν
»	»	»	29	»	ἀριθμὸν	»	ἀριθρὸν
»	413	»	44	»	συμφωνοῦσι	»	συμφωνοῦσι
»	416	»	6	»	έχοντα	»	έχοντα
»	431	»	38	»	συγκρινο	»	συγκρινομένου.
»	433	»	4	»	honner	»	honneur
»	463	»	26	»	mont	»	mot.
»	465	»	6	»	ustifier	»	justifier
»	»	»	27	»	ou-et	»	jou-et
»	495	»	15	»	παροστήρησεν	»	παροστήρησεν
»	209	»	36	»	semoine	»	semaine
»	222	»	43	»	maius	»	maîns.

